

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA.

17.

1939.

Lisättävä.

S. 113. Viittaus syysk. 26 p:nä 1930 sotatilasta annetun lain 32 §:ään, sellaisena kuin se on syysk. 29 p:nä 1939 annetun lain mukaan, ja jonka 4 mom. on näin kuuluva:

Myös voidaan asetuksella kunta velvoittaa asettamaan erityisiä lautakuntia 29 §:n nojalla annettujen säännöstelymääräysten paikallista toimeenpanoa varten ja antaa määräykset sellaisten lautakuntien asettamisesta, tehtävistä ja toiminnasta. Lautakuntien toiminnasta johtuvat kustannukset suorittaa kunta.

Ajanluvunmukainen rekisteri

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1939.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1919				
Syyskuu	23	Laki avustuksen suorittamisesta eräille vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille	133	214
»	23	Korvauksen suorittaminen kunnille niistä avustuksista, joita ne ovat maksaneet 23 p:nä syyskuuta 1919 avustuksen suorittamisesta eräille vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille annetun lain perusteella; valtioneuvoston päätös	136	219
1927				
Kesäkuu	8	Laki avustuksen suorittamisesta eräille vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille annetun lain muuttamisesta	133	214
1931				
Toukokuu	27	Helsingin kaupungin virkasääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	22	62
1935				
Elokuu	28	Helsingin kaupungin virkasäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	22	62
1937				
Heinäkuu	9	Laki avustuksen suorittamisesta eräille vakinaisessa palveluksessa olevien asevelvollisten omaisille 23 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain muuttamisesta	133	214
»	17	Kivelän sairaalan yksityisosaston potilailta kannettava puhelinmaksu; kaupunginhallituksen päätös	104	191
1938				
Maaliskuu	10	Helsingin kaupungin sairaaloissa suoritettavien maksujen taksan soveltaminen; kaupunginhallituksen päätös	103	190

IV

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1939				
Tammikuu	2	Muutokset ja lisäykset Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosääntöön; huoltolautakunnan vahvistamat	31	81
»	»	Helsingin kaupungin rakennustarkastajan määrääminen erinäisten kaupungin ympäristössä olevien yhdyskuntien rakennustarkastajaksi; Uudenmaan lääninhallituksen päätös	128	207
»	5	V kaupunginosan kortteleita n:ot 83, 84 b, 91, 117, 118, 164 ja 165 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen sekä korttelin n:o 91 tontteja n:ot 15 ja 16 ja korttelin n:o 113 tonttia n:o 40 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	46	129
»	12	IV kaupunginosan korttelia n:o 175 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	47	131
»	13	VI kaupunginosan korttelia n:o 219 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	48	131
»	»	XIV kaupunginosan korttelia n:o 508 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	49	132
»	»	Työttömien naisten ottamisessa Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osastolle toistaiseksi noudatettavat ohjeet; huoltolautakunnan hallinto-osaston päätös	95	180
»	18	Ohjeet lunastusmaksujen kannannassa noudatettavasta menettelystä; kaupunginhallituksen vahvistamat	11	13
»	19	Oppijat eri ammateissa ja ammatinhaarolissa; kauppa- ja teollisuusministeriön päätös ..	3	5
»	20	Laki julkisista arkistoista	1	1
»	»	Asetus rokotusasetuksen 22 §:n muuttamisesta	4	9
»	25	Helsingin kaupungin tuberkuloosisairaalan Iaryngologiallääkäriin johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	5	10

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1939				
Tammikuu	25	Vallilan asuntotonttien luovutusmuoto ja myyntiehdot sekä teollisuustonttien yleiset vuokraehdot; kaupunginvaltuuston päätös	76	161
"	30	XIV kaupunginosan korttelia n:o 464 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ..	50	133
"	"	Helsingin kaupungin kirjaston lainaussääntöjen muutos; kirjaston johtokunnan päätös ..	97	184
"	31	Lisäys taksaan, jonka mukaan aluksille annettusta vedestä kannetaan maksua; satamalautakunnan vahvistama	14	15
Helmikuu	8	Kansakoulujen yläkoulun yhteisluokkien opettajien palkkaus; kaupunginvaltuuston päätös	6	10
"	"	Työväenopistojen ulkomaisten luennoitsijain palkkio; kaupunginvaltuuston päätös	7	10
"	15	XI kaupunginosan korttelia n:o 318 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	51	133
"	"	XXV kaupunginosan korttelia n:o 837 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	52	134
"	16	Menettely, jota on noudatettava kiinteistöistä eroitettujen esineiden säilyttämisessä ja rahaksimuuttamisessa; kaupunginhallituksen päätös	12	14
"	17	XI kaupunginosan korttelia n:o 334 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	53	134
"	22	Kaupungin omistamien, vahvistettuun asemakaavaan merkittyjen rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien myynnissä noudatettavat periaatteet; kaupunginvaltuuston vahvistamat	8	11
"	"	Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosäännön 3 §:n muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	9	13
"	"	Maksut palolaitoksen sairaankuljetusvaunun käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistamat	10	13
Maaliskuu	2	Vanhankaupunginlahden kalavesien rauhoittaminen; kaupunginhallituksen päätös	15	15

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1939				
Maaliskuu	8	XXV kaupunginosan kortteileita n:ot 839—841 ja 849—852 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	54	135
»	15	Lippujen hinnat Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön raitiotie- ja linja-autolinjoilla; kaupunginvaltuuston päätös	142	224
»	16	Viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrätessä käytettävien arvioperusteiden muuttaminen; kaupunginhallituksen päätös	16	15
»	17	Taksa maksuista, joita henkilöiden, jotka eivät ole varattomia eivätkä ole sairaalaan otetut, on suoritettava lääkärihoidosta Marian ja Kivelän sairaalain poliklinikoilla; sairaalahallituksen vahvistama	17	16
»	»	Tontinvuokralaki	36	101
»	»	Laki lisäyksestä asemakaavalakiin	37	106
»	»	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisen työtupien A- ja B-osastojen järjestyssääntö; työtupien johtokunnan vahvistama	94	179
»	»	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisen työtupien C-osaston järjestyssääntö; työtupien johtokunnan vahvistama	96	182
»	23	XI kaupunginosan kortteileita n:ot 328 ja 331 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	55	135
»	24	Asetus julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta	2	3
Huhtikuu	17	Kaupungin nuohouspiiriin muutos; palolautakunnan päätös	105	191
»	19	Helsingin kaupungin rakennustarkastajan määrääminen Helsingin pitäjässä olevan Tammelundin huvila-alueen rakennustarkastajaksi; Uudenmaan lääninhallituksen päätös	128	207
»	21	Aika, jolloin taksa maksuista Marian ja Kivelän sairaalain poliklinikoilla on astuva voimaan; sairaalahallituksen päätös	17	16
»	»	Työntekijäin vuosilomalaki	25	74

VII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1939				
Huhtikuu	21	Laki kunnan ja muun julkisen yhdyskunnan viran- ja toimenhaltijain vuosilomasta eräissä tapauksissa	26	79
»	25	Munkkiniemen venelaituripaikoista suoritettavat maksut; satamalautakunnan päätös	18	16
»	26	XXV kaupunginosan korttelia n:o 890 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	56	136
»	27	IV kaupunginosan korttelia n:o 71 koskeva asemakaavamääräys; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	57	137
»	»	XIV kaupunginosan korttelia n:o 503 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	58	137
Toukokuu	2	Munkkiniemen laitureita käyttävistä aluksista suoritettavat maksut; satamalautakunnan päätös	19	16
»	9	Kaupungin nuohousplirijaon muutos; palolautakunnan päätös	105	191
»	10	Sedmigradskyn pientenlastenkoulujen ja Marian turvakodin oppilaiden hammashoito; kaupunginvaltuuston päätös	27	79
»	15	XIV kaupunginosan korttelia n:o 477 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	59	138
»	23	II kaupunginosan korttelia n:o 99 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	60	138
»	24	Helsingin kaupungin liikennemaksutaksa; sisäasiainministeriön vahvistama	20	17
»	»	Helsingin kaupungin elintarvikekeskuksen jotosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	21	61
»	»	Kaupungin satama-alueiden rajain muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	45	127
»	26	Laki ammattioppilaitoksista	70	145

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1939				
Toukokuu	31	VII kaupunginosan kortteleita n:ot 101 ja 102 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	61	130
»	»	X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 291 koskeva asemakaavamääräys; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	62	140
»	»	XXV kaupunginosan korttelia n:o 826 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ..	63	140
Kesäkuu	3	Muutos taksaan maksuista Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa; Uudenmaan lääninhallituksen päätös	28	79
»	7	Tarkkailuluokkien perustaminen kansakouluihin; kaupunginvaltuuston päätös	75	160
»	»	Lippujen hinnat Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön raitiotie- ja linja-autolinjoilla; kaupunginvaltuuston päätös	142	224
»	9	Sukupuolitautilaki	38	106
»	»	Sukupuolitautilasetus	39	108
»	»	Laki yleisestä lääkärihoidosta	43	122
»	16	Laki yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana	72	151
»	17	III kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	64	141
»	20	Lisäys Helsingin kaupungin leski- ja orpokassan sääntöjen 2 §:ään; sosiaaliministeriön vahvistama	29	80
»	21	Helsingin kaupungin virkasäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	22	62
»	»	Helsingin kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapua koskevat määräykset; kaupunginvaltuuston vahvistamat	23	71
»	»	Helsingin kaupungin töissä olevien työntekijäin lomasääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	24	73

IX

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1939				
Kesäkuu	27	II kaupunginosan korttelia n:o 38 a koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	65	141
»	»	XXV kaupunginosan korttelia n:o 809 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi-neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	66	142
Heinäkuu	5	Lisäys Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 7 §:ään; kaupunginvaltuuston päätös	32	98
»	»	Määräykset teurastetun siipikarjan tukkumyyn-nistä; kaupunginvaltuuston vahvistamat ..	33	98
»	»	Lisäys taksaan Helsingin kaupungin teurasta-mon lihantukkuymyntihallin halli-, punnitus-y. m. maksujen laskemiseksi; kaupungin-valtuuston päätös	34	99
»	»	Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupun-gin siipikarjateurastamon käyttämisestä; kau-punginvaltuuston vahvistama	35	100
»	7	IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi-neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	67	143
»	13	Lisäys kaupungin työntekijäin alimpien tunti-palkkojen tarifiin; kaupunginhallituksen pää-tös	140	221
»	18	Moottoriajoneuvojen suurin sallittu nopeus Hel-singin kaupunkiin kuuluvalla Lauttasaaren sillan osalla; kulkulaitosten ja yleisten töi-den ministeriön päätös	78	162
»	21	Asetus siitä, missä tapauksessa alueliikenteen harjoittamiseen kaupunkialueella myönnetty lupa lakkaa olemasta voimassa	79	163
»	25	II kaupunginosan korttelia n:o 40 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministe-riön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	68	143
»	»	XV kaupunginosan korttelia n:o 605 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	69	144
»	»	XX kaupunginosan tehdaskortteleita n:ot 783 ja 784 koskeva asemakaavanmuutos; sisä-		

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1939				
		asiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	107	193
Heinäkuu	25	XXV kaupunginosan kortteileita n:ot 839, 849 ja 850 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	108	194
»	26	XV kaupunginosan (Meilahden) länsiosaa koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	109	195
»	27	Helsingin kaupungin rakennustarkastajan määrääminen Herttoniemen teollisuusalueen korttelien n:ot 57—59 rakennustarkastajaksi; Uudenmaan lääninhallituksen päätös	128	207
Elokuu	3	XIV kaupunginosan korttelia n:o 497 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	110	196
»	16	XXIII kaupunginosan korttelia n:o 917 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	111	196
»	29	Järjestyssääntö tullipakkahuoneissa ja tullimakasiineissa yleisön tarpeiksi asetettujen kärryjen, työkalujen y. m. käyttämisestä; satamalautakunnan vahvistama	74	160
»	30	Kansakoulujen jatkuoluokkien ja valmistavien ammattikoulujen oppilaiden hammashoito; kaupunginvaltuuston päätös	30	80
»	31	IX kaupunginosan kortteileita n:ot 199 ja 202 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	112	197
»	»	XI kaupunginosassa olevan puiston nimeä koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	113	197
»	»	XIII kaupunginosan korttelia n:o 401 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	114	198
»	»	XV kaupunginosan korttelia n:o 645 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle		

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1939				
		neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	115	198
Elokuu	31	XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 857, 858 ja 859 b koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle ..	116	199
Syyskuu	1	Laki henkikirjoituksesta	84	173
»	»	XII kaupunginosan korttelia n:o 362 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	117	200
»	8	Tullilaki	41	115
»	»	Tullisääntö	42	118
»	»	Laki verojen ja maksujen vanhentumisesta annetun lain muuttamisesta	44	127
»	13	Teollisuustonttien luovutusta koskevia määräyksiä; kaupunginvaltuuston päätös	77	161
»	»	Lisäys taksaan maksujen kantamiseksi Helsingin kaupungin teurastamolla teurastettujen eläinten suolien alkuperätodistuksista; kaupunginvaltuuston vahvistama	85	174
»	20	IV kaupunginosan korttelia n:o 64 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	118	201
»	29	Asetus kansanhuoltopiirien toimistoista ja kansanhuoltolautakunnista	40	113
Lokakuu	4	Avustuksen myöntäminen yksityisten rakentamien väestönsuojia varten; kaupunginvaltuuston päätös	83	173
»	5	Lisäykset Helsingin linja-autoaseman toimistomaksuihin; kaupunginhallituksen päätös ..	86	175
»	»	Itsenäisyyspäivältä urakkatyön tekijöille suoritettavan palkan määräämistapa; kaupunginhallituksen päätös	87	175
»	9	II kaupunginosan korttelia n:o 38 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle		

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetukset	
			nu- mero	sivu
1939				
		neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	119	201
Lokakuu	13	Asetus yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta	73	154
»	14	Helsingin kaupungin kansanhuoltolautakunnan väliaikainen ohjesääntö; kansanhuoltolauta- kunnan hyväksymä	130	209
»	17	Laki hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sota- voiman tarpeisiin	71	148
»	19	X kaupunginosan korttella n:o 294 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	120	202
»	23	Työvelvollisuuslautakuntien toimintaohje; kan- sanhuoltoministeriön vahvistama	132	212
»	27	Laki asevelvollisuuslain muuttamisesta	88	175
»	30	Väestönsuojelulaki	80	163
»	»	Laki yksityisten suoritettavista väestönsuojelu- toimenpiteistä ja niiden kustannuksista ..	81	167
Marraskuu	2	Niiden lomakekaavojen muuttaminen, joiden mukaan tulot on ilmoitettava kunnallisvero- tusta varten; valtioneuvoston päätös	93	178
»	»	XIV kaupunginosan korttella n:o 511 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	121	203
»	»	Kansanhuoltolautakunnan toimistopäällikön vä- liaikainen ohjesääntö; kansanhuoltolautakun- nan hyväksymä	131	211
»	4	Laki avustuksen suorittamisesta eräille vakinais- essa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille annetun lain muuttamisesta	133	214
»	7	II kaupunginosan korttella n:o 40 koskeva ase- makaavamääräys; sisäasiainministeriön kir- jelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	122	203
»	»	III kaupunginosan korttella n:o 50 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi-		

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1939				
		neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	123	204
Marraskuu	7	XI kaupunginosan kortteleita n:ot 325 ja 326 koskeva asemakaavanmuutos asemakaava- määräyksineen; sisäasiainministeriön kir- jelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	124	204
»	»	XII kaupunginosan korttelia n:o 364 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykssi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	125	205
»	»	XIV kaupunginosan korttelia n:o 464 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykssi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	126	206
»	8	X kaupunginosan tehdaskortteleita n:ot 276 ja 278 koskeva asemakaavanmuutos asemakaa- vamääräyksineen; sisäasiainministeriön kir- jelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	127	206
»	9	Helsingin kaupungin sairaaloissa suoritettavien maksujen taksan soveltaminen; kaupungin- hallituksen päätös	103	190
»	»	Avustuksen suorittaminen eräille poikkeukselli- sissä olosuhteissa palvelukseen kutsuttujen asevelvollisten sekä sotapalvelukseen osallist- tuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille; valtioneuvoston päätös	134	216
»	10	Laki vuoden 1939 varsinaisten kunnanvaltuu- tettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1940	89	176
»	»	Asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain sovelta- misesta	99	185
»	13	Kertausharjoituksissa olevien ja vapaaehtoisen väestönsiirron yhteydessä kaupungista pois- tuneiden, kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden palkkaus; kaupunginhallituksen kiertokirje	138	220
»	15	Helsingin kaupungin erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista kan- nettavista maksuista vahvistetun taksan so- veltaminen; kaupunginvaltuuston päätös ..	90	177

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1939				
Marraskuu	15	Helsingin kaupungin satamalautakunnan johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	91	177
»	»	Eläkkeen myöntäminen viranhaltijalle, jonka palvelus ei ole ollut nuhteeton; kaupunginvaltuuston päätös	92	177
»	23	Kaupunkien ja kauppalain tonttikirjan ja maarekisterin laatiminen; valtioneuvoston päätös	129	208
»	30	Kiinteistötoimiston vuokrasaatavien periminen; kaupunginhallituksen päätös	98	184
»	»	Kunnille suoritettavat korvaukset niistä avustuksista, jotka ne avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille 23 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain 5 §:n nojalla ovat maksa- neet; valtioneuvoston päätös	137	219
Joulukuu	5	Avustuksen suorittaminen erälle palvelukseen kutsuttujen asevelvollisten sekä sotapalvelukseen osallistuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille; valtioneuvoston päätös	135	218
»	8	Asetus väestönsuojelulain täytäntöönpanosta	82	169
»	13	Laki eräiden lakien voimaantulon lykkäämisestä	100	189
»	14	Laki alkoholistolain väliaikaisesta muuttamisesta	102	190
»	15	Kaupungin virkojen hoitaminen sodan aikana; kaupunginhallituksen kiertokirje	139	221
»	18	Laki työväenopistojen valtionavusta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta	101	189
»	23	Vuokra-autotaksan väliaikainen muuttaminen; maistraatin päätös	106	192
		Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokiteluun vuonna 1939	141	222

Aakkosellinen hakemisto.

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1939.

	Sivu
Alkoholilaki, sen muuttaminen	190
Alkuperätodistukset, teurastettujen eläinten suolien, maksut niistä	174
Alueliikenne, asetus siitä, missä tapauksessa sen harjoittamiseen myön- netty lupa lakkaa olemasta voimassa	163
Alukset, lisäys taksaan, jonka mukaan maksuja kannetaan niille an- tusta vedestä	15
niiden Munkkiniemen laitureiden käytöstä suoritettavat maksut	16
Ammatit ja ammatinhaarat, oppiajat niissä	5
Ammattikoulut, valmistavat, niiden oppilaiden hammashoito	80
Ammattioppilaitokset, laki niistä	145, 189
Arkistot, julkiset, asetus niistä annetun lain täytäntöönpanosta	3
laki niistä	1
Arvioperusteet, viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrättäessä käy- tettävät, niiden muuttaminen	15
Asemakaavalaki, lisäys siihen	106
Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:	
II kaupunginosan korttelia n:o 38 a	141, 201
II kaupunginosan korttelia n:o 40	143, 203
II kaupunginosan korttelia n:o 99	138
III kaupunginosan korttelia n:o 50	204
III kaupunginosan korttelia n:o 51	141
IV kaupunginosan korttelia n:o 64	201
IV kaupunginosan korttelia n:o 71	137
IV kaupunginosan korttelia n:o 175 a	131
V kaupunginosan kortteleita n:ot 83, 84 b, 91, 113, 117, 118, 164 ja 165	129
VI kaupunginosan korttelia n:o 219	131
VII kaupunginosan kortteleita n:ot 101 ja 102	139
IX kaupunginosan korttelia n:o 199	143, 197
IX kaupunginosan korttelia n:o 202	197
X kaupunginosan tehdaskortteleita n:ot 276 ja 278	206
X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 291	140
X kaupunginosan korttelia n:o 294	202
XI kaupunginosan korttelia n:o 318	133
XI kaupunginosan kortteleita n:ot 325 ja 326	204
XI kaupunginosan kortteleita n:ot 328 ja 331	135
XI kaupunginosan korttelia n:o 334	134
XI kaupunginosassa olevan puiston nimeä	197
XII kaupunginosan korttelia n:o 362	200
XII kaupunginosan korttelia n:o 364	205
XIII kaupunginosan korttelia n:o 401	198
XIV kaupunginosan korttelia n:o 464	133, 206
XIV kaupunginosan korttelia n:o 477	138
XIV kaupunginosan korttelia n:o 497	196
XIV kaupunginosan korttelia n:o 503	137
XIV kaupunginosan korttelia n:o 508	132
XIV kaupunginosan korttelia n:o 511	203
XV kaupunginosan korttelia n:o 605	144
XV kaupunginosan korttelia n:o 645	198

Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:	
XV kaupunginosan länsiosaa	195
XX kaupunginosan tehdaskortteleita n:ot 783 ja 784	193
XXIII kaupunginosan korttelia n:o 917	196
XXV kaupunginosan korttelia n:o 809	142
XXV kaupunginosan korttelia n:o 826	140
XXV kaupunginosan korttelia n:o 837	134
XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 839—841 ja 849—852	135
XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 839, 849 ja 850	194
XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 857, 858 ja 859 b	199
XXV kaupunginosan korttelia n:o 890	136
Asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta	185
julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta kansanhuoltopiirien toimistoista ja kansanhuoltolautakunnista	3
rokotusasetuksen muuttamisesta	9
siitä, missä tapauksessa alueliikenteen harjoittamiseen kaupunkialueella myönnetty lupa lakkaa olemasta voimassa	163
sukupuolitauti-	108
väestönsuojelulain täytäntöönpanosta	169
yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta	154
Asevelvollisten omaisille suoritettava avustus, laki siitä	214
sen korvaaminen kunnille	219
valtioneuvoston päätös siitä	216
Asevelvollisuuslaki, sen muuttaminen	175
Asuntotontit, Vallilan, niiden luovutusmuoto ja myyntiehdot	161
Auto, katso Moottoriajoneuvo ja Vuokra-auto.	
Avustus, asevelvollisten omaisille maksettu, korvauksen suorittaminen kunnille siitä	219
asevelvollisten omaisille suoritettava, laki siitä	214
» » » valtioneuvoston päätös siitä 216, 218	216, 218
suojeluskuntalaisille ja vapaaehtoisille suoritettava	216, 218
yksityisten rakentamia väestönsuojia varten	173
Elintarvikekeskus, sen johtosääntö	61
Eläke, sen myöntäminen viranhaltijalle, jonka palvelus ei ole ollut nuhteeton	177
Esineet, kiinteistöä eroitettuna, niiden säilyttäminen ja rahaksimuuttaminen	14
Evakuoidut henkilöt, kaupungin palveluksessa olevat, heidän palkkansa	220
Hammashoito, kansakoulujen jatkuokkien oppilaiden	80
Sednigradskyn pientenlastenkoulujen ja Marian turvakodin oppilaiden valmistavien ammattikoulujen oppilaiden	79
80	80
Hautausapu, työntekijäin, sitä koskevat määräykset	71
Helsingin kaupungin leski- ja orpokassa, lisäys sen sääntöihin	80
Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiö, sen henkilökunnan oikeuttaminen liittyä kaupungin leski- ja orpokassaan	80
sen raitiotie- ja linja-autolinjoilla kannettavat maksut	224
Henkikirjoitus, laki siitä	173, 189
Hevosten ottaminen sotavoiman tarpeisiin, asetus sitä koskevan lain soveltamisesta	185
laki siitä	148
Huoltolautakunta, sen alaisten viranhaltijain johtosäännön muutos	81
sen työtupien järjestyssäännöt	179, 182
työttömien naisten ottamisessa sen työtupiin noudatettavat ohjeet ..	180
Itsenäisyyspäivä, urakkatyön tekijöille suoritettava palkka siitä	175
Johtosääntö, elintarvikekeskuksen	61
huoltolautakunnan viranhaltijain, sen muutos	81
kiinteistölautakunnan, sen muutos	13
kiinteistötoimiston, lisäys siihen	98
satamalautakunnan, sen muutos	177
tuberkuloosisairaalan laryngologiaalilääkärin	10
Julkiset arkistot, asetus niistä annetun lain täytäntöönpanosta	3

	Sivu
Julkiset arkistot, laki niistä	1
Järjestyssäännöt, huoltolautakunnan työtupien	179, 182
Järjestyssääntö tullipakkahuoneissa ja tullimakasuineissa olevien kärryjen y. m. käyttämisestä	160
Kaava, niiden lomakkeiden, joiden mukaan tulot on ilmoitettava kunnallisverotusta varten, muuttaminen	178
työntekijäin vuosilomaluettelon	77
Kadut, torit y. m. yleiset paikat, lisäyksiä ja muutoksia niiden nimilueteloon	130, 194, 195
Kalavedet, Vanhankaupunginlahden, niiden rauhoittaminen	15
Kannanta, lunastusmaksujen, siinä noudatettava menettely	13
Kansakoulut, niiden jatkoluokkien oppilaiden hammashoito	80
niiden yläkoulun yhteisluokkien opettajien palkkaus	10
tarkkailuluokkien perustaminen niihin	160
Kansanhuoltolautakunnat, asetus niistä	113
Kansanhuoltolautakunta, sen toimistopäällikön väliaikainen ohjesääntö	211
sen väliaikainen ohjesääntö	209
Kaupunginkirjasto, sen lainaussääntöjen muutos	184
Kaupunginvaltuutetut, niiden vuonna 1939 toimitettavien varsinaisten vaalien siirtäminen, laki siitä	176
Kertausharjoitukset, niihin kutsuttujen kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden palkat	220
Kiinteistölautakunta, sen johtosäännön muutos	13
Kiinteistöt, niistä eroitettujen esineiden säilyttäminen ja rahaksimuuttaminen	14
Kiinteistötoimisto, lisäys sen johtosääntöön	98
sen vuokrasaatavien periminen	184
Kivelän sairaala, maksut sen poliklinikoissa	16
sen yksityisosaston potilailta kannettava puhelinmaksu	191
Kunnallisverotus, niiden lomakekaavojen muuttaminen, joiden mukaan tulot on ilmoitettava sitä varten	178
Kunnat, laki niiden viranhaltijain vuosilomasta	79
niille suoritettava korvaus asevelvollisten omaisille maksetuista avustuksista	219
Lainaussäännöt, kaupunginkirjaston, niiden muuttaminen	184
Laiturit, Munkkiniemen, niiden käytöstä suoritettavat maksut	16
Laki alkoholistilain väliaikaisesta muuttamisesta	190
ammattioppilaitoksista	145, 189
asevelvollisuuslain muuttamisesta	175
avustuksen suorittamisesta vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille	214
eräiden lakien voimaantulon lykkäämisestä	189
henkikirjoituksesta	173, 189
hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin	148
julkisista arkistoista	1
kunnan ja muun julkisen yhdyskunnan viran- ja toimenhaltijain vuosilomasta	79
lisäyksestä asemakaavalakiin	106
sukupuolitauti-	106, 189
tontinvuokra-	101
tulli-	115
työntekijäin vuosiloma-	74
työväenopistojen valtionavusta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta	189
verojen ja maksujen vanhentumisesta annetun lain muuttamisesta ..	127
vuoden 1939 varsinaisten kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä väestönsuojelu-	163
yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä	167
yleisestä lääkärinhoidosta	122, 189
yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana	151

	Sivu
Laryngologialililääkäri, tuberkuloosisairaalan, hänen johtosääntönsä	10
Lauttasaaren silta, moottoriajoneuvojen suurin nopeus sillä	162
Leski- ja orpokassa, kaupungin, lisäys sen sääntöihin	80
Liikennemaksutaksa	17
Linja-autoasema, lisäys sen toimistomaksuihin	175
Loma, vuosi-, laki kunnan viran- ja toimenhaltijoille tuleva	79
Lomakekaavat, joiden mukaan tulot on ilmoitettava kunnallisverotusta varten, niiden muuttaminen	178
Lomalaki, työntekijäin vuosi-	74
Lomasääntö, kaupungin työntekijäin	73
Luennoitsijat, ulkomaiset, niiden palkkaus työväenopistoissa	10
Lunastusmaksut, niiden kannannassa noudatettava menettely	13
Luontoisetukorvaukset, viranhaltijain, niitä määrättäessä käytettävien arvioperusteiden muuttaminen	15
Lääkärihoito, yleinen, laki siitä	122, 189
Maarekisteri, sen laatiminen	208
Maksut, katso Taksa.	
Marian sairaala, maksut sen poliklinikoissa	16
Menettely, jota on noudatettava kiinteistöistä eroitettujen esineiden säilyttämisessä ja rahaksimuuttamisessa	14
jota on noudatettava lunastusmaksujen kannannassa	13
Moottoriajoneuvot, asetus siitä, missä tapauksessa alueliikenteen harjoittamiseen niille myönnetty lupa lakkaa olemasta voimassa	163
niiden suurin nopeus Lauttasaaren sillalla	162
Munkkiniemi, sen laituriin käytöstä suoritettavat maksut	16
sen venelaituripaikoista suoritettavat maksut	16
Myynti, rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien, siinä noudatettavat periaatteet	11
Myyntiehdot, Vallilan asuntotonttien	161
Määräykset, teollisuustonttien luovutusta koskevat	161
teurastetun siipikarjan tukkumyynnistä	98
työntekijäin sairaus- ja hautausapua koskevat	71
Nuohouspiirit	191
Ohjeet, lunastusmaksujen kannannassa noudatettavasta menettelystä	13
työttömien naisten ottamisessa huoltolautakunnan työtupiin noudatettavat	180
Ohjesääntö, kansanhuoltolautakunnan toimistopäällikön väliaikainen	211
kansanhuoltolautakunnan väliaikainen	209
Omaiset, asevelvollisten, kunnille suoritettava korvaus heille maksetusta avustuksesta	219
asevelvollisten, laki heille suoritettavasta avustuksesta	214
suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten, heille suoritettava avustus 216,	218
» valtionevoston päätös heille suoritettavasta avustuksesta 216,	218
Oppijat eri ammateissa ja ammatinhaaroissa	5
Oppilaat, kansakoulujen jatkuoluokkien, niiden hammashoito	80
Sedmigradskyn pientenlastenkoulujen ja Marian turvakodin, niiden hammashoito	79
valmistavien ammattikoulujen, niiden hammashoito	80
Palkka, urakka-, itsenäisyyspäivältä	175
Palkkaus, kansakoulujen yläkoulun yhteisluokkien opettajien	10
kaupungin palveluksessa olevien reserviläisten ja evakuoitujen henkilöiden	220
Palkkio, työväenopistojen ulkomaisille luennoitsijoille suoritettava	10
Palolaitos, sen sairaskuljetusvaunun käyttämisestä kannettavat maksut	13
Periaatteet, rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien myynnissä noudatettavat	11
Poliklinikat, Marian ja Kivelän sairaalan, niissä kannettavat maksut	16
Puhelinmaksu, Kivelän sairaalan yksityisosaston potilailta kannettava	191
Rahaksimuuttaminen, kiinteistöistä eroitettujen esineiden	14
Raitiotie, katso Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiö.	

	Sivu
Rajat, nuohouspiirien	191
satama-alueiden, niiden muuttaminen	127
Rakennustarkastaja, hänen määrääminen kaupungin ympäristössä olevien	
yhdyksuntien rakennustarkastajaksi	207
Rauhoittaminen, Vanhakaupunginlahden kalavesien	15
Reserviläiset, kaupungin palveluksessa olevat, heidän palkkansa	220
Rokotusasetus, sen muuttaminen	9
Sairaalat, kaupungin, niissä suoritettavien maksujen taksan muutos ..	79
niissä suoritettavien maksujen taksan soveltaminen	190
Sairaankuljetusvaunut, palolaitoksen, niiden käyttämisestä kannettavat	
maksut	13
Sairausapu, työntekijäin, sitä koskevat määräykset	71
Satama-alueet, niiden rajain muuttaminen	127
Satamalautakunta, sen johtosäännön muutos	177
Sedmigradskyn pientenlastenkoulut ja Marian turvakoti, niiden oppilai-	
den hammashoito	79
Siipikarja, teurastettu, sen tukkumyynti	98
Siipikarjanteurastamo, taksa sen käyttämisestä	100
Sukupuolitautilasetus	108
Sukupuolitautilaki	106, 189
Suojeluskuntalaiset, heidän omaisilleen suoritettava avustus	216, 218
Säilyttäminen, kiinteistöistä eroitettujen esineiden	14
Säännöt, kaupungin leski- ja orpokassan, lisäys niihin	80
Taksa, jonka mukaan kannetaan maksuja aluksille annetusta vedestä,	
lisäys siihen	15
jonka mukaan maksuja kannetaan Munkkiniemen laitureita käyttävistä	
aluksista	16
jonka mukaan maksuja kannetaan Munkkiniemen venelaituripaikoista	
jonka mukaan maksuja kannetaan palolaitoksen sairaankuljetusvau-	
nujen käyttämisestä	13
jonka mukaan maksuja kannetaan raitiotie- ja linja-autolinjoilla...	224
jäljennöksistä ja todistuksista kannettavien maksujen, sen sovelta-	
minen	177
kaupungin sairaaloissa suoritettavien maksujen, sen muuttaminen ja	
soveltaminen	79, 190
Kivelän sairaalan yksityisosaston puhelinmaksujen	191
liikennemaksu-	17
linja-autoaseman toimistomaksujen, lisäys siihen	175
maksuista lääkärihoidosta Marian ja Kivelän sairaalain poliklinikoilla	
maksujen kantamiseksi eläinten suolien alkuperätodistuksista	174
maksujen laskemiseksi siipikarjanteurastamon käyttämisestä	100
teurastamon lihan tukkumyyntihallin maksujen laskemiseksi	99
vuokra-auto-, sen väliaikainen muuttaminen	192
Tariffi, työntekijäin alimpien tuntipalkkojen, lisäys siihen	221
Tarkkailuluokat, niiden perustaminen kansakouluihin	160
Teollisuustontit, niiden luovutusta koskevat määräykset	161
niiden yleiset vuokraehdot	161
Teurastamo, lisäys sen lihan tukkumyyntihallin taksaan	99
maksut siellä teurastettujen eläinten suolien alkuperätodistuksesta ..	174
siipikarjan-, maksut sen käyttämisestä	100
teurastetun siipikarjan tukkumyynti siellä	98
Todistukset, niistä kannettavien maksujen taksan soveltaminen	177
Toimenhaltijat, kunnan, laki heidän vuosilomastaan	79
Toimintaohje, työvelvollisuuslautakuntien	212
Toimistomaksut, linja-autoaseman, lisäys niihin	175
Tontinvuokralaki	101
Tontit, rakennettaviksi tarkoitetut, niiden myynnissä noudatettavat pe-	
riaatteet	11
teollisuus-, niiden luovutusta koskevat määräykset	161
» niiden yleiset vuokraehdot	161

	Sivu
Tonttikirja, sen laatiminen	208
Tuberkuloosisairaala, sen laryngologialilääkärin johtosääntö	10
Tukkumyynti, teurastetun siipikarjan	98
Tullilaki	115
Tullipakkahuoneet ja tullimakasiinit, niissä olevien kärriyjen y. m. käyttä- mistä koskevat määräykset	160
Tullisääntö	118
Tuntipalkat, kaupungin työntekijäin alimmat, lisäys niiden tariffiin	221
Työläiset, kertausharjoituksiin kutsutut ja evakuoidut, heidän palkkansa	220
Työntekijät, heidän lomasääntönsä	73
heidän sairaus- ja hautausapuaan koskevat määräykset	71
» vuosilomalakinsa	74
» vuosilomaluettelonsa kaava	77
kaupungin, lisäys heidän alimpien tuntipalkkojensa tariffiin	221
urakka-, heille suoritettava palkka itsenäisyyspäivältä	175
Työttömät naiset, heidän ottamisessa huoltolautakunnan työtupiin nou- datettavat ohjeet	180
Työtuvat, huoltolautakunnan, niiden järjestyssäännöt	179, 182
työttömien naisten ottamisesta niihin noudatettavat ohjeet	180
Työvelvollisuus sodan aikana, asetus siitä annetun lain soveltamisesta ..	154
laki siitä	151
Työvelvollisuuslautakunnat, niiden toimintaohje	212
Työväenopistot, niiden ulkomaisten luonnoitsijain palkkio	10
niiden valtionapua koskevan lain muuttaminen	189
Ulkomaiset luonnoitsijat, heidän palkkionsa työväenopistoissa	10
Urakkatyöntekijät, heille suoritettava palkka itsenäisyyspäivältä	175
Vaalit, vuoden 1939 varsinaiset kaupunginvaltuutettujen, niiden siirtä- minen	176
Vailla, sen asuntotonttien luovutusmuoto ja myyntiehdot	161
Valmistavat ammattikoulut, niiden oppilaiden hammashoito	80
Valtionapu, työväenopistojen, sitä koskevan lain muuttaminen	189
Vanhankaupunginlahti, sen kalavesien rauhoittaminen	15
Vanhentuminen, verojen ja maksujen, siitä annetun lain muuttaminen ..	127
Vapaaehtoiset, heidän omaisilleen suoritettava avustus	216, 218
Venelaituripalkat, Munkkiniemen, niistä suoritettavat maksut	16
Verot, niiden vanhentumista koskevan lain muuttaminen	127
Vesi, aluksille annettu, lisäys taksaan, jonka mukaan maksuja on kannet- tava siitä	15
Viranhaltijat, heidän luontoisetukorvauksia määrättäessä käytettävien arvioperusteiden muuttaminen	15
huoltolautakunnan alaiset, heidän johtosääntönsä muutos	81
joiden palvelus ei ole ollut nuhteeton, eläkkeen myöntäminen heille ..	177
jotka on kutsuttu kertausharjoituksiin tai ovat evakuoidut, heidän palkkansa	220
kunnan, laki heidän vuosilomastaan	79
Virat, niiden hoitaminen sodan aikana	221
sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun	222
Virkasääntö	62
Vuokra-autotaksa, sen väliaikainen muutos	192
Vuokraehdot, yleiset, teollisuustonttien	161
Vuokrasaattavat, künsteistötoimiston, niiden periminen	184
Vuosiloma, kuntien viranhaltijain, laki siitä	79
Vuosilomalaki, työntekijäin	74
Vuosilomaluettelo, työntekijäin, sen kaava	77
Väestönsuojat, yksityisten rakentamat, avustus niitä varten	173
Väestönsuojelulaki	163
sen täytäntöönpanosta annettu asetus	169
Väestönsuojelutolmenpiteet, yksityisten suoritettavat, laki niistä	167
Yhteisluokat, kansakoulujen yläkoulun, niiden opettajain palkkaus	10

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 1.

Sisälllys: 1. Laki julkisista arkistoista s. 1. — 2. Asetus julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta, s. 3. — 3. Oppiajat eri ammateissa ja ammatinhaaroissa, s. 5.

1. Laki julkisista arkistoista.

Annettu tammikuun 20 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 18)

1 §. Julkisia arkistoja ovat yleisarkistoina valtionarkisto ja maakunta-arkistot sekä erikoisarkistoina valtion virka-arkistot, kunnalliset arkistot ja kirkolliset arkistot.

Yksityisluontoiset arkistot ovat julkisten arkistojen huolenpidossa sikäli, kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Julkisten arkistojen keskusvirasto on valtionarkisto, jonka tulee vastaanottaa, säilyttää ja järjestää arkistoina, pitää niitä viranomaisten, tutkijain ja muiden tarvitsijain käytettävänä sekä valvoa ja johtaa arkistotointa, mikäli ei jäljempänä toisin säädetä.

3 §. Maakunta-arkistojen tehtävänä on, kunkin piirissään, valtionarkiston alaisina paikallisina yleisarkistoina vastaanottaa, säilyttää ja järjestää arkistoina sekä pitää niitä viranomaisten, tutkijain ja muiden tarvitsijain käytettävänä.

4 §. Valtion virka-arkistoissa säilytetään asianomaisiin virastoihin kertyneet asiakirjat.

5 §. Kunnalliset arkistot käsittävät kunnallisten itsehallintoyhdyskuntain ja kunnallisten viranomaisten asiakirjat.

Kirkolliset arkistot käsittävät kirkollisille viranomaisille sekä seurakunnille kuuluvat asiakirjat.

6 §. Valtionarkistolla on oikeus toimituttaa tarkastuksia valtion virka-arkistoissa ja antaa ohjeita niissä olevien asiakirjain hoitamisesta, mikäli jotakin tai joitakin arkistoja ei ole, sen jälkeen kuin valtionarkisto on antanut asiasta lausuntonsa, valtioneuvoston päätöksellä asetettu poikkeusasemaan. Tarpeettomiksi katsottuja asiakirjoja saa hävittää ainoastaan valtionarkiston suostumuksella.

Kymmentä vuotta vanhempia virka-arkistojen asiakirjoja voi valtionarkisto, jollei valtioneuvosto ole toisin päättänyt, asianomaista viranomaista kuultuaan määrätä siirrettäväksi valtionarkistoon tai maakunta-arkistoihin.

7 §. Kunnalliset arkistot ovat valtionarkiston silmälläpidon alaisina sikäli, että valtionarkistolla on oikeus toimituttaa niissä tarkastuksia ja antaa ohjeita asiakirjain hoitamisesta.

Jollei sellaista ohjetta noudateta, pyytäköön valtionarkisto lääninhallituksen toimenpidettä niskoittelevan pakottamiseksi täyttämään velvollisuutensa.

Kunnan valtuusto voi, valtionarkiston suostumuksella, päättää kymmentä vuotta vanhempia asiakirjoja siirrettäväksi kunnallisesta arkistosta maakunta-arkistoon sekä tarpeettomiksi katsottuja asiakirjoja hävitettäväksi.

8 §. Evankelis-luterilaisten kirkollisten arkistojen hoitamisesta, tarkastamisesta ja niissä olevain vanhempien asiakirjain siirtämisestä yleisarkistoihin säädetään kirkkolaisissa. Valtionarkisto on kirkollisten viranomaisten pyynnöstä velvollinen antamaan neuvoja asiakirjain hoitamisesta ja tarpeettomiksi katsottujen asiakirjain hävittämisestä näissä arkistoissa.

Muihin uskontokuntiin kuuluvista kirkollisista arkistoista noudatettakoon soveltuvin kohdin 7 §:n säännöksiä.

9 §. Julkisiin arkistoihin kuuluvat asiakirjat on säilytettävä tarkoitusta varten rakennetuissa tai hyväksytyissä huoneissa, joissa asiakirjat ovat turvassa palovaaralta sekä kosteudelta ja muulta pilaantumiselta.

Jokaisella julkisella arkistolla tulee olla vastuunalainen hoitaja.

10 §. Yksityisluontoisiin arkistoihin kuuluvia asiakirjoja voidaan, omistajan ja valtionarkiston tai maakunta-arkiston välillä tehdyn sopimuksen perusteella, ottaa julkisten arkistojen huolenpitoon siten, että sellaisia asiakirjoja luovutetaan valtionarkistolle tai maakunta-arkistolle tahi siirretään niissä säilytettäväksi taikka muutoin säilytetään ja hoidetaan valtionarkiston tai maakunta-arkiston antamain ohjeiden mukaisesti sekä näiden tarkastuksen alaisena.

11 §. Julkisessa arkistossa säilytettävistä asiakirjoista on, mikäli ne eivät ole salassa pidettäviä, annettava jäljennöksiä, otteita ja todistuksia. Näistä suoritettavista maksuista on noudatettava, mitä niistä erikseen säädetään.

Maakunta-arkistoon tai valtionarkistoon siirretyistä kunnallisten tai kirkollisten arkistojen asiakirjoista voidaan saada jäljennöksiä, otteita ja todistuksia myös asianomaisen kunnallisen tai kirkollisen viranomaisen välityksellä. Tällaisesta maakunta-arkiston tai valtionarkiston annettavasta jäljennöksestä, otteesta tai todistuksesta on suoritettava samansuuruinen maksu, kuin siitä olisi tuleva kunnalliselle tai kirkolliselle arkistolle.

Milloin todistus on laadittu sekä valtionarkistossa tai maakunta-arkistossa että kunnallisessa tai kirkollisessa arkistossa säilytettävien asiakirjain perusteella, kantaa todistuksesta yhteensä suoritettavan maksun se arkisto, joka antaa todistuksen valmiiksi kirjoitettuna, mutta tämä arkisto on velvollinen tilittämään toiselle arkistolle suoritettavan maksun.

12 §. Kunnallisella, kirkollisella tai virka-arkistolla on oikeus saada käytettäväkseen valtionarkistoon tai maakunta-arkistoon siirtämänsä asiakirja.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 1.

Sisälllys: 1. Laki julkisista arkistoista s. 1. — 2. Asetus julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta, s. 3. — 3. Oppiajat eri ammateissa ja ammatinhaaroissa, s. 5.

1. Laki julkisista arkistoista.

Annettu tammikuun 20 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 18)

1 §. Julkisia arkistoja ovat yleisarkistoina valtionarkisto ja maakunta-arkistot sekä erikoisarkistoina valtion virka-arkistot, kunnalliset arkistot ja kirkolliset arkistot.

Yksityisluontoiset arkistot ovat julkisten arkistojen huolenpidossa sikäli, kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Julkisten arkistojen keskusvirasto on valtionarkisto, jonka tulee vastaanottaa, säilyttää ja järjestää arkistoaineiksia, pitää niitä viranomaisten, tutkijain ja muiden tarvitsijain käytettävänä sekä valvoa ja johtaa arkistotointa, mikäli ei jäljempänä toisin säädetä.

3 §. Maakunta-arkistojen tehtävänä on, kunkin piirissään, valtionarkiston alaisina paikallisina yleisarkistoina vastaanottaa, säilyttää ja järjestää arkistoaineiksia sekä pitää niitä viranomaisten, tutkijain ja muiden tarvitsijain käytettävänä.

4 §. Valtion virka-arkistoissa säilytetään asianomaisiin virastoihin kertyneet asiakirjat.

5 §. Kunnalliset arkistot käsittävät kunnallisten itsehallintoyhdyskuntain ja kunnallisten viranomaisten asiakirjat.

Kirkolliset arkistot käsittävät kirkollisille viranomaisille sekä seurakunnille kuuluvat asiakirjat.

6 §. Valtionarkistolla on oikeus toimituttaa tarkastuksia valtion virka-arkistoissa ja antaa ohjeita niissä olevien asiakirjain hoitamisesta, mikäli jotakin tai joitakin arkistoja ei ole, sen jälkeen kuin valtionarkisto on antanut asiasta lausuntonsa, valtioneuvoston päätöksellä asetettu poikkeusasemaan. Tarpeettomiksi katsottuja asiakirjoja saa hävittää ainoastaan valtionarkiston suostumuksella.

Kymmentä vuotta vanhempia virka-arkistojen asiakirjoja voi valtionarkisto, jollei valtioneuvosto ole toisin päättänyt, asianomaista viranomaista kuultuaan määrätä siirrettäväksi valtionarkistoon tai maakunta-arkistoihin.

7 §. Kunnalliset arkistot ovat valtionarkiston silmälläpidon alaisina sikäli, että valtionarkistolla on oikeus toimituttaa niissä tarkastuksia ja antaa ohjeita asiakirjain hoitamisesta.

Jollei sellaista ohjetta noudateta, pyytäköön valtionarkisto lääninhallituksen toimenpidettä niskoittelevan pakottamiseksi täyttämään velvollisuutensa.

Kunnan valtuusto voi, valtionarkiston suostumuksella, päättää kymmentä vuotta vanhempia asiakirjoja siirrettäväksi kunnallisesta arkistosta maakunta-arkistoon sekä tarpeettomiksi katsottuja asiakirjoja hävitettäväksi.

8 §. Evankelis-luterilaisten kirkollisten arkistojen hoitamisesta, tarkastamisesta ja niissä olevain vanhempien asiakirjain siirtämisestä yleisarkistoihin säädetään kirkkolaisissa. Valtionarkisto on kirkollisten viranomaisten pyynnöstä velvollinen antamaan neuvoja asiakirjain hoitamisesta ja tarpeettomiksi katsottujen asiakirjain hävittämisestä näissä arkistoissa.

Muihin uskontokuntiin kuuluvista kirkollisista arkistoista noudatettakoon soveltuvin kohdin 7 §:n säännöksiä.

9 §. Julkisiin arkistoihin kuuluvat asiakirjat on säilytettävä tarkoitusta varten rakennetuissa tai hyväksytyissä huoneissa, joissa asiakirjat ovat turvassa palovaaralta sekä kosteudelta ja muulta pilaantumiselta.

Jokaisella julkisella arkistolla tulee olla vastuunalainen hoitaja.

10 §. Yksityisluontoisiin arkistoihin kuuluvia asiakirjoja voidaan, omistajan ja valtionarkiston tai maakunta-arkiston välillä tehdyn sopimuksen perusteella, ottaa julkisten arkistojen huolenpitoon siten, että sellaisia asiakirjoja luovutetaan valtionarkistolle tai maakunta-arkistolle tahi siirretään niissä säilytettäväksi taikka muutoin säilytetään ja hoidetaan valtionarkiston tai maakunta-arkiston antamain ohjeiden mukaisesti sekä näiden tarkastuksen alaisena.

11 §. Julkisessa arkistossa säilytettävistä asiakirjoista on, mikäli ne eivät ole salassa pidettäviä, annettava jäljennöksiä, otteita ja todistuksia. Näistä suoritettavista maksuista on noudatettava, mitä niistä erikseen säädetään.

Maakunta-arkistoon tai valtionarkistoon siirretyistä kunnallisten tai kirkollisten arkistojen asiakirjoista voidaan saada jäljennöksiä, otteita ja todistuksia myös asianomaisen kunnallisen tai kirkollisen viranomaisen välityksellä. Tällaisesta maakunta-arkiston tai valtionarkiston annettavasta jäljennöksestä, otteesta tai todistuksesta on suoritettava samansuuruinen maksu, kuin siitä olisi tuleva kunnalliselle tai kirkolliselle arkistolle.

Milloin todistus on laadittu sekä valtionarkistossa tai maakunta-arkistossa että kunnallisessa tai kirkollisessa arkistossa säilytettävien asiakirjain perusteella, kantaa todistuksesta yhteensä suoritettavan maksun se arkisto, joka antaa todistuksen valmiiksi kirjoitettuna, mutta tämä arkisto on velvollinen tilittämään toiselle arkistolle suoritettavan maksun.

12 §. Kunnallisella, kirkollisella tai virka-arkistolla on oikeus saada käytettäväkseen valtionarkistoon tai maakunta-arkistoon siirtämänsä asiakirja.

Samanlainen oikeus on yksityisluontoisen arkiston omistajalla tällaisesta arkistosta säilytettäväksi siirrettyyn asiakirjaan nähden.

13 §. Mitä muinaisaikaisten muistomerkkien rauhoittamisesta ja suojelemisesta 2 päivänä huhtikuuta 1883 annetun asetuksen 9 §:ssä säädetään kirkossa tai muussa yleisessä rakennuksessa olevien vanha in kirjojen ja kirjoitusten suojelemisesta, olkoon noudatettava kaikista sellaisista kunnallisiin, kirkollisiin tai yksityisluontoisiin arkistoihin kuuluvista asiakirjoista, jotka on katsottava asiakirjalliseksi muistomerkeiksi.

Sanotussa lainkohdassa muinaistieteelliselle toimikunnalle annettua toimivaltaa käyttää 1 momentissa tarkoitettuun asiakirjaan nähden valtionarkisto, joka myös, milloin asiakirja luovutetaan tai lunastetaan valtiolle, päättää sen säilyttämisestä.

14 §. Tässä laissa valtionarkistolle säädettyjä tehtäviä voidaan valtioneuvoston päätöksellä siirtää maakunta-arkistolle.

15 §. Tämän lain säännösten nojalla annetusta kunnallista tai yksityisluontoista arkistoa tai asiakirjaa koskevasta valtionarkiston päätöksestä voidaan valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Sama olkoon lakina muista kirkollisista arkistoista paitsi evankelis-luterilaisista.

16 §. Päätöksestä, jonka maakunta-arkisto on antanut tämän lain säännösten perusteella 15 §:ssä tarkoitettussa tahi valtion virka-arkistoa koskevassa asiassa, saa valittaa valtionarkistoon kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta.

Valtionarkiston 1 momentissa mainitussa asiassa antamasta päätöksestä voidaan edelleen valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

17 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

18 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1939, ja sillä muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1917 annetun maalaiskuntain kunnallislain 84 § ja samana päivänä annetun kaupunkien kunnallislain 50 §, viimeksimainittu sellaisena, kuin se on 9 päivänä joulukuuta 1927 annetussa laissa, sekä muinaisaikaisten muistomerkkien rauhoittamisesta ja suojelemisesta 2 päivänä huhtikuuta 1883 annetun asetuksen 9 §, mikäli ne ovat ristiriidassa tämän lain säännösten kanssa.

2. Asetus julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

Annettu maaliskuun 24 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 85)

Opetusministerin esittelystä säädetään julkisista arkistoista 20 päivänä tammikuuta 1939 annetun lain 17 §:n nojalla:

1 §. Arkistolaitoksen keskusvirastona on valtionarkisto, jonka päälliköllä, valtionarkistonhoitajalla, on professorin arvonimi ja

joka toimii erikseen vahvistetun johtosäännön mukaisesti. Valtionarkiston alaisten maakunta-arkistojen toiminnasta on voimassa, mitä erikseen on säädetty tai vastedes säädetään.

2 §. Virka-arkistot on valtionarkiston hyväksymien ohjeiden mukaan luetteloitava ja luetteloista sopimuksen mukaan toimitettava jäljennökset valtionarkistolle tai asianomaiselle maakunta-arkistolle.

Virka-arkistot on valtionarkiston tai valtioneuvoston antaman päätöksen mukaisesti, maakunta-arkiston toimesta tarkastettava ainakin kerran kymmenessä vuodessa, ja on tarkastussuunnitelma alistettava opetusministeriön hyväksyttäväksi. Tarkastuksen suorittajan on annettava tarkastuskertomus, paitsi tarkastettuun arkistoon ja sille maakunta-arkistolle, jonka piiriin sanottu arkisto kuuluu, valtionarkistolle, joka siitä toimittaa jäljennöksen asianomaiselle keskusvirastolle.

Milloin virka-arkisto viranhaltijan vaihtuessa tai muista syistä joutuu siirrettäväksi, on tästä sekä uuden säilytyspaikan laadusta tiedoitettava joko valtionarkistolle tai asianomaiselle maakunta-arkistolle. Samoin on ilmoitettava säädetyn inventoinnin toimittamisesta ja sen tuloksista.

Jos valtion viranomaisille alkuaan kuuluneita asiakirjoja on joutunut yksityisluontoisiin kokoelmiin tai yksityisten haltuun, on ne palautettava siihen kokoelmaan tai arkistoon, johon ne alkuperänsä mukaan kuuluvat.

Lakkautettujen valtion viranomaisten ja laitosten arkistot on luovutettava valtionarkistolle tai sen määräyksestä jollekin maakunta-arkistolle. Samoin on työnsä päättäneiden valtion komiteain asiakirjat aikanaan siirrettävä valtionarkistoon.

3 §. Tarkastuksia kunnallisissa arkistoissa on valtionarkiston päättämässä järjestyksessä toimitettava vähintään kerran kymmenessä vuodessa, ja on tarkastuskertomuksiin nähden soveltuviin kohdin noudatettava 2 §:n 2 momentin määräyksiä.

4 §. Evankelis-luterilaisten seurakuntain viranomaisten pyynnöt saada neuvoja asiakirjojen hoitamisesta ja tarpeettomiksi katsottujen asiakirjain hävittämisestä sekä neuvon antamiseen tarvittavat selvitykset ja tiedot on tuomiokapitulien välityksellä lähetettävä valtionarkistolle. Milloin asianomaiset molemmin puolin katsovat neuvonnan vaativan perehtymistä itse arkistoon, päättää sen ajasta ja tavasta tarkemmin valtionarkisto neuvoteltuaan tarvittaessa tuomiokapitulin kanssa. Annetuista neuvoista lähetetään ilmoitus asianomaiselle tuomiokapitulille ja valtionarkistolle.

Muihin uskontokuntiin kuuluvien kirkollisten arkistojen tarkastamistavasta ja -ajasta noudatettakoon soveltuvin kohdin tämän asetuksen 3 §:n säännöksiä.

Tässä pykälässä tarkoitettu neuvonta ja sen edellyttämä selvitys on järjestettävä niin, että siitä ei aiheudu valtiolle erityisiä kustannuksia.

5 §. Valtion virka-arkistojen ja kunnallisten arkistojen huoneista antaa valtionarkisto tarpeelliset yleisohjeet kuultuaan ra-

Samanlainen oikeus on yksityisluontoisen arkiston omistajalla tällaisesta arkistosta säilytettäväksi siirrettyyn asiakirjaan nähden.

13 §. Mitä muinaisaikaisten muistomerkkien rauhoittamisesta ja suojelemisesta 2 päivänä huhtikuuta 1883 annetun asetuksen 9 §:ssä säädetään kirkossa tai muussa yleisessä rakennuksessa olevien vanhaan kirjojen ja kirjoitusten suojelemisesta, olkoon noudatettava kaikista sellaisista kunnallisiin, kirkollisiin tai yksityisluontoisiin arkistoihin kuuluvista asiakirjoista, jotka on katsottava asiakirjalliseksi muistomerkeiksi.

Sanotussa lainkohdassa muinaistieteelliselle toimikunnalle annettua toimivaltaa käyttää 1 momentissa tarkoitettuun asiakirjaan nähden valtionarkisto, joka myös, milloin asiakirja luovutetaan tai lunastetaan valtiolle, päättää sen säilyttämisestä.

14 §. Tässä laissa valtionarkistolle säädettyjä tehtäviä voidaan valtioneuvoston päätöksellä siirtää maakunta-arkistolle.

15 §. Tämän lain säännösten nojalla annetusta kunnallista tai yksityisluontoista arkistoa tai asiakirjaa koskevasta valtionarkiston päätöksestä voidaan valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Sama olkoon lakina muista kirkollisista arkistoista paitsi evankelis-luterilaisista.

16 §. Päätöksestä, jonka maakunta-arkisto on antanut tämän lain säännösten perusteella, 15 §:ssä tarkoitettussa tahi valtion virka-arkistoa koskevassa asiassa, saa valittaa valtionarkistoon kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta.

Valtionarkiston 1 momentissa mainitussa asiassa antamasta päätöksestä voidaan edelleen valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

17 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

18 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1939, ja sillä muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1917 annetun maalaiskuntain kunnallislain 84 § ja samana päivänä annetun kaupunkien kunnallislain 50 §, viimeksimainittu sellaisena, kuin se on 9 päivänä joulukuuta 1927 annetussa laissa, sekä muinaisaikaisten muistomerkkien rauhoittamisesta ja suojelemisesta 2 päivänä huhtikuuta 1883 annetun asetuksen 9 §, mikäli ne ovat ristiriidassa tämän lain säännösten kanssa.

2. Asetus julkisista arkistoista annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

Annettu maaliskuun 24 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 85)

Opetusministerin esittelystä säädetään julkisista arkistoista 20 päivänä tammikuuta 1939 annetun lain 17 §:n nojalla:

1 §. Arkistolaitoksen keskusvirastona on valtionarkisto, jonka päälliköllä, valtionarkistonhoitajalla, on professorin arvonimi ja

joka toimii erikseen vahvistetun johtosäännön mukaisesti. Valtionarkiston alaisten maakunta-arkistojen toiminnasta on voimassa, mitä erikseen on säädetty tai vastedes säädetään.

2 §. Virka-arkistot on valtionarkiston hyväksymien ohjeiden mukaan luetteloitava ja luetteloista sopimuksen mukaan toimitettava jäljennökset valtionarkistolle tai asianomaiselle maakunta-arkistolle.

Virka-arkistot on valtionarkiston tai, valtioneuvoston antaman päätöksen mukaisesti, maakunta-arkiston toimesta tarkastettava ainakin kerran kymmenessä vuodessa, ja on tarkastussuunnitelma alistettava opetusministeriön hyväksyttäväksi. Tarkastuksen suorittajan on annettava tarkastuskertomus, paitsi tarkastettuun arkistoon ja sille maakunta-arkistolle, jonka piiriin sanottu arkisto kuuluu, valtionarkistolle, joka siitä toimittaa jäljennöksen asianomaiselle keskusvirastolle.

Milloin virka-arkisto viranhaltijan vaihtuessa tai muista syistä joutuu siirrettäväksi, on tästä sekä uuden säilytyspaikan laadusta tiedoitettava joko valtionarkistolle tai asianomaiselle maakunta-arkistolle. Samoin on ilmoitettava säädetyn inventoinnin toimitamisesta ja sen tuloksista.

Jos valtion viranomaisille alkuaan kuuluneita asiakirjoja on joutunut yksityisluontoiisiin kokoelmiin tai yksityisten haltuun, on ne palautettava siihen kokoelmaan tai arkistoon, johon ne alkuperänsä mukaan kuuluvat.

Lakkautettujen valtion viranomaisten ja laitosten arkistot on luovutettava valtionarkistolle tai sen määräyksestä jollekin maakunta-arkistolle. Samoin on työnsä päättäneiden valtion komiteain asiakirjat aikanaan siirrettävä valtionarkistoon.

3 §. Tarkastuksia kunnallisissa arkistoissa on valtionarkiston päättämässä järjestyksessä toimitettava vähintään kerran kymmenessä vuodessa, ja on tarkastuskertomuksiin nähdén soveltuviissa kohdin noudatettava 2 §:n 2 momentin määräyksiä.

4 §. Evankelis-luterilaisten seurakuntain viranomaisten pyynnöt saada neuvoja asiakirjojen hoitamisesta ja tarpeettomiksi katsottujen asiakirjain hävittämisestä sekä neuvojen antamiseen tarvittavat selvitykset ja tiedot on tuomiokapitulien välityksellä lähetettävä valtionarkistolle. Milloin asianomaiset molemmin puolin katsovat neuvonnan vaativan perehtymistä itse arkistoon, päättää sen ajasta ja tavasta tarkemmin valtionarkisto neuvoteltuaan tarvittaessa tuomiokapitulin kanssa. Annetuista neuvoista lähetetään ilmoitus asianomaiselle tuomiokapitulille ja valtionarkistolle.

Muihin uskontokuntiin kuuluvien kirkollisten arkistojen tarkastamistavasta ja -ajasta noudatettakoon soveltuvin kohdin tämän asetuksen 3 §:n säännöksiä.

Tässä pykälässä tarkoitettu neuvonta ja sen edellyttämä selvitys on järjestettävä niin, että siitä ei aiheudu valtiolle erityisiä kustannuksia.

5 §. Valtion virka-arkistojen ja kunnallisten arkistojen huoneista antaa valtionarkisto tarpeelliset yleisohjeet kuultuaan ra-

kennushallituksen mieltä. Huoneet hyväksyy tarkoitukseensa valtionarkisto tai sen määräyksestä maakunta-arkisto, ja on asiassa tarvittaessa hankittava rakennushallituksen lausunto. Kunnallisia arkistoja varten käytettävät arkistosuojat on saatettava kuntoon viimeistään vuoden 1942 loppuun mennessä. Kuitenkin voi valtionarkisto pätevistä syistä myöntää viimeksi mainitun määrääjän pidentämistä.

6 §. Yksityisluontoisia asiakirjoja lahjana tai talletuksena luovutettaessa julkiseen arkistoon on luovuttajan erityisessä sopimuskirjassa mainittava ne ehdot tai rajoitukset, jotka hän näiden asiakirjain käyttämiseen nähden ehkä haluaa asettaa. Asiakirjoja alkoon vaadittako siirrettäväksi muualle tai palautettavaksi ennenkuin vähintään viisi vuotta on kulunut talletuspäivästä.

7 §. Jos epätietoisuutta julkisista arkistoista 20 päivänä tammikuuta 1939 annetun lain 13 §:n soveltamisesta ilmaantuu, antakoon opetusministeriö tarpeellisia ohjeita.

8 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1939.

3. Oppijat eri ammateissa ja ammatinhaaroissa.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös tammikuun 19 p:ltä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 24)

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 28 päivänä huhtikuuta 1923 annetun oppisopimuslain 4 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 6 päivänä huhtikuuta 1934 annetussa laissa, määrännyt eri ammattiteille ja ammatinhaaroille seuraavat, vuosina merkityt oppijat:

Kivi-, savi- ja lasiteollisuus.

Kivenhakkaaja ja -hioja	3
» koriste-	4
Kehystäjä ja kultaaja	4
Lasinhioja, kristalli-	4
Peililasintekijä ja -hioja	3
Lasinleikkaaja	2
Optikko	4
Sementti- ja mosaikkityöntekijä	2
Tiilenpolttaja	3
Muurari	3
Rappaaaja	3
Uunimuurari	4

Metalliteollisuus.

Hopeaseppä, ks. Seppä.	
Hienomekanikko	4
Hitsaaja	3
Jyrsijä	4

N:o 3 (jatk.)

Kaivertaja, metalli-	4
» -kultaseppä	4
Keltavalaja, ks. Valaja.	
Kultaseppä, ks. Seppä.	
Metallinpakottaja, ks. Pakottaja.	
Ortopediamekaanikko	4
Pakottaja, metallin-	4
Putkityöntekijä	3
Radiomekaanikko	4
Seppä, karkea-	4
» levy-	4
» pelti- ja läkki-	4
» kattila-	4
» kulta- ja hopea-	4
» kello-	4
» kupari-	4
» taidetakoja-	4
» työkalu-	4
Sorvaaja, rauta-	4
Valaja, keltametalli-	4
» rauta-	4
Viilaaja, rauta-	4
» työkalu-	4
Koneasentaja	4
Karkaisija	4
Sähköasentaja, vahvavirta-	4
» heikkovirta-	3
Autoasentaja	4
Sähkökoneen käänijä	3

Kutoma- ja vaatetusteollisuus.

Kutoja, käsityönä	2
» maton- ja ryijyn-	2
Korsetin- ja liivintekijä	3
Liinavaateompelija	3
Modisti	3
Nyöripunoja	3
Pukuompelija	3
Purjeiden- ja teltantekijä	2
Vaatturi	4
Värjäri	3
Verhoilija	4
» auto-	3

Nahka-, kumi-, harja- y. m. s. teollisuus.

Autokumien vulkanisoija	2
Harjantekijä	3

kennushallituksen mieltä. Huoneet hyväksyy tarkoitukseensa valtionarkisto tai sen määräyksestä maakunta-arkisto, ja on asiassa tarvittaessa hankittava rakennushallituksen lausunto. Kunnallisia arkistoja varten käytettävät arkistosuojat on saatettava kuntoon viimeistään vuoden 1942 loppuun mennessä. Kuitenkin voi valtionarkisto pätevistä syistä myöntää viimeksi mainitun määräajan pidentämistä.

6 §. Yksityisluontoisia asiakirjoja lahjana tai talletuksena luovutettaessa julkiseen arkistoon on luovuttajan erityisessä sopimuskirjassa mainittava ne ehdot tai rajoitukset, jotka hän näiden asiakirjain käyttämiseen nähden ehkä haluaa asettaa. Asiakirjoja alkoon vaadittako siirrettäväksi muualle tai palautettavaksi ennenkuin vähintään viisi vuotta on kulunut talletuspäivästä.

7 §. Jos epätietoisuutta julkisista arkistoista 20 päivänä tammikuuta 1939 annetun lain 13 §:n soveltamisesta ilmaantuu, antakoon opetusministeriö tarpeellisia ohjeita.

8 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1939.

3. Oppijat eri ammateissa ja ammatinhaaroissa.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös tammikuun 19 p:ltä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 24)

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 28 päivänä huhtikuuta 1923 annetun oppisopimuslain 4 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 6 päivänä huhtikuuta 1934 annetussa laissa, määrännyt eri ammattiteille ja ammatinhaaroille seuraavat, vuosina merkityt oppijat:

Kivi-, savi- ja lasiteollisuus.

Kivenhakkaaja ja -hioja	3
» koriste-	4
Kehystäjä ja kultaaja	4
Lasinhioja, kristalli-	4
Peililasintekijä ja -hioja	3
Lasinleikkaaja	2
Optikko	4
Sementti- ja mosaikkityöntekijä	2
Tiilenpolttaja	3
Muurari	3
Rappaja	3
Uunimuurari	4

Metalliteollisuus.

Hopeaseppä, ks. Seppä.	
Hienomekanikko	4
Hitsaaja	3
Jyrsijä	4

N:o 3 (jatk.)

Kaivertaja, metalli-	4
» -kultaseppä	4
Keltavalaja, ks. Valaja.	
Kultaseppä, ks. Seppä.	
Metallinpakottaja, ks. Pakottaja.	
Ortopediamekaanikko	4
Pakottaja, metallin-	4
Putkityöntekijä	3
Radiomekaanikko	4
Seppä, karkea-	4
» levy-	4
» pelti- ja läkki-	4
» kattila-	4
» kulta- ja hopea-	4
» kello-	4
» kupari-	4
» taidetakoja-	4
» työkalu-	4
Sorvaaja, rauta-	4
Valaja, keltametalli-	4
» rauta-	4
Viilaaja, rauta-	4
» työkalu-	4
Koneasentaja	4
Karkaisija	4
Sähköasentaja, vahvavirta-	4
» heikkovirta-	3
Autoasentaja	4
Sähkökoneen käänijä	3

Kutoma- ja vaatetusteollisuus.

Kutoja, käsityönä	2
» maton- ja ryijyn-	2
Korsetin- ja liivintekijä	3
Liinavaateompelija	3
Modisti	3
Nyörinpunoja	3
Pukuompelija	3
Purjeiden- ja teltantekijä	2
Vaatturi	4
Värjäri	3
Verhoilija	4
» auto-	3

Nahka-, kumi-, harja- y. m. s. teollisuus.

Autokumien vulkanisoija	2
Harjantekijä	3

Siveltimen tekijä	3
Käsineiden tekijä	2
Laukun- ja salkuntekijä	2
Nahkuri	3
Satulaseppä	3
Jalkinetyöntekijä	3
Turkkuri	4

Paperi- ja pahviteollisuus.

Kirjansitoja	4
Kotelotyöntekijä	3

Puuteollisuus.

Ajoneuvojen ja pyörien tekijä	3
Huonekalupuuseppä	3
Kehystäjä ja kultaaja	3
Kori-, paju- ja rottinkiteosten tekijä	3
Mallipuuseppä	4
Puunleikkaaja	4
Puusorvari	3
Rakennuspuuseppä	3
Suksientekijä	3
Veneenveistäjä ja -rakentaja	3
Huonekalujen värittäjä ja kiilloittaja	2
Konepuuseppä	3

Ravinto- ja nautintoaineteollisuus.

Leipuri	3
Sokerileipuri	4
Makkarantekijä	3
Teurastaja	3

Väri-, öljy- y. m. s. teollisuus.

Maalari, kilpi-	4
» koriste-	4
» yleis-	3
Auto- ja ruiskumaalari	3

Muita ammatteja.

Kirjaltaja — latoja	4
» — painaja	4
Kivipainaja — kiveenpiirtäjä	4
» — konepainaja	4
Painaja, metalliin-	4
Hammasteknikko	4
Valokuvaaja	3
Kemigraafi — syövyttäjä	4

Kemigraafi — valokuvaaja	4
Leimasimen tekijä	4
Nuohooja	3
Parturi	3
Kähertäjä	3
Silittäjä, kiilto-	3
Stuertti	4
Tarjoilija	3
Keittäjä, ravintola-	3

Edellä mainittuja säännönmukaisia oppiaikoja voidaan ammatinharjoittajan ja oppilaan holhoojan kesken tehdyllä sopimuksella lyhentää seuraavasti:

- a) valmistavan ammattikoulun käyneiltä neljänneksellä säännönmukaisesta oppiajasta;
- b) valmistavassa ammattikoulussa annetun, kysymyksessä olevaa ammattia koskevan opintosuunnan kurssin suorittaneilta puolella säännönmukaisesta oppiajasta; sekä
- c) kysymyksessä olevan ammatin erikoisammattikoulun käyneiltä, niin myös vastaavan kurssin ammattiopistossa suorittaneilta koko kouluajalla, jolloin ammattiopistossa kurssin suorittaneille luetaan lisäksi hyväksi se säännöllisen harjoittelun aika, jonka he ennen opistoon tuloaan ovat ammatissa työskennelleet.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 2.

Sisällys: 4. Asetus rokotusasetuksen 22 §:n muuttamisesta, s. 9. — 5. Helsingin kaupungin tuberkuloosisairaalan laryngologialääkärin johtosääntö, s. 10. — 6. Kansakoulujen yläkoulun yhteisluokkien opettajien palkkaus, s. 10. — 7. Työväenopistojen ulkomaisten luennoitsijain palkio, s. 10. — 8. Kaupungin omistamien, vahvistettuun asemaakaavaan merkittyjen rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien myynnissä noudatettavat periaatteet, s. 11. — 9. Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosäännön 3 §:n muutos, s. 13. — 10. Maksut palolaitoksen sairaankuljetusvaunun käyttämisestä, s. 13. — 11. Ohjeet lunastusmaksujen kannannassa noudatettavasta menettelystä, s. 13. — 12. Menettely, jota on noudatettava kiinteistöistä eroitettujen esineiden säilyttämisessä ja rahaksimuuttamisessa, s. 14. — 13. Helsingin kaupungin kirjaston lainaussääntöjen muutos, s. 14. — 14. Lisäys taksaan, jonka mukaan aluksille annetusta vedestä kannetaan maksua, s. 15. — 15. Vanhan-kaupunginlahden kalavesien rauhoittaminen, s. 15. — 16. Viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrättäessä käytettävien arvioperusteiden muuttaminen, s. 15. — 17. Taksa maksuista, joita henkilöiden, jotka eivät ole varattomia eivätkä ole sairaalaan otetut, on suoritettava lääkärinhoidosta Marian ja Kivelän sairaalan poliklinikoilla, s. 16. — 18. Munkkiniemen venelaituripaikoista suoritettavat maksut, s. 16. — 19. Munkkiniemen laitureita käyttävistä aluksista suoritettavat maksut, s. 16.

4. Asetus rokotusasetuksen 22 §:n muuttamisesta.

Annettu tammikuun 20 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 21)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 51)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1936 annettun rokotusasetuksen 22 § näin kuuluvaksi:

22 §. Siitä rokotuksesta, josta rokottaja rokotuslain 15 §:n 1 momentin mukaan ei saa ottaa maksua rokotettavalta, suoritetaan rokottajalle kunnan välityksellä valtion varoista palkkiota, jos rokotus tapahtuu sanotun lain 2 §:n perusteella, 10 markkaa kutakin rokotustilaisuuteen saapunutta rokotettavaa kohti sekä lisäksi, sen mukaan kuin lääkintöhallitus tarkemmin määrää, peruspalkkiona kaupungissa, kauppalassa ja rokottajan asunnossa maaseudulla suoritetusta rokotuksesta 100 markkaa rokotuspäivältä tai siksi laskettavalta ajalta ja maaseudulla muualla kuin rokottajan asunnossa suoritetusta rokotuksesta 100 markkaa kutakin rokotuspaikkaa kohti tai, jos rokotus tapahtuu sanotun lain 3 §:n perusteella, 3 markkaa kultakin rokotetulta henkilöltä. Jos tarkastuksen suorittaa muu henkilö kuin rokottaja itse, vähennetään hänen koko palkkiostaan viidesosa korvaukseksi tarkastuksen suorittajalle.

N:o 4 (jatk.)

Yksityisesti muualla kuin rokotus- tai tarkastustilaisuudessa toimittamastaan rokotuksesta on rokottaja oikeutettu saamaan sopimuksen mukaisen kohtuullisen palkkion.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1939.

5. Helsingin kaupungin tuberkuloosisairaalan laryngologialilääkäriin johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 25 p:nä 1939.

Helsingin kaupungin tuberkuloosisairaalan laryngologialilääkäriin, jonka tulee olla korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkäri, ottaa toimeen sairaalahallitus viran oltua sen toimesta siltä haettavana sekä tuberkuloosisairaalan johtajan annettua lausuntonsa hakijoista. Viran täyttämistä koskeva sairaalahallituksen päätös on alistettava lääkintöhallituksen hyväksyttäväksi.

Laryngologialilääkäriin tulee, huomioonottaen soveltuvilta kohdilta Helsingin kaupungin sairaalain sääntöjen 20 §:n määräykset alilääkäriin velvollisuuksista:

- 1) antaa hoitoa tuberkuloosisairaalassa oleville korva-, nenä- ja kurkkupotilaille;
- 2) antaa hoitoa kaupungin kulkutautisairaalassa oleville korva-, nenä- ja kurkkupotilaille ylilääkäriin hyväksyminä aikoina; sekä
- 3) pitää tuberkuloosisairaalan yhteyteen sijoitetussa tuberkuloosihuoltotoimistossa vastaanottoa siellä kävijöillä esiintyvän korva-, nenä- ja kurkkutuberkuloosin toteamista sekä polikliinillistä hoitoa varten kahtena päivänä viikossa tuberkuloosilääkäriin hyväksyminä aikoina.

6. Kansakoulujen yläkoulun yhteisluokkien opettajien palkkaus.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 8 p:ltä 1939.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä selittää, että yläkoulun yhteisluokkien mies- ja naisopettajat ovat palkkaukseen nähden rinnastettavat yläkoulun poikaluokkien opettajiin.

7. Työväenopistojen ulkomaisten luennoitsijain palkkio.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 8 p:ltä 1939.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa molemmat työväenopistot maksamaan ulkomaisille luennoitsijoille enintään 300 mk:n palkkion tunnilta.

8. Kaupungin omistamien, vahvistettuun asemakaavaan merkittyjen rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien myynnissä noudatettavat periaatteet.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat helmikuun 22 p:nä 1939.

I. Myyntitapa.

A. Tontinmyyntiluettelo.

Vuosittain marraskuun kuluessa on kiinteistölautakunnan laadittava ja kaupunginhallituksen vahvistettavaksi lähetettävä luettelo niistä tonteista, jotka seuraavana vuonna tarjotaan myytäväksi. Luettelossa on mainittava myytävän tontin numero, pinta-ala, arviohinta ja muut tarpeelliset tiedot.

Sittenkuin kaupunginhallitus on vahvistanut myyntiluettelon, kuuluttakoon kiinteistölautakunta siitä sanomalehdissä ilmoittamalla samalla, miten tontit myydään.

B. Myynti huutokaupalla.

Myyntiluettelossa olevat tontit myydään sitä anottaessa. Myynti tapahtuu julkisella huutokaupalla, ellei valtuusto jossakin yksityistapauksessa toisin määrää.

Alin hyväksyttävä tarjous on tontteja erikseen myytäessä niiden tontinmyyntiluettelossa oleva arviohinta.

Jos sama henkilö on pyytänyt useampia tontteja yhdessä myytäväksi, pannaan ensiksi jokainen tontti erikseen ja sitten kaikki yhteisesti huutoon, ja jos yhteishuudossa on tarjottu suurempi hinta, on se pätevä, ja jaetaan siinä tapauksessa, ostajan niin halutessa, ylihintaa eri tonttien kesken ostajan haluamalla tavalla.

Huutokaupasta on kuulutettava sanomalehdessä vähintään 4 päivää ennen huutokauppaa.

II. Myyntihinnan määräämistapa.

Tontinmyyntiluetteloon otettavien tonttien arviohinta on määrättävä tontille rakennettavan rakennuksen huoneiden lukumäärän mukaan, joka saadaan siten, että rakennettavaksi tarkoitettu ala neliömetreissä laskettuna jaetaan 35:llä ja kerrotaan kerrosten lukumäärällä.

III. Myyntihinnan maksutapa.

A. Käteismaksu.

Tontin hinnasta on suoritettava 15 %:

1) jos tontti on myyty huutokaupalla, siten, että huutokauppailaisuudessa käsirahana suoritetaan 25,000 mk, ei kuitenkaan enempää kuin 15 % ja mahdollinen jäännös 8 päivän kuluessa huutokaupasta uhalla, että käsiraha on menetetty, jos enempi maksuvelvollisuus laiminlyödään;

2) jos tontti on myyty ilman huutokauppaa, 8 päivän kuluessa kiinteistölautakunnan päätöksen tekopäivästä.

Ellei ostaja 6 kuukauden kuluessa huutokaupasta tai lautakunnan päätöksen tekopäivästä allekirjoita tontista laadittavaa kauppakirjaa ja tarpeellisia velkakirjoja, on huutokaupassa tehty tarjous mitätön, jos kiinteistölautakunta niin vaatii, minkä ohessa kaikki tontista siihen mennessä suoritettavat kauppahinnan lyhennysmaksut on menetetty kaupungille.

B. Muu osa kauppahinnasta.

Kauppahinnan jäljelläoleva osa, joka, ellei muuta ole päätetty, on kiinnitettävä tonttiin ensimmäisenä kiinnityksenä, suoritetaan 20 vuoden kuluessa siten, että vuosittain lokakuussa, ensimmäisen kerran sen jälkeisenä vuonna kuin 15 % kauppahinnasta on maksettu, suoritetaan $\frac{1}{20}$ pääomasta vuotuisine korkoineen, joka 1 %:lla ylittää Suomen Pankin kulloinkin voimassa olevan alimman diskonttokoron ja lasketaan huutokauppapäivästä tai kiinteistölautakunnan päätöksen tekopäivästä maksukuukauden 1 päivään. Tontin omistajalla on kuitenkin oikeus milloin tahansa lyhentää kauppahintaa suuremmalla määrällä tai maksaa se kokonaan pois.

IV. Muut myyntiehdot.

A. Rakennusvelvollisuus.

Tontti on rakennettava asemakaavan ja rakennusjärjestyksen mukaan täyteen korkeuteen ja asemakaavan edellyttämään täyteen pituuteen ja leveyteen, ellei tonttia myytäessä näistä määräyksistä ole myönnetty poikkeuksia.

Ellei tonttia ole yllämainitulla tavalla rakennettu kolmen vuoden kuluessa huutokauppapäivästä tai siitä päivästä, jolloin kiinteistölautakunta on päättänyt tontin myymisestä, on ostaja velvollinen suorittamaan kaupungille korvausta 30 % kauppahinnasta, ja, ellei tonttia vielä kuudenkaan vuoden kuluttua edellämainitusta päivästä ole rakennettu, lisäksi vielä 120 % kauppahinnasta. Tämä korvausmäärä, joka siis voi nousta 150 %:iin kauppahinnasta, on kiinnitettävä tonttiin ja sille rakennettaviin rakennuksiin parhaalla etuoikeudella maksamattoman kauppahinnan jälkeen, ellei kiinteistölautakunta poikkeustapauksessa katso voivansa hyväksyä muuta vakuutta.

B. Muut myyntiehdot.

Kauppakirjaan on edelleenkin otettava valtuuston 12 päivänä maaliskuuta 1901 päättämä ehto kaupungin oikeudesta ottaa suoritettavakseen katujen kunnossapito.

Muista mahdollisista myyntiehdoista päättää kiinteistölautakunta, joka myöskin vahvistaa myytävien tonttien kauppakirjan kaavakkeen ja tarpeelliset velkakirjakaavakkeet.

9. Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosäännön 3 §:n muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 22 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 35)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa joulukuun 10 päivänä 1930 vahvistamansa Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosäännön 3 §:n näin kuuluvaksi:

3 §. Lautakunnalla on oikeus lopullisesti ratkaista edellisen pykälän 1) kohdassa mainitut asiat, mikäli tontit on myyty huutokaupalla tavallisin ehdoin, niin myös saman pykälän 3), 4), 9) ja 16) kohdissa mainitut asiat sekä kiinteistötoimiston johtosäännön 38 §:n mukaan lautakunnan päätettävät nimitysasiat.

10. Maksut palolaitoksen sairaankuljetusvaunun käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat helmikuun 22 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 50)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavat maksut palolaitoksen sairaankuljetusvaunun käyttämisestä:

1) Jokaisesta kuljetuksesta kaupungin alueella kaupungin tai valtion sairaaloihin tai niistä suoritetaan 25 mk, paitsi tapaturman sattuessa, jolloin mitään maksua ei peritä. Jos kuljetus tapahtuu rautatieasemalle tai sieltä tahi yksityissairaaloihin tai niistä, on maksu 40 mk.

2) Sairaankuljetusvaunun käyttämisestä kaupungin ulkopuolella on maksu 5 mk juoksu kilometritä sekä meno- että paluumatkalta ja saadaan vaunua käyttää ainoastaan palopäällikön luvalla.

11. Ohjeet lunastusmaksujen kannannassa noudatettavasta menettelystä.

Kaupunginhallituksen vahvistamat tammikuun 18 p:nä 1939.

1. Annetuista todistuksista ja jäljennöksistä on pidettävä kirjanmuotoista luetteloa, josta selviää todistuksen tai jäljennöksen numero, päivä, koska se on annettu, saajan nimi ja lyhyt maininta sisällöstä, ja on luettelon pitäminen mikäli mahdollista jätettävä toisen henkilön tehtäväksi kuin maksujen kannanta.

2. Hallitusten ja lautakuntien, joiden alaiset virastot ja laitokset saadun oikeuden nojalla suorittavat maksujen kannantaa, on määrättävä kannannan suorittaminen nimetyn viranhaltijan tehtäväksi sekä tehtävä tästä ilmoitus revisiotoimistolle.

3. Kannetuista maksuista on maksajalle annettava kuitti. Kuitteina on käytettävä painatustöiden valvojalta saatavia kaksiosaisia ja juoksevin numeroin varustettuja kuittilomakkeita.

4. Kannetut lunastusmaksut on tilitettävä asianomaiseen kassavirastoon heti, kun niitä on kertynyt 1,000 mk, vähintään kuitenkin kerran kuukaudessa.

5. Kannetut lunastusmaksut on tarkastettava kassa- ja tililaitoksen johtosäännön 29 §:n mukaisesti.

12. Menettely, jota on noudatettava kiinteistöistä eroitettujen esineiden säilyttämisessä ja rahaksimuuttamisessa.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 16 p:nä 1939.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

1) että kaupungin omistamissa kiinteistöissä muutos- tai korjaustöitä suorittavia viranomaisia kehoitetaan ottamaan talteen töiden yhteydessä kiinteistöistä irroitettavat myynti- tai käyttöarvoa omaavat esineet sekä näitä mahdollisuuksien mukaan käyttämään, joten esim. rakennustoimiston talorakennusosaston suorittaessa kiinteistöissä korjaus- tai muutostöitä irroitettavien esineiden ensisijainen haltuunotto kuuluu talorakennusosastolle, joka oikeutetaan niitä joko itse käyttämään tai urakkasopimustapauksissa sisältämään niitä urakkasopimuksiin;

2) että kiinteistöistä irroitettavat esineet, jotka eivät edellisen kohdan mukaan ole joutuneet käytettäväksi, luovutetaan rakennustoimiston varasto-osastolle sen toimesta säilytettäväksi tai myytäväksi rakennustoimiston sopivaksi katsomalla tavalla ilmoitettuaan myynneistä etukäteen revisiotoimistolle ja hankittuaan niihin kaupunginhallituksen yleisjaoston suostumuksen;

3) että kiinteistökorjauksia suorittavat viranomaiset velvoitetaan tekemään ilmoitukset rakennustoimiston varasto-osastolle puheenaolevista esineistä; sekä

4) että myynnistä saadut tulot merkitään rakennustoimiston yleiselle tulotilille.

13. Helsingin kaupungin kirjaston lainaussääntöjen muutos.

Kirjaston johtokunnan vahvistama tammikuun 30 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 57)

Helsingin kaupungin kirjaston johtokunta päätti mainittuna päivänä muuttaa kirjastolle marraskuun 10 päivänä 1911 vahvistettujen lainaussääntöjen 7 §:n a) kohdan, sellaisen kuin se on kirjaston johtokunnan marraskuun 27 päivänä 1931 tekemän päätöksen nojalla, näin kuuluvaksi:

7 §. a) Jos kirjaa pidetään yli määräajan, on lainaajan maksettava sakkoa viisikymmentä (50) penniä päivältä, kunnes — — —.

14. Lisäys taksaan, jonka mukaan aluksille annetusta vedestä kannetaan maksua.

Satamalautakunnan vahvistama tammikuun 31 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 41)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä lisätä huhtikuun 7 päivänä 1936 vahvistamaansa taksaan, jonka mukaan aluksille annetusta vedestä kannetaan maksua, kolmantena kappaleena näin kuuluvan lisäyksen:

Milloin vesiproomu alukseen toimitettu vesimäärä on vähintään 50 kuutiometriä, suoritetaan kuutiometriltä 30 mk, muussa tapauksessa 40 mk. Vesiproomu on tilattava vähintään 12 tuntia ennen toimitusaikaa.

15. Vanhankaupunginlahden kalavesien rauhoittaminen.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 2 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 49)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kieltää kalastuksen kaupungin vesialueella sen rajalinjan pohjoispuolella, joka kulkee Kivinokan kärjestä Kyläsaaren itäkärkeen, sekä jättää rauhoituspiirin valvonnan satamalautakunnan tehtäväksi.

16. Viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrättäessä käytettävien arvioperusteiden muuttaminen.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 16 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 47)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa syyskuun 21 päivänä 1933 vahvistamansa arvioperusteet kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvauksia määrättäessä siten, että kerrosasunnosta, joka sijaitsee I piirissä ja joka on hyvässä kunnossa sekä varustettu vesijohdolla ja W.C:llä, perusvuokra on 12 mk tähänastisen 10 mk:n sijaan. Muut arvioperusteet jäävät entiselleen. Tässä yhteydessä muutettiin kaupungin jakoa piireihin siten, että I piiriin tulee kuulumaan Sörnäisten rantatien, Ensimmäisen linjan, Pasilankadun ja Lääkärinkadun eteläpuolella oleva osa kaupunkia paitsi pääpaloasemaa ja II piiriin Sörnäisten rantatien, Ensimmäisen linjan, Helsinginkadun ja Vilhonvuorenkadun rajoittama alue sekä pääpaloasema. Näillä perusteilla uudelleen arvioidut luontoisetukorvaukset tulevat kannettaviksi kesäkuun 1 päivästä 1939 alkaen.

I piirin pohjoisraja kulkee päätöksen mukaan Ensimmäisen linjan luoteispäästä rautatiealuetta pitkin Pasilankadun kaakkoispäähän sekä edelleen saman kadun pohjoispäästä Lääkärinkadulle.

17. Taksa maksuista, joita henkilöiden, jotka eivät ole varattomia eivätkä ole sairaalaan otetut, on suoritettava lääkärinhoidosta Marian ja Kivelän sairaalain poliklinikoilla.

Sairaalalahituksen vahvistama maaliskuun 17 p:nä 1939.

Marian ja Kivelän sairaalain poliklinikoilla annettavasta lääkärinhoidosta suorittavat henkilöt, jotka eivät ole varattomia, 20 markkaa ensimmäiseltä käynniltä ja 10 markkaa seuraavilta saman vamman tai taudin aiheuttamilta käynneiltä.

Tämä taksa tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1940. Sairaalalah. päätös huhtik. 21 p:ltä 1939.

18. Munkkiniemen venelaituripaikoista suoritettavat maksut.

Satamalautakunnan päätös huhtikuun 25 p:ltä 1939.

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Munkkiniemen sillan n:o 1 venepaikkain maksun 100 markaksi ja sillan n:o 2 maksun 200 markaksi purjehduskaudelta, sisältyen näihin maksuihin myöskin rekisteröimisnumeron maksu.

Samalla lautakunta päätti, että sillan n:o 2 venepaikat 29 ja 30 varataan tilapäisesti Munkkiniemeen saapurville veneille.

19. Munkkiniemen laitureita käyttävistä aluksista suoritettavat maksut.

Satamalautakunnan päätös toukokuun 2 p:ltä 1939.

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä, että niiltä aluksilta, jotka käyttävät Munkkiniemessä olevia kaupungin omistamia laitureita, kannetaan laiturin käyttämisestä maksuja noudattamalla soveltuvilta kohdilta voimassa olevaa satamamaksutaksaa, sekä laituria käyttäviltä tavaroilta voimassa olevaa liikennemaksutaksaa.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 3

Sisällys: 20. Helsingin kaupungin liikennemaksutaksa, s. 17.

20. Helsingin kaupungin liikennemaksutaksa.

Sisäasiainministeriön vahvistama toukokuun 24 p:nä 1939.

Yleiset perusteet.

1 §. Liikennemaksua tuloutetaan taulukossa A mainituin määrin tavaroista, joita tuodaan ulkomailta joko suoraan tai tullaamattomina jonkun muun Suomen paikkakunnan kautta kaupunkiin ja jotka paikkakunnalla joko tullataan tai pannaan tullivarastoon.

Rauta- tai maanteitse tuoduista tavaroista velotetaan maksu ainoastaan siinä tapauksessa, että tavarat ovat tullinlaisia.

Ulkomailta tuoduista tavaroista, jotka tullivarastoon siirtämättä tullaamattomina lähetetään toiselle kotimaan paikkakunnalle tullattavaksi, tuloutetaan liikennemaksua 30 % taulukossa A mainituista määristä; milloin tavarana laatu ei voida todeta, on liikennemaksu 2 markkaa 100 kilolta brutto.

Ulkomailta tuoduista tavaroista, jotka ovat puretut toisella kotimaan paikkakunnalla ja sieltä uudesti lastattuina ja ilman tullivarastoon siirtämistä tullaamattomina tuodaan kaupunkiin täällä tullattavaksi, tuloutetaan liikennemaksua 70 % taulukossa A mainituista määristä.

2 §. Liikennemaksua tuloutetaan taulukossa B mainituin määrin tavaroista, joita kaupungista vesitse joko suoraan tai uudestaan lastattuna viedään ulkomaille.

3 §. Liikennemaksua tuloutetaan taulukossa C mainituin määrin kotimaisista ja tullatuista tavaroista, joita vesitse tuodaan toiselta kotimaan paikkakunnalta kaupunkiin.

4 §. Liikennemaksuista ovat vapaat:

a) valtiolle kuuluvat tavarat, lukuunottamatta sellaisia tavaroita, joista valtio suorittaa tulli- tai muita vastaavia maksuja, ja tavaroita, joita valtio käyttää liiketoiminnassaan;

b) tavarat, jotka marraskuun 29 päivänä 1924 tullitariffin soveltamisesta annetun lain 11, 12 ja 13 §:n sekä 14 §:n 1 mom:n mukaan ovat tullivapaat, lukuunottamatta 11 §:n 6, 17, 19, 20, 22 ja 23 momenteissa mainittuja;

c) ulkomaiset tavarat, jotka tullaamattomina takaisin viedään tullin huostasta, vapaasatamasta, kauttakulkuvarastosta tai yleisestä talletusvarastosta;

d) tullivapaat postilähetykset; sekä

e) maalaistuotteet, joita maalaiset ja tilanomistajat tuovat kaupunkiin ja joita he ilman erityistä ilmoitusta siellä ovat oikeutetut pitämään kaupan.

5 §. Vahingoittuneesta tai pelastetusta tavarasta kannetaan liikennemaksua alennetun asteikon mukaan soveltamalla vastaavia tullisäännön määräyksiä.

6 §. Jos tavarasta on suoritettu liikennemaksu kaupunkiin tuotaessa, ei siitä uudelleen suoriteta maksua viettäessä, jos tämä vienti tapahtuu vuoden kuluessa.

Jos tavara tuodaan kaupunkiin kotimaan paikkakunnalta ulkomaille vientiä varten, kannetaan maksu vain vietäessä.

7 §. Jos epäilystä syntyy taksanimikkeiden sisällyksestä, on noudatettava voimassaolevia, tullikäsittelystä annettuja määräyksiä; samaten noudatetaan brutto- ja nettopunnituksessa sekä mittauksessa tullitariffin näitä koskevia erikoismääräyksiä.

8 §. Jos liikennemaksua velotettaessa laskun loppusumma ei pääty tasaisin markoin, tasoitetaan se lähinnä korkeampaan markkalukuun.

9 §. Tavarantoijat tai viejät ovat velvolliset, jos sata-maviranomaiset sitä vaativat, laskulla tai muulla tavalla vahvistamaan ne tiedot, jotka ovat tarpeelliset liikennemaksujen velotusta varten, ja on liikennemaksu määräajan kuluessa maksettava uhalla, että se muussa tapauksessa laillisessa järjestyksessä peritään.

10 §. Tämän liikennetaksan kaikkine siihen kuuluvine määräyksineen ja mahdollisine muutoksineen tulee olla nähtävänä ja myytävänä kaupungin satamahallintotoimiston satamakannantaosastolla.

11 §. Tämä taksa kumoaa Helsingin kaupungille liikennemaksujen kantamista varten 8 päivänä elokuuta 1924 vahvistetun taksan.

A. Tuontitavarat.

Tullitaksan nimikkeen numero.	Liikenne- maksutaksan nimikkeen numero.	T a v a r a l a j i.	Tavaramäärä, josta maksu lasketaan.	Liikenne- maksu.
I O s a.				
Elävät eläimet ja eläinkunnan tuotteet.				
1 R y h m ä.				
<i>Elävät eläimet.</i>				
01-001, 002	1/1	Hevoset	1 kpl	20:—
01-003, 004	1/2	Nautaeläimet, lampaat ja vuohet .	100 kg	3: 50
01-005	1/3	Siat	"	4:—
01-006-009	1/4	Linnut	1 kpl	—: 30
01-010	1/5	Elävät eläimet, muualle kuulumat- tomat	"	2:—
2 R y h m ä.				
<i>Liha.</i>				
02-001, 006, 008	2/1	Sianliha ja silava, tuore, myös jää- dytetty, suolattu, savustettu tai kuivattu	100 kg	5:—
02-002, 005, 007, 009	2/2	Liha, muunlainen	"	4:—
02-003, 004	2/3	Linnunliha	"	12:—
02-010	2/4	Liha, keitetty tai muulla yksinker- taisella tavalla valmistettu, ei säi- lykkeitä	"	7:—
3 R y h m ä.				
<i>Kala, rapu- ja simpukaeläimet.</i>				
03-001, 004	3/1	Silli, tuore, myös jäädytetty tai suo- lattu	"	1: 50
03-002, 003, 008	3/2	Kala, muu, tuore, myös jäädytetty .	"	2:—
03-005	3/3	Kala, muu, vain suolattu	"	3:—
03-006, 007	3/4	Kala, kuivattu	"	2: 10
03-009, 010	3/5	Rapueläimet, myös sellaisenaan kei- tetyt tai suolatut; osterit ja sim- pukat	"	25:—

4 Ryhmä.				
<i>Maitotaloustuotteet; munat ja hunaja.</i>				
04-001, 002	4/1	Maito ja kerma, tiivistetty tai kuiva sekä muu	100 kg	3:—
04-003	4/2	Voi	"	7:—
04-004	4/3	Juusto, myös margariinijuusto	"	12:—
04-005, 006	4/4	Munat; munankeltuainen ja -valkuai- nen, nestemäinen	"	8:—
04-007	4/5	Hunaja, myös keinotekoinen	"	4:—
5 Ryhmä.				
<i>Eläinkunnasta saadut raaka-aineet ja muut raakatuotteet.</i>				
05-001	5/1	Luu ja sarvi, muokkaamaton	"	1: 20
05-002, 003, 005	5/2	Helmiäinen sekä simpukan-, kotilon- ja kilpikonnankuori, koralli, val- mistamaton sekä harjakset	"	8:—
05-004	5/3	Pesusienet	"	15:—
05-006	5/4	Höyhenet, sulat, linnunnahat ja sii- vet; koristetarkoitukseen käytet- tävät, valmistamattomat	"	400:—
		Höyhenet ja sulat, ei koristetarkoi- tukseen käytettävät:		
05-008	5/5	— puhdistamattomat ja lajittelemat- tomat	"	5:—
05-007, 009	5/6	— untuvat ja muut	"	14:—
05-010, 011	5/7	Suolet ja vasikanvatsat	"	6:—
05-012, 013	5/8	Kalanmäti, raaka	"	20:—
05-014	5/9	Hajuaineteollisuudessa käytettävät eläinaineet, kuten ambra, myski ja siibetti	"	40:—
05-015	5/10	Eläinkunnasta saadut raa'at aineet ja jätteet, muualle kuulumattomat	"	1:—
II Osa.				
Kasvikunnan tuotteet.				
6 Ryhmä.				
<i>Elävät kasvit ja kukkaviljelyksen tuotteet.</i>				
06-001	6/1	Kukkasipulit	"	7:—
06-002	6/2	Koristekasvien juuret, juurimukulat ja juurakot	"	6:—
		Kasvit, elävät; pistokkaat:		
06-003	6/3	— ruukuissa tai multapaakkuineen	"	2: 50
06-004	6/4	— muut	"	6: 50
06-005-007	6/5	Kasvit ja kasvinosat, koristeluun käytettävät ja muut	"	20:—
7 Ryhmä.				
<i>Vihannekset, keittiökasvit ja syötävät juurekset.</i>				
07-002, 003	7/1	Perunat	"	—: 30

07-004, 008	7/2	Sipuli ja kurkut	100 kg	2:—
07-006, 007, 010	7/3	Kaali, piparjuuri ja selleri	"	1:50
07-001, 005, 009	7/4	Tomaatit, parsat ja sienet	"	6:—
07-011, 012	7/5	Juuret, syötävät, muualle kuulumat- tomat, tuoreet tai kuivatut	"	1:—
		Palkovilja, kuiva, muualle kuulu- maton:		
07-014	7/6	— linssit	"	10:—
07-013, 015	7/7	— muut (herneet)	"	—:60
07-016-018	7/8	Vihannekset ja keittiökasvit, muu- alle kuulumattomat	"	1:—
07-019	7/9	Tärkkelysriikkaat juuret, kuten ar- row-, kassava-, manioka- ja ta- piokajuuri	"	5:—
8 Ryhmä.				
<i>Syötävät hedelmät.</i>				
08-004, 024	8/1	Ananakset ja meloonit	"	6:—
08-003, 011- 013	8/2	Pähkinät ja pähkinänsydämet, kai- kenlaiset; mantelit	"	7:—
		Hedelmät ja marjat, muut:		
08-002, 005- 007, 009, 014, 015, 017, 019, 021, 023, 025, 028	8/3	— tuoreet	"	2:50
08-001, 108, 208, 010, 016, 018, 020, 022, 126, 226, 027, 029	8/4	— kuivatut tai suolatut	"	6:—
9 Ryhmä.				
<i>Kahvi, tee ja mausteet.</i>				
		Kahvi:		
09-001	9/1	— paahtamaton	"	5:50
09-002	9/2	— paahtettu	"	10:—
09-003	9/3	Tee	"	25:—
09-004-006, 008, 009, 011, 014	9/4	Pippurit, laakerinlehdet ja -marjat, kaneli, inkivääri ja neilikat	"	13:—
09-010, 013	9/5	Muskotinkukka, muskotti ja karde- mumma	"	18:—
09-007, 012	9/6	Vanilja ja sahrami	"	120:—
09-015-017	9/7	Anis, tähtianis, saksankumina, ko- rianderi ja kumina	"	6:—
09-018	9/8	Mausteet, muualle kuulumattomat	"	12:—
10 Ryhmä.				
<i>Vilja.</i>				
10-002, 004, 006, 007	10/1	Ruis, ohra, maissi ja tattari	"	—:30
10-001, 003	10/2	Vehnä ja riisi	"	—:60

10-005	10/3	Kaura	100 kg	—: 20
10-008	10/4	Vilja, muu	"	—: 50
11 Ryhmä.				
<i>Myllytystuotteet; maltaat; tärkkelys.</i>				
11-001-003, 007	11/1	Vehnä- ja riisijauhot, -ryynit sekä -hiutaleet	"	1:—
11-004-006, 008-010	11/2	Ruis-, ohra- ja kaurajauhot sekä -ryynit ja -hiutaleet; tattariryynit ja -hiutaleet	"	—: 70
11-011	11/3	Viljajauhot, -ryynit ja -hiutaleet, muualle kuulumattomat	"	1: 20
11-012, 013	11/4	Leseet, kaikenlaiset	"	—: 25
11-014, 015	11/5	Maissirehujauhot ja muualle kuu- lumattomat rehujauho- ja lese- seokset	"	—: 30
11-016, 017	11/6	Palkoviljajauhot, -ryynit ja -hiuta- leet; hedelmäjauhot	"	1: 50
11-018-022	11/7	Maltaat ja mallasuute, perunajauhot ja tärkkelys	"	1: 20
12 Ryhmä.				
<i>Öljysiemenet ja -hedelmät; erinäiset siemenet ja hedelmät; leollisuus- ja lääkekasvit; karjanrehu, tuore tai kuivattu.</i>				
12-001	12/1	Maapähkinät	"	—: 30
12-003	12/2	Soijapapu	"	—: 50
12-005, 006	12/3	Sinapisemen, myös jauhettu . . .	"	7:—
12-008	12/4	Aprikoosin-, persikan- ja luumun- kivet ja -sydämet	"	5:—
12-002, 004, 007	12/5	Kopra, pellavansiemenet ja muut öljysiemenet	"	1: 20
12-009-020	12/6	Sikuri- ja sokerijuurensiemenet; keit- tiö-, puutarhakasvien-, heinän- ja ruohonsiemenet; männyn- ja kuu- sensiemenet	"	2:—
12-021-024	12/7	Virna, härkäpapu, peluski ja muut rehuherneet	"	—: 25
12-025-028	12/8	Sokeri- ja sikurijuuret, raa'at tai kuivatut	"	1:—
12-029	12/9	Humala	"	9:—
12-030-032	12/10	Kasvit ja kasvinosat, lääkkeisiin ja hajustukseen käytettävät, myös hyönteisjauhe kasvinosista	"	6:—
12-033	12/11	Appelsiinin-, sitruunan- ja pome- ranssinkuoret	"	7:—
12-034	12/12	Luffa	"	15:—
12-035	12/13	Kasvit ja kasvinosat, kuten siemen- net ja hedelmät, muualle kuulu- mattomat	"	2: 20
12-036, 037	12/14	Rehu, tuore tai kuivattu, muualle kuulumaton	"	—: 25

13 Ryhmä.				
<i>Parkituksen ja värjäyksen raaka-aineet; kumit, hartsit ja muut kasvimehut.</i>				
		Kasvit ja kasvinosat, parkitukseen tai värjäykseen käytettävät:		
13-001	13/1	— mimosankuori	100 kg	1:—
13-002	13/2	— muut	"	2:—
		Kumit, kumihartsit, luonnonhartsit ja -balsamit:		
13-003-005	13/3	— arabikumi, kopaali, fossilihartsit ja šellakka	"	5:—
13-006	13/4	— muut	"	3:—
		Kasvimehut, muualle kuulumattomat, myös väkevöidyt tai kuivatut:		
13-008	13/5	— lakritsi	"	6:—
13-007, 009, 010	13/6	— kamferi, oopiumi ja muut	"	12:—
14 Ryhmä.				
<i>Palmikoinnin ja veiston raaka-aineet; muut ra'at kasviaineet ja -tuotteet.</i>				
14-001-005	14/1	Kori-, harja- ja muiden samanlaisten tuotteiden valmistukseen soveltuvat kasviaineet	"	2: 20
14-006	14/2	Pehmusteet, kuten ruoho, meriheinä, täpeheinä, sammal ja kapokki	"	2: 50
14-007	14/3	Muut kasvikunnasta saadut ra'at aineet, jätteet ja tuotteet	"	2:—
III Osa.				
Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt; niiden hajoittamistuotteet; valmistetut ravintorasvat; eläin- ja kasvivaivat.				
15 Ryhmä.				
<i>Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt; niiden hajoittamistuotteet; valmistetut ravintorasvat; eläin- ja kasvivaivat.</i>				
15-002, 003, 006-010, 013, 020, 021	15/1	Tali, premier jus ja painotali; luuja sorkkaöljy ja -rasva; glyseriini; pellava-, kiinanpuu-, oiticaca-, soija-, maapähkinä-, nauris-, rapsi- ja risiiniöljy	"	2: 50
15-001, 004	15/2	Sianihra (lardi) ja oleomargariini	"	3:—
15-005	15/3	Hylkeen- ja valaantraani, kalanmaksaöljy; myös puhdistetut	"	2:—
15-011, 012	15/4	Oliiviöljy	"	3: 50
15-014-019, 022	15/5	Palmu- ja palmuydin- sekä kookosöljy; eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt, muualle kuulumattomat	"	3:—
15-023, 024	15/6	Margariini, tekoihra ja ravintorasvat	"	2: 50
15-025-029	15/7	Villarasva, lanoliini; vahat ja vaha-seokset	"	4:—
15-030	15/8	Rasvan- ja öljynpuhdistuksen ja -käsittelyn jätteet	"	2:—

		IV Osa.		
		Ravintoaineteollisuuden tuotteet; kaakao; juomat; etikka; tupakka.		
		<i>16 Ryhmä.</i>		
		<i>Liha-, kala-, rapu- ja simpukka- valmisteet.</i>		
16-001-003	16/1	Lihauute, lihavalmisteet ja -säilyk- keet; makkara	100 kg	18:—
16-004, 005	16/2	Kaviaari ja muu syötäväksi valmis- tettu kalanmäti	"	40:—
16-106, 206	16/3	Kalavalmisteet ja -säilykkeet, muu- alle kuulumattomat:	"	15:—
16-107, 207	16/4	— hermeettisesti suljetuissa astioissa	"	4:—
16-008	16/5	Rapu- ja simpukkaeläimistä tehdyt valmisteet ja säilykkeet	"	25:—
		<i>17 Ryhmä.</i>		
		<i>Sokeri ja makeiset.</i>		
		Sokeri:		
17-001-003	17/1	— kidesokeri, sokerisiirappi ja -liuos	"	3:—
17-004-006	17/2	— pala-, keko-, kandi- ja jauhesokeri	"	4: 50
17-007-009, 012	17/3	Rypäle- ja hedelmäsookeri; tärkkelys- sokeri ja -siirappi sekä melassi	"	4:—
17-010, 011	17/4	Sokeriväri, alkoholiton, maito- ja mallassookeri	"	4: 50
		Makeiset, ilman kaakaota; sokerival- misteet, muualle kuulumattomat:		
17-013	17/5	— lakritsi	"	8:—
17-014	17/6	— muut	"	20:—
		<i>18 Ryhmä.</i>		
		<i>Kaakao ja kaakaovalmisteet.</i>		
18-001, 002	18/1	Kaakaopavut, raa'at tai paahdetut, myös rouhitut tai kuoritut	"	6:—
18-003	18/2	Kaakaovoi	"	2: 50
18-004, 005	18/3	Kaakaopasta ja -jauhe, suklaa ja suklaavalmisteet	"	20:—
		<i>19 Ryhmä.</i>		
		<i>Jauho- ja tärkkelysvalmisteet.</i>		
19-001	19/1	Jauho-, tärkkelys- ja mallasuute, val- mistettu lasten tai sairaanravin- noksi	"	25:—
19-102, 202	19/2	Ruokaleipä	"	2: 50
19-104, 204	19/3	Leipomotuotteet, muut	"	12:—
19-003, 005	19/4	Ryynit ja hiutaleet, paahdetut; ma- karoni ja muut samanlaiset tai- kinavalmisteet	"	1: 20

<i>20 Ryhmä.</i>				
<i>Kasvis- ja hedelmävalmisteet ja -säilykkeet.</i>				
Kasvisvalmisteet ja -säilykkeet, erikseen mainitsemattomat:				
20-003, 005, 010	20/1	— suolatut	100 kg	3:—
20-001, 002, 004, 006-009, 011	20/2	— muut	"	7:—
20-012-014	20/3	Hedelmät ja marjat, sokerissa säilytetyt; marmelaadi ja hyytelö; hedelmähilllo	"	20:—
20-015-017	20/4	Hedelmä- ja marjavalmisteet ja -säilykkeet, muut, ei kuitenkaan mehu	"	25:—
20-018	20/5	Marja- ja hedelmämehu, alkoholipitoisuus enintään 3 tilavuusprosenttia	1 kg	—:20
<i>21 Ryhmä.</i>				
<i>Erinäiset elintarvikevalmisteet.</i>				
21-001, 002	21/1	Kahvinkorvikkeet ja -lisäkkeet; kahviuute ja muut -valmisteet; paahdettu sikuri	100 kg	6:—
21-003-006	21/2	Sinappivalmisteet, soiija, kastikkeet; hiiva; muut elintarvikevalmisteet	"	25:—
<i>22 Ryhmä.</i>				
<i>Juomat, alkoholijuomat ja etikka.</i>				
22-001	22/1	Kivennäisvesi ja alkoholittomat virvoitusjuomat	"	5:—
		Mallasjuomat; sima; siideri, jonka alkoholipitoisuus on enintään 6 tilavuusprosenttia:		
22-002	22/2	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	—:20
22-003	22/3	— muissa astioissa	1 l	—:30
		Kuohuviinit ja helmeilevät viinit:		
22-004	22/4	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	1:—
22-005	22/5	— muissa astioissa	1 l	1:40
		Miedot viinit, joiden alkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia, muualle kuulumattomat:		
22-006	22/6	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	—:30
22-007	22/7	— muissa astioissa	1 l	—:50
		Väkevät viinit, joiden alkoholipitoisuus on yli 15, mutta enintään 24 tilavuusprosenttia, muualle kuulumattomat:		
22-008	22/8	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	—:50
22-009	22/9	— muissa astioissa	1 l	—:70
		Liköörit ja muut väkijuomat, joiden alkoholipitoisuus on yli 24 tila-		

		vuusprosenttia ja ekstraktipitoisuus yli 4 ⁰ / ₀ :		
22-010	22/10	— yli 2 l vetävissä astioissa . . .	1 kg	—: 90
22-011	22/11	— muissa astioissa	1 l	1: 10
		Viina ja muut väkijuomat, joiden alkoholipitoisuus on yli 24 tilavuusprosenttia ja ekstraktipitoisuus enintään 4 ⁰ / ₀ ; muualle kuulumattomat:		
22-012	22/12	— yli 2 l vetävissä astioissa . . .	1 kg	—: 25
22-013	22/13	— muissa astioissa	1 l	—: 50
		Konjakki, viski, rommi ja arrakki:		
22-014, 016, 018	22/14	— yli 2 l vetävissä astioissa . . .	1 kg	—: 50
22-015, 017, 019	22/15	— muissa astioissa	1 l	—: 80
22-020	22/16	Etyylialkoholi, myös denaturoitu; väkiviina	1 kg	—: 25
22-021, 022	22/17	Ruokaetikka, enintään 15 ⁰ / ₀ :nen . .	100 kg	4: —
		2 3 R y h m ä.		
		<i>Väkirehu; rehuna käytettävät ravintoaineellisuuden jätteet ja jätetuotteet.</i>		
23-001, 002	23/1	Liha- ja kalajauho	"	—: 30
23-003-013	23/2	Öljykakut, öljykakkujauhot ja rouheet sekä muut rehuaineet ravintoellisuuden jätteistä	"	—: 35
		2 4 R y h m ä.		
		<i>Tupakka.</i>		
		Tupakka, valmistamaton:		
24-001	24/1	— lehdet	"	40: —
24-002, 008	24/2	— varret ja tupakkapöly	"	20: —
24-003-007	24/3	Tupakka, valmistettu, myös tupakkaute ja -sijakkeet	"	200: —
		V O s a.		
		Kivennäisaineet ja -tuotteet.		
		2 5 R y h m ä.		
		<i>Maa- ja kivilajit; kalkki ja sementti.</i>		
25-001-006, 008	25/1	Hiekka ja kvartsi, myös jauhettu; savi, myös kalsinoitu; liitu, muokkaamaton; keittosuola (natriumkloridi)	"	—: 10
25-009-011, 013, 015, 024	25/2	Rikki; raskassälpä, muokkaamaton; viteriitti, myös jauhettu; marmori; magnesiitti, myös poltetu tai jauhettu; asbesti, myös pesty tai jauhettu	"	—: 40

25-007, 012	25/3	Grafiitti, myös pesty tai jauhettu; kivennäiset puhdistus- ja hioma-aineet, kuten merkeili, hohkakivi ja trippeli	100 kg	—: 60
25-014, 016-019	25/4	Kalkki- ja kipsikivi, myös jauhettu; kalkki, sammuttamaton ja sammutettu; kipsi, poltettu; marmorisementti	"	—: 20
25-020-023	25/5	Muurauslaasti; rakennusementti; lattian ja tientekoon soveltuvat kivennäisaineseokset; eristysmassa ja muottijauhe; aluminaattisementti	"	—: 50
25-025-029	25/6	Talkki, piimulta, maasälpä, fluorisälpä ja kryoliitti, myös jauhetut; kivennäiset, kivi- ja maalajit; muualle kuulumattomat	"	—: 25
26 Ryhmä.				
<i>Malmi, kuona ja tuhka.</i>				
26-002, 003	26/1	Wolframi- ja molybdenimalmi; malmit, muut, myös kakkuina tai jauhettuina	"	—: 50
26-001, 004	26/2	Rautamalmi, myös kakkuina; kuona ja muut kivennäisjätteet sekä tuhka; muualle kuulumattomat	"	—: 10
27 Ryhmä.				
<i>Kivennäispolttoaineet; kivennäisöljyt ja bituumiset aineet; niiden tislaustuotteet.</i>				
27-001-004	27/1	Kivihilli, koksi, antrasiitti ja hiilibriketit; turve, turvebriketit ja -pehku	"	—: 10
27-005, 006	27/2	Asfaltti, vuoriterva, asfalttikivi, petrooli- ja kivihiilitervapiki; kivihiili-, ruskohiili-, turve- ja liusketerva	"	—: 50
27-007-012	27/3	Bensoli; naftaliini; karbolihappo, kresoli, kreosootti ja -öljy; karbolineumi ja fenolaatti; kivihiilitervan tislaustuotteet, muut	"	1: 20
27-013, 014	27/4	Kivennäisöljy, raaka, -tisle ja tislauksen jätte (masutti)	"	—: 45
27-015, 016	27/5	Bensiini ja raskasbensiini	"	1: 25
27-017, 018	27/6	Moottoripetrooli ja paloöljy	"	—: 65
27-019	27/7	Kivennäisvoiteluöljyt	"	1: 50
27-020, 021	27/8	Vaseliini ja parafiini	"	1: 70
27-022	27/9	Maa- ja montaanivaha	"	2: —
27-023, 024	27/10	Asfaltti-, piki-, terva- ja tervaöljy-seokset sekä emulsiot	"	—: 60

		VI Osa.			
		Kemialliset ja farmaseuttiset aineet ja tuotteet; valokuvaustarvikkeet; parkitusuutteet, värit ja vernissat; hajuaaineet; saippuat ja kynttilät; liimat; räjähdysaineet ja tulitikut; lannoitteet.			
		<i>28 Ryhmä.</i>			
		<i>Kemialliset ja farmaseuttiset aineet ja tuotteet.</i>			
28-001, 002	28/1	Fosfori; elohopea ja sen legeringit	100 kg	10:—	
28-003-005	28/2	Kaasut, tiivistetyt, nesteytetyt tai jäähmetetyt.	"	5:—	
		Happoja:			
28-007, 008, 010	28/3	— rikki- ja suolahappo sekä rikki-, suola- tai fosforihaponseokset. . .	"	—: 50	
28-006, 009, 011	28/4	— typpi-, fosfori- ja boorihappo. . .	"	2:—	
28-012-014, 017	28/5	— etikka-, muurahais-, oksaali- ja maitohappo	"	5:—	
28-015, 016	28/6	— viini- ja sitruunahappo	"	7:—	
		Emäksiä ja oksideja:			
28-018-020	28/7	— natrium- ja kaliumhydroksidi; ammoniakkiliuos	"	1:—	
28-021-025	28/8	— magnesiumoksidi ja -hydroksidi; bariumoksidi ja -hydroksidi; aluminiumoksidi ja -hydroksidi; mangaanioksidi ja -hydroksidi; lyijyhilse	"	2:—	
28-026	28/9	— vetysuperoksidi	"	5:—	
28-027	28/10	Booraksi	"	1: 60	
28-028-035	28/11	Karbonaatteja	"	—: 60	
28-036, 037	28/12	Natrium- ja kaliumnitriitti, kaliumnitraatti (kalisalpietari)	"	—: 70	
28-038	28/13	Natrium- ja kaliumsilikaatti (vesilasi)	"	—: 60	
28-039	28/14	Natrium- ja kaliumfosfaatti	"	2:—	
28-040	28/15	Natriumsulfiitti	"	1:—	
28-041-052	28/16	Sulfaatteja; aluna, natrium- ja kaliumsulfidi sekä rikkimaksa	"	—: 50	
		Klorideja:			
28-053, 054	28/17	— kaliumkloridi ja suolanuolukivet	"	—: 10	
28-055, 058	28/18	— ammoniumkloridi (salmiakki), bariummkloridi	"	—: 80	
28-056, 057	28/19	— magnesium- ja kalsiumkloridi	"	—: 50	
28-059, 064	28/20	— elohopeakloridi; jalometalliyhdistykset	"	7:—	
28-060	28/21	Kloorikalkki	"	—: 60	
28-061, 062	28/22	Natrium- ja kaliumkloraaatti; natrium- ja kaliumkromaatti sekä -dikromaatti	"	5:—	
28-063	28/23	Lyijyasetaatti	"	5:—	
28-065, 066	28/24	Karbiidit	"	—: 80	
28-067	28/25	Teollisuuskemikaalit, muut	"	5:—	
28-068-070	28/26	Halogenisoidut hiilivedyt, metanoli ja butanoli	"	5:—	

28-071, 072	28/27	Glykoli; formaldehydi	100 kg	3:—
28-073	28/28	Asetoni	"	2:—
28-074	28/29	Etyylieetteri	"	20:—
28-075	28/30	Liuottimet ja pehmittimet, muut	"	35:—
28-076, 078	28/31	Aniliini, nitraniliini, niiden suolat, naftoli, resorsiini; väriemäkset ja -suolat	"	5:—
28-077	28/32	Mononitrobensoli, -nitrotoluoli ja -nitroksyli	"	10:—
28-079	28/33	Parkkihappo, gallus- ja pyrogallushappo	"	2:—
28-080	28/34	Makeuttamisaineet, keinotekoiset	"	25:—
28-081	28/35	Aktiivi- ja luuhiili; luumusta	"	3:—
		Selluloidi, selluloosa-asettaati, viskoosi, kaseiinün, šelatiinün tai tarkelykseen perustuvat tekomassat: — valmistamattomat ja jätteet	"	8:—
28-082	28/36	— kalvopaperi, laatat, levyt, tangot ja putket	"	12:—
28-083, 084	28/37	— tekosuoli	"	30:—
28-085	28/38	Desinfioimisaineet; kasvinsuojelu- ja hyönteisten tuhoamisaineet	"	1:50
28-086	28/39	Puun, hartsin, luun, kautsun ja muun kasvi- tai eläinaineen kuivatislau- tuotteet	"	—:50
28-087	28/40	Tärpähtiöljy	"	1:50
28-088	28/41	Kolofoni, tekohartsit, panimopiki ja -hartsit	"	—:70
28-089-091	28/42	Farmaseuttiset tuotteet; sekalaiset kemikaalit, kemialliset valmisteet ja lääkkeet, muualle kuulumat- tomat	"	10:—
28-092-099	28/43			
<i>29 Ryhmä.</i>				
<i>Valokuvausfilmit, -levyt, -paperi ja -kemikaalit.</i>				
29-001-007	29/1	Filmit	"	50:—
29-008-011	29/2	Valokuvauslevyt, -paperi, -pahvi ja -kortit; valoherkkä paperi ja pahvi; valokuvauskemikaalit vähittäis- myyntipakkauksissa	"	10:—
<i>30 Ryhmä.</i>				
<i>Parkitus- ja väriutteet; värit, lakat, vernissat ja kitit; lyijy- ja värikynät.</i>				
30-001-005	30/1	Parkitusuutteet ja tekoparkitusai- neet	"	1:20
30-006	30/2	Väripuu-utteet ja muut värjäävät kasviutteet	"	2:—
30-007, 025	30/3	Orgaaniset värit	"	12:—
30-008	30/4	Noki ja muut kivennäis- tai kasvi- peräiset mustat värit	"	2:50
30-009	30/5	Liitu, jauhettu tai huuhdottu	"	—:50
30-010, 011	30/6	Raskassälpä, jauhettu tai pesty; kei- notekoinen bariumsulfaatti	"	—:40
30-012-014	30/7	Puna- ja keltamulta sekä muut maa- ja rautaoksidivärit	"	—:75

30-015-020	30/8	Kivennäisvärit	100 kg	2: 50
30-021	30/9	Värilakat ja tervävärit	"	10:—
30-022, 023	30/10	Metalliset värit, pronssi- ja värilehdet	"	12:—
30-024, 026, 027	30/11	Painovärit ja värit, muualle kuulu- mattomat	"	5:—
30-028	30/12	Värinauhahat kirjoitus-, lasku- ja muita samanlaisia koneita varten	"	15:—
30-029, 030	30/13	Öljyvärit, joissa ei ole lakkaa, muu- alle kuulumattomat	"	4:—
30-031	30/14	Värit rasioissa, putkissa ja muissa sellaisissa vähittäismyyntipakka- uksissa	"	18:—
30-032	30/15	Öljyvernissa; keitetty tai valkaistu pellavaöljy ja muut samanlaiset öljyt	"	3:—
30-033	30/16	Voi- ja juustoväri	"	5:—
30-035, 037	30/17	Lakat: — selluloosalakka, myös alkoholi- pitoinen; kollodiumi	"	8:—
30-034, 036, 038	30/18	— muut	"	5:—
30-039	30/19	Kitit ja muut täyte- ja kiinnitysai- neet; muovailumassa	"	3:—
30-040	30/20	Muste, mustejauhe ja tušši	"	6:—
30-041	30/21	Lyijykynät ja niiden sydämet; väri- ja hiilikynät; pastelliitu	"	20:—
30-042	30/22	Kirjoitus- ja piirustusliitu	"	8:—
31 Ryhmä.				
<i>Haihtuvat öljyt ja esanssit; keino- tekoiset hajusteet; kosmeettiset val- misteet ja hajuaineet.</i>				
Kasviöljyt, keinotekoiset hajuaineet, esanssit ja kasviöljyjen rasva- ja öljyliuokset:				
31-002	31/1	— vanilliini	"	120:—
31-001, 003, 004	31/2	— karvasmanteliöljy, bensaldehydi ja muut	"	60:—
Haju-, hius- ja suuvedet:				
31-005, 006	31/3	— alkoholi- tai eetteripitoiset	"	100:—
31-007	31/4	— muut	"	40:—
31-008-010	31/5	Kosmeettiset ja hyvänhajuaiset val- misteet, muualle kuulumattomat	"	80:—
32 Ryhmä.				
<i>Saippuat, kynttilät, voiteluaineet ja muut saippuoitavaan öljyyn, rasvaan ja vahaan perustuvat tuotteet; pesu- ja puhdistusaineet.</i>				
32-001	32/1	Suopa	"	1: 40
32-002	32/2	Hartsisaippua	"	—: 60
Saippua:				
32-003	32/3	— hajustettu tai lääkeainetta sisäl- tävä; nestemäiset ja pehmeät saip- pualajit putkissa, tölkeissä tai pul- loissa	"	20:—

32-004-006	32/4	— muut, myös jauhevalmisteet . . .	100 kg	2:—
32-007, 008, 011	32/5	Puhdistus- ja kiillotusaineet nahkaa, jalkineita, metalleja, huonekaluja ja lattiaita varten; kynttilät . . .	"	4:—
32-009	32/6	Sulfonoidut öljyt ja rasvat, viimeis- tely-, pesu- ja kostutusaineet . . .	"	2:—
32-010	32/7	Voiteluöljyt, joissa on kivennäisöljyä ja saippuoituvaa öljyä tai rasvaa	"	1:20
3 3 Ryhmä.				
<i>Kaseiini, albumiini, šelatiini ja lii- mat; erinäiset viimeistelyaineet.</i>				
33-001, 002	33/1	Kaseiini ja albumiini	"	3:20
33-003	33/2	Selatiini lehtinä, šelatiiniteokset . .	"	5:—
33-004, 005	33/3	Eläinliima, muu	"	1:20
33-006	33/4	Telahyty ja muut šelatiiniin tai lii- maan perustuvat graafisen teolli- suuden tarvikkeet	"	3:—
33-007, 008	33/5	Dekstriini; tärkkelysliisteri; kasvi- liimat ja -limat	"	3:50
33-009	33/6	Liimat ja kumiliuokset vähittäis- myyntipakkauksissa	"	4:—
3 4 Ryhmä.				
<i>Räjähdyksaineet, ilotulitustavarat, tu- litikut ja muut helpostisytyttävästä ai- neesta valmistetut tavarat.</i>				
34-003	34/1	Vuoriruuti	"	2:—
34-001, 002, 004-007	34/2	Nitroselluloosa; ruuti, muu; räjäh- dysaineet, muut	"	7:—
34-008, 014	34/3	Tulilanka; tulitikut	"	3:—
34-009-011	34/4	Nallit, sytytyskapselit ammuksia ja räjähdyspanoksia varten	"	15:—
34-012, 013	34/5	Merkinantoraketit, -valot ja -pom- mit; ilotulitus- ja muut pyrotek- nilliset tavarat	"	17:—
3 5 Ryhmä.				
<i>Lannoitteet.</i>				
35-001-018	35/1	Typpilannoitteet; fosfaatti- ja kali- lannoitteet; lannoitteet, muut . .	"	—:30
VII Osa.				
Vuodat, nahat ja turkisnahat; nahka- ja turkisteokset.				
3 6 Ryhmä.				
<i>Vuodat ja nahat.</i>				
36-001-005	36/1	Vuodat, raa'at, kuten tuoreet, suola- tut, kuivatut, kalkitut ja piklatut; vuodat, karvotut, myös halkaistut tai kaistaleina	"	6:—

36-006-017	36/2	Pohja- ja sisäpohjanahka; nahka, muokattu, muualle kuulumaton; kiiltonahka	100 kg	15:—
36-018	36/3	Nahkakäätteet ja -jauhe	"	2:—
36-019	36/4	Tekonahka	"	12:—
<i>37 Ryhmä.</i>				
<i>Nahkateokset.</i>				
37-001	37/1	Nahankappaleet, stanssatut tai leikatut, jalkineiden varsi- ja teräkappaleet sekä leikatut, saumattomat päälliset	"	20:—
37-002, 004, 006	37/2	Laukut, kappaleen nettopaino yli 0.5 kg, nahkavaatteet; lakinlipat ja -hinnat sekä hikinauhut	"	60:—
37-003, 005	37/3	Lippaat, rasiat, kotelot, salkut, lompakot ja rahakukkarot; laukut, kappaleen nettopaino enintään 0.5 kg; vyöt ja niiden osat	"	100:—
37-007	37/4	Nahkakäsineet ja niiden osat	"	120:—
37-008-010	37/5	Teknilliset nahkatavarat	"	15:—
37-011	37/6	Nahkateokset, muut, kuten valjaat, säärystimet, työkintaat, nyrkkeily- ja miekkailukäsineet, ampumaseiden kotelot, metsästystarvikkeet ja polkupyörän laukut	"	75:—
37-012	37/7	Suolista tai jänteistä tehdyt tavarat, ei kuitenkaan soittimien kielet	"	18:—
<i>38 Ryhmä.</i>				
<i>Turkikset.</i>				
38-001, 002	38/1	Turkisinahat, valmistamattomat	"	50:—
38-003-005	38/2	Turkisinahat, valmistetut, irrallaan: — ketun, majavan, merisaukon, saukon, kärpän, näätien, vesikon, soopelin, ilveksen, turkishylkeen, chinchillan ja joutsenen	"	250:—
38-007	38/3	— biisaminnahat, astrakaani-, persiaani-, puolipersiaani- ja tiibettinahat	"	100:—
38-006, 008, 009	38/4	— muut	"	80:—
38-010-016	38/5	Turkisteoksista kannetaan vastaavan turkiksen liikennemaksu 50 % koroituksella.		
VIII Osa.				
Kautsu ja kautsuteokset.				
<i>39 Ryhmä.</i>				
<i>Kautsu ja kautsuteokset.</i>				
39-001-008	39/1	Kautsu, raaka, myös jätteet; pasta, laatat ja levyt vulkanisoimattomasta kautsusta sekä kautsuliuteokset	"	4:—

39-009, 010	39/2	Laatat, levyt, matot, kaistaleet ja tiivisteaineet vulkanisoidusta kautsusta	100 kg	10:—
39-011, 012	39/3	Säikeet vulkanisoidusta kautsusta; kautsuletkut ja -putket	"	12:—
39-013-016	39/4	Teknilliset tavarat	"	10:—
39-017-026	39/5	Ajoneuvopyörän sisä- ja ulkorenkkaat, kaikenlaiset	"	15:—
		Teokset pehmeästä kautsusta, muualle kuulumattomat:		
39-027, 028	39/6	— polku- ja moottoripyörän sekä niiden renkaiden osat; jalkineiden korot ja pohjat	"	12:—
39-029	39/7	— muut	"	50:—
39-030	39/8	Kovakumi, valmistamaton ja jäte; laatat, levyt, tangot, pulket ja tiivisteet	"	8:—
39-031, 032	39/9	Kovakumiteokset, muualle kuulumattomat	"	50:—
IX osa.				
Puu ja korkki; puu- ja korkkiteokset; palmikoima- ja koriteokset.				
40 Ryhmä.				
Puutavara ja puuteokset.				
40-001-003	40/1	Halot ja puunjalostamisessa saadut jätteet; puuhiili, myös briketteinä tai jauheena	"	—: 10
40-004-011	40/2	Puutavara, sahaamaton	"	—: 40
		Puutavara, sahattu, myös höylälty:		
40-012, 013	40/3	— mäntyä, kuusta, koivua tai haapaa	"	—: 60
40-014, 015	40/4	— muut	"	1: 20
40-016	40/5	Lastuvilla, puujauho ja -lastu	"	—: 60
		Faneeri (viilu):		
40-017	40/6	— mäntyä, kuusta, koivua tai haapaa	"	1: 20
40-018, 019	40/7	— muu	"	3:—
40-020	40/8	Mastot ja kokkapuut	"	1: 20
		Tynnyriteokset, -kimmet ja -vanteet:		
40-021	40/9	— drittelinkimmet, pyökkipuiset	"	—: 40
40-022	40/10	— muut	"	1:—
40-023, 024	40/11	Lestit ja pakotuspuut jalkineiden valmistusta varten; puukengän pohjat; puukorot ja -naulat	"	2:—
40-025	40/12	Työvälineiden varret ja kädensijat; puiset työkalut, niiden puuosat	"	1: 40
40-026, 027	40/13	Puolat, koneenosat ja työvälineet	"	2:—
40-028-030	40/14	Mallit ja muotit teollisuustarkoitukseen; teelmät, muualle kuulumattomat	"	1: 80
40-031, 032	40/15	Parkettilaatat ja -kimmet	"	3:—
40-033-035	40/16	Kehyslistat; kuvakehykset myös kuvineen ja lasineen	"	10:—
40-036	40/17	Sorvatut tai jyrситyt teokset, muualle kuulumattomat	"	6:—
40-037-040	40/18	Huonekalut	"	18:—

40-041, 045	40/19	Puuteokset ja -tavarat, muualle kuulumattomat:		
		— kullatut, hopeoidut, pronssatut tai koruleikkauksilla	100 kg	25:—
40-042, 043, 046	40/20	— kiillotetut, vahatut, petsatut, lakatut, maalatut tai öljytyt	"	12:—
40-044, 047	40/21	— muut	"	10:—
<i>4 1 Ryhmä.</i>				
<i>Korkki ja korkkiteokset.</i>				
41-001	41/1	Korkkikaarna, -karike ja -jauhe sekä jätteet	"	—: 60
41-002	41/2	Pullontulpat, helattomat	"	8:—
41-003, 004	41/3	Laatat, levyt, putket ja muut karkeat teokset	"	2:—
41-005, 006	41/4	Pelastusvyöt, pelastusrenkaat ja alusten suojapussit sekä korkki- ja korkkikariketeokset, muualle kuulumattomat	"	6:—
<i>4 2 Ryhmä.</i>				
<i>Teokset oljesta, ruo'osta, päreestä ja muusta palmikoima- ja koriteoksiin soveltuvasta kasviaineesta.</i>				
42-001	42/1	Ruoko, lakattu, maalattu, vernisattu, kiillotettu tai sorvattu	"	4:—
42-002	42/2	Niiniköysi, niinimatot, olkiköysi, kaisla-, korsiruoko- ja olkipalmikko	"	2:—
42-003	42/3	Matot, muualle kuulumattomat	"	5:—
		Teokset oljesta, ruo'osta, päreestä, puulastusta, juuresta tai muusta sen tapaisesta kasviaineesta:		
42-004	42/4	— kuorimattomista oksista tai karkeasta lastusta	"	3:—
42-005-007	42/5	— muut	"	12:—
X Osa.				
Paperivanuke, pahvi ja paperi; niistä valmistetut teokset.				
<i>4 3 Ryhmä.</i>				
<i>Paperivanuke ja muut paperin valmistukseen käytettävät kuituaineet.</i>				
43-001, 002	43/1	Pahvi- ja paperijätteet; paperivanuke	"	—: 50
<i>4 4 Ryhmä.</i>				
<i>Pahvi ja paperi; pahvi- ja paperiteokset.</i>				
44-001-003	44/1	Pahvi vulkanisoidusta kuidusta ja muu kemiallisesti kuidusta val-		

		mistettu pahvi, levyinä tai laattoina; rakennuspahvi; pahvi, asfaltilla, tervalla tai pikisekoituksella käsitelty	100 kg	1:—
44-004-007	44/2	Pahvi ja paperi, sähköeristyksessä käytettävä; pahvi, pinnaltaan värjätty, liiduttu, kullattu, hopeoitu, pronssattu, marmoroitu, kiillotettu, päällystetty paperilla, metallilla tai nukalla; kartonki-, maalarin- ja matriisipahvi	"	2:— 1:50
44-008, 009	44/3	Pahvi, muu	"	"
44-010-013	44/4	Sanomalehti-, ohko-, kartonki- ja pergamenttipaperi	"	1:—
44-014, 017	44/5	Kalkiopaperi; paperi, pinnaltaan värjätty, lakattu, kullattu, hopeoitu, liiduttu, pronssattu, marmoroitu, kiillotettu, painetuin kuvioin ja kohopainettu	"	10:—
44-015, 021	44/6	Paperi, asfaltilla ja tervalla käsitelty sekä aaltopahvi ja -paperi	"	2:20
44-016, 018-020, 022	44/7	Paperi, rasvalla, vahalla, kumilla, liimalla, desinfiomis- tai muulla väreihin kuulumattomalla aineella käsitelty; imu- ja suotopahvi ja -paperi; pahvi ja paperi, tekstiilitavaralla, metallikudelmalla tai -langalla verhoitu; paperi, muu	"	3:50
44-023, 024	44/8	Seinäpaperi ja -reunukset, lomakkeet ja nimiliput ilman kirjaspainatusta	"	15:—
44-025	44/9	Teknilliset tavarat	"	4:—
44-026	44/10	Konttorikirjat, kirjankannet ja niiden osat	"	10:—
44-027-033	44/11	Muisti- ja muut kirjat, edelliseen nimikkeeseen kuulumattomat; valokuva-, postikortti- ja postimerkkikansiot ja niiden osat; pahvi-, paperi- ja paperivanuketeokset, muualle kuulumattomat	"	20:—
<i>45 Ryhmä.</i>				
<i>Painotuotteet ja muu kirjakauppatavara; mainosteet.</i>				
45-001, 003, 004, 008, 011, 013, 014	45/1	Kirjat, sanoma-, aikakaus-, muoti-, kuva- ja ajanvieteledet; kartat ja karttakirjat; teknilliset piirustukset; millimetripaperi; mainosteet, kiertokirjeet, hinnastot, luettelot; kortit, tilastoimiskoneissa käytettävät	"	5:—
45-002, 005	45/2	Nuotit; lasten kuva- ja maalauskirjat	"	10:—
45-006, 007	45/3	Onnittelu- ja kuvakortit, mainoskuviin kuulumattomat; pelikortit	"	20:—
45-009, 010, 012	45/4	Muut graafisen teollisuuden tuotteet	"	10:—

		XI Osa.			
		Tekstiililaineet ja tekstiilitavarat.			
		46 Ryhmä.			
		<i>Luonnonsilkki; tekosilkki; kullankehrääjäntavara.</i>			
46-001-003, 013, 014	46/1	Silkkipokongit; luonnonsilkki, kiertämätön, kierretty tai kehrätty; luonnonsilkin jätteet; tekosilkki	100 kg	50:—	
46-004, 008, 012, 015, 018	46/2	Kokosilkkipankaat; nauhat, punokset ja punosteokset; seulakangas	"	300:—	
46-005, 009, 116, 216, 019	46/3	Puolisilkkipankaat; nauhat, punokset ja punosteokset	"	200:—	
46-006, 017	46/4	Nukkakankaat	"	220:—	
46-010, 020	46/5	Pitsit, pitsikankaat ja tylli	"	350:—	
46-007	46/6	Haavasilkki	"	50:—	
46-011, 021	46/7	Koruommellut kankaat, nauhat ja punokset — kankaalle määrätty liikennemaksu kannetaan 20 % korotuksella.			
46-022	46/8	Kullankehrääjänlanka	"	350:—	
46-023, 024	46/9	Kudemat, kullankehrääjäntavarat, muualle kuulumattomat	"	400:—	
		47 Ryhmä.			
		<i>Villa ja muu eläimenkarva; jouhet.</i>			
47-003, 004	47/1	Jouhet	"	6:—	
47-001, 002, 005-007	47/2	Villa ja karva, myös pesty, karstattu, kammattu, käherretty, valkaistu tai värjätty; villa- ja karvajätteet; tekokuivu, villan kaltainen	"	5:—	
47-008, 009	47/3	Villa- ja karvalanka vähittäismyyntierissä; efektilanka; hetulanka	"	18:—	
47-010-014	47/4	Villa- ja karvalanka, muu; jouhilanka	"	15:—	
		Villa- ja karvakankaat, myös jos niissä on enintään 5 % silkkiä:			
47-015	47/5	— paino yli 500 g/m ²	"	50:—	
47-116, 216, 117, 217	47/6	— paino alle 500 g/m ²	"	70:—	
47-018-020	47/7	Villa- ja karvakankaat, muualle kuulumattomat, joissa on yli 5 %, mutta enintään 15 % silkkiä	"	85:—	
47-021	47/8	Nukkakankaat	"	80:—	
47-022	47/9	Konehuopa; puserrusvaate	"	12:—	
47-023-025	47/10	Villa- ja karvamatot: — solmitut; nukkakangasta, myös solmiamattomat	"	40:—	
47-026	47/11	— muut	"	20:—	
47-027	47/12	Nauhat, punokset ja punosteokset, muualle kuulumattomat	"	90:—	
47-028	47/13	Pitsit, pitsikankaat ja tylli	"	150:—	
47-029	47/14	Koruommellut kankaat, nauhat ja punokset — kankaalle määrätty liikennemaksu kannetaan 20 % korotuksella.			

47-030	47/15	Jouhikangas; kangas karkeasta karvasta	100 kg	25:—
<i>4 8 R y h m ä.</i>				
<i>Puuvilla.</i>				
48-001, 002	48/1	Puuvilla, karstaamaton ja kampaamaton	"	1: 70
48-003-005	48/2	Puuvillajätteet, myös valkaistut tai värjätyt; trasseli; tekokuitu, lyhyt, tekosilkin jätteet	"	3:—
48-006	48/3	Tekoniini, -olki, -jouhet, -harjakset ja muu pitkä silkkiä jäljittelemätön tekokuitu	"	10:—
48-007-009	48/4	Puuvillalanka vähittäismyyntierissä, merseroitu lanka, efekti- ja hetulanka	"	12:—
48-010-033	48/5	Puuvillalanka, muu	"	8:—
48-034, 035	48/6	Kankaat, valkaisemattomat ja värjäämättömät: — paino yli 100 g/m ²	"	40:—
48-036	48/7	— paino enintään 100 g/m ²	"	60:—
48-037, 138, 238, 338, 438, 041, 043	48/8	Kankaat, valkaistut, värjätyt tai painetut: — paino yli 100 g/m ²	"	45:—
48-139, 239, 140, 240, 340, 440, 042, 044	48/9	— paino enintään 100 g/m ²	"	70:—
48-045	48/10	Nukkakankaat	"	65:—
48-046, 047	48/11	Konehuopa, purjekangas	"	10:—
48-048	48/12	Kangas, konehinhojen tai konetivisteiden valmistukseen tarkoitettut Nauhat, punokset ja punosteokset: — nukkakudelmaa	"	4:—
48-049	48/13	— muut	"	75:—
48-050, 051	48/14	Pitsit, pitsikankaat ja tylli: --- lankauudinkangas, leveys yli 50 cm	"	40:—
48-052	48/15	— muut	"	50:—
48-053, 054	48/16	— muut	"	90:—
48-055	48/17	Koruommellut kankaat, nauhat ja punokset — kankaalle määrätty liikennemaksu kannetaan 20 % koroituksella.		
<i>4 9 R y h m ä.</i>				
<i>Muut kasviteksiiliaineet.</i>				
49-001-006	49/1	Pellava, hamppu, juuti, manilla, ramie ja muut kasviteksiiliaineet; tekstiiliainejätteet; rohtimet ja täppeet	"	1: 50
49-007	49/2	Lanka, yksisäikeinen, hamppua, juutia tai manillaa	"	2:—
49-008	49/3	Lanka, pellavasta tai muusta muualle kuulumattomasta kasviteksiiliaineesta, vähittäismyyntierissä	"	12:—

		Lanka, pellavasta tai muusta muualle kuulumattomasta kasvitekstiiliaineesta:		
49-009-012	49/4	— yksisäikeinen	100 kg	6:—
49-013-016	49/5	— kaksi- tai monisäikeinen	"	10:—
49-017-021	49/6	Juuti-, kookoskuitu- ja paperilanka, muualle kuulumaton	"	4:—
		Kankaat pellavasta tai muusta muualle kuulumattomasta kasvitekstiiliaineesta:		
49-022	49/7	— valkaisu- ja värjäämättömät, paino yli 500 g/m ²	"	10:—
49-023-025	49/8	— muut	"	40:—
49-026-029	49/9	— valkaistut, värjätyt tai painetut	"	50:—
49-031	49/10	Juutikangas, muualle kuulumaton: — valkaisu- ja värjäämätön ja liimaamaton	"	4:50
49-032, 034, 036-038	49/11	— muu; myös satulavyö- ja paperikangas; juuti-, manilla- ja sisalmatot	"	9:—
49-033	49/12	Nukkakankaat	"	70:—
49-035	49/13	Kookoskankaat ja -matot	"	5:—
49-039	49/14	Nauhat, punokset ja punosteokset	"	35:—
49-040	49/15	Pitsit, pitsikankaat ja tylli	"	100:—
49-030, 041	49/16	Pellavakankaat, joihin on kudottu nimiä, kirjaimia tai numeroita, korduomellut kankaat, nauhat ja punokset — kankaalle määrätty liikennemaksu kannetaan 20 % koroituksella.		
50 Ryhmä.				
<i>Vanu; kutomaton huopa; side- ja purjelanka sekä köysitavara; erikoiskudelman; teknilliset tavarat.</i>				
Vanu ja vanuteokset:				
50-003	50/1	— silkkiä	"	25:—
50-001, 002, 004	50/2	— muut	"	5:—
Huopa, kutomaton, villaa tai hienoa karvaa:				
50-005	50/3	— paino yli 500 g/m ²	"	50:—
50-006	50/4	— muu	"	70:—
50-008	50/5	— jossa on yli 5 % silkkiä	"	180:—
50-007, 009	50/6	— karkeaa karvaa, myös jos siinä on kasvitekstiiliainetta	"	15:—
Esineet kutomattomasta huovasta, leikatut, stanssatut, pallistetut tai reunustetut:				
50-010	50/7	— joissa on yli 5 % silkkiä	"	200:—
50-011	50/8	— muut	"	85:—
Köysi ja nuora, palmikoimattomat; side- ja purjelanka:				
50-012, 013	50/9	— paksuus yli 5 mm	"	1:50
50-014-016	50/10	— muut, myös palmikoidut ja jouhiköysi	"	3:—

50-017	50/11	Kalaverkot, verkonpaulat ja metsästyverkot	100 kg	8:—
50-018, 019	50/12	Riippumatot ja verkot; köysi- ja nuorateokset, kuten suitset, tuolinpohjat ja köysitikkaat	"	13:—
50-020-022	50/13	Käyttö- ja kuljetushihnat, -nauhat ja punokset; letkut, joissa ei ole kautsua	"	12:—
50-023, 025	50/14	Erikoiskangas kirjansidontaa, piirustusta tai maalausta varten	"	20:—
50-024	50/15	Kalkio- ja muut samanlaiset läpi-kuultavat kankaat	"	60:—
50-026, 027	50/16	Eristysnauhat; nauhat, kyllästetyt tai päällystetyt kautsulla tai muulla massalla	"	15:—
		Vahakangas sekä muut kankaat, nauhat, punokset ja huovat, päällystetyt öljyyn perustuvalla aineella: — silkki tai joissa on silkkiä	"	80:—
50-030	50/17	— muut; myös selluloosajohdannaisiin perustuvalla aineella päällystetyt	"	15:—
50-028, 029, 031, 032	50/18	— muut	"	15:—
50-033, 034	50/19	Linoleumi ja muut samanlaiset tuotteet	"	5:—
50-035	50/20	Juutikangas ja -nauha, päällystetty asfaltilla tai tervalla; asfaltti- ja tervahuopa	"	1:—
		Kimmoiset tai kautsutetut kankaat, nauhat, punokset tai huovat: — joissa on silkkiä	"	80:—
50-036, 039	50/21	— muut	"	15:—
50-037, 038, 040	50/22	— muut	"	15:—
50-041	50/23	Hehkusukat	"	40:—
50-042, 043	50/24	Konetiiviste; teknilliset esineet; lampun- ja kynttilänsydän	"	15:—
5 1 Ryhmä.				
<i>Neuletuotteet.</i>				
		Neuletuotteet:		
51-001-003, 007-009	51/1	— kokosilkkiä	"	260:—
51-004-006, 010-012	51/2	— puolisilkkiä	"	130:—
51-013-018	51/3	— villasta tai karvasta	"	85:—
51-019-024	51/4	— puuvillasta tai muusta kasvitesti-aiaineesta	"	55:—
5 2 Ryhmä.				
<i>Vaatteet ja muut ompeluteokset.</i>				
52-001-007	52/1	Pöytäliinat, lakanat, huivit, nenäliinat, pyyheliinat, uutimet ja muut muualle kuulumattomat teokset; leikatut, stanssatut, pallistetut tai		

		reunustetut teokset — kannetaan kankaalle määrätty liikennemaksu 20 % koroituksella.		
		Korsetit, alus- ja rintaliivit, korsetti- ja sukkanauhavyöt:		
52-008	52/2	— kudelman, jossa on silkkiä tai kullankehrääjäntavaraa	100 kg	500:—
52-009	52/3	— muut	"	140:—
		Housun-, hameen- ja hihankannattimet, vyöt, sukkanauhut sekä muut samanlaiset tavarat:		
52-010	52/4	— kudelman, jossa on silkkiä tai kullankehrääjäntavaraa	"	220:—
52-011	52/5	— muut	"	100:—
		Säkit ja pussit:		
52-012, 013	52/6	— ilmeisesti käytetyt	"	2:—
52-014	52/7	— muut — 10 % korotus kankaan liikennemaksuun.		
52-015	52/8	Tavarapeitteet, purjeet, teltat, ulkokihtimet ja aurinkokatokset — 10 % korotus kankaan liikennemaksuun.		
		Laukut, lippaat, rasiat, kotelot, salkut, lompakot ja rahakukkarot:		
52-017	52/9	— kudelman, jossa on silkkiä tai kullankehrääjäntavaraa	"	300:—
52-016, 018	52/10	— muut	"	100:—
		Vuodevaatteet, irtoseinät ja kierrekaihtimet:		
52-019	52/11	— päällinen kudelman, jossa on silkkiä tai kullankehrääjäntavaraa	"	160:—
52-020, 021	52/12	— muut	"	25:—
		Vaatteet ja muut ompeluteokset kautsitetusta tai öljytystä kudelmasta tai huovasta:		
52-022, 024	52/13	— joissa on silkkiä	"	100:—
52-023, 025	52/14	— muut	"	25:—
		Vaatteet ja muut ompeluteokset kudelmasta tai huovasta, muualle kuulumattomat:		
52-026	52/15	— kullankehrääjäntavaraa	"	500:—
52-027-029	52/16	— pitsiä, pitsikangasta tai tylliä; kokosilkkiä	"	440:—
52-030	52/17	— puolisilkkiä	"	220:—
52-031, 032	52/18	— villaa tai karvaa	"	140:—
52-033, 034	52/19	— muut	"	110:—
5 3 Ryhmä.				
<i>Lumput ja muut tekstiilitavaran jätteet.</i>				
53-001	53/1	Uudet tekstiilitavaran jätteet, kudelmalumpu ja -jäte, kuluneet vaatetavarat, vanhat verkot ja köydet	"	—:50

		XII Osa.			
		Jalkineet; hattupalmikko; päähineet; sateen- ja päivänvarjot; erinäiset muoitavarat.			
		<i>54 Ryhmä.</i>			
		<i>Jalkineet.</i>			
		Nahkajalkineet:			
54-001	54/1	— päälliset kulta- tai hopeanahkaa; silkkikudelman tai -huopaa . . .	100 kg	150:—	
54-004	54/2	— muut, parin nettopaino yli 400 gr	"	50:—	
54-002, 005	54/3	— muut, parin nettopaino alle 400 gr, sekä kiiltonahkaiset	"	75:—	
54-003, 011	54/4	— puupohjaiset sekä puukengät . .	"	5:—	
54-007, 008	54/5	Kautsujalkineet	"	10:—	
54-006, 009, 010, 012	54/6	Jalkineet, muut	"	50:—	
54-013	54/7	Jalkineiden irtopohjat	"	8:—	
		<i>55 Ryhmä.</i>			
		<i>Hattupalmikko; hatunteelmät; hatut, lakit ja muut päähineet.</i>			
		Hattupalmikko:			
		— oljesta, niinestä, ruohosta, puulastusta:			
55-001	55/1	— — joissa on silkkiä tai metallilankaa	"	60:—	
55-002	55/2	— — muu	"	15:—	
55-003	55/3	— kudelmasta, langasta tai huovasta: — — silkkiä tai metallilankaa . .	"	330:—	
55-004, 005	55/4	— — muu	"	70:—	
55-006-008	55/5	Hatunteelmät	1 kpl	—:20	
55-009	55/6	Hatut, myös puolivalmiit: — sulista tai kukista, tai sellaisilla koristeilla varustetut	"	4:—	
55-010, 013	55/7	— silkkiset tai joissa on hienoa metallilankaa	"	2:—	
55-014	55/8	— vaatettamattomat	"	—:50	
55-011, 012, 015, 016	55/9	— muut, sekä nahkapäähineet . .	"	—:70	
55-017	55/10	Kautsupäähineet	100 kg	60:—	
55-018, 019	55/11	Lakit ja muut päähineet, muualle kuulumattomat	1 kpl	—:20	
		<i>56 Ryhmä.</i>			
		<i>Sateen- ja päivänvarjot; kävelykepit.</i>			
		Sateen- ja päivänvarjot:			
56-001	56/1	— silkkiset	"	1:—	
56-002	56/2	— muut	"	—:50	
56-003	56/3	Sateen- ja päivänvarjonvarret ja -kehät	100 kg	10:—	
56-004, 005	56/4	Kävelykepit; sateen- ja päivänvarjosten ja kävelykeppien osat . . .	"	25:—	

<i>57 Ryhmä.</i>				
<i>Valmistetut koristesulat sekä sulka- ja höyhenteokset; tekokukat; hiusteokset; viuhkat.</i>				
57-001, 007	57/1	Koristesulat ja -höyhenet, viuhkat Tekokukat, -hedelmät, -kasvit, -hyön- teiset, koristetarkoituksiin aiotut; myös niiden osat:	100 kg	400:—
57-002, 004	57/2	— vahaa	"	30:—
57-003, 005, 006	57/3	— muut, sekä hiukset, muokatut, ja hiusteokset	"	350:—
XIII Osa.				
Kivi- ja kivennäisaineteokset; keraa- miset tavarat; lasi- ja lasiteokset.				
<i>58 Ryhmä.</i>				
<i>Kivi- ja kivennäisaineteokset.</i>				
<i>Marmorilaatat ja -levyt:</i>				
58-002	58/1	— hiotut tai kiillotetut	"	2: 50
58-001, 003	58/2	— muut, myös teknilliseen käyttöön tarkoitettut	"	—: 40
58-004, 005	58/3	Kattoliuskeivet, kirjoitustaulut, ki- vikynät ja kivipainokivet	"	—: 75
58-006-008	58/4	Tahko-, kovan-, kiillotus-, myllyn- ja kollerinkivet; defibrööri- ja raf- finöörikinet	"	—: 70
58-009	58/5	Kiillotus- ja hiomapaperi ja -pahvi	"	1: 20
58-010	58/6	Kiillotus- ja hiomakangas	"	5:—
58-011-017	58/7	Sementti-, betoni-, tekokivi-, kalkki- hiekkä-, kipsi-, asfaltti- ja eristys- massateokset	"	—: 50
58-018-022	58/8	Asbestisementtiliuske, asbesti- ja kiilleteokset	"	4:—
58-023, 024	58/9	Taideteollisuustuotteet	"	25:—
58-025	58/10	Kiviteokset, teknilliseen käyttöön tarkoitettut	"	—: 80
<i>Kivi- ja kivennäisaineteokset, muu- alle kuulumattomat:</i>				
58-026	58/11	— hiotut tai kiillotetut	"	3: 50
58-027	58/12	— muut	"	—: 70
<i>59 Ryhmä.</i>				
<i>Keraamiset tavarat.</i>				
<i>Tiilet:</i>				
59-003-005, 008	59/1	— tulenkestävät; lasitetut	"	—: 30
59-001, 002, 006, 007	59/2	— muut	"	—: 20
59-009, 010	59/3	Putket, seimet, kaivot ja kaukalot sekä niiden osat	"	—: 30
59-011	59/4	Teknilliseen käyttöön tarkoitettut esineet	"	1: 50

59-012, 014	59/5	Lattia- ja seinälaatat; kaakelit ja kaakeliuuninkoristeet: — valkoiset tai yksiväriset, lasittamattomat	100 kg	1: —
59-013, 015	59/6	— muut	"	1: 50
59-016	59/7	Pesualtaat, -pöydät ja -soikot; kylpyammeet ja klosetit	"	1: 40
59-017	59/8	Koriste-esineet: — posliinia	"	30: —
59-018	59/9	— muut	"	15: —
59-019, 021	59/10	Posliiniteokset, muualle kuulumattomat: — kaksi- tai moniväriset, kullatut tai hopeoidut; myös yksiväriset, jos niissä on muuta epäjaloa metallia kuin rautaa	"	20: —
59-020	59/11	— muut	"	12: —
59-022, 024, 026	59/12	Kiveistavara, fajanssi-, savi- ja muut keraamiset teokset: — kaksi- tai moniväriset, kullatut tai hopeoidut; myös yksiväriset, jos niissä on muuta epäjaloa metallia kuin rautaa	"	7: —
59-023, 025	59/13	— muut	"	5: —
<i>60 Ryhmä.</i>				
<i>Lasi ja lasiteokset; valukvartsiteokset.</i>				
60-001	60/1	Lasi- ja lasitusmassa; emaljmassa ja lasivilla; lasisirut ja -jauhe	"	—: 50
60-002, 003	60/2	Raakalasi, levyiksi valettu; alabasteri-, opali- ja katukäytävälasi; katto- ja muut tiilet	"	2: —
60-005-008	60/3	Ikkuna- ja peililasi, myös värjätty: — metallikalvoton, syövyttämätön ja hiomaton	"	3: —
60-004, 009, 010	60/4	— muut, myös verholasi	"	8: —
60-011, 012	60/5	Laboratorioesineet; putki ja tanko Pullot ja tölkit, maalaamattomat, kultaamattomat ja kokonaan hiomattomat:	"	8: —
60-013	60/6	— tummanvihreää lasia	"	1: 60
60-014, 015	60/7	— muut	"	4: —
60-016, 017	60/8	— muuten hiomattomat, paitsi hiotuin pohjin, reunoin, kauloin, tulpin ja kansin; sekä pullot ja tölkit, muut	"	8: —
60-018-021	60/9	Teokset raakalasisista; silmien suoja-lasit, öljylampunlasit; peilit, myös kehystetyt, teokset ikkuna- tai peililasista, lasimaalaukset	"	20: —
60-022	60/10	Optiset lasit, hiomattomat	"	10: —
60-023-027	60/11	Lasi- ja emaljiteokset, muualle kuulumattomat: — hiotut, kullatut, hopeoidut, kai-		

60-028, 029	60/12	verretut, syövytetyt tai maalatut; verholasiteokset — muut	100 kg ”	25:— 6:—
XIV O s a.				
Oikeat helmet, jalokivet ja jalot metallit; niistä valmistetut teokset; metalliraha.				
6 1 R y h m ä.				
<i>Oikeat helmet, jalokivet ja jalot metallit; niistä valmistetut teokset.</i>				
61-001-003	61/1	Oikeat helmet, jalokivet ja puolijalokivet, myös keinotekoiset . .	”	500:—
61-004	61/2	Hopea, valmistamaton; jätteet ja romu	”	150:—
61-005, 006	61/3	Kulta ja platina, valmistamaton; jätteet ja romu	”	500:—
61-009, 013	61/4	Lehtikulta ja -hopea	”	200:—
61-007, 008	61/5	Hopeateokset: — tanko, lanka ja levy	”	160:—
61-010, 011	61/6	— muut	”	300:—
61-012, 015, 016	61/7	Kulta- ja platinateokset: — lanka ja levy; teknillisiin ja tieteellisiin tarkoituksiin käytettävät teokset	”	500:—
61-014, 017	61/8	— muut	”	1000:—
6 2 R y h m ä.				
<i>Metalliraha.</i>				
62-001	62/1	Kultaraha	”	500:—
62-002	62/2	Hopearaha	”	150:—
62-003	62/3	Raha epäjalosta metallista	”	2: 50
XV O s a.				
Epäjalot metallit; niistä valmistetut teokset.				
6 3 R y h m ä.				
<i>Rauta ja teräs.</i>				
63-001, 008, 009	63/1	Takkirauta, romu, teräs- ja rautahiekka sekä teräsvilla	”	—: 25
63-002-007	63/2	Ferrolejeeringit, kuten piirauta, mangaani-, peili-, wolframi-, molybdeen- ja kromirauta	”	—: 50
63-010-013	63/3	Valanteet, sulatinkappaleet; ainekset takoraudasta tai teräksestä, billettit	”	—: 40
63-014-018	63/4	Tankorauta ja -teräs, ruostumaton tai epäjalolla metallilla silattu; työkalu- ja pikakäyttöteräs; tankorauta ja -teräs, pyöreä, kirkaspintainen, silaamaton	”	1: 70
63-019, 020	63/5	Tankorauta ja -teräs, paino yli 60 kg/m	”	—: 40

63-021-026	63/6	Tankorauta ja -teräs, poikkileikkauksen suurin mitta yli 15 mm, paino enintään 60 kg/m	100 kg	—: 80
63-027, 028	63/7	Tankorauta ja -teräs, poikkileikkauksen mitta alle 15 mm, mutta ei alle 5 mm	"	1: —
63-029, 030	63/8	Rauta- ja teräslanka, valssattu tai vedetty, silaamaton, poikkileikkauksen mitta alle 5 mm	"	1: 50
63-031, 032	63/9	Rauta- ja teräslanka, epäjalolla metallilla silattu	"	2: —
63-034-039	63/10	Rauta- ja teräslevy: — ilman pintakäsittelyä	"	1: 20
63-033, 040-044, 046	63/11	— ruostumaton ja pintakäsitelty; myös levynkappaleet	"	2: 20
63-045	63/12	Rauta- ja teräslevy, lävistetty; verkkometalli	"	3: —
63-047, 050	63/13	Vannerauta ja -teräs: — ruostumaton tai epäjalolla metallilla silattu	"	2: 10
63-048, 049	63/14	— muu	"	1: —
63-051, 052	63/15	Putki, liitoskappaleet, laipat, tulpat ja säpsät, taontaan kelpaamatonta rautaa	"	1: 50
63-053, 054, 057, 058	63/16	Putki, liitoskappaleet, laipat, tulpat ja säpsät, takorautaa tai -terästä: — ainepaksuus yli 0.9 mm	"	1: 70
63-055, 059	63/17	— ainepaksuus enintään 0.9 mm: — — kiillotetut, epäjalolla metallilla silatut, vernissatut, maalatut tai lakatut	"	5: —
63-056, 060, 061	63/18	— — muut	"	2: 50
63-062	63/19	Erinäiset rautatie- ja raitiotietarvikkeet: — rata- ja raitiotiekiskot	"	—: 40
63-063-067	63/20	— muut	"	1: —
63-068	63/21	Rauta- ja teräsrakenteet	"	1: 20
63-069-071	63/22	Vesi- ja muut säiliöt rauta- tai teräslevystä; öljynkuljetustynnyrit; kaasujen lieriöt ja säiliöt	"	2: —
63-072-079	63/23	Erinäiset teokset rauta- tai teräslangasta; rauta- ja teräslanka, tekstiilitavaralla tai paperilla päällystetty	"	3: —
63-080, 081, 084	63/24	Ketjut ja niiden osat: — nivelpultti- ja ewartinketjut; polku- ja moottoripyöränketjut; silatut ketjut	"	8: —
63-082, 083	63/25	— muut	"	3: —
63-085, 086, 088, 091	63/26	Lankanaulat ja -nastat; puristetut naulat ja nastat; silaamattomat: — pituus yli 45 mm; kiskonaulat	"	1: —
63-087, 089, 090, 092-094	63/27	— pituus enintään 45 mm; hevosenkengännaulat ja -hokit	"	1: 80
63-095, 096	63/28	Naulat ja nastat, epäjalolla metallilla silatut; päät muulla aineella kuin metallilla päällystetyt	"	2: 50

63-097-106	63/29	Niitit, mutterit, pultit, ruuvit, mutteri- ja niittilaatat.	100 kg	3:—
63-107-112	63/30	Neulat, koruihin kuulumattomat; naskalit	"	25:—
63-113-116	63/31	Jouset ja joustimet automobiileihin; rautatie- ja raitiotievaunuihin kuulumattomat	"	3: 50
		Lukot, saranat, kulmaraudat, salvat, säpit, haat ja sinkilät; oven, ikkunan, huonekalujen, valjasteosten, matka-arkkujen, laatikoiden, kaihtimien vetimet, kiinnikkeet, raudoitukset ja helat:		
63-117, 119, 120, 122	63/32	— kiillotetut tai epäjälolla metallilla silatut; ovensulkimet ja -pidättimet	"	6: 50
63-118, 121, 123	63/33	— muut	"	5:—
		Luistimet ja rullaluistimet; myös kenkiin kiinnitetyt:		
63-124	63/34	— epäjälolla metallilla silatut.	"	9:—
63-125	63/35	— muut	"	6:—
		Ajo- ja ratsastustarvikkeet:		
63-126	63/36	— kullatut tai hopeoidut.	"	50:—
63-127	63/37	— kiillotetut tai epäjälolla metallilla silatut	"	6: 50
		— muut	"	5:—
63-128	63/38	Keskuslämmitysradiaattorit, -kattilat ja tulipesänarinaraudat	"	2: 50
63-129-131, 134	63/39	Kylpyammeet, viemärisuppilot ja klosettien huuhtelusäiliöt taontaan kelpaamattomasta raudasta	"	2: 70
63-132, 133	63/40	Taontaan kelpaamattomasta raudasta valmistetut teokset, muualle kuulumattomat:		
63-135, 137, 138	63/41	— emaljoidut tai epäjälolla metallilla silatut	"	3: 20
63-136, 139	63/42	— muut	"	3:—
63-140-145	63/43	Kassa- ja asiakirjakaapit, säilytyslokerot ja -lippaat, huonekalut ja niiden osat	"	5: 50
63-147-149, 151, 152	63/44	Kirveet, piilut, vesurit, viikatteet, sirpit, käsikarstat, vasarat, sorkkraudat, vuoriporat, ruuvipuristimet ja -pakottimet	"	6:—
63-146, 150	63/45	Maa- ja karjataloudessa sekä puutarhanhoidossa tarvittavat työkalut, muualle kuulumattomat	"	3:—
63-157	63/46	Porat, kalvainporat, jyrsimet, kierresorkat, -leuat ja -tapit	"	10:—
63-158-163	63/47	Viilat ja raspit; sahat ja sahanterät	"	8:—
63-164, 165	63/48	Koneenterät ja -veitset, höylät ja muut puunleikkaustyökalut	"	6:—
		Erinäiset muut työkalut:		
63-153	63/49	— nikkelöidyt tai kiillotetut	"	10:—
63-154-156	63/50	— muut	"	6:—
63-166	63/51	Työkalukotelot, -laatikot ja -kaapit sekä -kartongit työkalusarjoineen	"	20:—

63-167, 168	63/52	Jauhinkappaleet; luodit ja painot; kuulat, ei kuitenkaan laakerikuulat	100 kg	1: 50
63-170	63/53	Levyteokset raudasta tai teräksestä, muualle kuulumattomat:	"	25: —
63-169, 171, 172, 179	63/54	— jalolla metallilla silatut	"	10: —
		— emaljoidut, vernissatut, maalatut, lakatut, pronssatut, väripainetut, hapetetut, ruostumattomat tai muulla epäjalolla metallilla silatut	"	5: —
63-173-178	63/55	— tinatut, sinkityt tai lyijytyt	"	3: —
63-180-182	63/56	— muut	"	50: —
63-183	63/57	Teokset raudasta tai teräksestä, muualle kuulumattomat, jalolla metallilla silatut	"	3: —
		Teokset raudasta tai teräksestä, muualle kuulumattomat:	"	6: —
63-184-188	63/58	— valmistamattomat	"	
63-189-193	63/59	— valmistetut	"	
6 4 R y h m ä.				
<i>Kupari.</i>				
64-001-003, 015	64/1	Kupari, valmistamaton; kuparijuote	"	2: 50
		Tanko ja lanka:		
64-005, 007	64/2	— jalolla metallilla silattu	"	30: —
64-004, 006, 008	64/3	— muu	"	4: —
64-009	64/4	Kaapeli, köysi ja punos; eristämätön	"	5: —
64-011	64/5	Ohkolehdet	"	200: —
64-010, 012-014	64/6	Levy, levynkappaleet, putki ja torvi	"	4: 50
64-018	64/7	Verkko, kudelman ja ristikko	"	8: —
64-019	64/8	Naulat, nastat, mutterit, pultit, niitit ja ruuvit	"	6: —
		Teokset, teelmät, muualle kuulumattomat:		
64-020, 026	64/9	— jalolla metallilla silatut	"	40: —
64-021, 024, 027	64/10	— nikkeloityt, vernissatut, maalatut, lakatut tai syövytetyt	"	30: —
64-016, 017, 022, 023, 025, 028	64/11	— muut	"	12: —
6 5 R y h m ä.				
<i>Nikkeli.</i>				
65-001-003	65/1	Nikkeli, valmistamaton	"	3: —
65-004-010	65/2	Tanko, lanka, köysi, kaapeli, levy, putki ja torvi	"	5: —
65-012	65/3	Verkko, kudelman, nauhat, naulat, nastat, ruuvit, mutterit, pultit ja niitit	"	8: —
		Teokset, teelmät, muualle kuulumattomat:		
65-013	65/4	— jalolla metallilla silatut	"	40: —
65-014	65/5	— vernissatut, maalatut, lakatut tai syövytetyt	"	30: —
65-011,015	65/6	— muut	"	12: —

66 Ryhmä.				
<i>Alumiini.</i>				
66-001, 002	66/1	Alumiini, valmistamaton	100 kg	2: 70
66-003, 004, 006-009, 012	66/2	Tanko, lanka, levy, putki, torvi, kaa- peli ja köysi sekä alumiinijauhe	"	4: 50
66-005	66/3	Ohkolehdet	"	200: —
66-013	66/4	Naulat, nastat, ruuvit, pultit, niitit, mutterit ja mutterilaatat	"	8: —
66-010, 011, 014, 015	66/5	Teokset, teelmät, muualle kuulumat- tomat	"	12: —
67 Ryhmä.				
<i>Lyijy.</i>				
67-001, 002	67/1	Lyijy, valmistamaton	"	1: —
67-003, 005- 007, 009	67/2	Tanko, lanka, levy, putki ja torvi; lyijyköysi ja -villa	"	1: 80
67-004	67/3	Ohkolevy	"	12: —
67-010	67/4	Lyijykkeet, haulit ja kuulat	"	3: —
		Teokset, teelmät, muualle kuulumat- tomat:		
67-011	67/5	— jalolla metallilla silatut	"	30: —
67-012	67/6	— nikkeloityt, vernissatut, maalatut, lakatut tai syövytetyt	"	8: —
67-008, 013	67/7	— muut	"	5: —
68 Ryhmä.				
<i>Sinkki.</i>				
68-001, 002	68/1	Sinkki, valmistamaton	"	2: 50
68-003-006, 009	68/2	Tanko, lanka, levy, putki, torvi; kui- vaparistojen ontokatodit	"	4: —
68-008	68/3	Verkko, kudelman, naulat, nastat, ruu- vit, mutterit, pultit, niitit ja mut- terilaatat	"	8: —
68-007, 010	68/4	Teokset, teelmät, muualle kuulumat- tomat	"	12: —
69 Ryhmä.				
<i>Tina.</i>				
69-001, 002, 008	69/1	Tina, valmistamaton, myös tinajuote	"	3: —
69-003, 005- 007	69/2	Tanko, lanka, levy, putki ja torvi .	"	4: —
69-004	69/3	Ohkolevy	"	12: —
69-009, 010	69/4	Teokset, teelmät, muualle kuulumat- tomat	"	14: —
70 Ryhmä.				
<i>Muut epäjalot metallit, antimoni ja vismutti.</i>				
70-001	70/1	Epäjalot metallit, muualle kuulumat- tomat, valmistamattomat	"	2: 50
70-002	70/2	Tanko, lanka, levy ja putki	"	5: —
70-003	70/3	Teokset, muualle kuulumat- tomat	"	12: —

<i>7 1 Ryhmä.</i>			
<i>Erinäiset muualle kuulumattomat, epäjalosta metallista valmistetut teokset.</i>			
71-002, 005, 008, 011, 016, 026, 029	71/1	Pöytäveitset ja -haarukat, lusikat, kauhat ja muut pöytäkalustoon kuuluvat esineet; veitset ja puukot, kaikenlaiset; parranajolaitteet; sakset, tukanleikkuukoneet sekä muut leikkaamisesineet: — päät norsunluuta, helmiäistä, posliinia tai jalolla metallilla silatut	100 kg 60:—
71-001, 003, 006, 009, 012- 014, 017, 019, 020, 022, 023, 027, 030	71/2	— päät luuta, galaliittia, selluloidia tai eboniittia; nikkelöidyt tai syövytetyt; kokonaan ruostumatonta rautaa tai terästä	" 25:—
71-004, 007, 010, 015, 018, 021, 024, 025, 028, 031	71/3	— muut	" 12:—
<i>Taideteollisuustuotteet ja koristesineet, muualle kuulumattomat; valaisinkalusteet:</i>			
71-032, 036	71/4	— jalolla metallilla silatut	" 70:—
71-033, 037	71/5	— nikkelöidyt, lakatut tai syövytetyt	" 30:—
71-034, 035, 038	71/6	— muut	" 15:—
71-039, 040	71/7	Kuvalaatat, stereotyypit, patriisit, paino- ja käsileimasimet	" 10:—
71-041	71/8	Kynänterät	" 50:—
71-042, 043	71/9	Hakaset, lävät, haat, soljet, kengän-sirkat, painonapit ja vetoketjut	" 25:—
71-044, 045	71/10	Tahnaputket, pullonkapselit ja kapselintulpat	" 12:—
71-046, 048	71/11	Lippaat, rasiat ja kotelot sisustukseen, muualle kuulumattomat: — jalolla metallilla silatut; muusta epäjalosta metallista kuin raudasta	" 75:—
71-047	71/12	— muut, rautaa	" 30:—
XVI Osa.			
Koneet ja laitteet; sähkötarvikkeet.			
<i>7 2 Ryhmä.</i>			
<i>Höyrykattilat, koneet ja mekaaniset laitteet; niiden irralliset osat.</i>			
72-001-004	72/1	Höyrykattilat, etulämmittäjät ja tulistajat	" 2: 50
72-005-009, 015, 016	72/2	Höyrylokomobiilit, höyrykoneet ja -turbiinit; vesiturbiinit, tiejyrät	" 3:—
72-010-014	72/3	Poltto- ja ulkolaitamoottorit	" 5:—

72-017-024	72/4	Neste- ja ilmapumput, kompresso- rit; paloruiskut; tuulettimet ja pu- halluskoneet; kasvinsuojeluaine- ja väriruiskut	100 k g	4:—
72-025-031	72/5	Kalantirikoneet, sentrifuugit ja pu- ristimet	"	2: 50
72-032	72/6	Koneet ja laitteet nostamista, kaiva- mista tai ruoppaamista varten	"	2: 70
72-033-052	72/7	Maatalouskoneet ja -laitteet, puu- tarhakoneet ja -laitteet	"	1: 50
72-053-057	72/8	Maitotalous- ja meijerikoneet ja -lait- teet; koneet ja laitteet jauhun- ja ryynivalmistusta varten	"	3:—
72-058-063	72/9	Jäähdytyskoneet, laitteet sterilisoi- mista tai muuta sellaista tarkoi- tusta varten	"	2: 80
72-065-067	72/10	Koneet ja laitteet nahan ja nahka- teosten valmistusta varten	"	2: 50
72-068-073	72/11	Koneet ja laitteet paperivanukkeen, paperin ja pahvin valmistusta varten	"	2: 60
72-074	72/12	Kirja- ja kivipainokoneet ja -laitteet	"	4:—
72-075, 076	72/13	Koneet ja laitteet tekstiiliaineen kä- sittelyä varten; kutoma- ja ompe- lukoneet	"	4: 50
72-079-098	72/14	Työkalu- ja muut koneet metallin, puun ja luun käsittelyä varten	"	2: 50
72-099-103	72/15	Punnitsemislaitteet, ei kuitenkaan täsmävaat	"	5:—
72-106-109	72/16	Kirjoitus-, lasku- ja muut konttori- koneet	"	10:—
72-064, 077, 078, 104, 105, 110, 111	72/17	Koneet ja laitteet, muualla kuulu- mattomat	"	3:—
		Armatuurit koneita, laitteita ja put- kijohtoja varten; niiden osat, muu- alle kuulumattomat:		
72-112-115	72/18	— rautaa tai terästä	"	5:—
72-116, 117	72/19	— muut	"	10:—
72-118-125	72/20	Koneiden ja laitteiden osat, muualla kuulumattomat	"	6:—
73 Ryhmä.				
<i>Sähkökoneet, -laitteet ja -tarvikkeet; niiden irralliset osat.</i>				
73-001-005	73/1	Generaattorit, moottorit ja muun- tajat	"	4: 50
73-006, 007	73/2	Galvaaniset paristot; akkumulaatto- rit ja niiden osat	"	3:—
73-008-019, 025, 034, 035	73/3	Sähkömekaaniset yhdistelmät; säh- kölaitteet käynnistystä, valaistusta ja merkinantoa varten; sähköter- miset laitteet; magneettilaitteet; lääketieteelliset laitteet	"	15:—
73-020 024	73/4	Sähkölamput ja -putket, valaistusta varten	"	20:—

73-026-033, 063	73/5	Sähkötys-, puhelu-, kuviensiiro- ja kaukonäkemiskoneet ja -laitteet sekä niiden osat; sähköteknilliset erikoiskoneet ja -laitteet, muualle kuulumattomat	100 kg	25:—
73-036	73/6	Sähkömittarit	"	9:—
73-037, 038, 047	73/7	Johtimet ja kaapelit: — epäjalosta metallista tehdyin vai-poin; eristysputket	"	4:—
73-039-042	73/8	— muut	"	5:—
73-043, 044	73/9	Hiili- ja grafiittiteokset:		
73-045, 046	73/10	— kappaleen nettopaino yli 3 kg	"	1:—
73-048-062	73/11	— muut, myös hiiliharjat	"	5:—
		Erinäiset sähkötarvikkeet	"	7:—
XVII Osa.				
Kuljetusneuvot.				
74 Ryhmä.				
<i>Ranta- ja raitiotien liikkuva kalusto.</i>				
74-001-008	74/1	Veturit, rautatie-, raitiotie- ja kaa-tovaunut — 0.2 % arvosta.		
75 Ryhmä.				
<i>Autobiilit; moottori- ja polkupyö-rät; muut kuljetus- ja ajoneuvot.</i>				
75-001	75/1	Traktorit	"	3:—
		Autobiilit, polttomoottorilla toi-mivat:		
75-002, 003, 006, 007	75/2	— henkilöautobiilit, arvo enin-tään 80,000 mk kpl sekä kuor-ma-, paloautobiilit ja omni-bussit	"	20:—
75-004, 005	75/3	— henkilöautobiilit, arvo yli 80,000 mk kpl	"	30:—
75-008, 009	75/4	Autobiilit, sähköllä toimivat	"	25:—
75-010-012	75/5	Autobiilien alustat, polttomootto-rilla, myös dieselmoottorilla va-rustetut	"	20:—
75-013, 014	75/6	Autobiilien osat ja kumirenkaiset pyörät	"	20:—
75-015, 017	75/7	Moottoripyörät ja koneella varuste-tut polkupyörät	1 kpl	25:—
75-016, 018	75/8	Sivuvaunut ja polkupyörät, muut	"	3:50
75-019-021	75/9	Moottori- ja polkupyörien irralliset osat ja tarvikkeet	100 kg	10:—
75-022	75/10	Lastenvaunut, -kärryt ja -reet; inva-liidivaunut; niiden osat ja kumi-renkaiset pyörät	"	6:—
75-023	75/11	Kuljetus- ja ajoneuvot, muualle kuu-lumattomat; niiden alustat ja ku-mirenkaiset pyörät 0.5 % arvosta.		

		76 Ryhmä.		
		<i>Ilma- ja vesialukset.</i>		
76-001-006	76/1	Ilmalaivat, -pallot ja lentokoneet sekä niiden osat samoinkuin vesialukset, kaikenlaiset, myös kalustoineen ja tarvikkeineen — 0.15 % arvosta.		
		<i>Muist. 19 nettorekisteritonnia suuremmat kauppamerenkulkuun käytettävät alukset, jotka satamaan tultua suorittavat satamamaksun, ovat vapaat liikennemaksusta.</i>		
		XVIII Osa.		
		Kojeet; kellot ja kellonkoneistot; soittimet.		
		77 Ryhmä.		
		<i>Optiset, mitta- ja täsmäkojeet; muut kojeet; ortopediset laitteet; tekohampaat ja -silmät; anatomiset mallikuvat.</i>		
77-001	77/1	Optiset lasit, hiotut, irralliset . . . Silmälasit; niiden osat, ei kuitenkaan lasit:	100 kg	20:—
77-002	77/2	— kehykset kultaa tai platinaa . . .	"	1000:—
77-003	77/3	— kehykset hopeaa	"	300:—
77-004, 005	77/4	— muut, myös kiikarit ja kaukoputket	"	30:—
77-006-011	77/5	Valokuvaus-, elokuva- ja elokuvakoneet, optiset kojeet sekä niiden osat	"	50:—
77-012-017	77/6	Täsmäva'at, niiden punnukset; lämpö-, vesi-, kaasu- ja painemittarit sekä ilmapuntarit	"	25:—
77-018-021	77/7	Erinäiset muut kojeet, tekohampaat ja -silmät sekä anatomiset mallikuvat; karttapallot	"	20:—
		78 Ryhmä.		
		<i>Kellot ja kellonkuoret; kellonkoneistot ja niiden osat.</i>		
		Tasku-, ranne- ja muut samanlaiset kellot sekä niiden kuoret:		
78-001, 003	78/1	— kulta- tai platinakuoriset	1 kpl	4:—
78-002, 004	78/2	— muut	"	—: 70
78-005	78/3	Torni-, asema- ja muut samanlaiset kellot	"	15:—
78-006	78/4	Seinäkellot, puupohjaiset	"	—: 40
78-007-009	78/5	Kellot, muut	"	—: 80
78-010	78/6	Kellonkoneistot, kehystämättömät, sekä niiden osat	100 kg	25:—

		79 Ryhmä.		
		<i>Soittimet.</i>		
79-001, 002, 006	79/1	Pianot, flyygelit, konesoittimet ja orkestrionit	1 kpl	50:—
79-003	79/2	Harmonit	"	10:—
79-004	79/3	Pianojen ja harmonien klaviatuurit ja mekanismit	100 kg	12:—
79-005	79/4	Urut ja niiden osat	"	5:—
79-007-014	79/5	Gramofoonit, parlografit ja niiden osat; äänilevyt, -lieriöt, -nauhat ja -rullat	"	40:—
79-015	79/6	Soittimet, muut; niiden osat ja tarvikkeet	"	30:—
		XIX Osa.		
		Aseet ja ammuksset.		
		80 Ryhmä.		
		<i>Aseet.</i>		
80-001	80/1	Sivuaseet, kuten miekat, sapelit, pistimet ja tikarit; niiden osat . . .	"	40:—
80-003-005	80/2	Sota-aseet, niiden osat	"	20:—
80-002, 006- 010	80/3	Metsästys- ja pienoiskiväärit, haulikot; pistoolit; ilmapyssyt; myös niiden osat	"	30:—
80-011	80/4	Taisteluvälineet, muualle kuulumattomat	"	2:—
		81 Ryhmä.		
		<i>Ammukset; käsikranaatit; miinat.</i>		
81-001-005, 007	81/1	Ammukset ja hylsyt, myös lataamattomat	"	15:—
81-006, 008	81/2	Tykistöammukset, torpedot, pommit, kranaatit ja miinat	"	5:—
		XX Osa.		
		Muualle kuulumattomat tavarat.		
		82 Ryhmä.		
		<i>Muualle kuulumattomat luontaisesta tai keinotekoisesta veisto- tai muovailuaineesta valmistetut teokset.</i>		
		<i>Kilpikonnankuori, norsunluu, helmiäinen, simpukankuori, gagaatti ja merenvaha:</i>		
82-002	82/1	— hiottuina tai kiillotettuina levyinä tai kappaleina; teelmät	"	10:—
82-001, 003	82/2	— muut teokset ja luonnonkoralli Luu ja sarvi; selluloidi, selluloosa-asettaatti, viskoosi, galaliitti ja muut muovailtavat tekomassat:	"	100:—

82-004, 008, 009	82/3	— hiottuina tai kiillotettuina levyinä tai kappaleina; teelmät	100 kg	8:—
82-005, 010	82/4	— muut teokset Vahateokset ja teokset parafini- tai seresiinistä:	"	30:—
82-006	82/5	— mehiläispesän väliseinät	"	5:—
82-007	82/6	— muut	"	30:—
83 Ryhmä.				
<i>Harjateokset ja seulat.</i>				
83-001, 005, 008	83/1	Siveltimet; harja- ja luutateokset: — ruohosta, juuresta tai muusta kasviaineesta; käsiseulat	"	4:—
83-002, 003, 006	83/2	— muut; koneharjat sekä harjat, joissa kiinnike tai kehys on rau- taa tai kiillottamatonta puuta	"	7:—
83-004, 007	83/3	— muut	"	20:—
84 Ryhmä.				
<i>Lelut, pelit, ajanviete-esineet ja urheilupelivälineet; erinäiset kalastusvälineet.</i>				
84-001-005	84/1	Lelut, pienoisorakenteet ja ajanviete- pelit, niiden osat; joulukuusen ko- risteet Karnevaali- ja muut samanlaiset esineet:	"	25:—
84-006, 007	84/2	— paperia tai pahvia	"	12:—
84-008	84/3	— muut	"	300:—
84-009-014	84/4	Urheilu- ja taitopelivälineet	"	20:—
84-015	84/5	Kalakoukut	"	10:—
84-016	84/6	Kalastusvälineet ja niiden osat	"	30:—
85 Ryhmä.				
<i>Napit; säiliökynät ja kynänvarret; piiput ja imukkeet; korut ja tekohelmet; erinäiset lippaat ja rasiat; mallinuket; mainosesineet; muualle kuulumattomat tavarat.</i>				
85-002, 003	85/1	Napit, koristenapit ja teelmät: — kullatut tai hopeoidut; myös ko- nanaan punosta	"	50:—
85-001, 004	85/2	— tekstiilitavaralla päällystetyt, ei kuitenkaan punosta, sekä muut	"	30:—
85-005, 006	85/3	Säiliökynät, kynänvarret, irtolyijy- kynät ja kynänterottimet	"	35:—
85-007, 008	85/4	Piiput, sikaari- ja savukeimukkeet; mekaaniset sytyttimet	"	40:—
85-009	85/5	Lippaat, rasiat, salkut, lompakot ja rahakukkarot, agaattia, meripihkaa, norsunluuta tai helmiäistä; puu- terihuiskut ja -tyynyt	"	100:—
85-010	85/6	Korut ja helyt	"	80:—

85-011, 012 85-013	85/7 85/8	Tekohelmet ja teokset tekohelmistä Mallinuket ja mainosesineet . . . Tavarat, joita ei voi sisällyttää mi- hinkään muuhun taksassa aikai- semmin mainittuun nimikkeeseen:	100 kg	30:— 15:—
85-014 85-015	85/9 85/10	— raaka-aineet — 0.3 % arvosta. — muut — 0.5 % arvosta.		
XXI Osa.				
Taideteokset; kokoelmat ja kokoelmaesineet.				
<i>86 Ryhmä.</i>				
<i>Taideteokset; kokoelmat ja kokoelma- esineet.</i>				
86-001-007	86/1	Taideteokset, kokoelmat ja kokoel- maesineet, erikseen mainitsemat- tomat — 0.2 % arvosta.		

B. Vientitavarat.

Liikenne- maksutaksan nimikkeeseen numero.	Tavaralaji.	Tavaramäärä, josta maksu lasketaan.	Liikenne- maksu.
	Liha:		
1	— tuore, myös linnunliha	100 kg	1: 10
2	— muut	"	1: 80
3	— säilykkeet	"	6: —
	Kala:		
4	— elävä tai tuore	"	—: 60
5	— muut	"	1: —
6	— säilykkeet	"	3: —
7	Rapueläimet.	"	12: —
	Vilja:		
8	— jauhamaton.	"	—: 20
9	— herneet ja pavut.	"	—: 30
10	— jauhettu, ryynit ja maltaat	"	—: 35
11	Karjanrehu	"	—: 15
12	Siemenet	"	—: 80
13	Juuri- ja keittiökasvit sekä sienet	"	—: 25
14	Hedelmät ja marjat, tuoreet	"	—: 70
	Kasvit ja kasvinosat:		
15	— elävät	"	—: 50
16	— muut, myös jäkälä ja sammal	"	1: —
17	Kasvis- ja hedelmäsäilykkeet sekä hillot	"	5: —
18	Kuminat	"	1: 20
19	Maito ja kerma, myös tiivistetty	"	2: —
20	Juusto	"	4: —
21	Voi ja margariini	"	3: —
22	Munat	"	4: —
23	Makeiset, kaakaojauhe ja suklaa	"	10: —
24	Savukkeet ja sikarit	"	12: —
	Lanka ja punontateokset:		
25	— silkistä tai villasta	"	3: —
26	— muut	"	2: 50
	Kankaat ja kudokset:		
27	— silkkiä tai villaa	"	10: —
28	— muut	"	5: —
	Matot:		
29	— silkkiä, villaa tai karvaa	"	8: —
30	— kookos- tai riepu-	"	2: —
	Puutavara:		
	— sahaamaton:		
31	— — tukit, parrut, pelkat, hirret, riu'ut, lennä-		

	tinpylväät, ratapölkyt ja muut jykevämmät puut sekä koivu ja haapa, ei kuitenkaan visaitai lainekoivu	m ³	—: 45
32	— — kaivospölkyt, paperi- ja hiomapuut sekä muut pienemmät puut.	"	—: 35
33	— — visaitai lainekoivu — sahatut:	"	3:—
34	— — laatikkolaudat, rappaussäleet, koivukepit ja muut näihin verrattavat	"	—: 40
35	— — muut	"	—: 50
36	— höylätyt	"	—: 50
37	— polttopuut, lankun- ja laudanpätkät	"	—: 25
	Puuteokset:		
38	— viilu (faneeri), myös faneeribattensit.	100 kg	—: 45
39	— viiluteokset	"	—: 60
40	— sorvatut kepit.	"	—: 40
41	— rihmarullat ja pakettinappulat	"	—: 80
42	— puolat ja lankakelat	"	—: 80
43	— tulitikkusäleet ja puunaula-aine	"	—: 60
44	— lastuvilla ja puujätteet	"	—: 15
45	— rakennuspuusepänteokset, parkettilattiat, kaapelirummut, laatikot ja tynnyrit.	"	—: 50
46	— pyörät ja niiden osat, työkalujen varret, pesulaudat, leivinpöydät, leipälapiot, harjapuut ja muut yksinkertaisemmat puuteokset sekä sorvituotteet, ei muualla mainitut	"	—: 75
47	— huonekalut ja niiden osat, kiikut, sukset, leikkikalut ja niiden osat, urheiluvälineet sekä muut puusepänteokset.	"	1: 80
	Puuvanuke:		
	— mekaanisesti valmistettua massaa:		
48	— — märkää	"	—: 10
49	— — kuivaa	"	—: 20
	— sulfitti- ja sulfaattiselluloosaa:		
50	— — märkää	"	—: 20
51	— — kuivaa	"	—: 35
52	Pahvi, myös puupahvi	"	—: 35
53	Kartonki, myös rakennuskartonki ja insuliitti sekä pahvin tapaiset tapetit.	"	—: 40
54	Pahvi- ja kartonkiteokset	"	—: 60
	Paperi:		
55	— paino-, sanomalehti-, kääre-, pergamiini- ja tappetipaperi sekä muut karkeammat paperilajit.	"	—: 45
56	— kirjoitus-, pergamentti- ja liiduttu paperi sekä muut hienommat paperilajit, ei kuitenkaan silkki- ja savukepaperi	"	—: 80
57	— silkki- ja savukepaperi	"	1:—
58	Paperiteokset, tapetit, kirjekuoret ja kirjat	"	1:—
59	Harjakset, jouhet ja eläinkarvat.	"	1: 30
60	Harjansitojanteokset	"	7: 50
61	Luu ja sarvi, muokkaamaton.	"	—: 50
	Vuodat ja nahat:		
62	— muokkaamattomat	"	2:—
63	— muokatut.	"	5:—
64	Nahkateokset, myös käsineet.	"	10:—
65	Turkikset, valmistamattomat tai valmistetut	"	12:—
	Rauta:		
66	— takki-, pii- ja valurauta	"	—: 25

67	— ferrowolfram- ja muut sen tapaiset rauta- tai teräslejeeringit	100 kg	1:—
68	— kanki ja rautalevy	"	—: 60
Rautateokset:			
69	— naulat, lukot, työkalut ja muut karkeammat teokset	"	1: 40
70	— rauta-astiat, kaasulieriöt, putket ja höyrypannut sekä niiden osat	"	1: 20
71	— hienotakeet, kuten veitset, haarukat, puukot, sakset ja muut samanlaiset.	"	5:—
72	Kupari, valmistamaton	"	1: 50
73	Koneet ja laitteet, paitsi sähkökoneet	"	1: 50
74	Huonekalut, raudasta	"	2:—
Kivi:			
75	— valmistamaton, myös katukivet.	"	—: 10
76	— valmistettu	"	—: 40
77	Malmi ja erinäiset maalajit	"	—: 10
78	Sementti, eristys- ja lattiamassa sekä asbesti	"	—: 25
79	Tiilet	"	—: 10
Posliini-, fajanssi- ja saviteokset:			
80	— pesualtaat, klosetit ja muut karkeammat teokset	"	—: 70
81	— muut	"	1: 50
Lasiteokset:			
82	— hiotut	"	6:—
83	— pullot ja tölkit	"	—: 70
84	— muut	"	1: 80
85	Piki ja terva	"	—: 30
86	Hartsit, myös juokseva	"	—: 30
87	Kaseiini	"	1: 50
Kautsuteokset:			
88	— kumimatot, -laatat, -letkut, -hihnat ja -tiivisteet	"	5:—
89	— muut	"	10:—
90	Saippua, kaikenlainen	"	1:—
91	Tärpähti ja puuöljyt	"	—: 70
92	Glyseriini	"	1:—
93	Tulitikut	"	1: 30
94	Räjähdysaineet ja ampumatarvikkeet.	"	5:—
95	Kaliumkloraatti	"	1: 50
96	Muurahaisenmunat	"	2: 50

Tässä luettelossa mainitsemattomista tavaroista kannetaan puolet ulkomaalta tuleville tavaroille määrätystä maksusta, ei kuitenkaan missään tapauksessa enempää kuin 15 mk 100 kilolta, milloin liikennemaksu on laskettava painon mukaan, tahi, milloin liikennemaksu on laskettava tavaran arvon perusteella, enempää kuin 0.2 % tavaran arvosta.

C. Toiselta kotimaan paikkakunnalta tuodut kotimaiset ja tullatut tavarat.

Järjestysnumero.	Tavaralaji.	Tavaramäärä, josta maksu kannetaan.	Liikennemaksu.
1	Vilja, jauhamaton	100 kg	—: 15
2	” jauhattu sekä ryynit	”	—: 25
3	Sokeri, kaikenlainen	”	2:—
4	Saippua ja kynttilät	”	—: 80
5	Lasitavarat, kaikenlaiset	”	—: 50
6	Tulitikut	”	1: 50
7	Rauta, kanki ja rautalevy	”	—: 50
8	Rauta- ja terästeokset	”	1:—
9	Hiekka, sora ja kivi	1 m ³	—: 40
10	Kalkki	100 kg	—: 15
11	Sementti ja sementtituotteet	”	—: 30
12	Tiilet ja kaakelit, kaikenlaiset	”	—: 15
13	Saviputket ja muut savivalmisteet	”	—: 15
14	Fajanssi ja posliini, kaikenlainen	”	—: 70
15	Asbesti	”	—: 15
16	Halot	1 m ³	—: 25
17	Tukit ja parrut	”	—: 40
18	Sahattu puutavara	”	—: 60
19	Höylätty ja veistetty puutavara	”	—: 70
20	Ovet, akkunat ja akkunakehykset	100 kg	1:—
21	Huonekalut ja muut puuteollisuustuotteet	”	2:—
22	Petrooli, bensiini, öljy ja voiteet	”	—: 40

Tässä luettelossa mainitsemattomista tavaroista kannetaan puolet A taulukon maksuista.

Muist. Tätä maksua ei kanneta 500 kg pienemmistä tavaraeristä eikä muuttotavaroista.

Helsinki 1939

J. Simeliusen Perillisten Kirjapaino Oy

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 4.

Sisälllys: 21. Helsingin kaupungin elintarvikekeskuksen johtosääntö, s. 61. — 22. Helsingin kaupungin virkasääntö, s. 62. — 23. Helsingin kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapua koskevat määräykset, s. 71. — 24. Helsingin kaupungin töissä olevien työntekijäin lomasaääntö, s. 73. — 25. Työntekijäin vuosilomalaki, s. 74. — 26. Laki kunnan ja muun julkisen yhdykskunnan viran- ja toimenhaltijain vuosilomasta eräissä tapauksissa, s. 79. — 27. Sedmigradskyn pientenlastenkoulujen ja Marian turvakodin oppilaiden hammashoito, s. 79. — 28. Muutos taksaan maksuista Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa, s. 79. — 29. Lisäys Helsingin kaupungin leski- ja orpokassan sääntöjen 2 §:ään, s. 80. — 30. Kansakoulujen jatkoloukkien ja valmistavien ammattikoulujen oppilaiden hammashoito, s. 80.

21. Helsingin kaupungin elintarvikekeskuksen johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 24 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1921 : 4 ja 1937 : 32)

1 §. Helsingin kaupungin elintarvikekeskuksen tehtävänä on hankkia ja toimittaa elintarvikkeita sekä valmistaa ruokaa kaupungin laitoksille ja huoltolautakunnan avunsaajille sekä kaupunginhallituksen luvalla suorittaa muutakin elintarvikkeiden välittämistä samoin kuin ruoan valmistusta ja myyntiä.

2 §. Elintarvikekeskuksen yleistä toimintaa johtaa ja valvoo johtokunta. Johtokuntaan kuuluu puheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä, jotka kaupunginvaltuusto valitsee kalenterivuodeksi kerrallaan.

Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valittakoon toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljelläolevaksi ajaksi.

3 §. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen ollessaan estyneenä, varapuheenjohtajan kutsusta.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun vähintään kolme jäsentä on saapuvilla ja päätös on yksimielinen.

Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenenemmistöllä; äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

4 §. Johtokunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, kokouksessa käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset.

Pöytäkirja tarkistetaan johtokunnan päättämällä tavalla.

Johtokunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa pöytäkirjan pitäjä.

5 §. Johtokunnan tehtävänä on:

1) päättää elintarvikekeskuksen toimintaa koskevissa asioissa ja tarkoin valvoa sen toimintaa;

2) ratkaista kaupunginvaltuuston hyväksymäin perusteiden mukaan kysymykset työntekijäin palkkauksesta, työajan pituudesta sekä työehdoista;

3) antaa kaupunginhallitukselle lausuntoja, selvityksiä ja tiedonantoja toimialaansa kuuluvista asioista;

4) noudattaa varojen kannannassa, hoidossa ja tilityksessä Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä;

5) nimittää toimitusjohtajan esityksestä konttorihenkilökunta sekä työnjohtajan asemassa olevat muut viranhaltijat;

6) päättää suurista hankinnoista; sekä

7) antaa vuosittain ennen maaliskuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus toiminnastaan lähinnä edelliseltä vuodelta.

6 §. Elintarvikekeskuksen toimitusjohtajan, jonka valitsee kaupunginhallitus, tehtävänä on:

1) johtaa elintarvikekeskuksen toimintaa ja valvoa sen henkilökunnan työtä;

2) tehdä johtokunnalle elintarvikekeskuksen toimintaa koskevia esityksiä sekä valmistella ja johtokunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat;

3) huolehtia johtokunnan määräämissä rajoissa elintarvikkeiden, tarveaineiden ja kaluston ostamisesta;

4) laatia johtokunnalle ehdotus talousarvioiksi seuraavaa vuotta varten;

5) ottaa työntekijäin asemassa oleva henkilökunta;

6) toimia johtokunnan sihteerinä; sekä

7) panna täytäntöön johtokunnan päätökset.

7 §. Elintarvikekeskuksen kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

22. Helsingin kaupungin virkasääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 27 p:nä 1931.

(Muutoksineen elokuun 28 p:ltä 1935 ja kesäkuun 21 p:ltä 1939)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 10, 1934 : 6 ja 33, 1935 : 22, 1936 : 75 sekä 1938 : 71)

I. Yleisiä määräyksiä.

1 §. Tämän virkasäännön alaisia ovat, riippumatta siitä, vaatiiko viran hoito täyden päivittäisen toiminnan, sääntöpalkkaiset viranhaltijat, jotka nauttivat kaupunginvaltuuston vahvistaman palkkasäännön mukaista kuukausipalkkaa samoin kuin määräraha-palkkaiset viranhaltijat, jotka nauttivat kuukausipalkkaa talousarvioon otetusta tai kaupunginvaltuuston vuoden kuluessa myöntämästä määrärahasta.

Sopimuspalkkaisiin viranhaltijoihin, jotka nauttivat kaupunginvaltuuston hyväksymän sopimuksen mukaista palkkaa, on tätä sääntöä sovellettava, mikäli siitä ei ole sopimuksessa toisin määrätty.

2 §. Virat täytetään tämän virkasäännön ja asianomaisen ohje- tai johtosäännön määräämällä tavalla.

Siitä, mikä viranomainen täyttää viran, määrätään asianomaisessa ohje- tai johtosäännössä.

3 §. Kaupungin virkoja täytettäessä varataan, ellei toisin ole säädetty tai määrätty, molemminpuolinen irtisanomisaika.

Irtisanomisaika on:

a) kolme kuukautta, kun kaupunginvaltuusto, kaupunginhallitus tai kunnallinen lautakunta tai johtokunta nimittää sääntöpalkkaisen tai määräämättömäksi ajaksi valitun sopimuspalkkaisen viranhaltijan;

b) yksi kuukausi, kun asianomainen virkamies nimittää sääntöpalkkaisen viranhaltijan tai kun viranhaltija on määrärahapalkkainen.

Virka voidaan täyttää myöskin määrääjäksi, jos tästä on määrätty asianomaisessa ohje- tai johtosäännössä tai valtuusto taikka kaupunginhallitus, milloin asia sen toimivaltaan kuuluu, on siitä tehnyt erikoisen päätöksen. Määrärahapalkkaisen viranhaltijan ottamisesta määrääjäksi on asianomainen nimittävä viranomainen oikeutettu päättämään. Virkaan nähden, joka täytetään määrääjäksi, on voimassa sama irtisanomisaika kuin muihin virkoihin nähden.

4 §. Virat, jotka täytetään varaamalla kolmen kuukauden molemminpuolinen irtisanomisaika, ovat avoimiksi tultuaan ja ennenkuin ne vakinaisesti täytetään, julistettavat haettaviksi asianomaisen viranomaisen määräämän vähintään kahden viikon ja enintään kuukauden määräajan kuluessa. Muut virat, samoin kuin myös edellämainitunlaatuinen virka sitä väliaikaisesti täytettäessä sekä 7 §:n b) kohdassa mainitussa tapauksessa, voidaan täyttää avonaiseksi julistamatta.

5 §. Kunnallisen viranhaltijan on erottava virastaan, kun hänen ikänsä on neljä vuotta täyden eläkkeen saamiseen eläkesäännössä määrättyä ikää korkeampi. Kaupunginhallitus voi kuitenkin sen lautakunnan tai johtokunnan esityksestä, jonka alainen viranhaltija on, myöntää viranhaltijalle oikeuden korkeintaan kolmeksi vuodeksi senkin jälkeen jäädä virkaansa. Tällainen esitys on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennen kuin viranhaltija on saavuttanut edellämäärätyn iän.

Kaupunginvaltuusto myöntää sanotun oikeuden nimittämälleen viranhaltijalle.

6 §. Viranomainen, joka viranhaltijan on virkaan nimittänyt, on oikeutettu irtisanomaan viranhaltijan, samoin kuin myöntämään hänelle eron.

Jos nimittävänä viranomaisena on virkamies yksinänsä, vaaditaan irtisanomiseen asianomaisen hallituksen, lauta- tai johtokunnan hyväksyminen.

Irtisanomis päätös on alistettava kaupunginhallituksen tutkittavaksi, jos kaupunginhallitus tai sen esimies sitä vaatii. Kaup.valt. päätös elok. 28 p:ltä 1935.

7 §. Viranhaltijan on asianomaisen viranomaisen määräyksestä alistuttava:

a) siihen muutettuun tai laajempaan virantoimitusvelvollisuu-
teen tahi tehtävään järjestelyyn, mikä asianomaisten hallintoha-
rain järjestysmuodon muuttamisen johdosta tai muuten määrätään;

b) siirtymään toiseen samanluontoiseen virkaan kuitenkin
niiden etujen vähenemättä, mitkä hänelle palkkasäännön mukaan
siirron tapahtuessa kuuluvat;

c) virasta tai sen yhteydessä harjoitetusta toiminnasta saatujen
virkasivutulujen ja muiden ylimääräisten tulojen lakkauttamiseen
tai vähentämiseen;

d) ottamaan vastaan osan palkastansa luontoisetuna, jos kaupun-
ginvaltuusto tai muu asianomainen viranomainen niin on määrännyt.

8 §. Viranhaltija, jonka virkatehtävien hoito vaatii täyden
päivittäisen toiminnan, älköön virkansa ohella ottako hoitaakseen
muuta virkaa tai tointa valtion, kunnan tai yksityisen palveluksessa
eikä liioin tehtävää, joka häiritsee hänen virkatehtäviään.

Kaupunginhallitus voi kuitenkin tehdyn esityksen johdosta ja
kuultuaan sitä viranomaista, jonka alainen viranhaltija on, oikeuttaa
sääntöpalkkaisen tai sopimuspalkkaisen viranhaltijan hoitamaan
sivuvirkaa tai -tointa, ellei tästä aiheudu haittaa varsinaisten virka-
tehtävien hoidolle.

Määrärahapalkkaiselle viranhaltijalle myöntää oikeuden pitää
muuta virkaa tai tointa se lautakunta tai johtokunta, jonka alainen
viranhaltija on.

Annettu oikeus hoitaa sivuvirkaa tai -tointa on voimassa tois-
taiseksi ja joka tapauksessa ainoastaan niin kauan kuin viranhaltija
on siinä virassa, jossa hän oli sanotun oikeuden saadessaan. Jos
viranhaltija siirtyy uuteen virkaan ja haluaa sivutointa edelleen
hoitaa, on siitä tehtävä uusi anomus.

9 §. Jos virkaa täytettäessä havaitaan, ettei ole täyttä var-
muutta kenenkään hakijan soveliaisuudesta siihen, voi se viran-
omainen, joka nimittää viranhaltijan, hakijan suostumuksella täyttää
viran korkeintaan vuoden koeajaksi. Koeajaksi valittu viranhaltija
saa nauttia virkaan kuuluvaa palkkaa ja muita etuja.

Jos viranhaltija koeajan jälkeen nimitetään virkaan vakinaiseksi,
saa hän virkavuotia laskiessaan lukea hyväkseen koeajan.

10 §. Viranhaltijan, jonka virka ei toisin vaadi, on asuttava
Helsingin kaupungissa, ellei kaupunginhallitus tehdyn esityksen
johdosta ja kuultuaan sitä viranomaista, jonka alainen viranhaltija
on, ole antanut hänelle lupaa asua kaupungin ulkopuolella.

11 §. Viranhaltija, jonka luontoisetuihin kuuluu virka-asunto
kaupungin omassa tai sen vuokraamassa huoneistossa, on velvollinen
siellä asumaan. Tällaisen huoneiston tai sen osan vuokralle anta-
minen on kielletty.

Viranhaltija on, jos viran hoito sitä vaatii, velvollinen virkavapau-
den ja kesäloman aikana luovuttamaan viransijaisen käytettäväksi
välttämättömästi tarvittavan osan virka-asunnostaan.

12 §. Jos viranhaltija saattaa itsensä syypääksi virheeseen tai laiminlyöntiin virassa, antakoon lähinnä ylempi viranomainen hänelle varoituksen. Ellei viranhaltija tästä ota ojentuakseen tai jos hän on tehnyt vaikeammanlaatuisen virheen tai laiminlyönnin virassa, olkoon sillä viranomaisella, joka viranhaltijan on nimittänyt, valta pidättää hänet virantoimituksesta ja erottakoon hänet määräajaksi tai ainaiseksi määrättyä irtisanomisaikaa noudattamatta. Jos nimittävänä viranomaisena on virkamies yksinensä, päättäköön erottamisesta asianomainen hallitus, lauta- tai johtokunta. Ennenkuin viranhaltijalle annetaan varoitus tai hänet erotetaan, on hänelle suotava tilaisuus selityksen antamiseen.

Sama olkoon voimassa, jos viranhaltija toiminnallaan tai käyttäytymisellään viran ulkopuolella on osoittanut, ettei hän ansaitse sitä luottamusta, jota hänen asemansa viranhaltijana edellyttää.

Jos viranhaltija ei tyydy varoitus- tai erottamistoimenpiteeseen, johon asianomainen viranomainen on häntä kohtaan ensimmäisen tai toisen momentin nojalla ryhtynyt, on hän oikeutettu saattamaan asian valtuuston tutkittavaksi.

Jos viranhaltija in virassaan hukannut varoja taikka osoittanut epärehellisyyttä tahi muuta vilpillisyyttä, noudatettakoon mitä kaupunkien kunnallislain 52 §:ssä on säädetty; mutta on tällöinkin nimittävällä viranomaisella, taikka, jos sinä on valtuusto, kaupunginhallituksella valta pidättää viranhaltija virantoimituksesta, kunnes kaupunginvaltuusto on asiasta päättänyt.

Jos viranhaltija pidätetään virantoimituksesta, pidätettäköön hänen palkkansa tältä ajalta, mikäli sitä viran hoitoa varten tarvitaan. Jos viranhaltija julistetaan vapaaksi syytteestä tai häntä ei eroteta, on pidätetty palkka hänelle annettava; sama olkoon voimassa, jos valtuusto ei katso olevan syytä pidättää häntä virantoimituksesta, milloin nimittävä viranomainen sen edellisen momentin mukaan on tehnyt. *Kaup.vall. päätös elok. 28 p:iltä 1935.*

II. Virantoimitusaika.

13 §. Pääasiallisesti kanslia-, toimisto-, konttori- ja muissa virastotoissa toimivien viranhaltijain tehokas työaika on kuusi ja puoli tuntia päivässä, paitsi lauantaisin sekä juhla- ja pyhäaattoina, jolloin työaika on viisi sekä kesäkuun 1 päivän ja elokuun 31 päivän välisenä aikana neljä tuntia. Tarpeen vaatiessa on viranhaltija velvollinen tekemään ylityötä.

Edelläsanoittu ei kuitenkaan koske sellaisia viranhaltijoita, joiden virkatehtävien hoito ei vaadi täyttä päivittäistä toimintaa eikä myöskään sellaista virastotyötä, jossa edellämäinnittua virantoimitusaikaa kaupunginhallituksen mielestä ei haitatta voida järjestää.

Kaupunginhallitus on oikeutettu vahvistamaan virka-ajan niille viranhaltijoille, joista yllä ei ole määrätty.

Kaupunginhallituksella on oikeus erinäisissä tapauksissa päättää

kaupungin virastojen suljettuna pitämisestä. Kaup.valt. päätös kesäk. 21 p:ttä 1939.

14 §. Asianomainen viraston tai laitoksen johtaja on oikeutettu antamaan alaiselleen edellisessä pykälässä tarkoitetulle viranhaltijalle luvan, töiden laadun niin vaatiessa, työskennellä viraston ulkopuolella, samoin kuin myöntämään hänelle oikeuden tilapäisesti poistua virastosta.

15 §. Kaupunginhallituksen asiana on asianomaisia viranomaisia kuultuaan antaa tarkempia määräyksiä päivittäisestä viran-toimituksesta, virastojen työajan satunnaisesta pidentämisestä tai lyhentämisestä, toimitusajasta, vastaanottoajasta ynnä muista samanlaatuisista seikoista; ja on tässä sikäli kuin se haitatta voi käydä päinsä, noudatettava yhdenmukaisuutta eri virastojen kesken.

III. Palkkaus.

16 §. Kaupungin viranhaltijalle suoritetaan:

a) kaupunginvaltuuston vahvistaman palkkasäännön mukainen palkka ikäkorotuksineen; tai

b) kaupunginvaltuuston hyväksymän sopimuksen mukainen palkka; tai

c) asianomaisen viranomaisen kaupunginhallituksen antamien ohjeiden mukaisesti vahvistama palkka, jos viranhaltija otetaan kaupungin palvelukseen suorittamaan tehtävää, jota varten talous-arviossa tai muuten on myönnetty määräraha.

17 §. Asunto, lämpö ja ruoka, täysihoito sekä muut viranhaltijan palkkaukseen kussakin tapauksessa kuuluvaksi määrätty luontoisedut on rahaksi arvioitava perusteilla, jotka kaupunginhallitus asianomaista lautakuntaa tai johtokuntaa kuultuaan vahvistaa. Ehdotus palkasta tämän nojalla tehtäväksi vähennykseksi on esitettävä kaupunginhallituksen hyväksyttäväksi.

Luontoisetuja arvioitaessa on noudatettava:

a) asuntoedun arvoa määrättäessä on otettava huomioon asunnon kunto, laatu ja asema sekä tämän edun suhde muuhun palkkaan;

b) koulukotien ja muiden näihin verrattavien laitosten viranhaltijain vuokramääriin katsotaan vähäisempien puutarha- y. m. etujen sisältyvän;

c) teknillisten laitosten viranhaltijat, joille se viranomainen, joka vahvistaa asianomaiset palkat, on myöntänyt vapaan kaasun tai sähkön, saavat nauttia tätä etua korvausta siitä suorittamatta.

Luontoisetujen rahassa määrätty arvo on kuukausittain vähennettävä asianomaisen viranhaltijan palkkauksesta. Vähennystä ei kuitenkaan toimiteta, jos viranhaltija ei voi käyttää luontoisetuja hyväkseen. Asuntoetua vastaava korvaus vähennetään kuitenkin viranhaltijan palkasta myöskin virkavapauden tai loman aikana, ellei asuntoa ole luovutettu täksi ajaksi otetulle sijaiselle.

18 §. Viranhaltija, joka on nimitetty vakinaiseksi palkkasäännössä mainittuun virkaan ja nauttii siinä mainitun palkkaluokan

mukaista palkkaa, saa ikäkorotuksen kolmen, kuuden, yhdeksän ja kahdentoista sekä palkkaluokissa 42—62 myös viidentoista vuoden palveluksen jälkeen, kunakin kertana yhtä suuren, palkkasäännössä mainitun määrän, ollen hänellä oikeus ikäkorotuksen saamista varten lukea hyväkseen aika, jonka hän 21 vuotta täytettyään on ollut vakinaisena kaupungin virassa.

Jos viranhaltija olematta vakinaisena on 21 vuotta täytettyään vähintään kolme kuukautta yhtäjaksoisesti ollut kaupungin palveluksessa, saakoon hän sittemmin saamassaan palkkasääntöön merkityssä virassa laskea ikäkorotusten saamiseksi hyväkseen edellä sanotun aikaisemman virantoimituksensa.

Viranhaltija, joka oltuaan valtion, toisen kunnan, kuntayhtymän tai kunnallisen keskustoimiston ikäkorotukseen oikeuttavassa tai sopimuspalkkaisessa virassa siirtyy kaupungin vakinaiseen palvelukseen, on oikeutettu ikäkorotuksia varten lukemaan hyväkseen sen ajan, jonka hän 21 vuotta täytettyään ikäkorotuksia varten saa laskea hyväkseen aikaisemmassa virassa tai on ollut sopimuspalkkaisessa virassa, kuitenkin korkeintaan 10 vuotta.

Siitä, missä määrin viranhaltija, joka on siirtynyt vakinaiseksi kaupungin virkaan sellaisen yhtiön palveluksesta, missä kaupungilla on osake-enemmistö, on oikeutettu ikäkorotuksien saamiseksi lukemaan hyväkseen aikaisempia palvelusvuosiaan, kaupunginvaltuusto päättää kussakin tapauksessa erikseen. *Kaup.valt. päätös kesäk. 21 p:ltä 1939.*

19 §. Laskettaessa virkavuosia ikäkorotuksen saamiseksi ei palvelusajasta vähennetä aikaa, jonka kuluessa viranhaltija on nauttinut lomaa tai virkavapautta, ellei loma tai virkavapaus ole ollut kuutta kuukautta pidempi kalenterivuotta kohti, jolloin ylimenevä aika on pois luettava. Aikaa, jona viranhaltija on suorittanut sota- tai reserviharjoituspalvelusta tai julkista tehtävää, ei myöskään vähennetä palvelusajasta.

Viranhaltija on oikeutettu ikäkorotuksen saamiseksi tässä säännössä mainittujen perusteiden mukaan lukemaan hyväkseen ne ikäkorotuksen saamiseen oikeuttavat virkavuodet, jotka hän ennen tämän säännön voimaantulusta on kaupunkia palvellut.

Ikäkorotus suoritetaan sen jälkeisen kuukauden 1 päivästä, jona korotuksen saantiin tarpeelliset ehdot on täytetty.

20 §. Viranhaltijan oikeuden tässä säännössä edellytettyjen ikäkorotusten saantiin tutkii ja ratkaisee asianomaisen viranomaisen esityksestä kaupunginhallitus.

21 §. Ellei kaupunginhallitus erinäisissä tapauksissa toisin määrää maksetaan palkka viranhaltijalle kultakin kalenterikuukaudelta sen 15 päivänä tai, jos silloin on pyhä, lähinnä edellisenä arkipäivänä, ollen kaupunginhallituksella kuitenkin oikeus tarvittaessa jakaa palkanmaksu useammallekin päivälle.

22 §. Viranhaltijalla on, sittenkuin hänet on virkaan otettu, oikeus kantaa siihen liittyvä palkka siitä päivästä alkaen, jona hän on ryhtynyt virkaansa hoitamaan. Viranhaltijan erotessa virastaan maksetaan palkka eroamispäivään asti, kuitenkin on viranhalti-

jalla, jos hän omatta syyttään on pakotettu eroamaan, samoin kuin viranhaltijan kuolinpesällä hänen kuoltuaan, oikeus nostaa koko sen kuukauden palkka, jonka aikana ero tai kuolintapaus sattui.

23 §. Viranhaltija, jolle yleisen lain tai asetuksen perusteella on taattu suurempi palkkaus kuin hän tämän virkasäännön ja palkkasäännön mukaan saisi, on oikeutettu saamaan palkkauserotuksen erityisenä palkanlisänä.

24 §. Viranhaltijalle suoritetaan palkkio kaupungin komiteain ja valiokuntain jäsenyydestä sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto siitä erikseen on päättänyt.

Ylityöstä, joka on laadultaan tilapäistä ja lyhytaikaista, ei makseta korvausta. Muusta ylityöstä suoritettavan korvauksen perusteista päättää kaupunginhallitus.

Korvausta ylityöstä ei suoriteta kaupunginjohtajille eikä muille johtavassa asemassa oleville viranhaltijoille. Kaup.valt. päätös kesäk. 21 p:itä 1939.

25 §. Viranhaltijalle suoritetaan korvausta virkamatkoista kaupungin asioissa kaupunginvaltuuston vahvistaman matkustussäännön mukaan.

IV. Kesäloma ja virkavapaus.

26 §. Viranhaltijalla on kalenterivuositain oikeus saada kesälomaa täysin palkkaeduin:

a) kaksi viikkoa, jos viranhaltija on ollut vähintään puoli vuotta kaupungin palveluksessa ennen sen ajan päättymistä, jolloin lomaa yleensä annetaan;

b) kolme viikkoa, jos viranhaltija on ollut vähintään vuoden kaupungin palveluksessa;

c) yksi kuukausi, jos viranhaltija on ollut vähintään kaksi vuotta kaupungin palveluksessa; sekä

d) kuusi viikkoa, jos viranhaltijalla on 15 virkavuotta kaupungin palveluksessa ja hän on täyttänyt 45 ikävuotta.

Viranhaltija, joka eroaa palveluksesta, oltuaan vähintään kuusi kuukautta toimessa sen ajan jälkeen, jona kesälomia yleensä myönnetään, on oikeutettu erotessaan saamaan palvelusaikansa edellyttämän, edellisten momenttien mukaisen kesäloman.

Opetuslaitoksissa palvelevien henkilöiden samoin kuin sairaalain hoitohenkilökunnan lomasta on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty tai määrätty.

Kaupunginvaltuustolla on oikeus rajoittaa tai peruuttaa virkalomat yleensä tai erityisellä hallintoalalla, milloin erikoisen tärkeät syyt sitä vaativat.

Viranhaltija on oikeutettu loman saantia varten laskemaan hyväkseen koko sen ajan, jonka hän on ollut kaupungin palveluksessa sekä sen lisäksi sen ajan, jonka hän 18 §:n 3 ja 4 momentin mukaan saa laskea hyväkseen ikäkorotuksia varten.

Jos viranhaltija yksityisasioitaan varten on saanut virkavapautta pidemmäksi aikaa kuin kuudeksi kuukaudeksi kesälomien välisenä aikana, ei hänellä ole oikeutta edellä sanottuun kesälomaan. Kaup. valit. päätös kesäk. 21 p:ltä 1939.

27 §. Kesälomien järjestämisestä päättää asianomainen lautakunta tai johtokunta.

Kesäloma on yleensä annettava kesäkuun 1 päivän ja syyskuun 30 päivän välisenä aikana, ellei virkatehtävien laatu toisin vaadi. Jos työ niin vaatii, voidaan kesäloma antaa myöskin kahdessa tai useammassa osassa, mutta ei kuitenkaan vastoin viranhaltijan tahtoa viikkoa lyhyemmissä osissa.

Lomia järjestävän viranomaisen on määrättävä, kenen on hoidettava lomalla olevan tehtävät, ja on tähän määrättävä, mikäli se työn tasaista kulkua haittaamatta voi käydä päinsä, joku saman laitoksen viranhaltija. Viranhaltijat ovat velvolliset alistumaan tästä aiheutuvaan virkatehtävien järjestelyyn.

Ellei kesälomaa voida järjestää palkkaamatta kaupungin varoilla erityistä sijaista, on lomaa järjestävän viranomaisen, tehdessään ehdotuksen talousarvioksi, pyydettävä määrärahan varaamista tarkoitukseen talousarviossa. Viransijaisen palkkaamiseksi varattu palkkio on osoitettava maksettavaksi ainoastaan virkaa hoitamaan määrätyle sijaistalle.

28 §. Virkavapauden myöntäminen viranhaltijalle on sen viranomaisen asia, joka nimittää viranhaltijan. Virkavapautta älköön kuitenkaan myönnettävä yli 12 kuukautta yhtäjaksoisesti ilman kaupunginhallituksen lupaa. Kaupunginhallitus voi myöntää virkavapauden enintään kahdeksi kuukaudeksi ja asianomainen lautakunta tai johtokunta enintään kahdeksi viikoksi viranhaltijalle, jonka kaupunginvaltuusto valitsee, ja asianomaisen viraston tai laitoksen johtaja enintään kahdeksi viikoksi muulle viranhaltijalle.

Kaupunginjohtajalle tai apulaiskaupunginjohtajalle myöntää virkavapauden enintään kuukaudeksi kaupunginhallitus.

Virasta vapaan viranhaltijan sijaisen määrää se viranomainen, joka on virkavapauden myöntänyt; viranhaltija älköön itse ottako älköönkään palkkatko sijaistaan.

Jos viranhaltija saa virkavapautta syystä, että hän on laillisesti estynyt virkaansa hoitamasta, tai yksityisasioitaan taikka erikoista tehtävää varten, on kaupunginhallituksella oikeus päättää, saako hän nauttia palkkaansa ja minkä verran. Kaup. valit. päätös kesäk. 21 p:ltä 1939.

V. Sairasloma ja tapaturmakorvaus.

29 §. Jos viranhaltijalle lääkärintodistuksella todetun sairauden vuoksi on myönnetty sairaaloma, olkoon hänellä tätä lomaa nauttiessaan oikeus saada täysi palkkansa yhteensä enintään kahden kuukauden ajalta sekä sen jälkeen saman sairauden johdosta

myönnetyn jatkettun sairasloman aikana kaksikolmannelta pohjapalkastaan ja ikäkorotuksensa.

Jos viranhaltijalle on myönnetty virkavapaus raskauden ja synnytyksen vuoksi, olkoon hänellä tätä lomaa nauttiessaan oikeus saada täysi palkka neljän viikon ajalta ennen synnytystä sekä neljän viikon ajalta sen jälkeen.

Määrärahapalkkainen viranhaltija on oikeutettu saamaan palkkaa sairausajalta yllämainittujen perusteiden mukaan siinä tapauksessa, että hän on ollut kaupungin palveluksessa vähintään kuusi kuukautta. Palvelusajan ollessa lyhyemmän, suoritetaan täysi palkka enintään kahdelta viikolta.

Kaupungin sairaalain palveluksessa oleva viranhaltija, joka sairaalassa saa asunnon ja ruoan, on oikeutettu sairastaessaan saamaan maksutonta sairashoitoa kaupungin sairaaloissa sinä aikana, jona hän edellisien kohtien mukaan saa nauttia palkkaetuja. Sairaala on tänä aikana oikeutettu korvauksetta käyttämään viranhaltijan asuntoa sairaalassa. Jos viranhaltijalla on kaupungin sairaalassa vain asunto, on hänen edellä sanotussa tapauksessa suoritettava korvaus ruoasta. Kaup.valt. päätös kesäk. 21 p:ltä 1939.

30 §. Jos viranhaltija virantoimituksessa sattuneen tapaturman tai virasta tai toimesta aiheutuneen sairauden johdosta on joksikin aikaa tullut kykenemättömäksi virkaansa hoitamaan, on hänellä oikeus virkavapauteen täysin palkkaeduin korkeintaan neljän kuukauden aikana. Muulta sairausajalta olkoon voimassa mitä 29 §:ssä on säädetty.

Jos viranhaltija virantoimituksessa sattuneen tapaturman tai virasta tai toimesta aiheutuneen sairauden johdosta on tullut pysyväisesti kokonaan tai osaksi kykenemättömäksi virkaansa hoitamaan ja hän tämän vuoksi on pakotettu eroamaan, on hän oikeutettu vahingonkorvaukseen, joka suoritetaan hänen kokonaan menetettyään työkykynsä täytenä eläkkeenä sekä, jos työkyky on ainoastaan osaksi menetetty, tämän mukaan sovitettuna vahingonkorvauksena, joko vuotuisen avustuksen taikka kerta kaikkiaan annetun hyvityksen muodossa.

Tässä edellä olevia määräyksiä älköön sovellettako sellaisissa tapauksissa, joissa työntekijäin tapaturmavakuutuksesta annetun lain mukaan tapaturmakorvausta ei olisi suoritettava.

Jos viranhaltija nauttii kaupungin hankkimaa, muualta tulevaa tapaturmakorvausta, on hän oikeutettu saamaan edellisissä kohdissa edellytetyistä eduista ainoastaan sen määrän, minkä nämä edut ovat tätä tapaturmakorvausta suurempia. Kaup.valt. päätös kesäk. 21 p:ltä 1939.

VI. Eläke.

31 §. Viranhaltija on oikeutettu saamaan eläkettä kaupunginvaltuuston vahvistaman eläkesäännön nojalla.

VII. Hautausapu.

32 §. Viranhaltijan kuoltua on hänen kuolinpesänsä oikeutettu hautausapuna saamaan, jos viranhaltija on vähintään kuusi kuukautta ollut kaupungin palveluksessa, sen lisäksi mitä palkasta 22 §:ssä on säädetty, yhden kuukauden palkan, tahi jos hän oli eläkkeellä, yhden kuukauden eläkettä vastaavan määrän, kuitenkin vähintään 1,500 markkaa.

Jos viranhaltijan palkkaan kuuluu virkasivutuloja, otetaan ne huomioon hautausapua annettaessa siten, että viranhaltijan palkkaan lisätään määrä, joka suuruudeltaan vastaa virasta viitenä lähinnä kuluneena vuotena olleiden sivutulosten keskimäärää. Jos viranhaltijalle on vakuutettu jokin vähin virkasivutulomäärä, laskettakoon kuitenkin nämä tulot ainakin täksi määräksi.

VIII. Erityisiä määräyksiä.

33 §. Tämän säännön määräykset ovat voimassa, sikäli kuin yleisessä laissa tai asetuksessa taikka muussa valtion viranomaisen antamassa päätöksessä ei ole muuta johonkin viranhaltijaan nähden säädetty.

34 §. Palkansaaston siviiliviraston leski- ja orpokassalle suoritaa kaupunki.

Kaupunginvaltuuston kesäkuun 21 päivänä 1939 vahvistamat muutokset tulevat voimaan tammikuun 1 päivänä 1940.

23. Helsingin kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapua koskevat määräykset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat kesäkuun 21 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 21, 1934 : 7 ja 1936 : 75)

1 §. Jos kaupungin palveluksessa oleva työntekijä lääkärin-todistuksella todetun sairauden vuoksi on estynyt työtä tekemästä eikä tauti ole sattunut oloissa, jotka työsopimuslain 20 §:n 2 mom. mukaan estävät saamasta laissa säädettyä sairausapua, olkoon hänellä oikeus hänelle ~~myönnetyn sairausajan aikana saada~~

a) täysi palkka enintään kahdeksalta työviikolta, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut viisi vuotta, sekä sen jälkeen kaksikolmannelta palkastaan ~~saman sairauden johdosta myönnetyn jatkettun sairausajan aikana;~~

b) täysi palkka enintään kuudelta viikolta, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut kolme vuotta, sekä sen jälkeen kaksikolmannelta palkastaan ~~saman sairauden johdosta myönnetyn jatkettun sairausajan aikana;~~

*Myönnettyä sairausajan määräksi
12 kuukauden kuluessa siitä*

c) täysi palkka enintään neljältä viikolta, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut kaksi vuotta, sekä sen jälkeen kaksikolmanesta palkastaan ~~saman sairauden johdosta myönnetyn jatkettua sairausloman aikana~~; ja

d) täysi palkka enintään kolmelta viikolta, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut yhden vuoden, sekä sen jälkeen kaksikolmanesta palkastaan ~~saman sairauden johdosta myönnetyn jatkettua sairausloman aikana~~.

Jos keskeytymätön työsuhde on yhtä vuotta lyhyempi, suoritetaan täysi palkka enintään kahdelta viikolta.

~~Jos työntekijälle, jonka työsuhde on keskeytymättä jatkunut kuusi kuukautta, on myönnetty virkavapaus raskauden ja synnytyksen vuoksi, olkoon hänellä tätä lomaa nauttiessaan oikeus saada täysi palkka neljän viikon ajalta ennen synnytystä sekä neljän viikon ajalta sen jälkeen.~~

Jos palkka lasketaan suoritettua työn mukaan, on se laskettava kolmen edellisen kuukauden keskimääräisen päiväansion perusteella, siihen kuitenkin lukematta ylityötä.

Kuukausipalkalla oleva työntekijä on oikeutettu saamaan sairausapua kaupungin viranhaltijoille voimassaolevien määräysten mukaan.

2 §. Jos työntekijä työssä sattuneen tapaturman tai työstä aiheutuneen sairauden johdosta on tullut pysyväisesti työkyvyttömäksi, noudatettakoon mitä virkasäännön 30 §:ssä on säädetty.

3 §. Työsuhteen ei ole katsottava keskeytyneen, kun työntekijä sääntömääräisen vuosiloman, sairauden, asevelvollisuuden suorittamisen, reserviin kertausharjoitusten tai muun hänestä riippumattoman esteen takia on ollut estynyt työtä suorittamasta, mutta esteen poistuttua on ryhtynyt jälleen työhön, ei myöskään, jos hän asianomaisella luvalla on jäänyt pois työstään enintään kahdena kuukautena yhteen jaksoon tai kaikkiaan kolmena kuukautena samana kalenterivuotena. Työsuhteen keskeytykseksi on sitävastoin katsottava työstä pois jääminen ilman lupaa kolmea työpäivää pitemmäksi ajaksi, ellei poisjäämistä työsuhteen voimassaoloaikaan nähden ole vähäpätöiseksi katsottava.

Samana yhtäjaksoisen sairausloman palkkaetujen laskemisperusteeksi on otettava työntekijän palvelusaika sairausloman alkuun saakka. Sitävastoin ei palvelusajaksi lueta sitä sairauslomaa, joka kestäväen sairauden aikana on varemmin myönnetty.

4 §. Jos työntekijä kuolee kaupungin palveluksessa ollessaan tai palveluksesta erottuaan eläkkeensaajana ja hänen palvelusajansa ensinmainitussa tapauksessa on vähintään kuusi kuukautta, on kuolinpesälle maksettava hänen kuukauden palkkaansa tai eläkettänsä vastaava hautausapu, ei kuitenkaan vähempää kuin 1,500 markkaa.

5 §. Jos sairas työntekijä saa lainmukaisen vahingonkorvauksen työssä kohdanneen tapaturman johdosta, maksetaan 1 §:n mu-

4 Jos kaupunginhallitus antaa luvan jatkuvan
sairasloman myöntämiseen työntekijälle sairauden
vuoksi yli 12 kuukauden ajan, päättäköön samalla,
onko ja mikä palkka hänelle on maksettava, ei kui-
tenkaan enempää kuin kaksikolmannelta hänen pal-
kastaan

kaista avustusta ainoastaan se osa, millä se ylittää avustusaikana suoritettavan vahingonkorvauksen.

Vahingonkorvaukseksi katsotaan tällöin suoritettu päiväraha ja perheen avustus, mutta ei hoito- ja niihin verrattavia kustannuksia.

Niinikään suoritetaan, jos työntekijä on kuollut työssä kohdanneen tapaturman johdosta, kuolinpesälle hautausavuksi 4 §:n mukaan ainoastaan se osa hautausapua, mikä mahdollisesti ylittää lainmukaisen hautausavun.

6 §. Sairaus- ja hautausavun myöntää se hallitus, lauta- tai johtokunta, jonka alainen työntekijä on. Sairaslomaa alkoon kuitenkin myönnettäkö yli 12 kuukautta ~~yltäpäin~~ ilman kaupunginhallituksen lupaa; ja katsottakoon sairaaloma ~~ratkuvaksi~~, *1 p. 21. 9.*

Eläkkeensaajan hautausavun myöntää kaupunginhallitus. *Elä: pöytä-ala*
vähintään 2 kkk: n ylläpitäminen
työssä olo.

Nämä määräykset tulevat voimaan tammikuun 1 päivänä 1940.

24. Helsingin kaupungin töissä olevien työntekijäin lomasääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 21 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 21)

Sen lisäksi, mitä huhtikuun 21 päivänä 1939 annetussa työntekijäin vuosilomalaisissa on säädetty, mutta muuten sanotun lain määräyksiä noudattaen, olkoon voimassa seuraava:

1 §. Kaupungin laitosten alainen työntekijä, jonka työsuhde on keskeytymättä jatkunut kolme vuotta, saa vuosittain 12, kuusi vuotta 18, kymmenen vuotta 21 ja viisitoista vuotta, jos hän on täyttänyt 45 vuotta, 28 työpäivän vuosiloman;

tuntipalkalla palveleva esimies ja koneenkäyttäjä, jonka työsuhde on keskeytymättä jatkunut yhden vuoden, saa vuosittain 12, kolme vuotta 18, kuusi vuotta 21 ja viisitoista vuotta, jos hän on täyttänyt 45 vuotta, 28 työpäivän vuosiloman; sekä

sukeltaja ja teknillisten laitosten vuorotyöntekijä, jonka työsuhde on keskeytymättä jatkunut yhden vuoden, saa vuosittain 12, kolme vuotta 18, kuusi vuotta 21, kymmenen vuotta 28 ja viisitoista vuotta, jos hän on täyttänyt 45 vuotta, 32 työpäivän vuosiloman.

Edelläsanotut erikoismääräykset eivät koske maanviljelystyöntekijöitä eikä kaupungin varatoissa olevia työläisiä.

2 §. Työsuhteen ei ole katsottava keskeytyneen, kun työntekijä työttömyyden vuoksi on ollut estynyt työtä suorittamasta vaikka hän ei esteen poistuttua ole välittömästi ryhtynyt jälleen työhön. Työsuhteen keskeytykseksi on sitävastoin katsottava työstä pois jääminen ilman lupaa kolmea työpäivää pitemmäksi ajaksi,

ellei poisjäämistä työsuhteen voimassaoloaikaan nähden ole vähäpätöiseksi katsottava.

Tämä lomasääntö tulee voimaan tammikuun 1 päivänä 1940.

25. Työntekijäin vuosilomalaki.

Annettu huhtikuun 21 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 110)

1 §. Työntekijälle, joka on työsopimus- tai oppisopimussuhteessa työnantajaan, on annettava vuosiloma tai vuosilomakorvaus, niinkuin tässä laissa säädetään.

Mitä 1 momentissa on sanottu, koskee myös työntekijöitä, jotka yhteisesti, työkuntana, ovat sitoutuneet työnantajan johdon ja valvonnan alaisina tekemään jonkin työn, sekä heidän työnantajan suostumuksella avuksensa työhön ottamiaan työntekijöitä.

Tätä lakia ei ole sovellettava työnantajan perheen jäsenene eikä henkilöön, joka saa palkkansa yksinomaan voitto-osuutena.

Merimiehen vuosilomasta säädetään erikseen.

2 §. Vuosilomaa on jäljempänä mainittavin poikkeuksin annettava kalenterivuositain:

1) työntekijälle, jonka työsuhde ennen 1 päivää syyskuuta on keskeytymättä jatkunut vähintään kuusi kuukautta, viisi työpäivää;

2) työntekijälle, jonka työsuhde ennen sanottua päivää on keskeytymättä jatkunut vähintään vuoden, yhdeksän työpäivää; sekä

3) työntekijälle, jonka työsuhde ennen sanottua päivää on keskeytymättä jatkunut vähintään viisi vuotta, kaksitoista työpäivää.

Työpäiväksi vuosilomaa annettaessa älköön luettako sunnuntaita eikä kirkollista tai muuta juhlapäivää siinäkään tapauksessa, että työntekijän tulisi sinä päivänä olla työssä.

Kun työsopimus koskee maanviljelykseen tai sen sivuelinkeinoihin kuuluvia tahi välittömästi maatalouden yhteydessä tehtäviä töitä tai muuta sellaista kausiluontoista työtä, jossa loman antaminen kesäkautena tuottaisi vaikeuksia yrityksen toiminnalle, lasketaan työsuhteen jatkuminen syyskuun 1 päivän sijasta joulukuun 1 päivään.

3 §. Työntekijälle, joka on kuuttatoista vuotta nuorempi tai sinä kalenterivuonna, jona loma on annettava, täyttää kuusitoista vuotta, on annettava vuosilomaa 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainitun ajan jatkuneen työsuhteen perusteella kuusi työpäivää ja 2 kohdassa mainitun ajan jatkuneen työsuhteen perusteella kaksitoista työpäivää.

4 §. Kauppaliikkeessä ja toimistossa ynnä niihin verrattavassa yrityksessä työskentelevälle työntekijälle on annettava kalenterivuositain vuosilomaa, milloin työsuhde ennen 1 päivää syyskuuta

on keskeytymättä jatkunut vähintään kuusi kuukautta, yksi viikko, kun se on jatkunut vuoden, kaksi viikkoa, kun se on jatkunut viisi vuotta, kolme viikkoa, sekä kun se on jatkunut kymmenen vuotta, yksi kuukausi.

5 §. Vuosiloma on annettava työnantajan määräämänä aikana toukokuun 2 päivän ja syyskuun 30 päivän välillä, paitsi 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa se voidaan antaa muunakin aikana saman kalenterivuoden kuluessa, sekä tämän pykälän 2 ja 3 momentissa mainituissa tapauksissa. 4 §:ssä mainituissa tapauksissa vuosilomaa on annettava työnantajan määräämänä aikana toukokuun 15 päivän ja syyskuun 15 päivän välillä.

Vuosiloman tulee olla yhdenjaksoinen. Kuitenkin olkoon työnantaja oikeutettu, milloin se työn käynnissä pitämiseksi on välttämätöntä tai työntekijä siihen muutoin suostuu, antamaan erikseen sen osan vuosilomasta, joka edellä 2 §:ssä mainituissa tapauksissa ylittää yhdeksän päivää. 4 §:ssä mainituissa tapauksissa olkoon työntekijällä oikeus työnantajan suostumuksella saada lomansa muunakin aikana, kuin mitä näistä tapauksista edellä on sanottu. Maanviljelykseen ja sen sivuelinkeinoihin kuuluvissa tai välittömästi maatalouden yhteydessä suoritettavissa töissä olevalle työntekijälle voi työnantaja työntekijän suostumuksella antaa koko loman useammassa erässä, kuitenkin niin, että 2 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille työntekijöille on annettava lomaa yhteen jaksoon vähintään kuusi työpäivää.

Kun työntekijä, joka työnantajan määräämän yhteisen lomaajan vuoksi on saanut vuosilomaa, myöhemmin saman kalenterivuoden aikana jatkuvan työsuhteen perusteella 2 §:n säännöksen mukaan tulee oikeutetuksi saamaan lisälomaa, voi työnantaja antaa tämän lisälomankin erikseen saman kalenterivuoden kuluessa.

Vuosiloman ajasta on työnantajan ilmoitettava työntekijälle vähintään kaksi viikkoa ennen loman alkamista.

6 §. Työsuhteen, jonka perusteella vuosiloma annetaan, ei tätä lakia sovellettaessa ole katsottava keskeytyneen, jos yrityksen omistaja tai haltija vaihtuu tai kun työntekijä sairauden, reservin kertausharjoitusten tai muun hänestä riippumattoman esteen takia on ollut estynyt työtä suorittamasta, mutta esteen poistuttua on ryhtynyt jälleen työhön.

Työntekijä alkoon myöskään työsuhteen voimassaoloaikaan nähden vähäpätöiseksi katsottavan keskeytyksen johdosta menettävä oikeuttaan lukea vuosilomaan nähden hyväkseen sitä aikaa, jonka työsuhde ennen keskeytystä on jatkunut.

7 §. Vuosilomaan kuuluvilta työpäiviltä tai viikoilta on työntekijälle annettava täydet palkkaedut. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon palkkaetuihin kuuluvaa vapaata asuntoa. Sellainen työntekijä, joka on työnantajan ruoassa, mutta vuosilomansa aikana ei käytä tätä etua, on oikeutettu saamaan päivittäistä ruokaansa vastaavan korvauksen loma-ajalta, sunnuntait ja juhlapäivät siihen

luettuina, jos työntekijä työssä ollessaan myös näinä päivinä olisi saanut ruoan.

Työntekijälle, joka on tehnyt urakkatyötä, on vuosiloman ajalta tuleva palkka laskettava kolmen edellisen kuukauden keskimääräisen päiväansion perusteella, siihen kuitenkin lukematta ylityötä, tai, jollei sitä varten tarvittavia tietoja ole saatavissa, arvioitava hänen asemassaan olevan työntekijän paikkakunnalla sellaisessa työssä yleensä saaman päiväansion perusteella.

Työntekijälle, joka säännöllisesti tekee työtä ainoastaan määrättyinä päivinä, on suoritettava vuosilomapalkka siltä ajalta, mikä hänen sopimuksen mukaisesti vuosilomansa kestäessä olisi pitänyt olla työssä.

8 §. Jos työsuhde, ennenkuin työntekijä sen perusteella on saanut vuosiloman, päättyy siitä syystä, että työnantaja irtisanoo työsopimuksen, taikka sen johdosta, että sopimus puretaan työsopimuslain 30 §:ssä mainitusta syystä tai saman lain 20 §:n 2 momentissa tarkoitettun sairauden tai tapaturman vuoksi, on työnantajan suoritettava täyttä palkkaa vastaava korvaus seuraavasti:

1) työntekijälle, jonka työsuhde on keskeytymättä jatkunut vähintään kuusi kuukautta, mutta ei yhtä vuotta, viideltä työpäivältä sekä mainituin edellytyksin 3 §:ssä tarkoitetulle työntekijälle kuudelta työpäivältä ja 4 §:ssä tarkoitetulle työntekijälle yhdelta viikolta; sekä

2) työntekijälle, jonka työsuhde on keskeytymättä jatkunut vähintään yhden vuoden ja päättyy toukokuun 1 päivän jälkeen, siltä loma-ajalta, johon työntekijä sinä kalenterivuonna olisi ollut oikeutettu, sekä puolelta tästä loma-ajasta, kuitenkin vähintään viideltä työpäivältä, jos työsuhde päättyy saman kalenterivuoden kuluessa ennen toukokuun 1 päivää.

Kausiluontoisessa työssä, jossa työsuhde ei jatku kuutta kuukautta kerrallaan, on työnantajan työsuhteen 1 momentissa mainitulla tavalla päättyessä suoritettava työntekijälle täyttä palkkaa vastaava korvaus, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut kolme kuukautta, kahdelta työpäivältä, ja jos se on jatkunut neljä kuukautta, kolmelta työpäivältä.

Korvauksen laskemiseen nähden noudatettakoon muuten, mitä 7 §:ssä on sanottu, paitsi että siinä mainittu kolmen kuukauden aika lasketaan työsuhteen päättymisestä.

9 §. Lastaus- ja purkaustyötä satamassa suorittavalle työntekijälle, jolla työssä ajoittain sattuneiden keskeytysten vuoksi ei tämän lain mukaan ole oikeutta vuosilomaan, on suoritettava korvausta sen ajan mukaan, jonka hän kalenterivuoden aikana on ollut saman työnantajan työssä, seuraavasti: kuusisataa tuntia työssä olleelle kahdelta kahdeksan tunnin työpäivältä, kahdeksansataa tuntia työssä olleelle kolmelta työpäivältä, tuhatkaksisataa tuntia työssä olleelle viideltä työpäivältä ja kaksituhatta tuntia työssä olleelle yhdeksältä työpäivältä.

Korvaus, joka lasketaan työntekijän keskimääräisen tuntiansion perusteella siten, että hänen kokonaisansionsa 1 momentissa tarkoitettua ajalta jaetaan työtuntien luvulla, on suoritettava heti lastauskauden päätyttyä, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta.

10 §. Työntekijä, jolle korvaus työstä on sovittu osaksi tai kokonaan hyvitetäväksi yleisöltä tulevilla palvelusrahoilla tai vapaaehtoisilla lahjoilla, saa vuosiloman ajalta palkan tai 8 §:ssä mainitun korvauksen, joka lasketaan tai, jollei sitä varten tarvittavia tietoja ole saatavissa, arvioidaan työntekijän kolmen edellisen kuukauden keskimääräisen päiväansion perusteella.

11 §. Työnantaja älköön pitäkö työntekijää työssä hänelle kuuluvan vuosiloman aikana.

Maanviljelykseen tai sen sivuelinkeinoihin kuuluvissa tai välittömästi maatalouden yhteydessä suoritettavissa sekä kotitaloustöissä, niin myös työssä, jota yhteen työnantajaan työsopimussuhteessa oleva työntekijä kotonaan tekee, saatakoon kuitenkin työntekijää hänen suostumuksellaan pitää työssä myös loma-aikana. Työnantajan on tällöin suoritettava työntekijälle palkan lisäksi vähintään sellainen korvaus, kuin 8 §:ssä on säädetty.

Ehto tai sopimus, jolla supistetaan työntekijän oikeutta tämän lain mukaan suoritettavaan palkkaan loma-ajalta tai siihen korvaukseen, josta on säädetty 8 ja 9 §:ssä sekä tämän pykälän 2 momentissa, olkoon mitätön.

12 §. Oikeus hakea palkkaa tai muuta korvausta vuosiloman ajalta tai 8 ja 9 §:ssä sekä 11 §:n 2 momentissa mainittua korvausta olkoon rauennut, ellei kannetta nosteta vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona vuosiloma olisi ollut annettava tai työsuhde on päättynyt taikka 9 §:ssä mainittu korvaus olisi ollut maksettava.

Mitä 1 momentissa on sanottu, ei koske sellaista siinä tarkoitettua saamista, joka on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa.

13 §. Jokaisessa työpaikassa, jossa työaikaa koskevain säännösten noudattamisen valvonta kuuluu ammattientarkastukselle, on työnantajan pidettävä sosiaaliministeriön vahvistaman tai hyväksymän kaavan mukaista vuosilomaluettelo, josta käy selville aika, milloin kunkin työntekijän työsuhde on alkanut, työsuhteessa tapahtuneet keskeytykset sekä työsuhteen päättyminen. Luetteloon on lisäksi merkittävä aika, jonka kukin työntekijä on ollut vuosilomalla, sekä työntekijälle loma-ajalta maksettu palkka tai 8 ja 9 §:ssä mainittu korvaus.

Sosiaaliministeriö on huhtikuun 21 päivänä 1939 vahvistanut työntekijäin vuosilomaluettelon kaavan. (Suomen as.-kok. 1939 : 113)

Vuosilomaluettelo on pyydettyäessä näytettävä tarkastusviranomaiselle ja työntekijälle annettava kirjallisesti tieto häntä koskevasta, luettelossa olevista merkinnöistä.

Edellä 1 §:n 2 momentissa mainitussa tapauksessa on työntekijäin, jollei työnantajalla muutoin ole vuosilomaluettelo varten tarvittavia

tietoja, annettava hänelle luettelo, josta käy selville, minkä ajan kunkin työntekijän työsuhde on jatkunut sekä hänen ansionsa sinä aikana.

14 §. Jokaisessa 13 §:ssä mainitussa työpaikassa on tämä laki työnantajan toimesta pidettävä sopivassa paikassa työntekijän nähtävänä.

15 §. Tämän lain noudattamista 13 §:ssä mainituissa työpaikoissa valvoo ammattientarkastus. Kysymyksen ollessa muusta työpaikasta on ammattientarkastajan, pyynnöstä, annettava työnantajalle ja työntekijälle tätä lakia koskevia neuvoja ja ohjeita.

16 §. Työnantaja, joka ei anna työntekijälle vuosilomaa, niin kuin tässä laissa säädetään, tai vastoin lain määräyksiä pitää työntekijää työssä vuosiloma-ajaksi määräämäänään aikana, rangaistakoon sakolla, ja velvoitettakoon työnantaja samalla, työntekijän sitä vaatiessa, suorittamaan hänelle loma-ajalta tulevan palkan lisäksi 8 §:n mukaan laskettu hyvitys sakko.

Jos työnantaja laiminlyö 13 §:ssä mainitun vuosilomaluetellon pitämisen, rangaistakoon sakolla.

Työnantaja, joka hankkiakseen itselleen tai toiselle hyötyä taikka aikaansaadakseen vahinkoa on pitänyt väärin vuosilomaluetteloa tai muuttanut sitä tai sen hävittänyt, katkenyt taikka tehnyt mahdolltomaksi lukea, rangaistakoon sakolla tai enintään kuuden kuukauden vankeudella.

Työnantaja, joka laiminlyö hänelle 14 §:n mukaan kuuluvan velvollisuuden, rangaistakoon enintään kahdellakymmenellä päiväsakolla.

Jos työnantajan edustaja havaitaan syyppääksi tässä pykälässä mainittuun rikokseen eikä sitä samalla voida lukea työnantajan syyksi, rangaistakoon ainoastaan edustajaa.

17 §. Jos työntekijä vuosiloman aikana tekee ammattiinsa kuuluvaa ansiotyötä, olkoon työnantaja oikeutettu loma-ajalta työntekijälle tulevasta palkasta vähentämään, mitä työntekijä sinä aikana on tällä työllään ansainnut.

18 §. Virallisen syyttäjän on pantava syytteeseen tässä laissa mainitut rikokset.

19 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

20 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1939, ja sillä kumotaan kauppa-, konttori- ja varastoliikkeiden työoloista 24 päivänä lokakuuta 1919 annetun lain 9 §, sellaisena kuin se on 29 päivänä toukokuuta 1922 annetussa laissa. Tätä lakia on sovellettava myös ennen sen voimaantuloa syntyneisiin työsuhteisiin, kuitenkin niin, että jos tällainen työsuhde sopimuksen mukaan on kestävä määräajan tai lakkaava irtisanomisen jälkeen, aikaisempaa lakia on sovellettava, edellisessä tapauksessa kunnes määräaika on päättynyt ja jälkimmäisessä kunnes irtisanomisaika tämän lain voimaantulosta lukien on kulunut.

26. Laki kunnan ja muun julkisen yhdyskunnan viran- ja toimenhaltijain vuosilomasta eräissä tapauksissa.

Annettu huhtikuun 21 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 111)

Kunnan tai muun julkisen yhdyskunnan viran- ja toimenhaltijoille on, jollei heillä muiden määräysten tai sopimuksen nojalla ole oikeutta vähintään niin pitkään vuosilomaan, kuin 21 päivänä huhtikuuta 1939 annetussa työntekijäin vuosilomalaissa on säädetty, annettava niin pitkä vuosiloma, kuin sanotussa laissa on määrätty.

Valtion viran- ja toimenhaltijain vuosilomasta on erikseen säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1939.

27. Sedmigradskyn pientenlastenkoulujen ja Marian turvakodin oppilaiden hammashoito.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 10 p:itä 1939.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Sedmigradskyn pientenlastenkoulujen ja Marian turvakodin oppilaille annetaan hammashoitoa kaupungin kouluhammasklinikalla samalla tavoin kuin kaupungin omien lastentarhain oppilaille.

28. Muutos taksaan maksuista Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa.

Uudenmaan lääninhallituksen päätös kesäkuun 3 p:itä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 39)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston päätöksen maaliskuun 15 päivältä 1939, jolla Uudenmaan läänin maaherran huhtikuun 10 päivänä 1931 vahvistamaan taksaan maksuista Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa liittyvä, 6. kohdassa oleva määräys oli muutettu näin kuuluvaksi:

Kaupungin henkikirjoissa olevalta, joka tarjoutuu suorittamaan hoitomaksun hänen täällä olevassa kotitaloudessaan palvelevan, mutta muualla henkikirjoissa olevan henkilön puolesta, kannettakoon ainoastaan kuntalaiselle vahvistettu maksu.

29. Lisäys Helsingin kaupungin leski- ja orpokassan sääntöjen 2 §:ään.

Sosiaaliministeriön vahvistama kesäkuun 20 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 70)

Sosiaaliministeriö on mainittuna päivänä vahvistanut kaupunginvaltuuston toukokuun 10 päivänä 1939 tekemän päätöksen, jolla Helsingin kaupungin leski- ja orpokassalle joulukuun 8 päivänä 1937 vahvistettujen sääntöjen 2 §:ään on tehty näin kuuluva lisäys:

Mitä näissä säännöissä on sanottu kaupungin palveluksessa olevista henkilöistä, koskee kassan kokouksen ja kaupunginvaltuuston kulloinkin siihen suostuttua myöskin sellaisen yhtiön henkilökuntaa, jossa kaupunki omistaa osake-enemmistön.

Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön henkilökunta on oikeutettu liittyämään Helsingin kaupungin leski- ja orpokassaan ehdolla, että yhtiö henkilökuntansa osalta vastaa niistä sitoumuksista, jotka kassan sääntöjen mukaan kuuluvat kaupungille. *Kassan kokouksen päätös huhtik. 20 p:ltä 1939 ja kaup. valt. päätös elok. 30 p:ltä 1939.*

30. Kansakoulujen jatkoluokkien ja valmistavien ammattikoulujen oppilaiden hammashoito.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 30 p:ltä 1939.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin kouluhammasklinikoissa annetaan vuoden 1940 alusta lukien järjestelmällistä hammashoitoa sekä kansakoulujen jatkoluokkien että valmistavien ammattikoulujen oppilaille.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 5.

Sisällys: 31. Muutokset ja lisäykset Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosääntöön, s. 81. — 32. Lisäys Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 7 §:ään, s. 98. — 33. Määräykset teurastetun siipikarjan tukkumyynnistä, s. 98. — 34. Lisäys taksaan Helsingin kaupungin teurastamon lihan tukkumyyn-tihallin halli-, punnitus- y.m. maksujen laskemiseksi, s. 99. — 35. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin siipikarjateurastamon käyt-tämisestä, s. 100.

31. Muutokset ja lisäykset Helsingin kaupungin huoltolauta-kunnan alaisten viranhaltijain johtosääntöön.

Huoltolautakunnan vahvistamat tammikuun 2 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 66)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa kesäkuun 14 päivänä 1937 vahvistamansa Helsingin kaupungin huoltolautakun-nan alaisten viranhaltijain johtosäännön 7, 8, 11, 17—19, 22—29, 31—33, 35, 37—40, 45—47, 50, 54—61, 63, 67, 69 ja 82—89 §§ sekä vahvistaa mainittuun johtosääntöön uudet 90—98 §§ näin kuuluviksi:

7 §. Toimistojen viranhaltijoina on, sen mukaan kuin kaupun-ginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa sitä varten on varoja osoitettu:

A. Yleisessä toimistossa:

1) keskuskansliassa: huoltotoimen toimitusjohtaja, apulaisjoh-tajat, sihteeri ja kirjaaja, joka viimeksi mainittu samalla toimii puhtaaksikirjoittajana, sekä tarpeellinen määrä toimistoapulaisia, vahtimestareita ja eteisvartijoita;

2) rekisterikansliassa: kanslianesimies, kanslianhoitaja sekä tar-peellinen määrä toimistoapulaisia ja vahtimestareita; sekä

3) huoltokansliassa: kanslianesimies, kanslianhoitaja ja diako-nissa sekä tarpeellinen määrä vanhempia ja nuorempia kodissakävi-jöitä, toimistoapulaisia ja vahtimestareita tai järjestysmiehiä;

B. Asiamiestoimistossa:

1) yleiskansliassa: asiamies ja apulaisasiamies sekä tarpeelli-nen määrä notaareita, kanslianhoitaja, vanhempia ja nuorempia kodissakävijöitä ja toimistoapulaisia, niin myös ylijärjestysmies ja järjestysmiehiä, eteisvartijoita ja lähettejä; sekä

2) muissa kanslioissa: kanslianhoitaja, vanhempia ja nuorempia kodissakävijöitä, toimistoapulaisia ja järjestysmiehiä; sekä

C. Kassa- ja tilitoimistossa: kamreeri, kirjanpitäjä, pääkassan-hoitaja, kassanhoitaja sekä tarpeellinen määrä toimistoapulaisia ja vahtimestareita.

8 §.

13) antaa, asianomaisia toimistopäälliköitä kuultuaan, huoltoviraston viranhaltijoille tarpeelliset toimintaohjeet, niin myös ylivahimestarille, vahimestareille, ylijärjestysmiehelle, järjestysmiehille, eteisvartijoille ja läheteille järjestysohjeet; sekä

11 §. *Keskuskanslian toimistoapulaisen tulee:*

2) hoitaa kirjaajan tehtäviä hänen kesälomansa aikana tai estyneenä ollessaan.

17 §.

21) nimikirjoituksellaan varmentaa kassanhoitajan laatimat kuitit sekä merkitä maksut tarkastuskirjaan; sekä

18 §. *Edellä 16 §:ssä mainitun huoltokanslian ylemmän palkkaluokan nuoremman toimistoapulaisen tulee:*

19 §. *Edellä 16 §:ssä mainitun huoltokanslian alemman palkkaluokan nuoremman toimistoapulaisen tulee:*

1) avustaa kanslianesimiestä, kanslianhoitajaa ja ylemmän palkkaluokan nuorempaa toimistoapulaista toimitusjohtajan määräysten ja kanslianesimiehen ohjeiden mukaisesti; sekä

22 §.

2) allekirjoittaa hänen puheenjohdollaan toimivan osaston pöytäkirjat ja niistä aiheutuvat toimituskirjat sekä valvoa päätösten täytäntöönpanoa;

5) pitää silmällä alaistensa kodissakävijäin toimintaa, antaa heille neuvoja ja ohjeita tehtäviensä tarkoituksenmukaisessa hoitamisessa sekä sitä varten käydä aika-ajoin irtolais- tai alkoholisti-huollon alaisen kodissa, vuoronperään kunkin kodissakävijän kohdalta, voidakseen omastakin näkemästään todeta, ovatko valvojat täyttäneet velvollisuutensa ja ovatko osaston päättämät huolto-toimenpiteet tarkoituksenmukaiset, vai onko syytä esittää niihin muutoksia;

7) tarkistaa kanslianesimiehen tarkastamat kodissakävijäin ehdotukset irtolaisten ja alkoholistien huoltotoimenpiteiksi ennen osaston kokousta saattaakseen sen ratkaistavaksi tarpeelliset oikaisu-ehdotuksensa;

8) antaa irtolaiselle ja alkoholistille irtolaislaissa ja alkoholistilaissa säädetyt varoitukset, neuvot ja kehoitukset, mikäli niin ei ole tapahtunut osaston kokouksessa;

11) valvoa, että maksuja ja velkomisia koskevista osaston päätöksistä hyvissä ajoin ennen säädettyjä määräaikoja toimitetaan

tarpeelliset tiedot kamreerille ja asiamiehelle irtolaislaissa ja alkoholistilaissa sekä niitä täydentävissä toimeenpanoasetuksissa ja valtioneuvoston päätöksissä säädettyjen maksujen suorittamista ja korvausten hakemista varten;

12) valvoa, että kansliasta asiamiehelle lähetetään viivytyksittä tarpeelliset alkoholistin ja irtolaisen kotipaikkakuntaa koskevat tiedustelut;

13) huolehtia siitä, että asiamiehen hoidettaviin kuuluvissa oikeudenkäyntiasioissa tarpeelliset asiakirjat, ehdotukset ja lausunnot kansliasta toimitetaan asiamiehelle hyvissä ajoin ennen määräpäiviä;

23 §.

1) täyttää soveltuvin osin omalta kohdaltaan ne tehtävät, jotka 16 §:n 1, 3, 4, 5, 6, 7, 15, 16, 21, 22 ja 26 kohdassa on kanslian esimiehen suoritettavaksi määrätty;

4) valmistaa 16 §:n 7 kohdan määräysten mukaisesti tarkastetuista huoltoehdotuksista hyvissä ajoin ennen osaston kokousta esityslista riittävän monessa kappaleessa; ja on esityslista niin laadittava, että jo sen nojalla on mahdollista oikein päätellä ehdotetun huoltotoimenpiteen tarkoituksenmukaisuus sekä että siihen, jos on kysymys irtolaisen tai alkoholistin asettamisesta valvonnan alaiseksi, sisältyy ehdotus siitäkin, kuka määrätään hänen valvojakseen;

5) lähettää edellisessä kohdassa mainitut esityslistat kolmea päivää ennen osaston kokousta, kokouspäivä mukaanluettuna, puheenjohtajalle ja jäsenille;

6) toimittaa puheenjohtajan määräyksestä kutsu osaston kokoukseen;

7) esitellä osaston kokouksessa käsiteltävät asiat;

8) pitää osaston kokouksessa pöytäkirjaa;

9) sitten kuin osaston pöytäkirja on tarkistettu, toimittaa viivymättä siitä kappale keskuskanslian kirjaajalle;

10) suorittaa aika-ajoin tarkastuskäynnejä valvonnanalaisten irtolaisten ja alkoholistien asunnoissa, vuoronperään kunkin valvojan kohdalta, voidakseen omastakin näkemästään päätellä, ovatko huoltotoimenpiteet tarkoituksenmukaiset, ja on tarkastuskäynneille silloin tällöin otettava mukaan asianomainen valvoja;

11) osaston kokouksessa esitellä edellisessä kohdassa mainituista tarkastuskäynneistä mahdollisesti aiheutuvat toimenpiteet;

13) allekirjoittaa muille huoltokanslioille osoitetut kirjelmät sekä varmentaa osaston puheenjohtajan allekirjoittamat kirjelmät;

14) valvoa, että 29 §:n 2 kohdassa mainittuja hakukaavakkeita on kansliassa työttömyyshuoltoon pyrkivien saatavana, että asianmukaisesti täytetyt kaavakkeet viivytyksittä jaetaan kodissakävijäin tarkastettaviksi sekä senjälkeen kanslian esimiehen lausunnolla varustettuina lähetetään työttömyyshuoltokansliaan;

N:o 31 (jatk.)

15) itsekin osallistua irtolaisten ja alkoholistien valvontaan, niin myös toimittaa irtolaisiksi epäillyn henkilön pidätys irtolaislain 28 §:n säättämässä järjestyksessä; sekä

16) apulaisjohtajan estyneenä ollessa hoitaa tämän tehtävät.
24 §.

1) täyttää soveltuvin osin omalta osaltaan ne tehtävät, jotka 17 §:n 8, 9, 10, 11, 15 ja 22 kohdassa on kanslianhoitajan suoritettavaksi määrätty;

3) pitää huolta siitä, että köyhäinhoitoa varten asetettujen huoltokanslioiden lähettämien 16 §:n 25 kohdassa mainittujen ilmoitusten ja tämän pykälän 2 kohdassa mainitun muistiopäiväkirjan johdosta tai muutoin kanslian tietoon tulleiden irtolais- tai alkoholistitapausten johdosta tehtävät tutkimukset jaetaan tasapuolisesti asianomaisten kodissakävijäin suoritettaviksi, miehiä koskevat, mikäli mahdollista, miespuolisille ja naisia koskevat naispuolisille kodissakävijöille, niin myös, että kodissakävijät viivytyksettä suorittavat siten saamansa tehtävät;

4) huolehtia siitä, että irtolaisten ja alkoholistien valvontakirjoihin tehdään edellä 22 §:n 9 kohdassa määrättyt merkinnät;

5) muutoinkin avustaa kanslianesimiestä hänen tehtävissään; sekä

6) kanslianesimiehen estyneenä ollessa hoitaa tämän tehtävät.

25 §. *Edellä 23 §:ssä mainitun huoltokanslian ylempään palkkaluokan nuoremman toimistoapulaisen tulee:*

26 §. *Edellä 23 §:ssä mainitun huoltokanslian alemman palkkaluokan nuoremman toimistoapulaisen tulee:*

1) avustaa kanslianesimiestä, kanslianhoitajaa ja ylempään palkkaluokan nuorempaa toimistoapulaista toimitusjohtajan ja asianomaisen apulaisjohtajan määräysten sekä kanslianesimiehen antamien ohjeiden mukaisesti; sekä

27 §.

5) pitää jatkuvasti silmällä hänen valvontaansa määrättyjä irtolaisia ja alkoholisteja sekä siinä tarkoituksessa käydä aika-ajoin heidän luonaan ottamassa selvää, ovatko he noudattaneet heille annettuja kehoituksia ja ohjeita tai määräyksiä, sekä viipymättä ilmoittaa tarkoitusta varten varatulla kaavakkeella havaintonsa kanslianesimiehille ehdotuksineen tarpeelliseksi toimenpiteiksi;

8) olla saapuvilla osaston kokouksissa;

9) seurata määräyksestä apulaisjohtajaa ja kanslianesimiestä heidän tarkastuskäynnillään koteihin;

11) noudattaa tehtävissään tarkkuutta, tunnollisuutta ja tarpeellisen lujuuden ohella hienotunteisuutta sekä koettaa voittaa valvottaviensa luottamus, päämääränään näiden johdattaminen raittiiseen, säännölliseen ja kunnialliseen elämäntapaan.

28 §. Jos irtolaisen tai alkoholistin valvojaksi on määrätty muu kuin huoltolautakunnan alainen viran- tai toimenhaltija, on hänen valvontatehtävässään noudatettava asianomaisen osaston ja sen puheenjohtajan antamia ohjeita.

29 §.

4) valvoa, että henkilöistä, jotka edellisessä kohdassa määrättyssä järjestyksessä ovat hyväksytyt työttömyyshuoltoon otettaviksi, laaditaan kansliassa vahvistetun kaavan mukainen rekisterikortti, niin myös, että heille kansliasta annetaan työttömyyshuoltokortti, ja tulee kansliassa pidettävästä rekisterikortista näkyä, ketkä soveltuvat nuoriso- tai työsiirtoloihin, työtupien C-osastolle, ammatti- tai talouskursseille taikka 25 vuotta nuorempien miesten ammattikursseille;

31 §. Edellä 29 §:ssä mainitun huoltokanslian toimistoapulaisten tulee:

32 §.

3) yhteiskunnallisen huollon korvausta ja hyvitystä sekä kotipaikkaoikeutta, niin myös mikäli sitä ei ole uskottu yleisen toimiston tehtäväksi, kotipaikkakuntaan toimittamista ja oikeudenkäyntiä koskeissa asioissa huoltolautakunnan ja lastensuojelulautakunnan puolesta ilman eri määräystä tai valtuutusta valvoa mainittujen lautakuntien oikeutta ja käyttää niiden puhevaltaa, niin myös panna täytäntöön niiden näissä asioissa antamat päätökset; ja tulee asiamiehen sitä varten:

11) huolehtia huolto-ohjesäännön 6 §:n 3 kohdassa mainitun jaoston kokouksen esityslistan laatimisesta ja sen toimittamisesta kolme päivää ennen kokousta, kokouspäivä mukaanluettuna, puheenjohtajalle ja jäsenille; sekä

33 §.

5) huolehtia huolto-ohjesäännön 6 §:n 2 kohdassa mainitun jaoston kokousten esityslistojen laatimisesta ja niiden toimittamisesta kolme päivää ennen kokousta, kokouspäivä mukaanluettuna, puheenjohtajalle ja jäsenille;

6) kutsua edellisessä kohdassa mainittu jaosto kokoukseen puheenjohtajan määräämäksi ajaksi;

8) huolto-ohjesäännön 6 §:n 2 kohdassa mainitun jaoston päätösten mukaisesti muuttaa rahaksi haltuunotettu omaisuus ja katsoa, että rahaksimuutossa kaupungin ja asianomaisen etu tulee laillisesti valvotuksi, sekä jättää kassa- ja tilitoimistoon näin myydyistä omaisuudesta tulotodisteeksi täydellinen tilitys ja ilmoitus mistä ja milloin rahat ovat nostettavissa;

35 §. *Kanslianhoitajan* tulee, asiamiehen määräämän kanslian hoitajana:

Kanslianhoitajan on, apulaisasiamiehen määräyksestä, laadittava luettelot haltuun tai säilytettäväksi otettavasta omaisuudesta ja avustettava apulaisasiamiestä muutoinkin tällaista omaisuutta koskevilla asioilla sekä holhouskortiston pidossa.

37 §. *Ylemmän palkkaluokan nuoremman toimistoapulaisen* tulee:

1) avustaa notaareita ja kanslianhoitajia asiamiehen antamien ohjeiden mukaisesti; sekä

38 §. *Kirjaajan tehtäviä hoitamaan määrätyn toimistoapulaisen* tulee:

39 §. *Alemmän palkkaluokan nuoremman toimistoapulaisen* tulee:

1) avustaa kanslianhoitajia ja ylemmän palkkaluokan nuorempia toimistoapulaisia asiamiehen antamien ohjeiden mukaisesti;

40 §. *Järjestysmiehen* tulee:

6) apulaisasiamiehen määräyksestä avustaa kanslianhoitajaa tämän tehtävissä 35 §:n 2 momentissa mainitun omaisuuden luettelomisessa, huoltaa omaisuuden säilytyspaikkaan kuljettaminen, sen myyntikuntoon järjestäminen ja myyntipaikalle siirto; sekä

45 §. Kassa- ja tilitoimiston *toimistoapulaisten ja vahtimestareiden* on suoritettava huoltotoimen toimitusjohtajan kamreerin esityksestä määräämät tehtävät.

46 §. *Kassanhoitajan* (huoltokansliassa) tulee:

47 §. Huoltolaitoksen viranhaltijoina on, sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa sitä varten on varoja osoitettu:

1) kunnalliskodissa:

johtaja, apulaisjohtaja, lääkäri, saarnaaja, varastokirjanpitäjä, toimistoapulaisia, ylihoitajatar, osastonhoitajattaria, yöhoitajattaria, hoitajattaria, ruokalanhoitaja, ruokalan apulaishoitaja, käsityönohjaaja, käsityön apulaisohjaaja, pesulalaitoksen hoitaja, pesulalaitoksen apulaishoitaja, pesuapulaisia, pesulan lämmittäjä-mekaanikko, konemestari, lämmittäjiä, työnjohtaja, puutarhuri, vahtimestareita, autonkuljettajia, ylikeittäjä, keittäjiä, leipojia, tarjoilijattaria, siivoojia, kylvettäjiä ja sianhoitajia; sekä

2) työlaitoksessa:

johtaja, apulaisjohtaja, työlaitoksen esimies, lääkäri, saarnaaja, sairaanhoitajatar, vartijain esimies, varastokirjanpitäjä, toimistoapulainen, työnjohtajia, puutarhuri, varastonhoitaja, rehimestari,

vartioita, karjanhoitaja, tallimies, autonkuljettaja, ruokalanhoitaja, keittäjä ja leipoja.

50 §. *Johtajan* tulee, sen lisäksi mitä huoltolaitosten ohjesäännössä määrätään:

16) päättää pienemmissä erissä tapahtuvasta maatalous- y. m. tuotteiden myynnistä, niin myös pienemmistä kalusto- ja tarveainehankinnoista talousarvion puitteissa, ilmoittaa niistä kulloinkin seuraavassa johtokunnan kokouksessa sekä esitellä johtokunnan määräämää rajaa suuremmat ostot ja myynnit johtokunnan tai, kiireellisessä tapauksessa, johtokunnan puheenjohtajan ratkaistaviksi;

22) tehdä tarpeen vaatiessa johtokunnalle ehdotus hoidokin siirtämisestä laitoksesta toiseen;

23) toimittaa myöntämistään virkavapauksista viipymättä ilmoitus huoltotoimen toimitusjohtajalle sekä kassa- ja tilitoimiston kamreerille; sekä

24) laitoksessa avoinnaolevia virkoja täytettäessä hankkia ja johtokunnalle esitellä oman lausuntonsa ohella lääkärin ja ylihoitajattaren lausunnot viranhakijoista, mikäli on kysymys hoito- tai osastoilla palvelevaan apuhenkilökuntaan kuuluvan viran täyttämisestä, sekä työlaitoksen esimiehen lausunto, milloin on kysymys työlaitokseen kuuluvasta virasta.

54 §. *Varastokirjanpitäjän* tulee:

55 §. *Toimistoapulaisen* tulee:

5) varastokirjanpitäjän estyneenä ollessa hoitaa hänen tehtäviään.

56 §. *Ylihoitajattaren* tulee, johtajan ja, sairaanhoitoon nähden, lääkärin alaisena ja näiden antamien määräysten sekä vahvistettujen järjestyssääntöjen mukaisesti:

1) valvoa yleistä järjestystä kunnalliskodin osastoilla sekä vuorokauden eri aikoina niissä tekemillään kierroksilla vakuuttautua siitä, että hoitohenkilökunta ja osastoilla palveleva apuhenkilökunta täyttävät tehtävänsä;

2) siveellisessä suhteessa valvoa alaistaan hoitohenkilökuntaa ja osastoilla palvelevaa apuhenkilökuntaa sekä huolehtia siitä, että heidän keskuudessaan vallitsee hyvä henki;

3) järjestää hoitohenkilökunnan ja osastoilla palvelevan apuhenkilökunnan työt;

4) henkilökohtaisesti selostaa äsken toimeenotetulle hoitohenkilökuntaan tai osastoilla palvelevaan apuhenkilökuntaan kuuluvalle tälle tulevat tehtävät sekä antaa harjoittelijoille opetusta sairasma- ja kunnalliskotihoidossa;

5) kurinpidollisessa suhteessa antaa varoitus hoitohenkilökuntaan ja osastoilla palvelemaan apuhenkilökuntaan kuuluvalla sekä rikkomusten toistuessa tai myös, milloin rikkomus on ollut raskaampaa laatua, tehdä siitä ilmoitus johtajalle;

6) tehdä johtajalle ehdotus hoitohenkilökunnan ja osastoilla palvelevan apuhenkilökunnan kesälomiksi ja hoitohenkilökunnan talvilomiksi sekä antaa lausuntonsa näiden tekemien virka- ja sairausloma-anomusten johdosta, ehdottaa johtajalle näiden sijaiset sekä pitää vahvistetun kaavan mukaista luetteloa hoito- ja apuhenkilökunnasta;

7) valvoa, että laitoksen kalustoa ja muuta omaisuutta hoidetaan huolellisesti sekä että säästäväisyyttä noudatetaan pesussa sekä lämmön, valon, veden ja kulutustavarain käytössä;

8) olla apuna vuosi-inventoinnissa sekä poistettavan kaluston tarkastustilaisuudessa;

9) valvoa, että ruoka on laadultaan hyvää ja vahvistetun ruokajärjestyksen mukaista, että sitä jaetaan säännöllisesti sekä että tuhlausta ruoan käytössä vältetään;

10) hyväksyä osastonhoitajattarien tilauslistat, jotka koskevat kalustoa ja kulutustavaroita;

11) yhdessä johtajan kanssa määrätä, mille osastolle ja mihin huoneeseen vastatullut hoidokki on sijoitettava, sekä tarpeen vaatiessa ryhtyä toimenpiteisiin hoidokin siirtämiseksi huoneesta toiseen tai muulle osastolle;

12) valvoa, että laitoksen hoidokkeja kohdellaan ystävällisesti ja kärsivällisesti ja että he viettävät järjestyssääntöjen mukaista elämää sekä katsoa, että työkykyiset hoidokit ovat työaikana työssä;

13) usein käydä hoidokkien luona tutustua heidän oloihinsa ja työkykyynsä, antaa heille tarpeellista ohjausta ja tukea, tiedustella mahdollisuuksia, joita heillä on itsensä elättämiseen laitoksesta päästyään, sekä ilmoittaa havainnoistaan johtajalle;

14) olla läsnä poliklinikassa lääkärin vastaanotoissa, tarkoin seurata hoidokkien terveyden- ja mielentilaa sekä tarpeen vaatiessa ilmoittaa huomioistaan lääkärille;

15) päivittäin ilmoittaa johtajalle osastoilla vallitsevista olosuhteista ja, epäkohtia havaitessaan, tehdä viipymättä johtajalle ehdotuksensa niiden poistamiseksi; sekä

16) mahdollisuuksiensa mukaan avustaa johtajaa ja lääkäriä heidän virkatehtävissään.

57 §. *Osastonhoitajattaren* tulee lähinnä ylihoitajattaren alaisena ja tämän antamien määräysten sekä vahvistettujen järjestyssääntöjen mukaisesti:

1) valvoa, että osastolla vallitsee järjestys ja siisteys, että hoidokkeja kohdellaan ystävällisesti ja kärsivällisesti sekä että he viettävät hiljaista, raitista ja siveätä elämää;

2) käyttäytyä tyynesti ja arvokkaasti virantoimituksessa ja sen ulkopuolella sekä virantoimituksessa ollessaan käyttää vahvistettua virkapukua;

3) virka-aikana pysyä osastolla, sieltä ilman ylihoitajattaren lupaa poistumatta, sekä ainoastaan ylihoitajattaren luvan siihen saatuaan ottaa luokseen asumaan lyhyeksikään aikaa laitokseen kuulumattomia henkilöitä;

4) pitää huolta siitä, että osastolle johtavat ovet yöhoitajattaren toimesta määrättyä aikana avataan ja suljetaan sekä määrättyllä paikalla säilyttää niihin kuuluvat avaimet;

5) ylihoitajattarelle ilmoittaa alaistensa hoitajattarien sekä osastolla palvelemaan apuhenkilökuntaan kuuluvien rikkomuksista;

6) valvoa, että osastolla olevaa laitoksen kalustoa ja muuta omaisuutta hoidetaan huolellisesti sekä että säästäväisyyttä noudatetaan lämmön, valon, veden, pesun ja kulutustavarain käytössä;

7) hoitaa ja vastata sekä pitää luetteloja osaston vuode-, liina- ja pitovaatteista sekä muusta kalustosta ja varastotarvikkeista;

8) pitää huolta kaluston ja kulutustavaroiden tilaamisesta osastolle keskusvarastosta sekä esittää tilauslistat ylihoitajattaren hyväksyttäväksi;

9) laatia tilauslista seuraavan päivän ruoasta sekä jättää lista ruokalanhoitajalle;

10) henkilökohtaisesti valvoa ruoan jakelua osastolla sekä katsoa, ettei tuhlausta ruoan käytössä tapahdu;

11) säilyttää osastolla olevat lääkkeet ja myrkyt niitä varten varatussa lukitussa paikassa sekä pitää vaarin, ettei hän milloinkaan anna lääkkeitä asiaankuulumattomille henkilöille, niin myös ainoastaan vastakirjaan tehtävää merkintää vastaan ottaa vastaan lääkkeitä laitoksen lääkevarastosta;

12) tarpeen mukaan jakaa lääkärin määräämät lääkkeet ja sairastarvinto sekä muutenkin antaa osaston hoidokeille tarpeellista hoitoa;

13) katsoa, että vastatulleet hoidokit tarkoin puhdistetaan ja kylvetetään ennen kuin heidät puetaan laitoksen vaatteisiin sekä huolehtia siitä, että käyttökelvottomiksi katsotut hoidokkien omat vaatteet ja muut tavarat johtajan luvalla hävitetään sekä tehdä tästä merkintä tavaraluetteloon;

14) laatia annettujen määräysten mukaisesti luettelot hoidokkien mukanaan tuomasta omaisuudesta sekä huolehtia ja vastata sen säilöön ottamisesta ja säilyttämisestä, mikäli sitä ei ole siirretty kassa- ja tilitoimistoon;

15) valvoa, että työkykyiset hoidokit ovat työaikana työssä ja ettei osastoilla suoriteta yksityisiä töitä muutoin kuin laitokselle tulevaa korvausta vastaan, niin myös kuukausittain jättää apulaisjohtajalle ahkeruusrahaehdotukset;

16) valvoa, etteivät hoidokit luvatta oleskele muilla osastoilla tai heille kuulumattomissa huoneissa;

17) johtajalle esitellä hoidokkien loma-anomukset;

18) pitää silmällä hoidokkien luona käyviä henkilöitä ja valvoa, etteivät he viivy osastolla yli sallitun ajan, sekä kieltää sopimattomasti esiintyviltä henkilöiltä pääsy osastolle;

19) valvoa, ettei hoidokeille tuoda väkijuomia sekä ettei heillä ole kiellettyjä tavaroita luonaan eikä rahaa hallussaan yli sallitun määrän;

20) ilmoittaa johtajalle järjestyssääntöjen rikkomiseen syylistynyt hoidokki;

21) järjestää hoidokeille tilaisuus käydä jumalanpalveluksessa laitoksen kirkossa;

22) osaston hoidokin kuoltua huolehtia siitä, että vainajaa käsitellään annettuja määräyksiä noudattaen sekä että hoidokin jälkeensä jättämästä omaisuudesta viipymättä toimitetaan luettelo laitoksen konttoriin, jonne myös hoidokin rahat ja arvoesineet luettelon mukana on lähetettävä;

23) antaa yöhoitajattarelle ohjeita hoidokkien hoidosta sekä kaikki ne tiedot, joilla siinä kohden voi olla merkitystä, niin myös aamuisin ottaa vastaan yöhoitajattarelta ilmoitus hoidokkien tilasta ja siitä, mitä yön kuluessa osastolla on tapahtunut;

24) päivittäin ylihoitajattarelle ilmoittaa osastolla vallitsevista oloista;

25) opastaa laitoksessa olevia harjoittelijoita sairaus- ja kunnalliskotihoidon käytännöllisissä tehtävissä sekä antaa heidän tiedoistaan ja taidoistaan lausuntonsa ylihoitajattarelle; sekä

26) ylihoitajattaren estyneenä ollessa määräyksestä hoitaa hänen tehtäviään.

Pientenlastenosaston hoitajattaren tulee lisäksi valvoa, että äidit huolellisesti ja määrätyn ajoin imettävät lapsiaan.

Osastonhoitajattaren, joka toimii poliklinikanhoitajattarena, tulee: noudattaen soveltuvin osin mitä osastonhoitajattaresta on määrätty, avustaa lääkäriä poliklinikan hoidossa ja vastaanotoissa;

sairastapauksen sattuessa kutsusta viipymättä saapua kunnalliskodin ja työlaitoksen sairastuneen hoidokin luo;

sairastuneille laitoksen viranhaltijoille ja heidän perheenjäsenille antaa laitoksen lääkärin määräyksestä tarpeellista hoitoa; sekä

opastaa laitoksessa olevia harjoittelijoita käytännöllisessä sairaanhoidossa ja antaa heidän tiedoistaan ja taidoistaan lausuntonsa ylihoitajattarelle.

58 §. *Hoitajattaren* tulee, lähinnä osastonhoitajattaren alaisena ja tämän antamien määräysten mukaisesti:

1) avustaa osastonhoitajattarta tämän virkatoimissa, ylläpitää osastolla siisteyttä ja järjestyttä sekä katsoa, että osastolla olevaa kalustoa ja muuta omaisuutta hoidetaan huolellisesti, niin myös, että säästäväisyyttä noudatetaan lämmön, valon, veden, pesun ja kulutustavarain käytössä;

2) käyttäytyä tyynesti ja arvokkaasti virantoimituksessa ja sen ulkopuolella sekä virantoimituksessa ollessaan käyttää vahvistettua virkapukua;

3) virka-aikana pysyä osastolla, sieltä ilman ylihoitajattaren lupaa poistumatta, sekä ainoastaan ylihoitajattaren luvan siihen

saatuaan ottaa luokseen asumaan lyhyeksikään aikaa laitokseen kuulumattomia henkilöitä;

4) kohdella hoidokkeja ystävällisesti ja kärsivällisesti, milloinkaan sanoin tai teoin loukkaamatta heitä;

5) tarkoin seurata hoidokkien tilaa ja havainnoistaan ilmoittaa osastonhoitajattarelle;

6) yöhoitajattarena toimiessaan määrättyinä aikana sulkea ja avata osaston ovet sekä aamuisin antaa osastonhoitajattarelle ilmoitus hoidokkien tilasta ja siitä, mitä yön kuluessa on osastolla tapahtunut; sekä

7) muutoin noudattaa ylemmän viranomaisen toimivaltansa rajoissa antamia ohjeita ja määräyksiä.

59 §. *Ruokalanhoitajan* tulee:

60 §. *Käsityönohjaajan* tulee:

61 §. *Pesulaitoksen hoitajan* tulee:

63 §. *Konemestarin* tulee:

67 §. *Kunnalliskodin sianhoitajan* tulee:

69 §. *Työlaitoksen vartijan* tulee:

82 §. Työtupien viranhaltijoina on, sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa sitä varten on varoja osoitettu, työtupien johtaja, työtuvanhoitaja, apulaishoitaja, kirjanpitäjä, kassanhoitaja, toimistoapulaisia, myymälänhoitajia, myymäläapulaisia, räätilimestari, leikkaajia, työnjohtajia, apulaisyönjohtajia, käsityönopeettajia, varastonhoitaja, keittiöapulaisia sekä asiapoikia.

83 §. Työtupien viranhaltijain on soveltuvin osin noudatettava mitä 48—49 §:ssä huoltolaitosten viranhaltijoista on määrätty.

84 §. *Työtupien johtajan* tulee:

1) johtaa ja valvoo työtupien toimistoa sekä työtupia ja niiden yhteyteen järjestettyjä ammattikursseja ja muita työttömyystöitä ynnä työtupien myymälöitä, ja on hänen työtupien ja myymälöiden toiminnan valvomista varten käytävä mahdollisimman usein tarkastamassa kutakin työtupaa ja työtuvan osastoa erikseen sekä, jos havaitsee joitakin epäkohtia, puutteita tai virheellisyyksiä, tehtävä niistä ilmoitus viimeistään lähinnä seuraavassa johtokunnan kokouksessa;

2) seurata tarkoin työttömyystilannetta sekä tarpeen mukaan tehdä sen lievittämistä tarkoittavia esityksiä johtokunnalle;

3) valvoo, että työtupien ja sen toimiston sekä myymälöiden hallussa olevaa omaisuutta hyvin hoidetaan sekä että rahavaroja käytetään säästeliäästi ja kaupungin etujen mukaisesti;

4) huolehtia siitä, että työtupien toimistossa pidetään määräysten mukaista kirjanpitoa, josta tulee käydä selville myös eri työtupien tulot ja menot;

5) huolehtia tuotteiden myynnistä ja tilausten hankinnoista sekä yksissä neuvoin työtuvanhoitajan tai työnjohtajien kanssa laskea valmisteiden ja hankintatarjousten hinnat, niin myös toimittaa kaikkien raaka-aineiden, työtarvikkeiden ja työvälineiden ostot sekä esittää johtokunnan tai johtokunnan valtuuttaman jäsenen hyväksyttäviksi sellaiset hankintatarjoukset ja osto- tai muut sitoumukset, joiden arvo ylittää johtokunnan määräämät rajat; ja on tavaroiden ostoissa käytettävä kolmin kappalein täytettäviä tilauslomakkeita, joista yksi menee tavaran hankkijalle, toinen siihen työtupaan, johon tavara toimitetaan, ja kolmas työtupien toimistoon;

6) valvoa, että suoritettaviksi otetut tilaukset valmistuvat määräaikoina;

7) suunnitella ja tehdä johtokunnalle esityksiä työtuvisissa suoritettavista sopivista töistä sekä huolehtia johtokunnan tekemien päätösten täytäntöönpanosta;

8) kantaa, mikäli sitä ei ole uskottu toisen viranhaltijan tehtäväksi, maksut myydyistä valmisteista sekä valvoa, että ne vietään kirjoihin saapuneiden tulotodisteiden mukaisina, toimittaa täten työtuvisista ja myymälöistä kertyneet varat työtupien toimiston kassaan, josta ne ovat huoltoviraston kassa- ja tilitoimiston kamreerin määrääminä aikoina kaksin kappalein kirjoitettavien tulotodisteiden seuraamina lähetettävät huoltoviraston kassa- ja tilitoimiston kassaan;

9) valvoa, että työtupien myymälöissä mahdollisesti olevaa kaupintavarastoa hyvin hoidetaan sekä että tuotteiden myyntipalkkioissa ja tilityksissä noudatetaan huoltolautakunnan antamia määräyksiä;

10) tarkastaa ja yhdessä työtuvanhoitajan kanssa hyväksymismerkinnällä varustaa työtuville toimitettujen tavaroiden laskut ja allekirjoittaa tulotodisteet;

11) tilata pienempien laskujen suorittamista varten tarvittavat varat huoltoviraston kassa- ja tilitoimistosta noudattamalla tilauksissa sekä varoista tehtävissä tilityksissä kassa- ja tilitoimiston kamreerin määräämää järjestystä;

12) tilata edellisessä kohdassa mainitusta kassasta tarkoitusta varten laadittavilla palkkalistoilla työtupien hoidokeille kultakin tilikaudelta maksettavat palkkarahat noudattamalla tilauksissa sekä varoista tehtävissä tilityksissä huoltoviraston kassa- ja tilitoimiston kamreerin määräämää järjestystä;

13) pitää huolta siitä, että edellisessä kohdassa mainitut hoidokien palkat tilikausittain suoritetaan sekä että sitä varten laadittavat tilipussit oikein lasketaan palkkalistojen mukaisesti;

14) tarkastaa miehoidokeista pidettävät nimenhuutokirjat sekä valvoa, että näiden hoidokien, samoin kuin työtuvanhoitajan nais-

osastoilla tarkastamat työajat nimenhuutokirjojen mukaisesti ja oikein merkitään henkilökortteihin;

15) valmistaa johtokunnan kokousten esityslistat ja toimittane kolmea päivää ennen kokousta, kokouspäivä mukaanluettuna, puheenjohtajalle ja jäsenille sekä huoltotoimen toimitusjohtajalle, niin myös esitellä kokouksissa asiat sekä huolehtia huolto-ohjesäännön 20 §:ssä säädetyn ilmoitus- ja tiedoksiantovelvollisuuden täyttämisestä;

16) valmistaa ja määrättyinä aikana johtokunnalle esitellä ehdotus kertomukseksi työtupien edellisen vuoden toiminnasta;

17) valmistaa ja määrättyinä aikana johtokunnalle esitellä ehdotus työtupien talousarvioksi seuraavaa kalenterivuotta varten; sekä

18) muutoinkin suorittaa työtupien johtokunnan sekä huoltotoimen toimitusjohtajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

85 §. *Työtuvanhoitajan*, joka on lähinnä työtupien johtajan alainen, tulee:

1) yksissä neuvoin apulaishoitajain kanssa suunnitella ja sen jälkeen johtajalle esitellä työtupien naisosastoilla suoritettavat työt sekä valvoa määrättyjen töiden suorittamista, niin myös esitellä johtajalle varastoon tehdyn tavaran hinnoitteluehdotukset;

2) tarkastaa ja valvoa kunkin naisosaston toimintaa sekä ratkaista apulaishoitajien esityksestä 1,000 markkaa ylittävät tilaukset sekä, jos apulaishoitajan esittämä tilaus on 5,000 markkaa suurempi, alistaa sen hyväksyminen työtupien johtajan ratkaistavaksi;

3) tehdä työtupien johtajalle esitykset naisosastoille hankittavista tarveaineista ja työvälineistä;

4) pitää huolta siitä, että naisosastojen varastossa olevia tarveaineita hyvin säilytetään sekä että varastosta pidetään tarkkaa ja eriteltyä varastoluetteloa;

5) hankkia ja vastaanottaa naisosastoille tarkoitettuja tilauksia sekä jakaa ne töiden laadun mukaan eri osastoille suoritettaviksi erityisesti silmälläpitäen, että kukin osasto saa suoritettavakseen työn tehokkuuden kannalta sopivia töitä;

6) valvoa, että työt tulevat aikanaan ja kunnollisesti suoritetuiksi;

7) toimittaa, mikäli ruoanpito työtuvissa on laitoksen itsensä asiana, ruokatarvikkeiden ostot johtokunnan määräämien perusteiden mukaisesti sekä, jos ruoka hankitaan valmiina, tehdä päivittäisten annosten tilaukset, niin myös valvoa, että ruokataloudessa noudatetaan säästeliäisyyttä sekä että ruokatarvikkeista pidetään kirjaa;

8) tarkistaa naisosastoilla pidettävät nimenhuutokirjat ja avustaa työtupien johtajaa palkkalistojen laatimisessa;

9) valvoa, että naisosastojen viranhaltijat suorittavat tehtävänsä säännöllisesti ja tunnollisesti, että naisosastoilla vallitsee hyvä siisteys ja puhtaus sekä että järjestyssääntöjä ja annettuja määräyksiä tarkoin noudatetaan;

10) yhdessä työtupien johtajan kanssa maksettavaksi hyväksyä ja hyväksymismerkinnällä varustaa työtuville toimitettujen tavaroiden laskut, ja allekirjoittaa tulotodisteet; sekä

11) muutoinkin hoitaa johtokunnan, huoltotoimen toimitusjohtajan ja työtupien johtajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

86 §. *Apulaishoitajan*, joka on lähinnä työtuvanhoitajan alainen, tulee huolenpitoonsa uskotussa työtuvassa:

1) valvoa, että työtuvassa vallitsee järjestys ja puhtaus, että hoidokit järjestyssääntöä noudattaen ahkerasti ja huolellisesti tekevät työnsä eivätkä luvatta poistu työstään, niin myös, että työaineiden käytössä, samoinkuin työtuvan toiminnassa yleensäkin noudatetaan säästäväisyyttä;

2) työtupien naisosastojen varastosta tilata ja vastaanottaa työtupaan tarvittavat työaineet ja työvälineet sekä vastata niistä;

3) työtuvanhoitajalle esitellä työtuvan suoritettavaksi sopivia töitä erityisesti silmälläpitäen, että työt ovat hoidokkien työtaitoon nähden tarkoituksenmukaisia ja kannattavia;

4) tarkastaa laaditut nimenhuutokirjat sekä työtuloslistat ja työtuloskortit ja toimittaa ne työtupien johtajan määrääminä aikoina toimistoon;

5) olla työtupien johtajan ja työtuvanhoitajan apuna tilauksia hankittaessa, niin myös vastaanottaa tilauksia välittömästi, sopia niiden suorituksesta ja hinnoista sekä merkitä ne tilauskirjaan, mikäli hintalaskelma on enintään 1,000 markkaa, sekä, milloin on kysymyksessä sanottua määrää suurempi tilaus, alistaa se työtuvanhoitajan ratkaistavaksi;

6) pitää huolta siitä, että tilatut tavarat, mikäli ne eivät ole 1,000 markkaa kalliimmat, niiden valmistuttua toimitetaan tilaajille, jota varten kaksin kappalein laadittu tulotodiste on tilattava työtupien toimistosta sekä toinen todisteista jätettävä tavaran mukana tilaajalle ja toinen palautettava tulotodisteena päivittäin tehtävien tilitysten keralla työtupien toimistoon, niin myös 1,000 markkaa kalliimman tilauksen valmistuttua ilmoittaa siitä työtupien toimistoon tavaran tilaajalle toimittamista ja laskuttamista varten; sekä

7) muutoinkin hoitaa johtokunnan, huoltotoimen toimitusjohtajan ja työtupien johtajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

87 §. *Käsityönopettajan*, joka on lähinnä apulaishoitajan alainen, tulee ohjaukseensa uskotussa osastossa:

1) olla työn kestäessä säännöllisesti saapuvilla osastossa sekä ohjata, valvoa ja tarkastaa hoidokkien töitä;

2) jakaa hoidokeille valmistukseen tarvittavat työaineet ja työvälineet sekä vastata siitä, ettei niitä väärin käytetä, turmella, anasteta tai hävitetä, jollaista havaitessaan hänen on heti siitä ilmoitettava työtuvanhoitajalle ja apulaishoitajalle;

3) huolehtia siitä, että osastolla toimitetaan kaksi kertaa päivässä hoidokkien nimenhuuto sekä että siitä pidetään nimenhuutokirjaa, johon on merkittävä aika, jonka kukin hoidokki on ollut

työssä, niin myös toimittaa nimenhuutokirja määrättyinä aikana asianomaisen apulaishoitajan tarkastettavaksi;

4) pitää kustakin hoidokista työtuloslistoja ja työtuloskortteja ja toimittaa ne määrättyinä aikoina asianomaisen apulaishoitajan tarkastettaviksi; sekä

5) muutoinkin hoitaa johtokunnan, työtupien johtajan sekä työtuvanhoitajan ja apulaishoitajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

88 §. *Työnjohtajan*, joka on lähinnä työtupien johtajan alainen, tulee huolenpitoonsa uskotussa työtuvassa:

1) valvoa, että työtuvassa vallitsee järjestys ja puhtaus, että hoidokit järjestyssääntöä noudattaen ahkerasti ja huolellisesti tekevät työnsä eivätkä luvatta poistu työstään, niin myös, että työainneiden käytössä, samoin kuin työtuvan toiminnassa yleensäkin noudatetaan säästäväisyyttä;

2) yksissä neuvoin apulaistyönjohtajan kanssa suunnitella ja sen jälkeen työtupien johtajalle esitellä työtuvassa suoritettavat työt sekä valvoa tehtäviksi määrättyjen töiden suoritusta;

3) tehdä työtupien johtajalle esitykset työtupaan hankittavista tarveaineista ja työvälineistä;

4) pitää huolta siitä, että varastossa olevia tarveaineita hyvin säilytetään sekä että varastosta pidetään työtuvassa tarkkaa ja eriteltyä varastoluetteloa;

5) olla työtupien johtajan apuna tilauksia hankittaessa, niin myös vastaanottaa tilauksia välittömästi, sopia niiden suorituksesta ja hinnoista sekä merkitä ne tilauskirjaan, milloin hintalaskelma alittaa 1,000 markkaa, sekä, milloin on kysymyksessä sanottua määrää suurempi tilaus, alistaa se työtupien johtajan ratkaistavaksi;

6) pitää huolta siitä, että tilatut tavarat, mikäli ne eivät ole 1,000 markkaa kalliimmat, niiden valmistuttua toimitetaan tilaajalle, jota varten kaksin kappalein laadittu tulotodiste on tilattava työtupien toimistosta sekä toinen todisteista jätettävä tavarana mukana tilaajalle ja toinen palautettava tulotodisteena päivittäin tehtävien tilitysten keralla työtupien toimistoon, niin myös 1,000 markkaa kalliimman tilauksen valmistuttua ilmoittaa siitä työtupien toimistoon tavarana tilaajalle toimittamista ja laskuttamista varten;

7) valvoa, että työt tulevat aikanaan suoritetuiksi;

8) tarkistaa työtuvassa pidettävät nimenhuutokirjat ja avustaa työtupien johtajaa palkkalistojen laatimisessa;

9) tarkastaa laaditut nimenhuutokirjat sekä työtuloslistat ja työtuloskortit, niin myös toimittaa ne työtupien johtajan määrääminä aikoina toimistoon;

10) tehdä työtupien johtajalle esitykset varastoon valmistetun tavarana hinnoittelusta; sekä

11) muutoinkin hoitaa johtokunnan, huoltotoimen toimitusjohtajan ja työtupien johtajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

89 §. *Apulaistyönjohtajan*, joka lähinnä on työnjohtajan alainen, tulee ohjaukseensa uskotussa osastossa:

N:o 31 (jatk.)

1) olla työn kestäessä säännöllisesti saapuvilla osastossa sekä ohjata, valvoa ja tarkastaa hoidokkien töitä;

2) työtuvan varastosta tilata sekä vastaanottaa tarpeelliset työaineet ja työvälineet niin myös jakaa ne hoidokeille ja vastata siitä, ettei niitä väärin käytetä, turmella, anasteta tai hävitetä, jollaista havaitessaan hänen on heti siitä ilmoitettava työtupien johtajalle ja työnjohtajalle;

3) huolehtia siitä, että osastolla toimitetaan kaksi kertaa päivässä hoidokkien nimenhuuto, sekä että siitä pidetään nimenhuutokirjaa, johon on merkittävä aika, jonka kukin hoidokki on ollut työssä, niin myös toimittaa nimenhuutokirja määrättyinä aikana asianomaisen työnjohtajan tarkastettavaksi;

4) pitää kustakin hoidokista työtuloslistoja ja työtuloskortteja ja toimittaa ne määrättyinä aikoina asianomaisen työnjohtajan tarkastettavaksi; sekä

5) muutoinkin hoitaa johtokunnan, työtupien johtajan ja työnjohtajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

90 §. *Räättälimestarin*, joka on lähinnä työtuvanhoitajan alainen, tulee:

1) huolehtia siitä, että työtupien vastaanottamat vaatetilaukset tulevat tilausten mukaisesti suoritetuiksi;

2) suorittaa edellisessä kohdassa mainittujen tilausten aiheuttamat leikkaus- ja sovittelutyöt sekä valvoa, että valmisteet suoritetaan kunnollisesti;

3) suorittaa leikkaussuunnitelmat myös varastotöitä varten, mikäli tilaustoilta aikaa siihen riittää;

4) ilmoittaa työtuloslistoihin ja työtuloskortteihin merkitsemistä varten kunkin hänen valvonnassaan työskentelevän hoidokin päivittäiset työajat ja työtulokset;

5) ilmoittaa vastaanottamansa vaatetilaukset ja niille laskemansa hinnat asianomaiselle apulaishoitajalle;

6) naisosastojen varastosta tilata sekä vastaanottaa hänen valvonnassaan suoritettavia töitä varten tarpeelliset työaineet ja työvälineet sekä vastata niistä; sekä

7) muutoinkin hoitaa johtokunnan, työtupien johtajan ja työtuvanhoitajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

91 §. *Leikkaajan*, joka on lähinnä työtuvanhoitajan alainen, tulee työtuvanhoitajan antamien määräysten mukaan suorittaa työtupien leikkaustyöt sekä muutoinkin hoitaa hänelle määrättyt tehtävät.

92 §. *Kirjanpitäjän*, joka on lähinnä työtupien johtajan alainen, tulee:

1) huolellisesti hoitaa työtupien kirjanpitoa niiden ohjeiden ja määräysten mukaan, joita johtokunta, kassa- ja tilitoimiston kamreeri ja työtupien johtaja siitä antavat;

2) katsoa, että kirjanpäättös valmistuu määrättyinä aikana;

3) huolehtia siitä, että laskutukset oikein ja aikanaan laaditaan; sekä

4) muutoinkin hoitaa johtokunnan ja työtupien johtajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

93 §. *Kassanhoitajan*, joka on lähinnä työtupien johtajan alainen, tulee:

1) laskuttaa ja kantaa, mikäli sitä ei ole uskottu toisen viranhaltijan tehtäväksi, työtuville tulevat saatavat sekä maksaa käteisostot y. m. tilapäiset pienemmät menot ynnä palkkalistojen mukaiset palkat, sen jälkeen kuin ne on määrättyssä järjestyksessä hyväksytty maksettaviksi;

2) laatia palkkalistojen mukaiset tilipussit yksissä neuvoin työtupien johtajan määräämän toimiston toisen viranhaltijan kanssa; sekä

3) muutoinkin hoitaa johtokunnan ja työtupien johtajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

94 §. *Toimistoapulaisen*, joka on lähinnä työtupien johtajan alainen, tulee:

1) avustaa työtupien johtajaa, kirjanpitäjää ja kassanhoitajaa johtajan antamien määräysten mukaan;

2) suorittaa toimiston puhtaaksikirjoitustyöt; sekä

3) muutoinkin hoitaa työtupien johtajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

95 §. *Myymälänhoitajan*, joka on lähinnä työtupien johtajan alainen, tulee:

1) johtokunnan ja työtupien johtajan lähempien määräysten mukaisesti, johtajan valvonnan alaisena, hoitaa hänen hoitoonsa uskottua työtupien myymälää ja valmisteiden varastoa;

2) toimia myymälän myyjänä sekä merkitä myymälässä pidettävään varastokirjaan vastaanotetut ja myydyt tavarat;

3) hoitaa myymälän kassa sekä tilittää kertyneet varat päivittäin kassakuitteineen työtupien toimistoon;

4) vastaanottaa myymälässä tilauksia ja alistaa ne työtupien johtajan hyväksyttäväksi;

5) jos sellainen tehtävä on myymälälle annettu, jakaa huoltokanslioiden osoituslappujen mukaisesti avunnauttijoille annettaviksi määrättyt vaateavustukset, merkitä ne päivittäin myymälässä pidettyihin kirjoihin sekä toimittaa niitä koskevat luettelot osoituslappuineen puolikuukausittain työtupien johtajalle;

6) myymälään mahdollisesti otettuun kaupintavarastoon nähdessä tarkoin noudattaa johtokunnan ja työtupien johtajan antamia määräyksiä; sekä

7) muutoinkin hoitaa johtokunnan ja työtupien johtajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

96 §. *Myymäläapulaisen*, joka on lähinnä myymälänhoitajan alainen, tulee avustaa myymälänhoitajaa työtupien johtajan antamien ohjeiden ja määräysten mukaisesti.

97 §. *Varastonhoitajan*, joka on lähinnä työtuvanhoitajan alainen, tulee:

1) ottaa vastaan työtupien naisosastojen varastoon tilatut työtarpeet ja työvälineet sekä pitää niistä, työtupien johtajan määräysten mukaisesti, eriteltyä varastokortistoa, josta tulee näkyä päivittäin vastaanotetut ja ulosannetut määrät ja varaston tila; sekä

2) muutoinkin hoitaa työtupien johtajan ja työtuvanhoitajan hänelle virassa määräämät tehtävät.

98 §. *Keittiöapulaisen*, joka on lähinnä työtuvanhoitajan alainen, tulee hänen antamiensa määräysten mukaisesti hoitaa keittiötehtävät niihin määrättyjen hoidokkien avustamana.

32. Lisäys Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 7 §:ään.

Kaupunginvaltuuston päätös heinäkuun 5 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 36)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä joulukuun 10 päivänä 1930 vahvistamansa Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 7 §:ään näin kuuluvan 4 a kohdan:

Laatia omakotitalojen rakentajille rakennuspiirustuksia kiinteistölautakunnan vahvistamaa korvausta vastaan kaupunginhallituksen, kiinteistölautakunnan ehdotuksesta, päättämille alueille.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa kiinteistölautakunnan liittämään niiden yllämainituilla alueilla sijaitsevien omakotitonttien vuokrasopimuksiin, joiden rakennustyyppiä kiinteistölautakunta on vahvistanut tonttiosastolla piirretyn omakotityypin, ehdon, että vuokraaja on velvollinen rakentamaan tontin tonttiosaston laatimia piirustuksia ja ohjeita noudattaen ja suorittamaan kaupungille korvauksena piirustuksista kiinteistölautakunnan vahvistaman maksun etukäteen.

33. Määräykset teurastetun siipikarjan tukkumyynnistä.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat heinäkuun 5 p:nä 1939.

1 §. Teurastetun siipikarjan — kanojen, kananpoikien, kalkkunoiden, hanhien ja ankkujen — tukkumyynti tapahtuu Helsingin kaupungin teurastamon lihantukkumyynnihallissa sen aukioloaikoina ja sen järjestyssääntöjä noudattaen.

2 §. Lihantukkumyynnihallin käyttämisestä on suoritettava säädetty maksu.

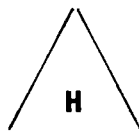
3 §. Teurastetun siipikarjan kauppa on kaupungin terveydenhoitoa koskevien määräysten alainen.

Kauppaa valvoo kaupungin terveydenhoitolautakunnan määräämät kaitsijat.

4 §. Teurastettu siipikarja, josta on suoritettu säädetty hallimaksu, varustetaan allaolevalla sinivärisellä leimalla, sikäli kuin se on teurastettu kaupungin siipikarjateurastamossa:



ja allaolevalla punavärisellä leimalla, sikäli kuin se on muualla teurastettu:



34. Lisäys taksaan Helsingin kaupungin teurastamon lihan- tukkumyyntihallin halli-, punnitus- y. m. maksujen laskemiseksi.

Kaupunginvaltuuston päätös heinäkuun 5 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 67, 1937 : 19 ja 1938 : 137)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä marraskuun 22 päivänä 1933 vahvistamaansa taksaan Helsingin kaupungin teurastamon lihan-
tukkumyyntihallin halli-, myynti- y. m. maksujen laskemiseksi näin kuuluvat kohdat:

Teurastettu siipikarja kpl:lta:

Kalkkuna ja hanhi	—: 50 mk
Kana, kukko ja ankka	—: 25 »
Kananpoika alle 1 kg	—: 15 »

Kaupungin siipikarjateurastamossa teurastetusta siipikarjasta ei kanneta myyntimaksua, vaan sisältyy se maksuun siipikarjateurastamon käyttämisestä.

35. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin siipikarjateurastamon käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama heinäkuun 5 p:nä 1939.

Kalkkuna ja hanhi	1:— mk
Kana, kukko, ankka, metso, jänis, kaniini	—: 50 »
Kananpoika alle 1 kg, teeri, metsäkana, peltopyy, pyy, fasaani, sorsa	—: 25 »

Maksuihin sisältyy korvaus teurastus-, kynimis-, pakkaus- ja elävän siipikarjan säilytysosaston käyttämisestä. Viimemainitussa osastossa saa siipikarjaa säilyttää samaan maksuun korkeintaan 7 vuorokautta.

Täysi maksu kannetaan siinäkin tapauksessa, että käytetään vain jotakuta yllämainituista osastoista.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKELOMA

JULKAISSUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 6.

Sisällys: 36. Tontinvuokralaki, s. 101. — 37. Laki lisäyksestä asema-
kaavalakiin, s. 106. — 38. Sukupuolitautilaki, s. 106. — 39. Suku-
puolitautilasetus, s. 108.

36. Tontinvuokralaki.

Annettu maaliskuun 17 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 75)

1 L u k u.

Yleiset säännökset.

§ 1 §. Vahvistetun asemakaavan tai rakennussuunnitelman alai-
sella alueella sijaitseva tontti, joka on laillisella tontinmuodostuk-
sella tai maanjakotoimituksella erotettu itsenäiseksi kiinteistöksi,
voidaan, noudattamalla mitä tässä laissa säädetään, luovuttaa
määrääjäksi, vähintään kahdeksikymmeneksi viideksi ja enintään
sadaksi vuodeksi, sekä määräsuuruista ja todellista vuotuista vuokra-
maksua vastaan rakennettavaksi asuntotarkoituksiin. Sellaista
luovutusta sanotaan tontinvuokraksi.

Tontinvuokrana voi luovutus tapahtua myös silloin, kun tontilla
luovutettaessa on vuokramiehelle kuuluva asuinrakennus.

Tontinvuokra on perinnöllinen, ja se voidaan maanomistajaa
kuulematta siirtää toiselle. Tontin osaa älköön vuokramies kuiten-
kaan toisen hallintaan luovuttako.

2 §. Tontinvuokrasopimus on tehtävä kirjallisesti todistajain
läsnä ollessa, ja on sopimuskirjassa nimenomaan mainittava, että
luovutus tarkoittaa tontinvuokraa.

Jos tontinvuokra siirretään, on tästäkin tehtävä sopimus kir-
jallisesti ja todistajain läsnä ollessa.

3 §. Tontinvuokrasopimuksessa on mainittava:
missä paikassa ja minä päivänä sopimus on tehty;
vuokratun kiinteistön nimi ja numero;
vuokra-aika; sekä
tontinvuokramaksun määrä.

Myös muu vuokraehto, josta asianosaiset tahtovat sopia, milloin
heillä on tämän lain mukaan siihen oikeus, on otettava sopimuskir-
jaan. Muulla tavoin tehty ehto ei sisälly tontinvuokrasopimukseen
eikä ole voimassa kolmatta henkilöä vastaan.

2 L u k u.

Tontinvuokramaksu.

4 §. Tontinvuokran vuotuismaksun suuruus on määrättävä
rahassa ja etukäteen koko vuokrakaudeksi. Ehto, jonka mukaan

vuokramaksu kohoaa tai alenee vuokrakauden aikana määrävuosien kuluttua tietyillä määrillä, ei ole kielletty.

3 L u k u.

Tontinvuokrasopimuksen pätevyys kiinteistön omistajan vaihtuessa.

5 §. Jos tontti luovutetaan toisen omaksi sen jälkeen, kun vuokramies on ottanut sen haltuunsa, olkoon tontinvuokrasopimus ilman erityistä ehtoa uutta omistajaa sitova. Milloin vuokramies ei vielä ole ottanut haltuunsa vuokralle annettua tonttia, ei tontinvuokrasopimus sido uutta omistajaa, ellei luovutuksessa ole sovittu vuokraoikeuden pysyväisyydestä tai se rekisteröimisen nojalla, niinkuin siitä on erikseen säädetty, ole edelleen voimassa.

4 L u k u.

Sopimusvapauden rajoitukset tontinvuokrasopimuksen luottokelpoisuuden turvaamiseksi ja tontinhaltijan oikeuden suojaamiseksi.

6 §. Tontinvuokrasopimuksessa älköön kiellättäkö rekisteröimistä sopimuksen pysyväisyyden vakuudeksi.

Vuokramiehen oikeudesta purkaa vuokrasopimus siinä tapauksessa, että rekisteröimishakemus hylätään, säädetään erikseen.

7 §. Sittenkuin tontinvuokraoikeuden pysyväisyyden vakuudeksi on myönnetty rekisteröiminen, on tontilla olevan rakennuksen tai muun pysyvään käyttöön tarkoitetun laitteen tai laitoksen, kuten aitauksen tai istutuksen, katsottava kuuluvan tontinvuokraoikeuteen.

Tontinvuokraoikeuteen, kaikkineen mitä siihen kuuluu, voidaan, sen jälkeen kuin rekisteröiminen on myönnetty, saamisen tai muun oikeuden vakuudeksi vahvistaa kiinnitys, niinkuin siitä on erikseen säädetty.

8 §. Tontinvuokrasopimuksella älköön pidätettävä vuokranantajalle oikeutta purkaa vuokrasopimusta siinä tapauksessa, että vuokramaksu jätetään suorittamatta tai että tontinhaltija muutoin laiminlyö noudattaa sopimuksen määräyksiä.

Milloin vuokramies käyttää tonttia tai sen osaa tai tontille rakennettua rakennusta luvattomalla tavalla, voi tuomioistuin kieltää sellaisen menettelyn ja velvoittaa vuokramiehen omalla kustannuksellaan poistamaan tai muuttamaan, mitä tontille on luvattomasti rakennettu, jollei asia, sen mukaan kuin erikseen on säädetty, ole maistraatin tai rakennustarkastajan käsiteltävä.

9 §. Jos tontinomistaja on vuokra-ajan päättyessä velvollinen suorittamaan lunastuksen tontinvuokralle annettulla tontilla olevasta rakennuksesta tai muusta laitoksesta, ja tontinvuokraoikeus kiinnityksen perusteella on saamisen vakuutena, olkoon kiinnityksenhaltijalla lunastusmäärään yhtäläinen oikeus, kuin hänellä muuten olisi ollut itse pantin esineeseen; älköönkään sellaista lunastusta ilman kiinnityksenhaltijan suostumusta maksettako vuokramiehelle, ellei

hän anna siitä vakuutta. Muussa tapauksessa suoritettakoon lunastusmäärä ulosotonhaltijalle, jonka tulee siitä ilmoittaa kiinnityksenhaltijoille ja laillisesti jakaa määrä heidän keskensä.

10 §. Tontinvuokrasopimus voidaan pitentää määrääjäksi, kuitenkin vähintään kymmeneksi vuodeksi.

Jos asianosaiset ovat muutoin sopineet muutoksesta tai lisäyksestä tontinvuokrasopimukseen, älköön tämä olko voimassa kiinnityksenhaltijaa kohtaan, jonka oikeutta se koskee, mikäli ei näytetä hänen suostuneen siihen, mitä on muutettu tai lisätty, taikka vuokrasopimuksen muutos ole ollut oikeuden rekisteröimä silloin, kun kiinnitystä haettiin.

Mitä 2 momentissa on säädetty, noudatettakoon vastaavasti, jos omistusoikeus laitokseen ja maahan ennen vuokra-ajan päättymistä joutuu samalle henkilölle taikka asianosaiset ovat muutoin sopineet vuokraoikeuden lakkaavaksi, ennenkuin sovittu vuokra-aika on päättynyt.

11 §. Jos tontti vuokra-ajan päätyttyä palautuu tontinomistajalle, on hän, mikäli ei tässä laissa ole toisin säädetty, velvollinen suorittamaan lunastuksen tontilla olevista rakennuksista sekä muista 7 §:n 1 momentissa mainituista laitteista tai laitoksista, mitkä siinä tapauksessa siirtyvät tontinomistajalle.

Lunastusvelvollisuus ei käsitä ilmeisiä ylellisyyslaitteita eikä sellaisia erikoislaatuista laitoksia, jotka palvelevat muita kuin asuntotarkoituksia.

Lunastusta on suoritettava arvioinnin mukaan se määrä, mihin rakennukset ja laitokset arvioidaan sinä ajankohtana, jolloin vuokrasuhde päättyy, ja siinä kunnossa, missä ne silloin ovat.

Tarkempia määräyksiä arvioimisjärjestyksestä, arvioperusteista ja maksutavasta voidaan ottaa tontinvuokrasopimukseen.

Tontinhaltija ei ole velvollinen luopumaan hallintaoikeudestaan, ennenkuin tontinomistaja on täyttänyt hänelle tässä säädetyn lunastusvelvollisuuden tai antanut siitä vakuuden, mutta vastatkokoon puolestaan, niin kauan kuin tontti on hänen hallinnassaan, vuokrasuhteesta johtuvien velvollisuuksien täyttämistä.

Jos vuokra-aikaa 10 §:ssä säädettyllä tavalla pitennetään ensimmäisen vuokrakauden päätyttyä, raukeaa tontinomistajan velvollisuus maksaa edellä tässä pykälässä tarkoitettu lunastus. Kuitenkin voivat asianosaiset, milloin pitennyksestä sovitaan vähintään kahdeksikymmeneksi vuodeksi, samalla määrätä lunastusvelvollisuudesta pitennetyn vuokrakauden päättyessä.

5 L u k u.

Tontinhaltijan etuoikeus saada tontti uudelleen vuokralle vuokra-ajan päätyttyä.

12 §. Jos tontti annetaan vuokrakauden päätyttyä uudelleen tontinvuokralle, on tontinhaltijalla joka kerta etuoikeus saada tontti uudelleen vuokralle.

Tontinomistajan tulee, jos tontti aiotaan uudestaan antaa vuokralle, viimeistään kolme vuotta ennen kulumassa olevan vuokraajan päättymistä todistettavasti ilmoittaa tontinhaltijalle, luovutetaanko tontti uudelleen tontinvuokralle vai eikö sekä, edellisessä tapauksessa, millä ehdoilla. Jollei tontinomistaja mainitun ajan kuluessa tee ilmoitusta, katsotaan tämä sitovaksi ilmoitukseksi tontinhaltijalle siitä, ettei tonttia vuokra-ajan päätyttyä luovuteta uudelleen tontinvuokralle.

Jos tontinomistaja määrää uutta vuokralleantoa varten tontinvuokramaksun, joka ei ylitä silloin vallitsevan tontinarvon kohtuullista tuottoa, sekä muuten vuokraehdot, jotka eivät ole sitä ennen voimassa olleita ankarammat, mutta tontinhaltija ei sellaisilla ehdoilla hyväksy uutta vuokraa, vapautuu tontinomistaja velvollisuudesta suorittaa vuokra-ajan päättyessä lunastusta tontilla olevista rakennuksista ja muista laitoksista. Jos asianosaisten kesken syntyy erimielisyyttä siitä, mitä vuokramaksuja ja muita vuokraehtoja on pidettävä sellaisina, kuin edellä on sanottu, voidaan erimielisyyksistä hankkia asutuslautakunnan tai sitä vastaavan elimen lausunto ja sen jälkeen asia saattaa oikeuden ratkaistavaksi kanteella, joka on nostettava viimeistään kaksi vuotta ennen vuokra-ajan päättymistä; oikeuden tulee tällöin tutkia, onko, ja missä määrin, tarjotut ehdot katsottava ankarammiksi kuin sitä ennen voimassa olleet, sekä, milloin niin on, harkinnan mukaan määrätä ne ehdot, joita tässä kohden on pidettävä kohtuullisina. Niin kauan kuin oikeudenkäynti on vireillä, on tontinhaltijan oikeuksista ja velvollisuuksista vastaavasti voimassa, mitä 11 §:n 5 momentissa on säädetty.

Mikäli tontinomistaja määrää uutta vuokralleantoa varten edellämainittua korkeamman vuokramaksun tai muuten sitä ennen voimassaolleita ankarammat ehdot, ja tontinhaltija ei halua näillä ehdoilla uutta vuokraa, on hän oikeutettu saamaan tontinomistajalta lunastuksen rakennuksista ja laitoksista sen mukaan, kuin 11 §:ssä on säädetty.

Mikäli tontinomistaja 11 §:n 2 momentin mukaan ei ole velvollinen suorittamaan lunastusta tai milloin lunastusvelvollisuus sanotun pykälän 6 momentin tai tämän pykälän 3 momentin mukaan on rauennut, on vuokramies, jollei toisin ole sovittu, velvollinen vuokra-ajan päättyessä viemään pois rakennukset ja muut laitokset sekä panemaan tontin kuntoon. Jollei rakennuksia poisteta kuudessa kuukaudessa, on tontinomistaja oikeutettu vuokramiehen lukuun myymään ne julkisella huutokaupalla.

13 §. Milloin tontinvuokrasopimus pitennetään joko edellisessä luovutuksessa määrättyillä ehdoilla tai lisäämällä uusia ehtoja, pysyvät tontinvuokraoikeuteen myönnetyt kiinnitykset uudistetun vuokralleannon aikana voimassa entisellä etuoikeudella. Sellaisen kiinnityksen voimassaoloaika luetaan siitä päivästä, jolloin se vahvistettiin tai viimeksi uudistettiin.

6 L u k u.

Sopimuksenvaraiset määräykset tontinvuokrasopimuksessa.

14 §. Edellä tässä laissa säädettyin rajoituksin voivat asianosaiset vapaasti sopia tontinvuokraehdoista. Tällaiset sopimusmääräykset voivat, paitsi muuta, tarkoittaa:

aikaa, jonka kuluessa tontille on rakennettava, rakennusten laatua ja sisustusta sekä tontin käyttötapaa;

kieltoa olennaisesti muuttaa rakennustyyppiä ilman tontinomistajan suostumusta;

tontinhaltijan velvoittamista suorittamaan ja kustantamaan tontin osalta kadun tai tien kunnossa- ja puhtaanapito;

tontinhaltijan velvollisuutta pitää rakennukset asianmukaisessa kunnossa ja palovakuutettuina sekä uudelleen rakentaa palossa vahingoittunut rakennus;

tontinhaltijan aitaamisvelvollisuutta;

asuntojen vuokratason järjestelyä vahvistamalla korkein vuokra-
raja huoneistoja vuokralle annettaessa tai määräämällä, että vuokran korotus saa tapahtua ainoastaan tontinomistajan suostumuksella; ehtoa, että vuokralle antaminen on sallittua ainoastaan määrätuille väestöryhmille, kuten virkamiehille tai työmiehille;

kieltoa asukkien pitämisestä yli määrätyn rajan;

määrätynlaisten, asuntoalueen luonteelle vieraiden käyttötapojen kieltämistä;

luovuttajan tai sen, jolle tontinvuokraoikeus on siirtynyt, velvoittamista tästä ilmoittamaan tontinomistajalle;

vuokraehtojen asianmukaista täyttämistä koskevaa valvontaa, johon tontinhaltijan tulee alistua;

11 §:n 4 momentissa mainittuja määräyksiä; sekä

sopimussakon tai muun uhan määräämistä vuokraehtojen laiminlyömisestä, noudattamalla, mitä 8 §:ssä on säädetty.

7 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

15 §. Tontinvuokrasopimukseen otettu ehto, joka on ristiriidassa tämän lain kanssa, on mitätön.

16 §. Jos tontinvuokrasopimuksesta tai siitä johtuvista oikeussuhteista syntyy riita, tuomitkoon siitä oikeus, jollei asia lain mukaan ole ulosottoviranomaisen käsiteltävä.

17 §. Milloin rakennussuunnitelmaan sisältyvä asuintontti annetaan tontinvuokralle, mutta asianosaiset eivät ole sopineet tontin osalle lankeavasta tienpitovelvollisuudesta, on tontinomistajan katsottava sitoutuneen huolehtimaan siitä, että tontille tehdään tarpeellinen ulospääsytie, jonka kunto vastaa paikkakunnan liikennetarvetta, jota vastoin tontinhaltijan on katsottava vastaavan ulospääsytien asianmukaisesta kunnossapidosta.

Liikenteelle tarpeellisen tiemaan luovuttamisesta on erikseen säädetty.

18 §. Jos vuokranantaja ja vuokramies ovat vapaaehtoisesti sopineet voimassaolevan vuokrasuhteen muuttamisesta tontinvuokraksi, on uusi vuokrasopimus tehtävä noudattamalla tämän lain säännöksiä. Mitä 13 §:ssä on säädetty, on silloin vastaavasti sovellettava hallintaoikeuteen ja tontilla olevaan laitokseen aikaisemmin myönnettyihin kiinnityksiin.

19 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1939.

37. Laki lisäyksestä asemakaavalakiin.

Annettu maaliskuun 17 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 80)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 20)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 24 päivänä huhtikuuta 1931 annettuun asemakaavalakiin näin kuuluva uusi 61 a §:

61 a §. Jos sen jälkeen, kuin rakennussuunnitelma on vahvistettu, suunnitelmaan sisältyvälle alueelle on rakennettu uudisrakennus, saadaan maa, joka rakennussuunnitelmassa on osoitettu tieksi ja uudisrakennuksen johdosta tarvitaan liikenteeseen alueella, ilman korvausta ottaa käytäntöön ja käyttää aiottuun tarkoitukseen sikäli, kuin maalle ei ole rakennettu ja se, silloin kuin rakennussuunnitelma vahvistettiin, kuului joko kiinteistöön, jolle on rakennettu tai josta maa rakennusta varten on luovutettu, taikka myös muuhun kiinteistöön, jolla oli sama omistaja. Tämä oikeus sitoo myös tiemaan myöhempää omistajaa ja rakennussuunnitelman vahvistamisen jälkeen syntyneen kiinnityksen tai muun esineoikeuden haltijaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1939.

38. Sukupuolitautilaki.

Annettu kesäkuun 9 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 198)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 942, 944)

1 §. Sukupuolitaudilla tarkoitetaan tässä laissa tarttuvassa vaiheessa olevaa sukupuolitauteja.

2 §. Sukupuolitautia sairastavan on alistuttava tarpeelliseksi katsottavaan lääkärin tutkimukseen ja hoitoon.

3 §. Henkilö, joka sairastaa sukupuolitautia tai jonka syystä voidaan epäillä sitä sairastavan, on tartunnan leviämisen estämiseksi velvollinen alistumaan ja ryhtymään lääkärin ja terveydenhoito-

viranomaisen määräämiin varovaisuustoimenpiteisiin sekä esittämään terveydenhoito- tai poliisiviranomaisen vaatimuksesta terveydentilastaan terveydenhoitolautekunnan hyväksymän lääkärin todistuksen.

4 §. Sukupuolitautia sairastava henkilö, joka on katsottava ympäristölleen erityisen tartuntavaaralliseksi taikka joka on keskeyttänyt saamansa lääkärin hoidon taikka laiminlyönyt noudattamaan taudin hoitamiseksi tai tartunnan leviämisen estämiseksi hänelle annettuja määräyksiä, voidaan sijoittaa sairaalaan tai muuhun hoitolaitokseen, vaikka se muuten hänen tautinsa hoitamista varten ei olisikaan tarpeellista.

5 §. Jokaisen kaupunki-, kauppala- ja maalaiskunnan tulee valtion viranomaisten valvonnan alaisena tämän lain ja sen nojalla annettavien säännösten mukaan pitää huolta sukupuolitautien vastustamisesta.

6 §. Valtio ylläpitää sukupuolitautia sairastavien henkilöiden hoitamista varten tarvittavia sairaaloita, sairaalaosastoja ja muita hoitolaitoksia.

7 §. Kunnan on varattava alueellaan oleskelevalle henkilölle, joka sairastaa sukupuolitautia, tilaisuus saada maksutta lääkärin hoitoa, lääkärin määräämät lääkkeet, hoitovälineet, tutkimukset ja muu tarpeellinen hoito sekä sellaiselle henkilölle, joka epäilee sairastavansa sukupuolitautia, tilaisuus saada maksuton tarkastus tarpeellisine tutkimuksineen sekä tarvittaessa ehkäisyhoito ja viranomaisen vaatima todistus tarkastuksen tuloksesta. Sen lisäksi kunnan on maksettava potilaan matkasta sairaalaan ja sieltä takaisin oleskelupaikkakunnalle aiheutuvat välttämättömät kustannukset.

8 §. Edellä 7 §:ssä mainitun lääkärin hoidon on velvollinen antamaan ja tarkastuksen toimittamaan, jollei tarkoitusta varten ole perustettu erityistä lääkärintointia, kaupungissa kaupunginlääkäri sekä kauppalassa ja maalaiskunnassa alue- tai kunnanlääkäri sovitua tai vahvistettua korvausta vastaan. Missä kaupungin-, alue- tai kunnanlääkäriä ei ole, on kunnan sovittava muun paikkakunnan tai sen läheisyydessä toimivan lääkärin kanssa edellämainitun hoidon antamisesta ja tarkastuksen toimittamisesta.

Lääkintöhallituksen esityksestä sisäasiainministeriö voi velvoittaa kaupungin tai eri kuntana olevan kauppalan omalla kustannuksellaan perustamaan ja ylläpitämään tarpeellisen määrän sukupuolitautien hoito- ja tarkastuspaikkoja (poliklinikoita).

9 §. Valtion sairaalassa tai muussa valtion hoitolaitoksessa tapahtuvan sukupuolitautien hoidon kustantaa valtio.

Henkilölle, joka sairastaa sukupuolitautia tai jonka voidaan epäillä sitä sairastavan, kunnan toimesta 7 §:n mukaan annettavan lääkärin hoidon sekä tarpeellisten lääkkeiden ja hoitovälineiden aiheuttamat kustannukset korvataan valtion varoista.

Sellaisesta henkilöstä tarpeelliseksi katsottava serologinen, bakteriologinen tai muu siihen verrattava erikoistutkimus toimitetaan maksutta valtion ylläpitämässä laboratoriossa.

Asevelvollisuuttaan suorittavan tai rangaistuslaitoksessa olevan henkilön sukupuolitaudin hoidon kustantaa valtio.

10 §. Muut sukupuolitautilien vastustamisesta ja hoitamisesta aiheutuvat kustannukset suoritetaan, mikäli tarkoitukseen ei ole muita varoja käytettävissä, kunnan varoista.

11 §. Jos 3 §:ssä mainittu henkilö todisteellisen kutsun saatuaan ei saavu tarkastukseen tai hoitoa saamaan taikka sairaalaan tai muuhun hoitolaitokseen, tulee poliisiviranomaisen antaa terveydenhoitoviranomaiselle virka-apua hänen sinne toimittamiseksi.

Pakolliseen sairaalahoitoon määrätyn henkilön, joka rikkoo sairaalan järjestyssääntöjä taikka luvattomasti poistuu sairaalasta, voi lääninhallitus sairaalan johtavan lääkärin esityksestä ja hankittuaan asiaan tarpeellisen selvityksen määrätä pidettäväksi määräjän, kuitenkin enintään kuusi kuukautta, sellaisessa pakkotyössä, josta säädetään irtolaislaissa. Pakkotyölaitoksesta on rikkoja palautettava sairaalaan, jos laitoksen lääkäri pitää sen tarpeellisena.

Rikkojan siirtämiseksi pakkotyölaitokseen taikka sieltä sairaalaan, niin myös karanteenin tuomiseksi takaisin sairaalaan antakoon poliisiviranomainen sairaalan lääkärin tai johtajan pyynnöstä virka-apua.

Lääninhallituksen pakkotyöhön määräämisestä tehty valitus ei estä päätöksen täytäntöönpanoa, jos lääninhallitus päätöksessään niin on määrännyt.

12 §. Tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten rikkojaa rangaistakoon, milloin siitä ei ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta, enintään sadalla päiväsakolla.

13 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta ja toimeenpanosta annetaan asetuksella.

14 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1940, ja sillä kumotaan 28 päivänä toukokuuta 1894 annettu asetus kuppatautien vastustamisesta sekä samana päivänä annettu julistus sisältävä tarkempia määräyksiä toimenpiteistä kuppatauteja vastaan samoin kuin muut tämän lain kanssa ristiriidassa olevat säännökset.

39. Sukupuolitautiliasetus.

Annettu kesäkuun 9 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 199)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 9 päivänä kesäkuuta 1939 annetun sukupuolitautilain 13 §:n nojalla:

I. Yleiset määräykset.

1 §. Sukupuolitautilaissa tarkoitetuksi sukupuolitaudiksi katsotaan kuppatauti (syphilis, lues), tippuri (gonorrhoea), pehmeä haava (ulcus molle) ja lokeronivusajos eli neekerisankkeri (lymphogranuloma inguinale), milloin tauti on tarttuvassa vaiheessa.

Sukupuolitaudin on katsottava olevan tarttuvassa vaiheessa niin kauan kuin tarttuvaisuusoireita tavataan tai sellaisia voidaan epäillä vielä ilmaantuvan.

2 §. Sukupuolitautia sairastavan henkilön on alistuttava lääkärinhoitoon sekä tarkoin noudatettava häntä hoitavan lääkärin määräyksiä tartunnan leviämisen estämiseksi ja taudin hoitamiseksi.

Holhouksen alaiseen henkilöön nähden on myös holhooja velvollinen pitämään huolta, että 1 momentissa mainittuja määräyksiä noudatetaan.

II. Lääkärin velvollisuudet.

3 §. Jos lääkäri tarkastamassaan tai hoitamassaan henkilössä huomaa sukupuolitaudin, tulee hänen sairaalle ilmoittaa taudin laatu ja sen tarttuvaisuus sekä antaa ohjeet varovaisuustoimenpiteistä, joita potilaan on noudatettava suhtautumisessaan ympäristöönsä ja erittäinkin työpaikassaan, niin myös tarvittaessa muistuttaa häntä siitä, että tarttuvassa vaiheessa olevaa sukupuolitautia sairastava ei saa mennä avioliittoon. Sen lisäksi lääkärin tulee antaa potilaille taudin laatua ja hoitoa sekä sen leviämisen ehkäisemistä koskevia ohjelehtisiä.

Edellä 1 momentissa mainitusta ilmoittamisvelvollisuudesta lääkäri voi poiketa, jos potilaan terveydentilan tai hänen muiden olosuhteittensa katsotaan ehdottomasti vaativan, että taudin laatua ei toistaiseksi hänelle ilmoiteta.

4 §. Milloin lääkäri katsoo olevan perusteltua aihetta otaksua, että sairas on ennättänyt levittää sukupuolitaudin tartuntaa taikka että hänen lähin ympäristönsä on tartunnan vaarassa, on hänellä oikeus tarkan harkinnan jälkeen ja, mikäli mahdollista, neuvoteltuaan toisen lääkärin kanssa, siitä ilmoittaa nulle, jotka ovat voineet tai voivat saada tartunnan.

5 §. Jos lääkäri katsoo tarpeelliseksi, että potilas sukupuolitautinsa takia jatkuvasti käy lääkärin hoidettavana tai tarkastettavana, voi hän kirjallisella ilmoituksella, jonka vastaanottamisesta potilalta on vaadittava todistus, kehoittaa sairasta saapumaan määräaikoina vastaanotolle taikka ennen määräpäivää antamaan todistuksen siitä, että toinen lääkäri on ryhtynyt häntä hoitamaan.

6 §. Jollei potilas noudata 5 §:ssä mainittua kehoitusta tai tartunnan ehkäisemiseksi annettuja määräyksiä taikka jos hän keskeyttää lääkärin hoidon esittämättä todistusta siirtymisestään toisen lääkärin hoidettavaksi, tulee lääkärin ilmoittaa siitä kirjallisesti asianomaiselle virkälääkärille.

7 §. Saatuaan selville sukupuolitautilapauksen, jota toinen lääkäri ei tietävästi ole aikaisemmin todennut, tulee lääkärin siitä kirjallisesti ilmoittaa asianomaiselle virkälääkärille ja tämän edelleen lääninlääkärille. Ilmoituksessa on mainittava taudin laatu sekä sairaan sukupuoli, ikä, toimi ja asuinpaikkakunta, mutta ei nimeä.

8 §. Todettuaan sukupuolitaudin on lääkärin koetettava saada potilalta selville, keneltä ja millaisissa olosuhteissa hän on saanut

tartunnan. Kun joku henkilö on ilmoitettu tartunnan lähteeksi ja tartunnan leviämisen vaara on olemassa, tulee lääkärin, jolle ilmoitus ole ilmeisesti väärä, viipymättä kirjallisesti ilmoittaa asianomaiselle virkalääkärille epäilyksenalaisen henkilön nimi ja asunto, mikäli hän on saanut niistä selon, sekä muut tiedot, jotka helpottavat tartunnan lähteen selvittämistä.

9 §. Kun sairaalasta pääsee potilas, joka edelleen tarvitsee hoitoa, eikä sitä voida hänelle antaa sairaalassa tai sen yhteyteen järjestetyssä poliklinikassa, on sairaalan johtajan kirjallisesti ilmoitettava asiasta sille lääkärille, jonka hoitoon potilas ilmoittaa siirtyvänsä, sekä potilaan oleskelupaikkakunnan virkalääkärille mahdollisen hoidon järjestämiseksi.

10 §. Virkalääkärillä sukupuolitautilaissa ja tässä asetuksessa tarkoitetaan kaupungissa asianomaista kaupunginlääkäriä sekä kauppalassa ja maalaiskunnassa alue- tai kunnanlääkäriä taikka sukupuolitauteja varten palkattua erityistä lääkäriä, jos sellainen on. Missä ei ole kaupungin-, alue- tai kunnanlääkäriä eikä mainittua erityistäkään lääkäriä, on terveydenhoitolautakunnan sovittava muun paikkakunnalla tai sen läheisyydessä toimivan lääkärin kanssa virkalääkärille kuuluvien tehtävien suorittamisesta.

Terveydenhoitolautakunnan on tehtävä lääkintöhallitukselle ilmoitus virkalääkäristä.

III. Virkalääkärin ja terveydenhoitolautakunnan tehtävät.

11 §. Terveydenhoitolautakunnan tulee pitää huolta sukupuolitautilien vastustamisesta kunnassa paikallisten olosuhteiden mukaan ja harjoittaa tähän kuuluvaa valistustoimintaa.

12 §. Kun virkalääkärille on saapunut 8 §:ssä mainittu ilmoitus hänen toimialueellaan oleskelevasta tartuntaa levittävästä henkilöstä, taikka jos virkalääkäri muutoin on saanut tietää, että kunnassa oleskeleva henkilö todennäköisesti on antanut aiheen sukupuolitaudin leviämiseen tai olematta lääkärinhoidossa sairastaa sellaista tautia, tulee virkalääkärin todisteellisesti tiedoksiannettavalla kehoituksella määrätä sanottu henkilö lyhyen määrääjän kuluessa menemään lääkärin tarkastettavaksi sen selvittämiseksi, sairastaako hän sukupuolitautilta vai ei, sekä esittämään virkalääkärille todistus tarkastuksen tuloksesta.

Henkilön, jonka 1 momentissa mainitussa tarkastuksessa todetaan sairastavan sukupuolitautilta, tulee virkalääkärin määräämän ajan kuluessa alistua lääkärinhoitoon ja esittää siitä virkalääkärille todistus.

Saatuaan todistuksen hoidon alkamisesta, tulee virkalääkärin hoitavalle lääkärille ilmoittaa 1 momentissa mainitun määrääksen antamisen syy.

Tässä pykälässä mainitusta todistuksesta on lääkäri oikeutettu saamaan vahvistetun taksan mukaisen tai, jollei sellaista ole, kohtuullisen korvauksen.

13 §. Jollei virkalääkäri saa sellaista henkilöä, josta hän on saanut 6 §:ssä mainitun ilmoituksen, alistumaan lääkärinhoitoon, pyytäköön terveydenhoitolautekunnan toimenpidettä potilaan saatamiseksi lääkärinhoitoon taikka, milloin tarpeelliseksi katsotaan, hänen toimittamiseen sairaalaan tai muuhun hoitolaitokseen.

14 §. Virkalääkärille saapunut 6 tai 8 §:ssä mainittu ilmoitus, joka koskee tiettävasti toisen kunnan alueella oleskelevaa henkilöä, on viipymättä lähetettävä asianomaiselle virkalääkärille.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus, joka koskee asevelvollisuutta suorittavaa henkilöä, on toimitettava asianomaiselle sotilaslääkärille ja ilmoitus, joka koskee sairaalassa, huoltolaitoksessa, vanhikassa tai pakkotyölaitoksessa olevaa henkilöä, laitoksen johtajalle.

15 §. Milloin kunta on velvoitettu ylläpitämään sukupuolitautilaitoksen poliklinikkaa, on kunnan kustannettava myös poliklinikan lääkkeistä ja hoitovälineistä johtuvat menot.

Poliklinikan johtajaksi on valittava, mikäli mahdollista, sukupuolitautilaitoksen erikoislääkäri tahi niiden hoitoon erityisesti perehtynyt lääkäri. Lääkärin valitsemisesta on ilmoitettava lääkintöhallitukselle.

Sukupuolitautilaitoksen poliklinikka on sijoitettava lääkintöhallituksen hyväksymään huoneistoon ja vastaanotto siellä järjestettävä erikseen miehille ja erikseen naisille. Vastaanottoajat määrää terveydenhoitolautekunta siten, että yleisö voi käyttää vastaanottoa hyväkseen ilman sanottavaa työajan hukkaa.

16 §. Virkalääkärin päätökseen tyytymättömällä on oikeus valittaa siitä terveydenhoitolautekunnalle, mutta voidaan päätös valituksesta huolimatta panna heti täytäntöön.

IV. *Erinäiset määräykset.*

17 §. Lääkäri, terveydenhoitolautekunnan jäsen tai terveydenhoitolautekunnan palveluksessa oleva henkilö älköön sivulliselle ilmaisko, mitä hän toimessaan on saanut tietää sukupuolitautilaitoksen sairastavasta henkilöstä.

18 §. Tässä asetuksessa mainittu määräys, ilmoitus tai kehoitus, joka koskee 15 vuotta nuorempaa lasta, on toimitettava lapsen holhoojalle tai sille, jonka hoidossa lapsi on.

19 §. Jos henkilö, johon nähden on ryhdyttävä sukupuolitautilaitokseen tai tässä asetuksessa määrättyihin toimenpiteisiin, on muuttanut toiseen tiettyyn kuntaan, astunut asevelvollisuuttaan suorittamaan tai siitä vapautunut taikka otettu 14 §:n 2 momentissa mainittuun laitokseen, päästetty sieltä pois tai siirretty toiseen sellaiseen laitokseen, ilmoittakoon asianomainen virkalääkäri, sotilaslääkäri tai laitoksen johtaja viipymättä kirjallisesti sille viranomaiselle, jonka toimivallan alaiseksi henkilö on siirtynyt, mitä asiassa on käynyt ilmi.

20 §. Nainen, joka tietää tai jolla on aihetta epäillä sairastavansa sukupuolitautilaitokseen, älköön ottako toisen lasta imetetäväkseen.

Älköön myöskään lasta, joka sairastaa tai jonka epäillään sairastavan sukupuolitautilaitokseen, annettako vieraan henkilön imetetäväksi.

21 §. Sukupuolitautia sairastavaa tai sellaiseksi epäiltyä lasta älköön annettako toiseen hoitoon tai kasvatettavaksi, jos muita lapsia sen johdosta joutuu tartunnan vaaralle alttiiksi.

Jos 1 §:n momentissa mainittu lapsi muuten annetaan hoitoon tai ottolapseksi, on antajan ilmoitettava, mitä lapsen terveydentilasta tiedetään.

Sairaalassa hoidettavat sukupuolitautia sairastavat nuoret henkilöt ja lapset on sijoitettava muista potilaista erilleen.

22 §. Sukupuolitautia sairastavalle annetaan maksutonta sairaalahoidoa yleisen sairaalan alinta maksuluokkaa vastaavalla hoitopaikalla.

23 §. Milloin lääkärille on suoritettava korvausta sukupuoli-tautilaissa tai tässä asetuksessa mainitusta toimituksesta tai todistuksesta, eikä siitä ole toisin sovittu, voi sisäasiainministeriö lääkintöhallituksen esityksestä vahvistaa sitä koskevan taksaan.

Lääkärille sukupuolitautilain 8 §:n nojalla tuleva korvaus, josta kunta on sopinut lääkärin kanssa, on, jollei siitä ole vahvistettua tak-saa, kunnan alistettava lääkintöhallituksen vahvistettavaksi.

24 §. Sukupuolitautilain 7 ja 8 §:ssä tarkoitetut kustannukset on kunnan kuukausittain tilauksesta suoritettava asianomaisille.

Kunta, joka tahtoo saada valtiolta sukupuolitautilain mukaan valtion varoista maksettavaa korvausta, hakekoon sitä lääkintö-hallitukselta kultakin kalenterivuodelta viimeistään seuraavan vuo-den maaliskuun kuluessa. Hakemukseen on liitettävä asianomaisen lääkärin todistus hoidettujen potilaiden lukumäärästä ja hoitota-vasta sekä selvitys lääkkeiden ja hoitovälineiden aiheuttamista kus-tannuksista.

25 §. Tässä asetuksessa mainittuja määräyksiä, ilmoituksia, kehoituksia ja hakemuksia varten tarvittavat kaavakkeet vahvis-taa ja 3 §:ssä mainitut ohjelehtiset julkaisee lääkintöhallitus.

Kaavakkeita ja ohjelehtisiä on lääkintöhallituksen toimesta pidettävä maksutta lääkärin ja terveydenhoitolahtakuntien sekä muiden viranomaisten saatavana.

26 §. Lääkintöhallituksen tulee mahdollisuuden mukaan jul-kaisemalla kansantajuisia kirjoja ja lehtisiä sekä muulla sopivalla tavalla yleisön keskuuteen levittää tietoa sukupuolitautien laadusta, tartunnan leviämistavoista ja vastustamiskeinoista.

Asevelvollisuuttaan suorittaville on sotilaslääkärin toimesta annettava opetusta sukupuolitaudeista ja niiden vastustamisesta.

27 §. Poliisiviranomaisten tulee tarpeen vaatiessa antaa ter-veydenhoitolahtakunnalle sekä virka- ja sairaalalääkärille virka-apua tämän asetuksen toimeenpanossa.

28 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa lääkintöhallitus.

29 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1940.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 7.

Sisällys: 40. Asetus kansanhuoltopiirien toimistoista ja kansanhuoltolautakunnista, s. 113. — 41. Tullilaki, s. 115. — 42. Tullisääntö, s. 118. — 43. Laki yleisestä lääkärihoidosta, s. 122. — 44. Laki verojen ja maksujen vanhentumisesta annetun lain muuttamisesta, s. 127. — 45. Kaupungin satama-alueiden rajain muuttaminen, s. 127.

40. Asetus kansanhuoltopiirien toimistoista ja kansanhuoltolautakunnista.

Annettu syyskuun 29 p:nä 1939. (Lyhennysote)
(*Suomen as.-kok. 1939 : 293*)

I L u k u.

Kansanhuoltopiirit ja niiden toimistot.

1 §. Kansanhuoltohallinnolle kuuluvien tehtävien suorittamista varten maa jaetaan piireihin, joiden lukumäärän ja rajat valtioneuvosto määrää.

Helsinki kuulu Uudenmaan läänin kansanhuoltopiiriin. *Valtioneuv. päätös syysk. 30 p:ltä 1939.*

2 §. Jokaisessa piirissä on piiritoimisto, joka on kansanhuoltoministeriön alainen.

3—11 §§. -----

2 L u k u.

Kansanhuoltolautakunnat ja niiden tehtävät.

12 §. Kansanhuoltohallinnon paikallisten tehtävien suorittamista varten on jokaisessa kunnassa taikka, jos kunnan alue on kansanhuoltoministeriön päätöksellä sitä varten jaettu useampaan alueeseen, jokaisessa sellaisessa alueessa kansanhuoltolautakunta. Ministeriö voi määrätä, että jokin osa kunnan alueesta on liitettävä toisen kunnan kansanhuoltolautakunnan alueeseen. Lautakunnat ovat kansanhuoltoministeriön ja lähinnä asianomaisten piiritoimistojen alaisia.

13 §. Kansanhuoltolautakuntaan valitsee asianomaisen kunnan valtuusto vähintään kolme jäsentä, joiden tulee olla perehtyneitä elintarvikkeiden tuotantoon, kauppaan ja kulutussuhteisiin. Kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valitsee valtuusto, mutta vaali on alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi. Jollei lääninhallitus katso valtuuston valitsemaa henkilöä toimeen sopivaksi, määrätköön lääninhallitus lautakunnan puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan. Lautakunnassa voi olla jaostoja.

Milloin jokin osa kunnan alueesta on liitetty toisen kunnan kansanhuoltolautakunnan alueeseen, voi lääninhallitus määrätä, että ensiksi mainitun kunnan on valittava osa lautakunnan jäsenistä.

Kukin lautakunta ottaa tehtäviensä hoitamista varten tarpeellisen henkilökunnan.

14 §. Lääninhallituksella on valta vapauttaa lautakunnan jäsen tehtävästään, jolloin valtuuston viipymättä on valittava hänen tilalleen uusi jäsen.

Valtuusto voi myöntää eron lautakunnan jäsenelle tämän omasta pyynnöstä.

15 §. Kansanhuoltolautakunnan tehtävänä on:

1) huolehtia ja valvoa, että elintarvikkeiden ja rehujen sekä muiden yleisten tarvikkeiden jakelu kuluttajille järjestetään voimassa olevien säännösten sekä kansanhuoltoministeriön ja piiritoimiston määräysten mukaan;

2) tehdä piiritoimistolle esityksiä elintarvikkeiden, rehun ja muiden yleisten tarvikkeiden tuotannon edistämistoimenpiteistä sekä kaikenlaatuisen ravinnoksi, rehuksi tai tuotannon raaka-aineksi kelpaavan tavaran talteenottamisesta ja tarkoituksenmukaisesta käytöstä sekä näiden seikkojen valvonnasta lautakunnan toiminta-alueella; sekä

3) pitää huolta niistä toimenpiteistä, jotka sille työvelvollisuuden soveltamista varten määrätään.

16 §. Kansanhuoltolautakunnan päätökseksi katsotaan se mielitekijä, jota enemmistö kannattaa. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

Kansanhuoltoministeriö vahvistaa lautakunnille ohjesäännön, jossa muun ohessa määrätään, mitkä asiat käsitellään ja ratkaistaan lautakunnan kokouksessa ja mitkä kuuluvat puheenjohtajan toimivaltaan.

17 §. Kustannukset, jotka johtuvat kansanhuoltolautakunnan toiminnasta, suorittaa asianomainen kunta. Jos lautakunnan toimipiiriin kuuluu alueita useammista kunnista, jaetaan kustannukset kuntien kesken sen mukaan, kuinka suuri määrä lautakunnan toimipiirissä asuvista henkilöistä henkikirjan mukaan kuuluu kuhunkin kuntaan.

18 §. Kansanhuoltolautakuntaa edustaa tuomioistuimessa sen puheenjohtaja tai hänen valtuuttamansa asiamies.

3 L u k u.

Erityisiä säännöksiä.

19 §. Kansanhuoltolautakunnan päätökseen tai muuhun toimenpiteeseen tyytymätön saa siitä valittaa, mikäli ei toisin ole säädetty, piiritoimistoon viidentoista päivän kuluessa siitä kun hän sai päätöksestä tai toimenpiteestä tiedon. Valittajan tulee samalla valitukseen liittää selvitys siitä, mistä päivästä valitusaika on laskettava.

Piiritoimiston päätöksestä tai toimenpiteestä voidaan yhtä pitkän ajan kuluttua tiedon saatua samoin valittaa ministeriölle.

Valituksesta huolimatta päätös pannaan täytäntöön, jollei ylempi viranomainen toisin määrää.

41. Tullilaki.

Annettu syyskuun 8 p:nä 1939. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1939 : 271)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 722 sekä kunn. as.-kok. 1929 : 32 ja 1936 : 67)

4 Luku.

Ulkomaanliikenne.

1. Meriliikenne.

26—31 §§.

32 §. Tavara on purettava tullitoimipaikan hyväksymässä paikassa, ja päällikön tai hänen asiamiehensä tulee olla siinä saapuvilla sekä kirjoittaa muistiin tavaran merkit ja kolliluku ja lajitella tavara merkkien tai vastaanottajien mukaan. Jos silloin huomataan tavaran päällyksissä olevan puutteellisuuksia tai tavaran vahingoittuneen, on hänen siitä tehtävä merkintä.

Jos paikkakunnalla on yksityinen tai kunnallinen laitos, jolla ilman erityistä valtuutta on oikeus purettaessa ottaa haltuunsa tullaamaton tavara ja tallettaa se, siirtyvät päällikön 1 momentissa mainitut tehtävät sekä tavaran vastaanottaminen ja tallettaminen vastaanottajan lukuun mainitulle laitokselle.

Vrt. Helsingin makasiinosakeyhtiön laiturihuoltoa koskevat yleiset määräykset, kaupunginvaltuuston vahvistamat tammikuun 28 päivänä 1931. (Kunn. as.-kok. 1931 : 3)

33—36 §§.

37 §.

Sittenkuin 1 ja 2 momentissa mainitut tullitoimet on suoritettu sekä verot ja maksut aluksesta ja lastista suoritettu tullitoimipaikkaan tai niistä annettu vakuus ja asianmukaisesti todistettu, että aluksesta ja lastista kunnalle menevät maksut on suoritettu tai niistä annettu vakuus, annettakoon tullipassi aluksen matkaa varten.

38—39 §§.

5 L u k u.

Tavaran käsittely.

60 §. Tullialueelle tuotu tavara on, mikäli sitä ei heti tulliselvitetä ja noudeta tai panna tullivarastoon tahi siirretä vapaa-varastoon tai vapaasatamaan, vietävä tullitoimipaikan käytettäväksi asetettuun paikkahuoneeseen tai tavarasuojaan s.t.a mukaa

kuin tavara puretaan siitä kulkuneuvosta, jolla se on tuotu. Räjäh-
täviä tai herkästi syttyviä aineita sekä terveydelle vahingollisia ja
muuta sellaisia tavaroita, jotka laatunsa vuoksi voivat vaikuttaa
vahingollisesti huoneistoihin tai muihin sinne varastoituihin tavaroi-
hin, älköön kuitenkaan otettako pakkahuoneeseen eikä muihin kuin
sellaisia tavaroita varten erityisesti tarkoitettuihin tavarasuojiin.
Tullivapaan tavaran, joka voidaan purkamispaikalla luotettavasti
tarkastaa, sekä suurien tavaraerien ja suurikokoisen tavaran ottami-
sen pakkahuoneeseen voi tullitoimipaikka kieltää. Tavaraa, joka
puretaan ja jota ei heti viedä pakkahuoneeseen tai tavarasuojaan,
älköön pantako muuhun paikkaan tai muuhun järjestykseen, kuin
tullitoimipaikka osoittaa.

Huolehtiminen tavaran viemisestä pakkahuoneeseen tai tavara-
suojaan kuuluu kulkuneuvon päällikölle tai kuljettajalle ja, mikäli
on kysymys raja-asemalle tuodusta rautatietavarasta, rautatieviran-
omaisille taikka sille, jonka aluksen päällikkö 33 §:n mukaan on aset-
tanut sijaansa, tai, 32 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa,
siinä mainitulle laitokselle, joka on ottanut huolehtiakseen tavaraa,
ja on se, jonka näin on huolehdittava tavaraa, vastuussa tavaran
tullista ja muusta siitä suoritettavasta verosta sekä maksusta, jos
tavara, jota ei ole viety pakkahuoneeseen tai tavarasuojaan, tullaa-
matta joutuu vapaaseen liikkeeseen.

Jollei tavaraa, jota 1 momentin mukaan ei saa ottaa pakkahuo-
neeseen tai tavarasuojaan, tulliselvitetä mahdollisimman pian ja
viimeistään tullitoimipaikan määräämässä ajassa, myytäköön se,
sitten kuin tavaranhaltijalle on annettu asiasta tieto, tullitoimipai-
kan toimesta viipymättä julkisella huutokaupalla. Myös voi tulli-
toimipaikka keskeyttää herkästi syttyvien ja räjähtävien sekä ter-
veydelle vahingollisten aineiden purkamisen, jollei niitä heti tulli-
selvitetä ja noudeta purkamispaikalta.

61—64 §§.

65 §. Tullivarasto voidaan perustaa kaupunkiin, jossa on tulli-
toimipaikka, sekä muuhun kuntaan, jossa on tullitoimipaikka ja
jolle valtioneuvosto hakemuksesta on myöntänyt sellaisen edun.

Tullivarasto on:

1) yleinen tullivarasto makasiinilaitoksessa, joka on järjestetty
niinkuin yleisistä talletusmakasiineista, joilla on oikeus antaa warrant-
teja, on säädetty;

2) yksityinen tullivarasto, jona tavaranhaltija käyttää omaa tai
vuokrattua huoneistoa tai jota varten hän hankkii varastopaikan
useamman tavaranhaltijan yhteisessä varastomakasiinissa; taikka

3) kauttakulkuvarasto makasiinissa, joka on tähän tarkoitukseen
luovutettu liikennöitsijäin yleisesti käytettäväksi.

Tullivarasto on pidettävä tullilaitoksen lukitsemana.

66 §. Tullivarastohuoneiston tulee sijaita niin, ettei tullilaitok-
sen puolesta toimitettava valvonta käy hankalaksi, sekä olla raken-
nustavan ja aseman puolesta sellainen, että siinä on tarpeellinen var-
muus murron sekä palo- ja vedenvaaran varalta. Tullivarastohuo-

neistoa älköön otettako käytäntöön, ennenkuin tullitoimipaikka on sen tarkastanut ja tarkoitukseen hyväksynyt.

Kunnalla, joka antaa käytettäväksi tullivarastohuoneiston, on oikeus kantaa vuokraa huoneiston käyttäjiltä.

67—76 §§.

77 §. Kaikki tavaran tulliselvitystä varten tarvittavan työavun kustannukset, kuten kustannukset tavaran tuomisesta tulliselvityshuoneistoon ja viemisestä sieltä, tavaran purkamisesta päällyksestä ja jälleen pakkaamisesta sekä avustamisesta tavaran punnitsemisessä, on tavaranhaltijan suoritettava.

78 §. Edellä 77 §:ssä mainitun työavun antamisen voi tullitoimipaikka asianomaisen kauppakamarin esityksestä määrättyllä paikkakunnalla ja tarpeelliseksi katsomillaan ehdoilla antaa toimeksi sitä varten osakeyhtiön, osuuskunnan tai taloudellisen yhdistyksen muotoon perustetulle pakkahuonetyökunnalle tai liikkeenharjoittajalle, jolla silloin on yksinomainen oikeus antaa sanottua apua yleisissä tulliselvityshuoneistoissa, kuitenkin niin, että rautatiet sekä posti- ja lennätinlaitos saavat antaa sellaista avustusta, jonka niiden oma henkilökunta tai niiden palkkaama urakoitsija voi toimittaa rautatiellä tai postitse kuljetettavan tavaran tulliselvityksessä.

Huolimatta I momentissa mainitusta toimeksiannosta voi tullitoimipaikka harkintansa mukaan antaa oikeuden määrättylle tavaranhaltijalle 77 §:ssä tarkoitetun työavun hankkimiseen määrätynä aikana viiden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulemisesta lukien.

Pakkahuonetyömiehen tavaralle tuottamasta vahingosta on ensi sijassa vastuussa I momentissa mainittu pakkahuonetyökunta, johon työmies kuuluu, tai liikkeenharjoittaja.

Valtiovarainministeriö vahvistaa taksan siitä korvauksesta, joka I momentissa mainitussa tapauksessa on suoritettava pakkahuonetyökunnalle tai liikkeenharjoittajalle siinä tarkoitettua avustuksesta.

10 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

155 §. Kaupunkien velvollisuus hankkia ja kunnossapitää tullitoimipaikkaa varten tarvittavat virkahuoneistot pakkahuoneineen ja tullitavaran varastoisipaikkoinen sekä huolehtia sellaisten huoneistojen lämmityksestä ja valaistuksesta ynnä hankkia tullitavaran käsittelyyn ja punnitsemiseen tarvittavat välineet jää edelleenkin voimaan, sikäli kuin se eri kaupunkeihin nähden vanhastaan on ollut olemassa.

Kun tullitoimipaikkaa varten rakennetaan uusi huoneisto tai entinen uusitaan, on siihen hankittava tullihallituksen hyväksyminen sekä rakennus- tai muutospirustukset sitä varten toimitettava tullihallitukselle.

156—164 §§.

165 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

166 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1940, ja sillä kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1887 annettu tullisääntö, 31 päivänä maaliskuuta 1921 annettu laki vapaasatamista ja vapaavarastoista, 29 päivänä marraskuuta 1924 tullitariffin soveltamisesta annettu laki, rikoslain 42 luvun 6 §, viimeksimainittu sellaisena, kuin se on 31 päivänä tammikuuta 1930 annetussa laissa, sekä 25 päivänä huhtikuuta 1936 annettu laki korotettujen tullien kantamisesta eräissä tapauksissa.

42. Tullisääntö.

Annettu syyskuun 8 p:nä 1939. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1939 : 275)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 740 ja 775 sekä kunn. as.-kok. 1927 : 52)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään tullilain 165 §:n nojalla:

1 L u k u.

Yleiset määräykset.

1—2 §§.

3 §. *Tullitiet.* 1. Merellä käytettäköön tulliteinä yleisiä kulkuväyliä, jotka johtavat:

Helsinkiin Porkkalan tai Harmajan tai Söderskärin majakan ohitse pitkin virallista kulkuväylää Helsingin satamiin;

2—4.

2 L u k u.

Tullihallinto.

4—5 §§.

6 §. *Tullikamarit ja niiden tehtävät.* 1—2.

3. Helsingin tullipiirissä on Helsingin I tullikamari piirin tullitoimipaikkana, ja sillä on tällaiselle tullitoimipaikalle kuuluvat oikeudet ja tehtävät. Sen tulee myöskin valvoa tullisäännösten yhdenmukaista soveltamista ja tarpeellista yhteistyötä kaikissa Helsingin tullikamareissa sekä jakaa niiden yhteinen henkilökunta palvelukseen eri tullikamareihin, huomioon ottaen ajoittaiset palveluspaikkojen muutokset, niinkuin tullihallitus ehkä tarkemmin määrää. Helsingin II tullikamarin tehtävänä on postilähetysten tulliselvittäminen, III tullikamarin tehtävänä eteläsataman läntisellä laiturilla purettavan tavaran tulliselvittäminen, IV tullikamarin tehtävänä länsisatamaan tulevien alusten sekä sen tavaran, joka siellä

puretaan tai joka siellä tai sataman läheisyydessä pannaan tullivarastoon tai otetaan siitä tai sieltä laivataan, tulliselvittäminen, V tullikamarin tehtävänä muuhun kuin länsisatamassa tai sen läheisyydessä olevaan tullivarastoon pantavan tai siitä otettavan tavaran tulliselvittäminen sekä VI tullikamarin tehtävänä sen eteläsataman itäisellä laiturilla purettavan tavaran tulliselvittäminen, jota ei I tullikamarissa selvitetä, sen mukaan kuin tullihallitus tarkemmin määrää.

4—5. —————

7—9 §§. —————

10 §. *Tullitoimipaikkojen virkahuoneistot.* Asianomaisen tullikamarin on valvottava, että kaupunki täyttää sille kuuluvat, tullilain 155 §:ssä mainitut velvollisuudet. Tullikamarin tulee asianomaiselle kaupunginviranomaiselle tehdä esitys toimintaansa varten tarpeellisten uusien virkahuoneistojen ja rakennusten hankkimisesta sekä tullitavaran käsittelemiseen ja punnitsemiseen tarvittavien välineiden toimittamisesta tullikamarille, kun niiden tarvetta ilmaantuu, niin myös tullikamarin käytössä olevissa huoneistoissa, rakennuksissa ja välineissä havaittujen puutteellisuuksien korjaamisesta. Jollei esitykseen suostuta, ilmoittakoon tullikamari asiasta tullihallitukselle, joka, mikäli siihen on aihetta, pyytäköön lääninhallituksen toimenpidettä kaupungin velvoittamiseksi täyttämään edellä mainitun velvollisuutensa.

11 §. *Tullikamarin toimitettava kaupunginmaksujen kanto.* Kaupunki, joka haluaa sille tavarasta tai aluksesta ulkomaanliikenteessä tulevat maksut kannettavaksi paikkakunnan tullikamarin toimesta, tehköön siitä esityksen tullihallitukselle. Jos tullihallitus katsoo, että esitykseen voidaan suostua, sopikoon asianomaisen kaupunginviranomaisen kanssa kaupunginmaksujen kannosta valtiolle tulevasta korvauksesta.

12—26 §§. —————

6 L u k u.

Tavaran käsittely.

2. Tullivarastot.

76 §. *Tullivarastohuoneisto.* 1. Tarkastaessaan säilytyshuoneita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tullivarastohuoneistona, tulee tullitoimipaikan kiinnittää huomiota erityisesti siihen, että rakennus, jossa huoneisto sijaitsee, on seinien, lattian ja katon puolesta varma ja luja; että akkunat ja luukut ovat sellaiset, että pääsy niiden kautta huoneistoon on turvaavalla tavalla estetty; että ne ovet, joita ei käytetä sisäänkäytävänä, voidaan sisältäpäin varmasti sulkea ja että palovaarallista laitosta ei ole rakennuksessa sekä ettei se asemansa vuoksi voi joutua alttiiksi vedenvaaralle.

2. Tullivarastohuoneistoa älköön yhtäaikaisesti käytettäkö eri-

lajisia tullivarastoja varten, mikäli tavaran sekoittamista tai vaihtamista sen johdosta voidaan pelätä. Tullivarastosta tullattu tavara on vietävä sieltä pois 137 §:n 2 momentissa säädetyn ajan kuluessa.

3. Yleistä tullivarastoa varten käytettävän tullivarastohuoneiston tulee kuulua makasiinilaitokselle, joka on järjestetty niinkuin yleisistä talletusmakasiineista, joilla on oikeus antaa warrantteja, on säädetty. Sellaisen makasiinilaitoksen omistaman makasiinin luovuttaminen yksityisen tavaranhaltijan yksinään käytettäväksi ei tuota tavaranhaltijalle oikeutta käyttää sitä yleistä tullivarastoa varten.

4. Paitsi tullilaitoksen lukoilla on yksityisen tullivaraston huoneisto pidettävä tavaranhaltijan ja yleisen tullivaraston huoneisto makasiinilaitoksen lukoilla lukittuna. Jos useammat tavaranhaltijat käyttävät yhteistä tullivarastohuoneistoa, määrätköön tullitoimipaikka, kenen hallussa heistä tavaranhaltijan lukon avain on säilytettävä. Kauttakulkuvaraston huoneisto saa olla yksinomaan tullilaitoksen lukitsemana, jos sen pitäminen myöskin kaupungin tai tavaranhaltijan lukitsemana tuottaa vaikeuksia.

77 §. *Eräiden tavaralajien paneminen tullivarastoon.* Herkästi syttyviä tai räjähtäviä aineita saadaan panna tullivarastoon ainoastaan siten, kuin sellaisten aineiden varastossa pitämisestä on erikseen säädetty. Muita tavaroita, joita tullilain 60 §:n mukaan ei saa ottaa pakkahuoneeseen, älköön pantako myöskään tullivarastoon, mikäli toiset sinne varastoidut tavarat tai itse varastohuoneisto, jos se on luovutettu yleiseen käyttöön, voivat siitä vahingoittua. Pantaaessa yleiseen tullivarastoon on huomioon otettava, mitä makasiinilaitoksen järjestyssäännössä ehkä on määrätty joidenkin tavaroiden ottamisesta varastoon.

78 §. *Tavaran käsitteleminen tullivarastossa.* 1. Tavaran ottaminen tullivarastoon ja noutaminen sieltä sekä se tavaran käsitteleminen, joka tullilain 68 §:n mukaan on tullivarastossa luvallinen, on toimitettava tullivartioiden alaisena.

2. Tullivarastossa olevaa tavaraa älköön sallittako siten valmistaa tai muutoin käsitellä, että tämä vaikuttaa tavaran tulliin. Kuitenkin sallittakoon yleiseen tullivarastoon pannun tavaran lajittelu tullivalvonnan alaisena mikäli se pilaantuneen tai muuten kelpaamattoman tavaran erottamiseksi kelvollisesta on tarpeen.

79 §. *Tullivarastossa säilyttämisen aika.* 1. Tavaraa älköön pidettävä yli kolmen vuoden yksityisessä tullivarastossa, yli kahden vuoden yleisessä tullivarastossa eikä yli yhden vuoden kauttakulkuvarastossa.

2. Jollei tavaraa 1 momentissa määrätyn ajan kuluessa ole noudettu tullivarastosta, on siihen nähden meneteltävä niinkuin tullilain 105 ja 106 §:ssä on säädetty.

80 §. *Tavaran siirtäminen toisenlaiseen tullivarastoon.* Kun tavaranhaltija haluaa siirtää kauttakulkuvarastoon tai yleiseen tullivarastoon pantua tavaraa yksityiseen tullivarastoon, tulee hänen tullitoimipaikalle 79 §:ssä määrätyn ajan kuluessa antaa tavarailmoitus, jossa tavara ilmoitetaan otettavaksi kauttakulkuvarastosta

tai yleisestä tullivarastosta ja pantavaksi yksityiseen tullivarastoon. Jos sanottu aika laiminlyödään, olkoon siirtämisoikeus menetetty, jollei tullihallitus erikoisista syistä myönnä siirtämiseen lupaa.

81—84 §§. —————

6. T y ö a p u.

103 §. *Työaputaksa.* 1. Ehdotus taksaksi, jonka mukaan korvaus tulliselvityksessä annetusta työavusta on kannettava tavaranhaltijalta pakkahuonetyökunnalle tai muulle liikkeenharjoittajalle, jolla on yksinoikeus hoitaa sellaista tointa yleisessä tulliselvityshuoneistossa, on tullihallituksen, sen jälkeen kuin ehdotuksesta on hankittu lausunto kaupunginhallitukselta, tämän lausunnon kera lähetettävä valtiovarainministeriön vahvistettavaksi.

2. Laadittaessa ehdotusta taksaksi on otettava huomioon, pitääkö kaupunkikunta pakkahuonetyötä varten käytettävänä tarpeelliset työvälineet, vai kustantaako työkunta tai liikkeenharjoittaja ne itse.

104 §. *Pakkahuonetyömiesten toiminta ja esiintyminen toimestaan.* 1. Pakkahuonetyömiesten on huolellisesti ja varovasti käsiteltävä tavaraa sekä auliisti ja kohteliaasti avustettava liikennöitsijöitä. Heidän ei ole lupa liikennöitsijöiltä vaatia tai vastaanottaa itselleen minkäänlaista hyvitystä.

2. Jos pakkahuonetyömiestä rikkoo häneen nähden voimassa olevia määräyksiä tai jos hän laiminlyö noudattaa tullitoimipaikan antamia ohjeita palvelukseen nähden, tahi jos hänet havaitaan sopimattomaksi pakkahuonetehtäviin, saakoon tullitoimipaikka kieltää hänen käyttämisensä pakkahuonetyömiehenä.

10 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

150—152 §§. —————

153 §. *Voimaantuleminen.* Tämä tullisääntö tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1940 ja sillä kumotaan:

20 päivänä joulukuuta 1893 annettu julistus niistä ehdoista, joilla tullaamattomia tavaroita yleiseen talletusmakasiiniin pantakoon;

30 päivänä toukokuuta 1927 tullihallinnosta annetun asetuksen I ja IX luku sekä 127 §;

sekä muutetaan

1 päivänä kesäkuuta 1881 annettu armollinen julistus, sisältävä selityksen, että tuulaakia on maksettava tavaroista, jotka ovat ulkomaan paikasta meritse sisääntulleet sekä maakaupunkiin määrättyt ja siellä tullataan, mikäli tämä julistus koskee tullivirkamiehelle tulevaa korvausta tuulaakin kannosta.

43. Laki yleisestä lääkärinhoidosta.

Annettu kesäkuun 9 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 197)

1 L u k u.

Lääkärinhoidon järjestäminen.

1 §. Jokaisessa läänissä on lääninlääkäri sekä tarvittaessa yksi tai useampia apulaislääkäreitä. Ahvenanmaan maakunnassa on maakunnanlääkäri. Lisäksi on lääkärinhoitoa varten alue-, kaupungin- ja kunnanlääkäreitä.

Lääninlääkäriin ja maakunnanlääkäriin virkapaikkana on lääninhallituksen sijaitsemispaikka, missä myös apulaislääkärin on asuttava, jollei sisäasiainministeriö hänelle muuta asuinpaikkaa määrää.

Mitä tässä laissa jäljempänä sanotaan lääninlääkäristä ja läänistä, koskee vastaavasti maakunnanlääkäriä ja Ahvenanmaan maakuntaa, mikäli ei erityisesti toisin sanota.

2 §. Lääninlääkärit, apulaislääninlääkärit ja aluelääkärit saavat peruspalkkaa ja muita palkkaetuja määrätyn palkkausluokan mukaan. Nämä virat täyttää valtioneuvosto siinä järjestyksessä, kuin erikseen säädetään.

Kaupunginlääkäriin ja kunnanlääkäriin valitsee se kunta tai kuntayhtymä, joka on viran perustanut. Vaalin saavutettua lainvoiman antaa lääkintöhallitus valitulle määräyksen virkaan. Jos havaitaan, ettei valittu, vaikka hän onkin laillistettu lääkäri, ole virkaan sopiva tai että hän suoritetujen opinnäytteiden, muuten osoitetun taidon ja aikaisemman virkatoiminnan perusteella on katsottava kanssakäyjiä huomattavasti heikommaksi, on lääkintöhallituksella valta määrätä, että uusi vaali on toimitettava. Milloin muidenkaan hakijoiden joukossa ei ole virkaan sopivaa henkilöä, on lääkintöhallituksella valta määrätä, että virka on uudelleen julistettava haettavaksi.

3 §. Alue-, kaupungin- ja kunnanlääkärit ovat velvolliset noudattamaan lääkintöhallituksen, lääninhallituksen ja asianomaisen lääninlääkäriin antamia käskyjä, määräyksiä ja ohjeita.

2 L u k u.

Lääninlääkärit.

4 §. Lääninlääkäri on välittömästi lääkintöhallituksen ja lääninhallituksen alainen. Hänen tehtävänä on:

1) valvoa läänissä yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa, tarkoin seurata asukkaiden terveydentilaan vaikuttavia olosuhteita, ryhtyä toimenpiteisiin yleisen terveydenhoidon edistämiseksi sekä valvoa yleisestä terveyden- ja sairaanhoidosta annettujen säännösten noudattamista;

2) avustaa asiantuntijana lääninhallitusta sellaisten asiain käsittelyssä, jotka koskevat läänin terveyden- ja sairaanhoitoa;

3) antaa viranomaisille lausuntoja sekä kunnille ja yleisölle neuvoja ja ohjeita yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa koskevissa kysymyksissä;

4) erityisesti toimia tarttuvien tautien ehkäisemiseksi ja vastustamiseksi;

5) toimittaa ne oikeuslääkeopilliset ruumiinavaukset ja muut tutkimukset sekä ne tarkastukset ja muut virkatoimitukset, jotka hänelle kuuluvat;

6) valvoa alaistensa alue-, kaupungin- ja kunnanlääkärien, koulu- ja tuberkuloosilääkärien, hammaslääkärien, apteekinhoitajien ja näiden apulaisten, kunnallisten sairaan- ja terveydenhoitajattarien ja kättilöiden sekä muidenkin terveyden- ja sairaanhoidon palveluksessa olevien henkilöiden toimintaa;

7) valvoa, että ne, jotka läänissä yksityisesti harjoittavat lääkärin tai hammaslääkärin tointa, noudattavat, mitä siitä laissa ja asetuksissa säädetään; sekä

8) valvoa kuntain, kuntayhtymäin, yhdistysten, säätiöiden, laitosten tai yksityisten ylläpitämiä sairaanhoito-, huolto-, opetus-, kasvatus- ja muita sellaisia laitoksia sekä niitä valtion laitoksia, jotka on asetettu hänen valvontansa alaisiksi.

Kaupungit kuuluvat lääninlääkärin virka-alueeseen, mikäli valtioneuvosto ei toisin määrää.

5 §. Apulaislääninlääkärin tehtävänä on lääninlääkärin poissa ollessa toimittaa tälle kuuluvat juoksevat tehtävät sekä muuten suorittaa ne lääninlääkärin toimialaan kuuluvat tutkimukset, tarkastukset ja muut toimitukset, jotka vahvistetun työnjaon mukaan hänelle kuuluvat.

6 §. Niiden kansliatehtävain toimittamista varten, jotka kuuluvat läänin- ja apulaislääninlääkärin toimialaan, voidaan tarpeen mukaan, tulo- ja menoarvion rajoissa, ottaa yksi tai useampia kanslia-apulaisia.

7 §. Lääninlääkärille ja apulaislääninlääkärille voi sisäasiainministeriö, milloin erityisiä syitä siihen on, anomuksesta myöntää oikeuden ilmoittaa antavansa yleisölle lääkärinapua.

3 L u k u.

Aluelääkärit.

8 §. Kaukaisilla harvaan asutuilla ja vähävaraisilla rajaseuduilla sekä paikkakunnilla, joiden kulkuyhteydet ovat huonot, ylläpidetään aluelääkärinvirkoja. Aluelääkärin virka-alue käsittää yhden tai useampia kuntia.

9 §. Aluelääkärin tehtävänä on:

1) virka-alueellaan lähinnä valvoa yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa sekä toimia sen edistämiseksi ja valvoa sitä koskevien säännösten noudattamista;

- 2) suorittaa kansakoulujen koululääkärille kuuluvat tehtävät;
- 3) harjoittaa yksityistä sairaanhoitoa;
- 4) määrätystä korvauksesta avustaa kutsuntaviranomaisia asevelvollisten tarkastuksissa; sekä
- 5) toimittaa ne oikeuslääkeopilliset katsastukset ja tutkimukset sekä ne tarkastukset ja muut virkatoimitukset, jotka hänelle kuuluvat.

4 L u k u.

Kaupungin- ja kunnanlääkärit.

10 §. Jokaisessa kaupungissa pitää olla kaupunginlääkäri. Tämän virka-alue voi käsittää myös sen tai ne läheiset kunnat, jotka kaupungin kanssa ylläpitävät yhteistä lääkärinvirkaa.

Maalaiskunta, joka ei kuulu aluelääkärin virka-alueeseen, ja kauppala ovat velvolliset joko yksin tai yhdessä muiden kuntien kanssa ylläpitämään kunnanlääkärinvirkaa.

11 §. Kaupunginlääkärin on lähinnä valvottava yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa virka-alueellaan ja kiinnitettävä tarkkaa huomiota kaupungin terveydellisiin oloihin.

Kaupunginlääkärin on suoritettava myös kansakoulujen koululääkärille kuuluvat tehtävät, jollei kaupunki ole palkannut erityistä koululääkärinä.

Kaupunginlääkärin on lisäksi annettava lääkärinhoitoa kaupungin asukkaille, mikäli tätä ei ole häneltä virkatehtävien paljouden takia kielletty, ja on hän velvollinen virkatoiminnassaan noudattamaan sekä yleisestä terveyden- ja sairaanhoidosta annettuja lakeja ja asetuksia että sitä johtosääntöä, jonka kaupunginvaltuusto on kaupunginlääkärille hyväksynyt ja lääkintöhallitus vahvistanut.

Kaupunginlääkäri on velvollinen eri määräyksestä, vahvistettua korvausta vastaan, virka-alueellaan toimittamaan oikeuslääkeopillisia katsastuksia ja tutkimuksia; kuitenkin ei oikeuslääkeopillisten ruumiinavausten suorittaminen kuulu kaupunginlääkärille.

Lääninlääkärin virka-alueeseen kuulumattoman kaupungin kaupunginlääkäri on välittömästi lääkintöhallituksen ja lääninhallituksen alainen, ja on hän velvollinen toimittamaan paitsi niitä tehtäviä, jotka hänelle kaupunginlääkärinä kuuluvat, myös ne lääninlääkärin virkatehtävät, jotka hänelle uskotaan.

12 §. Kunnanlääkärin virka-alueena on se tai ne kunnat, jotka kunnanlääkärinviran ovat perustaneet. Kunnanlääkärin on asuttava virka-alueellaan, jollei sisäasiainministeriö, tehdyn anomuksen johdosta ja asianomaista kuntaa tai kuntayhtymää sekä lääkintöhallitusta kuultuaan, toisin päätä.

13 §. Kunnanlääkärin tehtävänä on:

- 1) virka-alueellaan lähinnä valvoa yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa sekä toimia sen edistämiseksi;
- 2) suorittaa kansakoulujen koululääkärille kuuluvat tehtävät, jollei sisäasiainministeriö, asianomaista kuntaa tai kuntayhtymää kuultuaan, ole häntä siitä vapauttanut;

3) harjoittaa yksityistä sairaanhoitoa; sekä

4) suorittaa ne muut virkatehtävät, jotka hänelle kuuluvat.

Virkatoiminnassaan kunnanlääkärin on noudatettava sekä yleisestä terveyden- ja sairaanhoidosta annettuja lakeja ja asetuksia että sitä johtosääntöä, jonka kunnanvaltuusto tai asianomainen kuntayhtymä on kunnanlääkärinä varten hyväksynyt ja lääkintöhallitus vahvistanut.

Kunnanlääkäri on velvollinen eri määräyksestä, vahvistettua korvausta vastaan, virka-alueellaan toimittamaan oikeuslääkeopillisia katsastuksia ja tutkimuksia, ei kuitenkaan oikeuslääkeopillisia ruumiinavauksia, sekä, määrätystä palkkiosta, avustamaan kutsuntaviranomaisia asevelvollisten tarkastuksissa.

14 §. Kaupungin- ja kunnanlääkärille on maksettava riittävä peruspalkka, jonka suuruuden valtioneuvosto vahvistaa, sekä ikälisä ynnä eläke samojen perusteiden mukaan kuin IX palkkausluokkaan kuuluville valtion viranhaltijoille, jollei heidän peruspalkkansa nouse suurempaan määrään.

Kunnanlääkärille on kunnan tai asianomaisen kuntayhtymän toimesta järjestettävä vapaa virka-asunto vastaanottohuoneineen sekä asunnon ja vastaanottohuoneiston lämmittämistä varten tarvittavat polttopuut.

15 §. Jos kaupungin- tai kunnanlääkäri havaitaan toimeensa sopimattomaksi, voi lääkintöhallitus, asianomaisen kunnan tai kuntayhtymän tekemästä esityksestä, vapauttaa hänet virastaan.

Jollei lääkintöhallitus hyväksy kunnan tai kuntayhtymän tekemää, 1 momentissa tarkoitettua esitystä, on asia alistettava sisäasiainministeriön lopullisesti ratkaistavaksi.

Kaupungin- ja kunnanlääkärin velvollisuudesta erota määrättyssä iässä tai työkyvyttömyyden takia olkoon voimassa, mitä laissa ja asetuksissa on erikseen säädetty muunkin kuin valtion viran- tai toimenhaltijasta, milloin valtion viranomaisen on sellaisen viranhaltijan nimittänyt tai ollut nimittämisessä osallisena.

Kaupungin- ja kunnanlääkärin oikeudesta, valtion virkaan siirtymässään, lukea hyväkseen ikälisää ja eläkettä varten se aika, minkä he ovat olleet lääkäreinä kunnan virassa, on niin ikään erikseen säädetty.

5 L u k u.

Lääkärinhoitoa varten annettava valtionavustus.

16 §. Kaupungit, kauppalat ja maalaiskunnat ovat oikeutetut kaupungin- tai kunnanlääkärinviran ylläpitoa varten saamaan valtionavustusta kaksi kolmattaosaa viran peruspalkasta ja lääkärin luontoisetujen valtioneuvoston päätöksellä määrättävästä rahavarvosta sekä lisäksi sen määrän, minkä lääkäri saa ikälisänä. Eläke, jonka kaupungin- ja kunnanlääkäri 14 §:n mukaan on saava, suoritetaan niin ikään valtionvaroista.

Sama olkoon laki kuntayhtymistä, joiden tarkoituksena on yhteisen lääkärinviran ylläpitäminen, milloin lääkintöhallitus hyväksyy

ehdotetun virka-alueen. Jollei lääkintöhallitus pidä ehdotettua virka-aluetta laajuudeltaan ja rajoiltaan sopivana, on kysymys siitä alistettava valtioneuvoston tutkittavaksi ja lopullisesti ratkaistavaksi.

Jos kaupungissa on kaksi tai useampia kaupunginlääkäriinvirkoja, suoritetaan 1 momentissa mainittua valtionavustusta ja eläkettä ainoastaan yhdestä virasta.

Köyhät ja harvaanasutut maalaiskunnat voivat saada suuremman valtionavustuksen kuin edellä on sanottu.

17 §. Lääkintöhallituksen on valvottava, että myönnetty valtionavustus käytetään määrättyyn tarkoitukseen, sekä päätettävä, tulo- ja menoarvion rajoissa, onko, ja mihin määrään, korotettua valtionavustusta 16 §:n 4 momentin mukaan myönnettävä.

6 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

18 §. Piirilääkäriinvirat on nykyisten viranhaltijain erottua tai yksityistapauksissa pätevien syiden vaatiessa sitä ennenkin lakkautettava ja piirilääkärien virkapiirit yhdistettävä lääninlääkärien virka-alueisiin. Valtioneuvoston on, lääkintöhallituksen esityksestä, määrättävä, milloin piirilääkäriinvirka lakkautetaan ja lääninlääkäri- ja apulaisläääninlääkäriinvirat perustetaan, sekä muuten päätettävä uudelleenjärjestelyn toimeenpanosta. Kunnes muutos asianomaisilta osilta on toimeenpantu, hoitavat piirilääkärit, kukin piirissään, lääninlääkäriille tai apulaisläääninlääkäriille kuuluvat tehtävät, kuitenkin niin, että velvollisuus lääninhallituksen avustamiseen virka-asioissa kuuluu sille piirilääkäriille, jonka piirissä lääninhallitus sijaitsee.

19 §. Lääkintöhallituksen on valvottava, että asianomaiset kunnat viiden vuoden kuluessa tämän lain tultua voimaan täyttävät 10 §:n mukaan niille kuuluvat velvollisuudet lääkärinhoitoon nähden. Milloin erikoiset syyt vaativat, voi sisäasiainministeriö kuitenkin myöntää pidennystä edellämäinnittuun määräaikaan.

20 §. Aluelääkäri kuuluu itseoikeutettuna jäsenenä hänen virka-alueellaan olevaan terveydenhoitolautakuntaan, samoin kaupunginlääkäri sellaisen maalaiskunnan terveydenhoitolautakuntaan, joka kuuluu kaupunginlääkäriin virka-alueeseen.

Maalaiskunnassa, jossa kunnallislautakunta toimii terveydenhoitolautakuntana, on asianomaisen alue-, kunnan- tai kaupunginlääkäriin oltava kunnallislautakunnan ääni-oikeutettuna jäsenenä sen käsitellessä yleistä terveydenhoitoa koskevia asioita.

21 §. Lääkintöhallituksen, lääninhallituksen ja maakunnanlääkäriin toimivallasta Ahvenanmaan maakunnan yleistä terveydenhoitoa koskevissa asioissa on erikseen säädetty.

22 §. Tarkemmat määräykset lääninlääkäriin-, apulaisläääninlääkäriin-, aluelääkäriin-, kaupungin- ja kunnanlääkäriinviroista ja

niihin kuuluvista tehtävistä sekä tämän lain toimeenpanosta annetaan asetuksella.

23 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1940.

44. Laki verojen ja maksujen vanhentumisesta annetun lain muuttamisesta.

Annettu syyskuun 8 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 274)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 24)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan verojen ja maksujen vanhentumisesta 26 päivänä toukokuuta 1925 annetun lain 1 § näin kuuluvaksi:

1 §. Vero tai muu julkisoikeudellinen maksu, joka on pantu suoritettavaksi valtiolle tai kunnalle, on viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta lukien, jona maksuunpano tapahtui, maksuvelvolliselta perittävä sillä uhalla, että oikeus maksun saamiseen on menetetty. Sama olkoon lakina myös niistä veroista ja maksuista, joita on pantu suoritettavaksi kirkolle, seurakunnalle tahi uskonnolliselle yhdyskunnalle taikka papiston, lukkarin tahi urkurin palkkaukseen, niin myös muustakin sellaisesta maksusta, joka voidaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä.

Jos edellämainitun ajan kuluessa on veron tai maksun perimiseksi toimitettu ulosmittaus taikka vero tahi maksu valvottu konkurssissa tahi vuosihaastossa tahi kiinteistön pakkohuutokaupan yhteydessä, älköön sanotun ajan umpeen kuluminen estäkö veron tai maksun saamista ulosmitatuista tai konkurssiin luovutetuista varoista taikka niistä varoista, joista vuosihaastossa ilmoitetut saamiset on suoritettava.

Verot, jotka kannetaan leiman muodossa, eivät ole tämän lain alaiset, ja tullin sekä tullilaitoksen kannettavan muun veron ja yleisen maksun vanhentumisesta on säädetty erikseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1940.

45. Kaupungin satama-alueiden rajain muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 24 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 9, 1931 : 74 ja 1935 : 9)

Kaupunginvaltuusto hyväksyi mainittuna päivänä kartalle merkityn ehdotuksen satama-alueiden maanpuolisten rajain muuttamisesta, täydennettynä Munkkiniemen ja Herttoniemen satama-alueita koskevilla määräyksillä, ja päätti samalla, että varsinaisilla

satama-alueilla olevat bensiinijakeluasema- ja kioski- y. m. kauppanharjoittamista varten tarkoitetut paikat on vuokrattava satamalautekunnan toimesta.

Päätöksen mukaan on satamalautekunnan hallinnassa olevia varsinaisia satama-alueita laajennettu liittämällä niihin seuraavat alueet:

Länsisatama: Lauttasaarenkadun eteläpuolella olevat varasto-alueet, Kellosaari, tehdaskorttelit n:ot 783, 784 ja 785, makasiinikortteli n:o 265 sekä Munkkisaari ja Hernesaari.

Eteläsatama: ent. laivaveistämöalue.

Siltavuorensatama: Hakaniemenrannan keskiossa, jota lännessä rajoittaa korttelin n:o 300 tontti n:o 4, pohjoisessa kortteli n:o 287 ja sen eteläajan suunnassa tehdaskorttelin n:o 296 b vedetty viiva sekä koillisessa viimeksimainitun korttelin lounaisraja.

Sörnäisten satama: Verkkosaaret.

Satamaliikenteelle osittain luovutettuihin alueisiin, jotka ovat kiinteistölautekunnan hallinnassa, mutta joiden vuokralle annosta tämän on kuultava satamalautekunnan mielipidettä, kuuluvat seuraavat alueet:

Humallahden laituri, makasiinikorttelit n:ot 787 ja 788 sekä Lapinniemen ja Salmisaaren Lauttasaarenkadun pohjoispuolella olevat varastoalueet, tehdaskorttelista n:o 176 sulkutelakkaa ja konepajaa varten vuokratut alueet, tehdaskortteli n:o 178 sekä sen etelä- ja itäpuolella olevat ranta-alueet satamarataan saakka, Merisatama lukuunottamatta rantatietä istutuksineen, Uunisaa-ret, Liuskasaari, Liuskaluodot, Sirpalesaari, Hernesaarenkari ja Pihlajasaaret, Valkosaari ja Valkosaarenkari, Katajanokan pohjoisranta ja korttelin n:o 138 itäpuolella oleva kolmionmuotoinen alue ynnä Laivastoranta sekä korttelit n:ot 144 ja 145, Pohjoisrannan laiturit, Siltavuorenrannan pohjois- ja koillispuolella oleva ranta-alue, Hakaniemenrannan itäosa, Sörnäisten rantatien kaakkoispuolella oleva ranta-alue sekä Hakaniementorille johtavan rautatieraitteen ja tehdaskorttelien n:ot 288, 289 ja 291 vierestä kulkevan sivuraitteen välinen alue, sähkö- ja kaasutehtaiden lounaispuolella oleva ranta-alue, Kana, Hanasaari, Sompasaari ja Nihti, Sörnäisten niemellä olevat vuokra-alueet, tehdaskorttelit n:ot 272, 273, 275 ja 277, Vanhankaupunginselän länsirannalla olevat asemakaavoittamattomat alueet radan molemmin puolin Arabian tehdasalueelle asti pohjoisessa ja Kyläsaaren täyttöalue, Herttoniemen öljysatama-alue sekä Herttoniemen rautatien länsipuolella oleva teollisuusalue ja rautatien itäpuolella oleva varastoalue, Lauttasaaren itärannalla kansanpuiston pohjoispuolella oleva n. 200 m leveä ja 700 m pitkä rantakaistale sekä Munkkiniemen laituri ja sen lähin ympäristö.

Kaupunginvaltuuston toukokuun 24 päivänä 1939 tekemä päätös kaupungin satama-alueiden rajojen uudelleen järjestämisestä pannaan täytäntöön vuoden 1940 alusta lukien, kuitenkin niin, että satamalautekunta sen hallintaan mainitun päätöksen mukaan joutuvista satama-alueista jo sitä ennen vuokraa ne alueet, joiden vuokra-aika tulee ulottumaan yli tammikuun 1 päivän 1940. *Kaup. hall. päätös heinäk. 13 p:ltä 1939.*

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 8.

Sisällys: 46. V kaupunginosan kortteleita n:ot 83, 84 b, 91, 117, 118, 164 ja 165 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen sekä korttelin n:o 91 tontteja n:ot 15 ja 16 ja korttelin n:o 113 tonttia n:o 40 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 129. — 47. IV kaupunginosan korttelia n:o 175 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 131. — 48. VI kaupunginosan korttelia n:o 219 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 131. — 49. XIV kaupunginosan korttelia n:o 508 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 132. — 50. XIV kaupunginosan korttelia n:o 464 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 133. — 51. XI kaupunginosan korttelia n:o 318 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 133. — 52. XXV kaupunginosan korttelia n:o 837 koskeva asemakaavanmuutos, s. 134. — 53. XI kaupunginosan korttelia n:o 334 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 134. — 54. XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 839—841 ja 849—852 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 135. — 55. XI kaupunginosan kortteleita n:ot 328 ja 331 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 135. — 56. XXV kaupunginosan korttelia n:o 890 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 136. — 57. IV kaupunginosan korttelia n:o 71 koskeva asemakaavamääräys, s. 137. — 58. XIV kaupunginosan korttelia n:o 503 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 137. — 59. XIV kaupunginosan korttelia n:o 477 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 138. — 60. II kaupunginosan korttelia n:o 99 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 138. — 61. VII kaupunginosan kortteleita n:ot 101 ja 102 koskeva asemakaavanmuutos, s. 139. — 62. X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 291 koskeva asemakaavamääräys, s. 140. — 63. XXV kaupunginosan korttelia n:o 826 koskeva asemakaavanmuutos, s. 140. — 64. III kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 141. — 65. II kaupunginosan korttelia n:o 38 a koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 141. — 66. XXV kaupunginosan korttelia n:o 809 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 142. — 67. IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 143. — 68. II kaupunginosan korttelia n:o 40 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 143. — 69. XV kaupunginosan korttelia n:o 605 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 144.

46. V kaupunginosan kortteleita n:ot 83, 84 b, 91, 117, 118, 164 ja 165 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen sekä korttelin n:o 91 tontteja n:ot 15 ja 16 ja korttelin n:o 113 tonttia n:o 40 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 5 p:itä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934 : 52 ja 1936 : 100)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa *pöytäkirjaa* n:o 1900)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 9 päivältä marraskuuta 1938, jolla Helsingin kaupungin V kaupunginosan korttelien n:ot 83, 84 b,

91, 117, 118, 164 ja 165 asemakaavan muuttaminen ja asemakaavamääräykset tontteja n:ot 15 ja 16 korttelissa n:o 91 ja tonttia n:o 40 korttelissa n:o 113 varten sekä uusi tonttijako edellämaituille kortteleille n:ot 83, 84 b, 91, 117, 118, 164 ja 165 ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 7 päivästä joulukuuta 1938 n:o G. 3954, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

[.....] Istutettava tontinosa.

+ 0.00. Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luetuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

Tonteilla, joille on määrätty kattolistakorkeus, saa rakennuksen ulkokatto kohota enintään 30° kaltevuuskulmassa.

Tonteilla, joille on määrätty kattolistakorkeus, ei asuin- ja työhuoneen lattia saa olla vahvistetun katu- tai pihatason alapuolella.

Tonttien n:ot 1, 3 a, 3 b, 5, 19, 21 ja 23 korttelissa n:o 83, tonttien n:ot 7, 9 ja 11 korttelissa n:o 91 ja tonttien n:ot 16, 18, 25 ja 27 korttelissa n:o 118 väliset rajat ja katurajat sekä korttelissa n:o 84 b, 164 ja 165 olevien tonttien rajat on jätettävä aitaamatta.

Tontteja n:ot 3, 5 ja 10 korttelissa n:o 118 saadaan käyttää ainoastaan makasiinitontteina. C:llä merkitty tontinosa on jätettävä rakentamatta.

Tontilla n:o 10 korttelissa n:o 118 on oikeus rakentaa viemärijohto tontin n:o 3 rakentamattomaksi merkityn osan kautta.

Tontilla n:o 40 korttelissa n:o 84 b on A:illa merkitty tontin osa yleinen kulkuväylä, jonka vapaa aukko rakennuksen kohdalla on vähintään 10 m leveä ja 4 m korkea.

Korttelissa n:o 83 on tontilla n:o 3 b välillä A—B julkisivuoikeus tonttia n:o 3 a vastaan ja tontilla n:o 1 välillä C—D tontteja n:o 21 ja 23 vastaan.

Tonteille n:ot 15 ja 16 korttelissa n:o 91 sekä tontille n:o 40 korttelissa n:o 113 rakennettaessa ei B:llä merkittyä puistoalaa saa laskea hyväksi rakennuskorkeutta määrättäessä.

Muutoksen kautta on korttelien n:ot 84 b ja 164 osista sekä mainittujen korttelien välillä olevasta *Uudenmaankuja* — *Nylandsgränd* nimisestä kadusta muodostettu puistoalue, johon vielä on liitetty kaistale Perämiehenkadun Mallaskadun pohjoispuolella olevasta jatkosta, jonka tilalle tulee ainoastaan 6 m levyinen ajotie. Mainittujen korttelien lisäksi on kortteli n:o 165 sekä korttelin n:o 83 tontit n:ot 1, 3 a, 3 b, 5, 19, 21 ja 23, korttelin n:o 91 tontit n:ot 7, 9 ja 11 ynnä korttelin n:o 118 tontit n:ot 16, 18, 25 ja 27 järjestetty uudelleen. Korttelin n:o 91 lounaisosaan on järjestetty pieni puistoalue. Kortteliin n:o 117 on liitetty 3 m levyinen kaistale Mallaskadusta, jonka leveys tällä kohdalla on supistettu 15 m.

47. IV kaupunginosan korttelia n:o 175 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 12 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1879)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 9 päivältä marraskuuta 1938, jolla Helsingin kaupungin IV kaupunginosan korttelissa n:o 175 a olevien tonttien n:ot 3 a ja 56 b asemakaavan muuttaminen siten, että mainitut tontit ovat yhdistetyt yhdeksi tontiksi n:o 3, tontin laatua, rakennuskorkeutta ja tontille järjestettävää yleistä porrasta tarkoittavat asemakaavamääräykset sanottua tonttia n:o 3 varten sekä uusi tonttijako mainitulle tontille n:o 3, ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 7 päivältä joulukuuta 1938 n:o G. 3953, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisien tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Poistettava:

Rakennusosa suunniteltu rakennettavaksi kadun yli ja kuuluva tonttiin n:o 3 a.

Uusia:

Tontti n:o 3 korttelissa n:o 175 a on tehdastontti.

Tontilla n:o 3 saadaan rakennuksen kattolista Lönnrotinkadun varrella sijoittaa enintään tasoon + 32.55 m ja Ruoholahdenrannan varrella enintään tasoon + 25.45 m kaupungin 0-tasosta luettuna.

Billä merkitylle alueelle on tehtävä yleinen porras, jonka rakentaminen ja kunnossapito kuuluu tontille n:o 3.

48. VI kaupunginosan korttelia n:o 219 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 13 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1891)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 23 päivältä marraskuuta 1938, jolla Helsingin kaupungin VI kaupunginosan korttelissa n:o 219 olevien tonttien n:ot 25 ja 35 asemakaavan muuttaminen siten, että mainitut tontit ovat yhdistetyt yhdeksi tontiksi n:o 17, jolla saadaan sallitun korkeuden yläpuolelle enintään 215 m² ullakkokerroksesta sisustaa kouluhuoneiksi sekä kysymyksessä olevien tonttien uusi

tonttijako ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 20 päivältä joulukuuta 1938 n:o G. 4051, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 17 korttelissa n:o 219 saadaan sallitun korkeuden yläpuolelle ullakkokerroksesta enintään 215 m² sisustaa kouluhuoneiksi.

49. XIV kaupunginosan korttelia n:o 508 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelämä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 13 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 118)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1901)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 23 päivältä marraskuuta 1938, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 508 olevan tontin n:o 3 asemakaavan muuttaminen rakennusrajoja, rakennuskorkeutta, rakennusala ja rakennustapaa koskevilla asemakaavamääräyksillä on hyväksytty, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 20 päivältä joulukuuta 1938 n:o G. 4050, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

+ 0.00 Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

Ullakon lattia on sijoitettava 50 cm kattolistakorkeuden alapuolelle.

..... Istutettava tontinosa.

Rakennusala 3-kerroksista rakennusta varten. Rakennukseen ei saa sijoittaa liikehuoneita. Ulkokatto saa kohota enintään 30° kaltevuuskulmassa.

50. XIV kaupunginosan korttelia n:o 464 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 30 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1907)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä joulukuuta 1938, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 464 olevan tontin n:o 15 asemakaavan muuttaminen rakennusala ja rakennuskorkeutta koskevien asemakaavamääräysten kautta on hyväksytty, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 4 päivältä tammikuuta 1939 n:o F. 32, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

$\boxed{+ 0.00}$ Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luetuna eri tontinosalla rakennuksen kattolista saadaan sijoittaa.
 $\boxed{\text{-----}}$ Istutettava tontinosa.

51. XI kaupunginosan korttelia n:o 318 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 15 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1941)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä tammikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosan korttelissa n:o 318 olevan tontin n:o 23 asemakaavan muuttaminen asemakaavamääräyksellä siten, että rakennusalat muuttuvat, on hyväksytty, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 2 päivältä helmikuuta 1939 n:o F. 273, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

$\boxed{+ 0.00}$ Numero, joka osoittaa rakennuksen korkeimman sallitun kattolistatason 0-tasosta luettuna.

52. XXV kaupunginosan korttelia n:o 837 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 15 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1916)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivästä tammikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XXV kaupunginosan korttelin n:o 837 asemakaavan muuttaminen siten, että kortteli on muodostettu kahdeksi eri tontiksi, sekä tästä aiheutuva tonttijaoon muutos, jonka mukaan kortteli on jaettu tonteiksi n:ot 1 ja 2, ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 2 päivästä helmikuuta 1939 n:o F. 274, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

53. XI kaupunginosan korttelia n:o 334 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 17 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1918)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivästä tammikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosan korttelissa n:o 334 asemakaavan muuttaminen siten, että keskiosaan tulee puistoalue ja koillisosaan koulutontti, sekä asemakaavan muutosta vastaava tonttijaoon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 2 päivästä helmikuuta 1939 n:o F. 275, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti n:o 6 korttelissa n:o 334 a on koulutontti eikä tontille saa rakentaa muita asuinhuoneistoja kuin mitkä ovat rakennuksen hoitohenkilökunnalle tarpeellisia.

54. XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 839—841 ja 849—852 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 8 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1948)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivältä tammikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XXV kaupunginosan korttelien n:ot 839, 840, 841, 849 ja 850—852 asemakaavan muuttaminen siten, että korttelit n:ot 840 ja 841 ovat yhdistetyt yhdeksi kortteliksi ja samoin korttelit n:ot 850, 851 ja 852 yhdeksi kortteliksi sekä korttelin n:o 849 rajoja, korttelien rakennusaloja ja rakennuskorkeutta on järjestelty, ja korttelin n:o 839 ja muutettujen korttelien n:ot 840, 849 ja 850 tonttijako ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 17 päivältä helmikuuta 1939 n:o F. 489, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Kortteleihin n:ot 839, 840, 849 ja 850 saadaan rakentaa enintään 3-kerroksisia paloa pidättävään luokkaan kuuluvia rakennuksia, joiden korkeus on enintään 12 m. Lisäksi saadaan kellarikerrokseen, enintään $\frac{1}{3}$ rakennuksen pinta-alasta, sisustaa myymälöitä ja työhuoneita. Rakennusten keskinäinen etäisyys samassa korttelissa ei saa olla pienempi kuin rakennuksen korkeus.

Korttelien pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{4}$ korttelissa n:o 839, $\frac{1}{5}$ korttelissa n:o 840 ja $\frac{1}{3}$ kortteleissa n:ot 849 ja 850.

55. XI kaupunginosan kortteleita n:ot 328 ja 331 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 23 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1925)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 8 päivältä helmikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosan korttelissa n:o 328 olevien tonttien n:ot 1 ja 3 sekä korttelissa n:o 331 olevan tontin n:o

N:o 55 (jatk.)

23 asemakaavan muuttaminen räkennuskorkeutta koskevan asema-kaavamääräyksen osalta siten, että ensiksimmäisille tonteille räkennuskorkeus Haapaniemenkujan puolella ja viimeksimäisille tontille Kaikukujan puolella on laskettava 9 metrin levyisen kadun mukaan, on hyväksytty, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeseen 3 päiväältä maaliskuuta 1939 n:o F. 663, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tonteille n:ot 1 ja 3 korttelissa n:o 328 on räkennuskorkeus Haapaniemenkujan puolella laskettava 9 metrin levyisen kadun mukaan.

Tontille n:o 23 korttelissa n:o 331 on räkennuskorkeus Kaikukujan puolella laskettava 9 metrin levyisen kadun mukaan.

56. XXV kaupunginosan korttelia n:o 890 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 26 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1956)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päiväältä maaliskuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XXV kaupunginosan korttelin n:o 890 asemakaavan muuttaminen siten, että räkennukset korttelissa voidaan sijoittaa viuhkamaisesti, sekä saman korttelin tonttijajon muutos ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeseen 12 päiväältä huhtikuuta 1939 n:o F. 1186, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

I-IV Räkennusala enintään 4-kerroksisia paloa pidättävään luokkaan kuuluvia räkennuksia varten.

57. IV kaupunginosan korttella n:o 71 koskeva asemakaavamääräys.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 27 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1951)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä maaliskuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin IV kaupunginosan korttelissa n:o 71 olevan tontin n:o 6 asemakaavan muuttaminen asemakaavamääräyksen kautta siten, että ullakkokerrokseen saadaan sisustaa lämmitettäviä arkistohuoneita, on hyväksytty, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivältä huhtikuuta 1939 n:o F. 1185, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 6 korttelissa n:o 71 saadaan ullakkokerrokseen A:lla merkitylle osalle sisustaa lämmitettäviä arkistohuoneita.

58. XIV kaupunginosan korttella n:o 503 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 27 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-lok. 1937 : 118)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1946)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä maaliskuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 503 asemakaavan muuttaminen tonttilukua vähentämällä siten, että tontit ovat muodostetut 3-kerroksisia rakennuksia varten, sekä saman korttelin tonttijaon muutos ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivältä huhtikuuta 1939 n:o F. 1187, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

+ 0.00 Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luetuna rakennuksen kattolista on sijoitettava. Ullakon lattia on sijoitettava 50 cm määrätyn kattolistakorkeuden alapuolelle.

N:o 58 (jatk.)

..... Istutettava tontinosa.
 [] Rakennusala enintään 3-kerroksisia rakennuksia varten. Rakennuksiin ei saa sijoittaa liikehuoneita eikä kellarikerrokseen saa sisustaa asuinhuoneita. Ulkokatto saa kohota enintään 30° kaltevuuskulmassa.

Yleisen rakennuksen tontille n:o 16 a tehtävä rakennus saa olla enintään 3-kerroksinen.

59. XIV kaupunginosan korttelia n:o 477 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 15 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 99)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1958)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 5 päivältä huhtikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 477 olevan tontin n:o 3 asemakaavan muuttaminen rakennusaloja ja rakennuskorkeutta koskevilla asemakaavamääräyksillä siten, että pihamaan alle saadaan rakentaa keilaratoja, on hyväksytty, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros sille merkittyine selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 27 päivältä huhtikuuta 1939 n:o F. 1516, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

..... Istutettava tontinosa.
 Rakennuksen kattolista on sijoitettava korkeuteen + 29,87 0-tasosta luettuna.

Tontin pihamaan alla olevaa tilaa saadaan käyttää keilaratoja varten.

Alla merkitylle tontinosalle saadaan järjestää varauuskäytävä keilailuhallista. Tämän rakennuksen korkeus saa olla enintään 2,50 m.

60. II kaupunginosan korttelia n:o 99 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 23 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 97)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1976)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön

vahvistettavaksi alistaman päätöksen 5 päivältä huhtikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin II kaupunginosan korttelin n:o 99 ja sen ympäristön asemakaavan muuttaminen rakennuskorkeutta ja rakennuksen käyttöä koskevilla asemakaavamääräyksillä ja myös siten, että korttelin luoteinen kulma tulee pyöristettäväksi ja Postikadun pohjoiskäytävälle suunniteltu puurivi poistettavaksi, sekä saman korttelin tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 27 päivältä huhtikuuta 1939 n:o F. 1517, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

$\boxed{+ 0.00}$ Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen kaupungin 0-tasosta luettuna eri rakennusosien kattolista saadaan sijoittaa.

max. + 0.00. Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen kaupungin 0-tasosta luettuna piha-alue saadaan rakentaa.

Tontille n:o 13 korttelissa n:o 99 saadaan sijoittaa ainoastaan hotelli- ja liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on siinä olevan liikkeen hoidolle välttämätöntä.

61. VII kaupunginosan kortteleita n:ot 101 ja 102 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 31 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1974)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä huhtikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin VII kaupunginosan kortteleiden n:ot 101 ja 102 asemakaavan muuttaminen Etelärantatien levittämistä varten on hyväksytty niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 16 päivältä toukokuuta 1939 n:o F. 1870, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

62. X kaupunginosan tehdaskorttelia n:o 291 koskeva asemakaavamääräys.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 31 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 47 ja 1936 : 110)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1973)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä huhtikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin X kaupunginosan korttelissa n:o 291 olevien tonttien n:ot 4 ja 11 asemakaavan muuttaminen rakentamattomaksi jätettävän alueen määrittelemistä koskevalla asemakaavamääräyksellä on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 16 päivältä toukokuuta 1939 n:o F. 1871, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tontille n:ot 4 ja 11 on välillä A—B kummallekin tontille pitkin rajaa jätettävä vähintään 4.5 m levyinen rakentamaton alue.

63. XXV kaupunginosan korttelia n:o 826 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 31 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1979)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä huhtikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XXV kaupunginosan korttelin n:o 826 asemakaavan muuttaminen siten, että korttelin tontti n:o 37 suurennetaan ja tästä aiheutuva tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 16 päivältä toukokuuta 1939 n:o F. 1868, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

64. III kaupunginosan korttella n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 17 p:ttä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 121)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1994)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä toukokuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin III kaupunginosan korttelissa n:o 51 olevan tontin n:o 13 asemakaavan muuttaminen pääasiassa rakennuskorkeutta rakennusala ja rakennusten käyttöä koskevien asemakaavamääräysten osalta sekä tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 1 päivältä kesäkuuta 1939 n:o F. 2189, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 13 korttelissa n:o 51 saadaan A:lla merkitty rakennusosa tehdä 9-kerroksiseksi, enintään tasoon + 47,20 0-tasosta luettuna.

Tontille saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on siinä olevan liikkeen hoidolle välttämätöntä.

Poistettava asemakaavamääräys:

Sikäli kuin tonttia n:o 13 korttelissa n:o 51 käytetään asunto-tonttina saadaan tontista rakentaa 1,407 m².

65. II kaupunginosan korttella n:o 38 a koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 27 p:ttä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1990)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä toukokuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin II kaupunginosan korttelissa n:o 38 a olevan tontin n:o 8 asemakaavan muuttaminen rakennuksen käyttämistä koskevilla asemakaavamääräyksillä on hyväksytty, niin-

N:o 65 (jatk.)

kuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 1 päivältä kesäkuuta 1939 n:o F. 2190, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 8 korttelissa n:o 38 a saadaan rakennuksen ullakko-kerrokseen sijoittaa liikehuoneistoja A:lla merkitylle tontinosalle.

Tontille saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on siinä olevan liikkeen hoidolle välttämätöntä.

66. XXV kaupunginosan korttelia n:o 809 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 27 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1985)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä toukokuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XXV kaupunginosan korttelissa n:o 809 asemakaavan muuttaminen pääasiassa rakennus- ja istutus-alaa, rakennuskorkeutta, viemäriin johtamista ja aitaamista koskevilla asemakaavamääräyksillä sekä tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 1 päivältä kesäkuuta 1939 n:o F. 2192, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

+ 0.00. Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen kaupungin 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

[..... Istutettava tontinosa.

Tontilla n:o 2 saadaan A:lla merkitylle tontinosalle rakentaa yksikerroksinen rakennus.

Tontin n:o 3 viemäri saadaan johtaa Osmontielle tontin n:o 4 kautta pitkin n:o 4 ja n:o 32 välistä rajaa.

Tonttien välirajat on jätettävä aitaamatta.

67. IX kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 7 p:ltä 1939.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2007*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin IX kaupunginosan korttelissa n:o 199 olevan huvilatontin n:o 20 a asemakaavan muuttaminen Kalliolinnantien suoristamista ja leventämistä varten ja rakennusala ja rakennuskorkeutta koskevien asemakaavamääräysten osalta sekä korttelin n:o 199 tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä kesäkuuta 1939 n:o F. 2757, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

A Rakennusala enintään 2-kerroksista rakennusta varten.

Poistettava asemakaavamääräys:

Tontin n:o 20 a rakennusala 290 m².

68. II kaupunginosan korttelia n:o 40 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 25 p:ltä 1939.

(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2003*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin II kaupunginosan korttelissa n:o 40 olevan tontin n:o 12 asemakaavan muuttaminen rakennuksen käyttöä koskevilla asemakaavamääräyksillä on hyväksytty, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä kesäkuuta 1939 n:o F. 2759, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

N:o 68 (jatk.)

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 12 korttelissa n:o 40 saadaan rakennuksen ullakkokerrokseen sijoittaa liikehuoneistoja A:lla merkitylle tontinosalle.

Tontille saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on siinä olevan liikkeen hoidolle välttämätöntä.

69. XV kaupunginosan korttelia n:o 605 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 25 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1996)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XV kaupunginosan korttelissa n:o 605 olevan tontin n:o 90 asemakaavan muuttaminen istutusala, rakennuskorkeutta sekä ullakon sijoitusta ja käyttöä koskevilla asemakaavamääräyksillä on hyväksytty, niinkuin oheellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä kesäkuuta 1939 n:o F. 2758, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

..... Istutettava tontinosa.

— + 0.00 — Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

Ullakon lattia on sijoitettava 50 cm kattolistakorkeuden alapuolelle.

A:lla merkitylle tontinosalle saadaan ullakkokerrokseen sistaa ravintolahuoneisto.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 9.

Sisällys: 70. Laki ammattioppilaitoksista, s. 145. — 71. Laki hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin, s. 148. — 72. Laki yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana, s. 151. — 73. Asetus yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta, s. 154. — 74. Järjestyssääntö tullipakkahuoneissa ja tullimakasiineissa yleisön tarpeiksi asetettujen kärryjen, työkalujen y. m. käyttämisestä, s. 160. — 75. Tarkkailuluokkien perustaminen kansakouluihin, s. 160.

70. Laki ammattioppilaitoksista.

Annettu toukokuun 26 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 154)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1277 ja 1281)

1 §. Ammattioppilaitoksella tarkoitetaan tässä laissa valmistavia ammattikouluja, yleisiä ammattikouluja, erikoisammattikouluja ja ammattiopistoja niissä pidettävine täydennys- ja erikoiskursseineen sekä muita niihin verrattavia, ammatillista opetusta antavia ja ammattitaitoa edistäviä oppilaitoksia.

Ammattioppilaitosta, jossa opettajiksi aikoville annetaan ohjausta käytännöllisessä opetustaidossa, sanotaan normaali ammattioppilaitokseksi. Normaali ammattioppilaitokset ovat valtion tai kunnan laitoksia.

2 §. Ammattioppilaitokset ovat joko valtion tai kunnan laitoksia taikka yhteisöjen tai yksityisten omistamia yksityisluontoisia laitoksia. Yksityisluontoisia ammattioppilaitoksia voi perustaa kunta, yhteisö tai yksityinen joko yksinään tai useammat yhdessä.

Ammattioppilaitoksessa on sen johtoa ja hallintoa varten oppilaitoksen vakinaisten opettajien keskuudesta valittu rehtori. Opetuksen antamista ja käytännöllisten harjoitusten ohjaamista sekä oppilaitoksen hoitoa ja taloutta varten on ammattioppilaitoksessa vakinaisia ja ylimääräisiä opettajia sekä erinäisiä toimenhaltijoita. Normaali ammattioppilaitoksessa voi lisäksi olla yliopettajia.

Kunnassa, jossa voimassaolevan oppisopimuslain mukaan on ammattioppilaslautakunta, pitää myös olla yleinen tai muu tarkeoitusta vastaava ammattikoulu. Jollei tällaista ammattikoulua paikkakunnalla ole, on se kunnan toimesta perustettava.

3 §. Jokaisella ammattioppilaitoksella on johtokunta, joka vastaa oppilaitoksen toiminnasta, sekä asianmukaisesti vahvistettu ohjesääntö ja opetussuunnitelma.

4 §. Kunnille, yhteisöille ja yksityisille annetaan ammattioppilaitosten perustamista ja ylläpitämistä varten valtionavustusta sen mukaan, kuin tässä laissa säädetään.

Jos kunnalliselle tai yksityisluontoiselle ammattioppilaitokselle halutaan saada valtionavustusta, on oppilaitoksen perustamiseen hankittava valtioneuvoston lupa. Tällaisen ammattioppilaitoksen luovuttaminen toiselle omistajalle tai uusien ammattiosastojen järjestäminen siihen voi tapahtua ainoastaan valtioneuvoston luvalla. Luvan oppilaitoksen perustamiseen tai laajentamiseen myöntää valtioneuvosto, jos se harkitsee sen tarpeen vaatimaksi ja oppilaitoksen jatkuvaa ylläpitämistä varten on riittävät taloudelliset edellytykset.

5 §. Valtionavustuksen saamiseksi vaaditaan:

- 1) että oppilaitosta ei ylläpidetä taloudellisen voiton tavoittamiseksi;
- 2) että oppilaitoksella on tyydyttävä huoneisto ja tarpeelliset opetus- ja työvälineet sekä opetukseen tarvittavat työpajat;
- 3) että oppilaitoksessa on säädetty määrä oppilaita;
- 4) että oppilaitoksen opettajilla on säädetty kelpoisuus;
- 5) että varattomille oppilaille myönnetään asetuksessa säädetyn perusteen mukaan vapautusta tai alennusta oppilasmaksuista; ja
- 6) että avustuksena saadut varat käytetään niihin tarkoituksiin, joihin ne on myönnetty, sekä että käyttämättä jäänyt avustus palautetaan valtiolle.

Sellaiseen kunnalliseen ammattioppilaitokseen, joka nauttii valtionavustusta, otettakoon, milloin pyrkijöitä on, paitsi oppilaitoksen sijaitsemispaikkakunnalta, samoin ehdoin myös muualta olevia oppilaita, ei kuitenkaan, ellei tilaa ole, enempää kuin 20 % oppilaitoksen koko oppilasmäärästä.

6 §. Kunnalliset ja yksityisluontoiset ammattioppilaitokset saavat, mikäli ne täyttävät tässä laissa säädetty ehdot, vuotuista valtionavustusta 65 % todellisista menoistaan. Todellisia menojen määrättäessä otetaan huomioon kauppa- ja teollisuusministeriön tarpeelliseksi katsomat palkkausmenot ja eläkkeet, omien rakennusten vuokra-arvo, määrättyinä valtioneuvoston vahvistaman perusteen mukaan, ottamatta kuitenkaan lukuun tontin arvoa ja sitä osaa rakennusten arvosta, mikä vastaa valtion oppilaitokselle antamaa rakennusavustusta, vuokramäärät vuokratuista huoneistoista, joiden vuokran maksamiseen oppilaitoksen omistaja ei muuten saa avustusta, sekä valaistukseen, lämmitykseen, veteen, käyttövoimaan, huoneiston, koneiden, työvälineiden ja kaluston kunnossapitoon ja korjaukseen, kanslia- ja painatustöihin, niin myös opettaja- ja oppilaskirjaston sekä opetustarpeiden, raaka-, tarve- ja puhdistusaineiden hankkimiseen, palo- ja tapaturmavakuutusmaksuihin sekä lääkkeisiin ja lääkäripalkkioihin tarvittavat vuotuiset kustannukset.

7 §. Kunnallisten ja yksityisluontoisten ammattioppilaitosten toimeenpanemien, niiden varsinaisiin opetussuunnitelmiin kuulumattomien, yleisten täydennys- ja erikoiskurssien aiheuttamiin menoihin annetaan valtionavustusta menoarvion rajoissa.

8 §. Työpajojen perustamiseksi kunnallisiin ja yksityisluontoisiin ammattioppilaitoksiin sekä niiden laajentamiseen myönnetään

kertakaikkisena valtionavustuksena 75 % kauppaja teollisuusministeriön tarpeelliseksi harkitsemien työvälineiden, voima- ja työkoneiden sekä työpajojen sisustukseen kuuluvan kaluston hinnasta.

Kunnallinen tai yksityisluontoinen ammattioppilaitos saa omien huoneistojen hankkimiseksi oppilaitosta varten valtiolta avustusta menoarviossa olevan määrärahan rajoissa.

9 §. Valtionavustusta saava ammattioppilaitos, joka vakuuttaa oppilaitoksen viran- tai toimenhaltijat työkyvyttömyyden, vanhuuden tai hautausavun varalta, saa valtionvaroista avustusta puolet kustakin suorittamastaan vakuutusmaksusta, ei kuitenkaan enempää kuin 3,000 markkaa kutakin vakuutettua kohti. Avustusta ei suoriteta vakuutusmaksun siltä osalta, mikä ylittäisi vakuutusmaksun sellaisesta eläke-edusta, joka on vahvistettu vastaavanlaisessa valtion virassa tai toimessa olevalle.

Kauppaja teollisuusministeriön asiana on hyväksyä vakuutuslaitos, josta 1 momentissa mainittu vakuutus voidaan ottaa.

10 §. Jos tässä laissa tarkoitetun oppilaitoksen viran- tai toimenhaltijalle on otettu vakuutus eläkkeen saantia varten ja vakuutusmaksujen suorittamiseksi on saatu valtionavustus 9 §:n säännösten mukaisesti, älköön samalle henkilölle suoritettavan eläkkeen maksamiseen myönnettävä valtionavustusta 6 §:n säännösten perusteella.

11 §. Jos havaitaan, että valtionavustusta saava ammattioppilaitos ei täytä säädettyjä ehtoja, taikka jos sen toiminnassa ilmenee epäkohtia, joita ei huomautuksesta huolimatta korjata, on kauppa- ja teollisuusministeriöllä valta päättää valtionavustus lakkautettavaksi joko oppilaitokselta kokonaan tai sen tarkoitustaan vastaamattomaksi osoittautuneelta osalta sekä antaa määräys siitä, missä järjestyksessä lakkauttaminen on toimeenpantava ja miten valtionavustuksella hankittu omaisuus on käytettävä.

12 §. Ammattioppilaitosten opettajille pidettävien täydennyskursseiden järjestämiseksi sekä näihin tai muihin ammatillisiin kursseihin osallistuville suoritettaviksi apurahoiksi samoin kuin ammattikasvatuksen muihinkin tarpeisiin varataan valtion tulo- ja menoarviossa tarpeelliset määrärahat.

13 §. Tämän lain 4 §:n 2 momentin säännökset eivät koske ennen lain voimaantulemistä perustettuja kunnallisia tai yksityisluontoisia ammattioppilaitoksia. Kuitenkin on valtionavustusta saavan ammattioppilaitoksen, jos sen toimialaa aiotaan muuttaa tai jos se tahdotaan luovuttaa toiselle omistajalle, hankittava siihen valtioneuvoston lupa.

14 §. Ammattioppilaitokset ovat kauppa- ja teollisuusministeriön valvonnan alaisia.

15 §. Kunta on velvollinen ryhtymään toimenpiteisiin 2 §:n 3 momentissa mainittujen ammattikoulujen perustamiseksi, missä sellaisia ei ole, niin hyvissä ajoin, että ne voivat aloittaa toimintansa viimeistään toisena kalenterivuotena tämän lain voimaantulosta.

N:o 70 (jatk.)

16 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

17 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1939.

Kuitenkin annetaan tämän lain mukainen valtionavustus ensimmäisen kerran sen lukuvuoden alusta lukien, joka alkaa lain voimaantulopäivän jälkeisenä kalenterivuotena.

71. Laki hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin.

Annettu lokakuun 17 p:nä 1939. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1939 : 338)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1443)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 L u k u.

Yleiset säännökset.

1 §. Jokainen Suomen kansalainen ja suomalainen yhdyskunta, yhtiö ja muu yhteisö, laitos ja säätiö sekä pysyvästi maassa asuva ulkomaan kansalainen ja täällä toimiva ulkomaalainen yhteisö, laitos ja säätiö, joka omistaa hevosen tai ajoneuvon, on velvollinen valtion varoista suoritettavaa korvausta vastaan luovuttamaan hevosensa ja ajoneuvonsa puolustusvoimain sodanaikaista tarvetta varten, siinä järjestyksessä kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Hevosten ja ajoneuvojen ottamista puolustusvoimain sodanaikaista tarvetta varten sekä sitä varten tarpeellisia rauhan-aikaisia suunnittelu- ja järjestelytoimia johtavat ja valvovat puolustusministeriö sekä, toimialueillaan, paikalliset sotilasviranomaiset.

Käytännöllisistä toimenpiteistä huolehtivana viranomaisena toimii kussakin kunnassa sotilasviranomaisten tähän tehtävään, kunnallisten viranomaisten lausunnon saatuaan, määräämä, valtion varoilla palkattu hevosottomies, jonka, samoin kuin hänelle määrätävän varamiehen, tulee olla paikalliset olot tunteva, kunnan alueella asuva sekä hevoskasvatukseen ja maatalouteen perehtynyt henkilö.

Kunnallisten viranomaisten tehtävistä hevosten ja ajoneuvojen ottamista rauhan aikana järjestettäessä on jäljempänä säädetty.

Hevosten ja ajoneuvojen ottamisen toimittavat paikallisten sotilasviranomaisten alaisina toimivat, sitä varten asetetut hevosottolautakunnat.

3 §. Ajoneuvolla tarkoitetaan tässä laissa hevosajoneuvoa. Kunnallisilla viranomaisilla tarkoitetaan maalaiskunnissa kunnallislautakuntaa sekä kaupunkikunnissa ja kauppaloissa kaupungin- tai kauppalanhallitusta.

4 §. Puolustusministeriö määrää jo rauhan aikana, kuinka paljon hevosia ja ajoneuvoja puolustusvoimain sodanaikaisen ensimmäisen tarpeen tyydyttämiseksi on otettava.

Sota-aikana puolustusministeriö vahvistaa puolustusvoimain hevosiin ja ajoneuvoihin kohdistuvan jatkuvan täydennystarpeen.

2 L u k u.

Rauhanaikaiset toimenpiteet.

5 §. Hevosten ja ajoneuvojen lukumäärän ja kelpoisuuden selville saamiseksi on valtakunnan kaikki hevoset ja ajoneuvot katsastettava.

Hevosten ja ajoneuvojen katsastus toimeenpannaan ensimmäisen kerran tämän lain tultua voimaan ja myöhemmin puolustusministeriön määrääminä aikoina.

Katsastusten yhteydessä on myös koottava ne tiedot, joita tarvitaan hevosten ja ajoneuvojen luovutusvelvollisuuden määräämistä varten.

6 §. Hevosten ja ajoneuvojen katsastuksen toimittaa kussakin kunnassa hevosottomies. Kunnalliset viranomaiset ovat velvolliset antamaan hevosottomiehelle kaikki ne tiedot, mitkä tämä katsastuksen toimittamista varten tarvitsee.

Katsastus on toimitettava hevosten ja ajoneuvojen omistajan kotona tai hevosottomiehen ja omistajan sopimassa muussa paikassa, ja on omistaja velvollinen ilmoitettuna aikana pitämään hevosensa ja ajoneuvonsa katsastusta varten saapuvilla.

Jollei hevosia tai ajoneuvoja omistajan niskoittelun vuoksi tai muusta syystä saada katsastetuksi hänen kotonaan tai sovitussa paikassa, on omistaja velvollinen tuomaan ne katsastettavaksi siihen paikkaan ja sinä aikana, minkä paikallinen sotilasviranomainen määrää.

7 §. Kunnalliset viranomaiset ovat velvolliset katsastuksen päätyttyä antamaan puolustusministeriölle selvitykset kaikista niistä seikoista, mitkä voivat vaikuttaa asianomaisen kunnan hevosten ja ajoneuvojen omistajien kykyyn luovuttaa hevosia ja ajoneuvoja puolustusvoimain sodanaikaista tarvetta varten.

8 §. Puolustusministeriö määrää, huomioionottaen puolustusvoimain sodanaikaisen hevos- ja ajoneuvotarpeen sekä kunkin kunnan hevosten ja ajoneuvojen omistajien luovutuskyvyn, kuinka monta sotakelpoista hevosta ja montako sotakelpoista ajoneuvoa kunkin kunnan hevosten ja ajoneuvojen omistajilta otetaan puolustusvoimain sodanaikaista ensimmäistä tarvetta varten.

Sotakelpoisella hevosella tarkoitetaan hevosta, joka on terve ja käyttökelpoinen sekä on täyttänyt tai kysymyksessä olevana vuonna täyttää viisi vuotta, mutta ei ole vielä kahdeksaatoista vuotta täyttänyt, ja sotakelpoisella ajoneuvolla tavarant- tai henkilökuljetukseen soveltuvaa, käyttökelpoista ajoneuvoa.

9 §. Kunnalliset viranomaiset jakavat puolustusministeriön määräämän hevosten ja ajoneuvojen luovutusvelvollisuuden kunnan hevosten ja ajoneuvojen omistajien kesken, määräten, mitkä sotakelpoiset hevoset ja ajoneuvot kultakin omistajalta varataan otettavaksi puolustusvoimain sodanaikaista tarvetta varten.

Hevosten ja ajoneuvojen varaus on toimitettava siten, että hevosten luovuttamisvelvollisuus jakaantuu kohtuullisesti ja, maatalouden sodanaikaista vetovoiman tarvetta silmälläpitäen, tarkoituksenmukaisesti kunnan hevostenomistajien kesken sekä että ajoneuvoja varataan otettavaksi yleensä vain niiltä omistajilta, jotka joutuvat luovuttamaan hevosia.

Valtion hevuskantakirjaan merkittyä hevosta älköön varattako otettavaksi muussa kuin siinä tapauksessa, ettei sitä tiettävästi käytetä eikä tulla käyttämään siitokseen.

10 §. Hevosotomiehen on toimitettava otettavaksi varattujen hevosten ja ajoneuvojen omistajille varauksesta kirjallinen ilmoitus, johon on liitettävä ohjeet siitä, miten heidän ottoa toimeenpan- taessa on meneteltävä.

11 §. Kunnallisten viranomaisten on vuosittain toimitettava hevosten ja ajoneuvojen täydennysvaraus, jossa sotilastarkoituksiin kelpaamattomiksi käyneiden tai muusta syystä otettavaksi varattujen joukosta poistettavien hevosten ja ajoneuvojen tilalle varataan tarpeellinen määrä uusia hevosia ja ajoneuvoja.

Täydennysvarausta toimitettaessa on noudatettava 9 §:n 2 ja 3 momentin säännöksiä.

Ennen täydennysvarauksen toimittamista hevosotomiehen on tarkistettava viimeksi toimitetussa katsastuksessa saadut tiedot.

12 §. Jolleivät kunnalliset viranomaiset määrääaikoina tai annettujen määräysten mukaisesti toimita niille kuuluvia hevosten ja ajoneuvojen varausta koskevia tehtäviä, ovat paikalliset sotilasviranomaiset oikeutetut nämä tehtävät suorittamaan.

3 L u k u.

Hevosten ja ajoneuvojen ottaminen.

13 §. Hevosten ja ajoneuvojen oton suorittamista varten puolustusministeriö jo rauhan aikana jakaa valtakunnan yhden tai useamman kunnan käsittäviin hevosottoalueisiin. Milloin erikoiset olosuhteet sitä vaativat, voidaan hevosottoalue määrätä käsittämään vain osa yhdestä tai useammasta kunnasta.

14 §. Kuhunkin hevosottoalueeseen asetetaan kolmijäseninen hevosottolautakunta, jonka puheenjohtajana toimii paikallinen hevosotomies. Jäsenistä määrää toisen ja hänelle varamiehen lääninhallitus sekä toisen ja hänen varamiehensä paikalliset kunnalliset viranomaiset.

Jos hevosottoalueeseen kuuluu useampia kuntia tai kuntien osia, määräävät paikalliset sotilasviranomaiset, minkä kunnan hevos-

ottomies tulee toimimaan alueen hevosottolautakunnan puheenjohtajana ja mistä kunnasta kunnallisten viranomaisten määrättävä jäsen on asetettava.

Jos kunta on jaettu kahteen tai useampaan hevosottoalueeseen, määräävät paikalliset sotilasviranomaiset, minkä alueen hevosottolautakunnan puheenjohtajana kunnan hevosottomies tulee toimimaan. Kuhunkin muuhun hevosottolautakuntaan määräävät sotilasviranomaiset sopivan henkilön puheenjohtajaksi sekä hänelle varamiehen.

Hevosottolautakunta on päätösvaltainen täysilukuisena.

Hevosottolautakunnan jäsenet ja 3 momentissa mainitut sotilasviranomaisten erikseen määräämät puheenjohtajat määrätään kolmivuotiskaudeksi kerrallaan, ja suoritetaan heille palkkiota valtion varoista.

15—21 §§.

4 L u k u.

Erinäiset säännökset.

22 §.

23 §. Hevosen tai ajoneuvon omistaja, joka on tyytymätön kunnallisen viranomaisen tai hevosottolautakunnan päätökseen hevosten ja ajoneuvojen varausta taikka ottamista koskevassa asiassa, saa siitä valittaa kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaamisesta lukien sen läänin lääninhallitukselle, missä varaus tai ottaminen on toimitettu. Valituksesta huolimatta menköön päätös täytäntöön. Lääninhallituksen päätös asiasta on lopullinen.

24—25 §§.

26 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

27 §. Tämä laki, jolla kumotaan hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin sodan aikana 11 päivänä marraskuuta 1922 annettu laki, tulee voimaan heti, ja on sen 17 ja 18 §:n säännöksiä sovellettava myös suoritettaessa korvausta jälkeen 6 päivän lokakuuta 1939 toimeenpannuista hevosten ja ajoneuvojen ostoista.

72. Laki yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana.

Annettu kesäkuun 16 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 192)

1 §. Jokainen Suomen kansalainen, joka on täyttänyt kahdeksantoista, vaan ei kuuttakymmentä vuotta, on velvollinen, niinkuin jäljempänä säädetään, määräyksestä tekemään maanpuolustuksen etua välittömästi tai välillisesti tarkoittavaa työtä. Sama olkoon

lakina Suomessa pysyväisesti asuvaan ulkomaalaiseen nähden, jollei vastavuoroisesti ole toisin sovittu.

Edellä 1 momentissa mainitusta työvelvollisuudesta on vapaa:

1) se, joka lapsen tai muun avuttoman henkilön hoitamisen takia ei voi poistua kotoaan;

2) joka on sellaisessa virassa tai toimessa, jonka haltija, sen mukaan kuin erikseen on säädetty, on vapautettu asevelvollisuuden suorittamisesta sodan aikana; sekä

3) asevelvollinen, joka suorittaa sotapalvelusta.

Älköön ketään myöskään määrättäkö sellaiseen työhön, johon hän on ilmeisesti kyvytön tai johon häntä, sen mukaan kuin erikseen on säädetty, ei saa käyttää, älköönkä, elleivät erikoiset syyt vaadi, työhön määrättäkö henkilöä, joka on välttämätön sellaisen julkisen tai yksityisen laitoksen palveluksessa, jonka toiminnan jatkumista yleisen edun kannalta pidetään tärkeänä.

2 §. Määräyksen 1 §:ssä mainitun työvelvollisuuden voimaansaattamisesta antaa tasavallan presidentti, ja se voidaan antaa silloin, kun sotatilasta annetun lain säännökset tai osa niistä on saatettu noudatettavaksi. Kun sellainen määräys on annettu, tulee valtioneuvoston määrätä, mihin 1 §:ssä tarkoitettuun työhön työvelvollisuutta on sovellettava.

Edellä 1 momentissa mainitut määräykset on julkaistava virallisessa lehdessä, ja ne käyvät noudatettavaksi, niin pian kuin ne on julkaistu, sekä lakkaavat, vaikkei niitä sitä ennen olisikaan kumottu, kun sotatilasta annetun lain soveltaminen lakkaa.

3 §. Työvelvolliset kutsutaan työhön yleisellä kuulutuksella tai henkilökohtaisesti, ja tulee kutsusta käydä selville, milloin ja mihin kunkin työvelvollisen on saavuttava.

4 §. Työvelvollinen on määrättävä hänen kykynsä ja voimiensa mukaiseen työhön sekä huomioon ottamalla hänen perhesuhteensa ja terveydentilansa ja, mikäli mahdollista, asuinpaikkakunnalleen. Naista, joka ei ole täyttänyt kahtakymmentäyhtä vuotta, älköön määrättäkö työhön kotipaikkakuntansa ulkopuolelle.

Työvelvollisen on tehtävä sitä työtä ja siinä työpaikassa, joka kutsussa on ilmoitettu tai muutoin määrätty.

5 §. Tämän lain 2 §:n mukaan annetun määräyksen nojalla työhön kutsutulle on suoritettava palkka, joka vastaa paikkakunnalla samanlaisesta työstä yleensä suoritettavia palkkoja. Jolleivät työnantaja ja työntekijä palkasta sovi, määrää sen asianomaisen kunnanvaltuuston valitsema toimeenpanoelin, jonka päätöksestä voidaan, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, valittaa työvelvollisuuden toimeenpanoa varten asetetulle koko maata käsittäväle virastolle.

Työvelvollisen matkakustannukset hänen saapumisestaan työpaikkakunnalle ja palaamisestaan sieltä kotipaikkakunnalleen on myös korvattava.

Työn ajaksi on työvelvolliselle tarpeen vaatiessa valtion toimesta

varattava tilaisuus työpaikkakunnalla hankkia itselleen kohtuullinen ruoka ja majoitus.

Työhön kutsutulla työvelvollisella on suhteessaan työnantajaansa ne oikeudet ja velvollisuudet, joista säädetään työoloja koskevissa laeissa, kuitenkin niine rajoituksineen, jotka sotatilaa koskevien säännösten nojalla ehkä on määrätty. Työvelvollisen tapaturmakorvauksesta on, jollei hän sitä vakuutuksen nojalla saa, voimassa, mitä valtion työssä sattuneen tapaturman johdosta suoritettavasta korvauksesta on säädetty.

Kun työvelvollinen tämän lain nojalla määrätään yksityisen työnantajan työhön, on samalla huolehdittava siitä, että hänen palkansaantinsa on turvattu.

6 §. Rauhan aikana voidaan ryhtyä työvelvollisuuden toimeenpanon edellyttämiin valmisteluihin sekä antaa työvelvollisille ohjeita, jotka tarkoittavat heidän valmiuttaan työvelvollisuuden täyttämiseen.

Työvelvollinen Suomen kansalainen on velvollinen jo rauhan aikana vastaanottamaan jäsenyyden sodan aikaa varten asetettavissa lautakunnissa ja muissa sellaisissa hallintoelimissä, ja tulee hänen valtionvaroista suoritettavaa kohtuullista korvausta vastaan suorittaa niitä tehtäviä, jotka ovat välttämättömät hänen perehdyttämisekseen sodanaikaiseen toimeensa.

Asevelvollinen, joka on toistaiseksi vapautettu palveluksesta vakinaisessa väessä rauhan aikana, voidaan, ennekuin hän on täyttänyt neljäkymmentä vuotta, määrätä ottamaan osaa sodanaikaisiin tehtäviin perehdyttämistä varten järjestettäviin kursseihin ja harjoituksiin, kuitenkin yhteensä enintään kuudeksikymmeneksi päiväksi.

Edellä 3 momentissa mainittuihin kursseihin tai harjoituksiin määrätyle henkilöille annetaan, sen mukaan kuin valtioneuvosto päättää, joko määrätty palkka ynnä matkakustannusten korvaus saapumisesta työpaikkakunnalle ja palaamisesta sieltä kotipaikkakunnalle taikka ylläpito ja päiväraha kuten asevelvollisille, jolloin, viimeksi mainitussa tapauksessa, heidän muista palvelussuhteesta johtuvista oikeuksistaan sekä heidän omaisilleen suoritettavasta avustuksesta on vastaavasti voimassa, mitä asevelvollisiin ja heidän omaisiinsa nähden on säädetty.

7 §. Toisen työssä palkkaa vastaan olevaa asevelvollista älköön työnantaja hänen määräämisensä johdosta 6 §:n 3 momentissa mainittuihin kursseihin tai harjoituksiin työstään tai toimestaan erotako älköönkä työsuhdetta katsottako keskeytyneeksi. Älköön myöskään tähän lakiin perustuvaa työvelvollisuutta suorittamaan kutsuttua työstään tai toimestaan sen johdosta erotettako, jos se olosuhteisiin katsoen olisi pidettävä kohtuuttomana.

8 §. Jos joku kieltäytyy suorittamasta tämän lain nojalla hänen suoritettavakseen määrättyä työtä tai laiminlyö työvelvollisuuden toimeenpanosta annettujen määräysten noudattamisen, rangaistakoon häntä sakolla.

Työnantaja, joka rikkoo 7 §:ssä olevan kiellon, korvatakoon oikeuden vapaan harkinnan mukaan vahingon ja rangaistakoon, jos teko kohdistuu 6 §:n 3 momentin nojalla kursseihin tai harjoituksiin määrättyyn, sen ohessa sakolla.

9 §. Syyte tämän lain mukaan rangaistavasta rikoksesta on, vaikkei syytettyä pidetäkään vangittuna, oikeudessa käsiteltävä kiireellisesti, niinkuin rikoslain voimaannpanemisesta annetun asetuksen 26 §:ssä säädetään.

10 §. Kunnat ovat velvolliset, kukin alueellaan, avustamaan tämän lain toimeenpanossa.

11 §. Asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tämän lain soveltamisesta, niin myös säännökset työvelvollisuuden toimeenpanoviranomaisista ja asiain käsittelystä niissä.

Tämän lain 2 §:n nojalla voimaansaatetun työvelvollisuuden toimeenpanoelimityksessä on työnantajille ja työntekijöille varattava yhtäläinen edustus työ- ja palkkasuhteita koskevain asiain käsittelyssä ja ratkaisussa.

73. Asetus yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain soveltamisesta.

Annettu lokakuun 13 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 333)

Kansanhuoltoministerin esittelystä säädetään yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana 16 päivänä kesäkuuta 1939 annetun lain 11 §:n nojalla:

1 L u k u.

Työvelvollisuuden toimeenpanoviranomaiset.

1 §. Työvelvollisuuden toimeenpanoa johtaa ja valvoo kansanhuoltoministeriö, jonka alaisia kansanhuoltohallinnon piiritoimistot ja työvelvollisuuslautakunnat ovat.

2 §. Työvelvollisuuden soveltamisesta pitää kansanhuoltopiirin alueella huolta piiritoimisto.

3 §. Työvelvollisuuden toteuttamisesta aiheutuvat paikalliset tehtävät suorittaa työvelvollisuuslautakunta, johon kunnanvaltuusto tai, milloin kunnan alueen osa on liitetty toisen kunnan kansanhuoltolautakunnan alueeseen, asianomaisten kuntien valtuustot yhteistoimin valitsevat vaalikelpoisista kunnan jäsenistä puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä tasaluvun jäseniä ja saman määrän varajäseniä. Varapuheenjohtajalla, joka on kutsuttava työvelvollisuuslautakunnan kaikkiin kokouksiin, on äänioikeus vain lautakunnan puheenjohtajana toimiessaan.

Työvelvollisuuslautakunnan puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja on valittava tehtävään sopivista, työoloihin perehtyneistä hen-

kilöistä, joiden ei voida katsoa edustavan työnantajain eikä työntekijäin etua. Vaalista on ilmoitettava kansanhuoltoministeriölle ja piiritoimistolle.

Jäsenet ja varajäsenet on valittava siten, että puolet heistä edustaa työnantajia ja puolet työntekijöitä ja että he, mikäli mahdollista, edustavat eri ammattialoja. Asianomaisille edustaville työnantaja- ja työntekijäjärjestöille, jos sellaisia on paikkakunnalla, on annettava tilaisuus esittää ehdokkaansa jäseniksi.

Käsiteltäessä naispuolisia työvelvollisia koskevia asioita tulee lautakunnassa, mikäli siinä ei ole naisjäsentä, olla saapuvilla valtuuston valitsema naispuolinen lisäjäsen, jolla on kokouksessa puhe-, mutta ei äänivaltaa.

Työvelvollisuuslautakunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä vähintään yksi työnantaja ja yksi työntekijöitä edustava jäsen tai varajäsen on saapuvilla.

4 §. Paikallisten työnvälitys- ja työttömyysviranomaisten tulee omalla toimialallaan olla yhteistoiminnassa työvelvollisuuslautakuntien kanssa.

5 §. Alueilla tai paikkakunnilla, joilla erityiset sotilaalliset toimenpiteet ovat välttämättömiä, on piiritoimistojen ja työvelvollisuuslautakuntien noudatettava niitä määräyksiä, joita asianomaiset sotilasviranomaiset antavat maanpuolustukselle välttämätöntä tarkoitusta varten.

2 L u k u.

Toimeenpanoviranomaisten tehtävät.

6 §. Kansanhuoltoministeriön tulee:

1) tehdä, milloin olosuhteet niin vaativat, esitys työvelvollisuuden voimaansaattamisesta;

2) esittää valtioneuvoston määrättäväksi, mihin maanpuolustuksen etua välittömästi tai välillisesti tarkoittavaan työhön työvelvollisuutta on sovellettava;

3) johtaa ja valvoo työvelvollisuuden toimeenpanoa koko maassa sekä antaa siitä yleisiä ohjeita ja, tarpeen mukaan, yksityisiä määräyksiä paikallisille toimeenpanoviranomaisille;

4) määrätä, milloin syytä on, työvelvollisten siirtämisestä kansanhuoltopiirin alueelta toiseen;

5) pitää yleistä luetteloa siitä, miten työvoima jakautuu maassa eri toimialojen kesken, käyttäen tässä asianomaisten laitosten, järjestöjen ja yksityisten apua;

6) ratkaista piiritoimistojen ja työvelvollisuuslautakuntien päätöksistä ja toimenpiteistä tehdyt valitukset, joista, mikäli ne koskevat työhön kutsuttujen työ- ja palkkasuhteita, on sitä ennen kuuluttava ministeriön neuvottelukunnan jaostoa, minkä muodostavat jäävitön puheenjohtaja sekä yksi työnantaja ja yksi työntekijöitä edustava neuvottelukunnan jäsen; sekä

7) huolehtia siitä, että työvelvollisuutta ei sovelleta, mikäli vapaaehtoista tietä riittävää työvoimaa on saatavissa.

7 §. Piiritoimiston tulee:

1) huolehtia työvoiman asianmukaisesta jakautumisesta piiriin kuuluvien eri kuntien kesken;

2) määrätä, milloin syytä on, työvelvollisten siirtämisestä kansanhuoltopiiriin kunnasta toiseen, mikäli asiaa ei ole pidätetty kansanhuoltoministeriön ratkaistavaksi;

3) tehdä kansanhuoltoministeriölle esityksiä välttämättömästä työvelvollisten siirtämisestä kansanhuoltopiiriin alueelle tai sieltä pois;

4) pitää luetteloa siitä, miten työvoima jakautuu piirissä eri toimialojen kesken, ja antaa tästä selvityksiä kansanhuoltoministeriölle;

5) avustaa työnvälitysviranomaisia sijoitettaessa vapaaehtoisia työhön pyrkijöitä heille soveltuvaan työhön; sekä

6) ohjata ja valvoa piirin työvelvollisuuslautakuntien toimintaa.

8 §. Työvelvollisuuslautakunnan tulee:

1) huolehtia työvoiman asianmukaisesta jakautumisesta lautakunnan toimialueen eri yritysten ja työalojen kesken;

2) hankkia, mikäli vapaaehtoista työvoimaa ei ole saatavissa, työvelvollisuutta soveltamalla annettujen ohjeiden mukaisesti työvoimaa sellaisiin lautakunnan toimialueella suoritettaviin töihin, joissa työvelvollisia saadaan käyttää;

3) tehdä piiritoimistolle esityksiä työvoiman määräämisestä ja siirtämisestä lautakunnan toimialueelle, milloin siellä saatavissa oleva työvoima ei riitä;

4) tarvittaessa kutsua työvelvolliset työhön yleisellä kuulutuksella;

5) määrätä yksityinen työvelvollinen työhön ja, milloin työvelvollisia on lautakunnan toimialueelta siirrettävä, antaa hänelle siirtoa koskeva määräys, noudattaen, mikäli mahdollista, työpaikkakuntaan nähden työvelvollisen toivomuksia;

6) huolehtia yksissä neuvoin kansanhuoltolautakunnan kanssa työvelvollisten majoituksen ja muonituksen järjestämisestä, mikäli olosuhteet sitä vaativat, eikä se ole valtion viranomaisen toimesta tapahtunut;

7) pitää yksissä neuvoin kansanhuoltolautakunnan kanssa huolta, milloin työvelvollisia on lautakunnan toimialueelta siirrettävä, siirron toimeenpanemisesta;

8) pitää kunnassa olevista työvelvollisista luetteloa ja antaa piiritoimistolle tarpeelliset tiedot toimialueensa työvoimaoloista;

9) määrätä lautakunnan toimialueella tapahtuvaan työhön kutsutulle työvelvolliselle suoritettava palkka, jolleivät työnantaja ja työntekijä siitä sovi;

10) ratkaista ne muut yleisestä työvelvollisuudesta sodan aikana 16 päivänä kesäkuuta 1939 annetun lain 11 §:n 2 momentissa mainitut, työ- ja palkkasuhteita koskevat asiat, jotka eivät kuulu tuomioistuimen tai muun viranomaisen toimivaltaan; sekä

11) avustaa työnvälitysviranomaisia sijoitettaessa vapaaehtoisia työhön pyrkijöitä heille soveltuvaan työhön.

Milloin työvelvollinen on valtion tai kunnan virassa tai toimesta, voi viranomainen, joka on hänet nimittänyt tai ottanut virkaan tai toimeen, ilman työvelvollisuuslautakunnan toimenpidettäkin määrätä hänet tarvittaessa tässä asetuksessa tarkoitettuun, hänelle soveltuvaan työhön.

Lääkärit, hammaslääkärit, lääketieteenkandidaatit, apteekkarit, proviisorit, farmaseutit, apteekkioppilaat, koulutetut sairaanhoitajat ja mielisairaanhoitajat määrää työhön lääkintöhallitus. Mikäli tällä tavoin työhön määrätty henkilö joutuu hoitamaan valtion virkaa tai tointa, on lääkintöhallituksella oikeus määrätä hänelle maksettavaksi enintään virkaa tai tointa seuraava peruspalkka tai menosääntöön otettu palkkio.

3 L u k u.

Työpaikkojen määrääminen.

9 §. Milloin valtio, kunta, yritys, jossa valtiolla tai kunnalla on määräämisvalta, tai yksityinen yritys, joka valmistaa puolustuslaitoksen tilaamia tarvikkeita, on ilmoittanut tarvitsevansa työvelvollisia työssä, jota tässä asetuksessa tarkoitetaan, eikä työhön sopivaa vapaaehtoista työvoimaa ole saatavissa, osoitettakoon työvelvollisia ensi sijassa sanottuun työhön, jollei kansanhuoltoministeriö tai piiritoimisto toisin määrää.

10 §. Yksityinen työnantaja, joka haluaa työvelvollisia kutsuttaviksi sellaiseen työhön, mitä tässä asetuksessa tarkoitetaan, hakekoon työvelvollisten määräämistä siltä työvelvollisuuslautakunnalta tai piiritoimistolta, jonka toimialueella työ tulee suoritettavaksi.

Hakemukseen, josta tulee selvitä työn laatu ja aika, puuttuvien työntekijäin luku, peruste, minkä nojalla työvoiman saanti on välttämätöntä, ja työstä tulevat palkkaedut sekä työnantajan mahdollisuudet kuljettaa, majoittaa ja muonittaa työvelvolliset, on liitettävä hyväksyttävä selvitys siitä, että työntekijäin palkansaanti on turvattu. Ennen kuin hakemus voidaan hyväksyä, on otettava selko siitä, että työhön sopivaa vapaaehtoista työvoimaa ei ole saatavissa. Jos hakemukseen suostutaan, voidaan samalla määrätä, mitkä työvelvollisten muonituksesta, majoituksesta ja kuljettamisesta ehkä aiheutuvat menot työnantajan on korvattava.

Hyväksytyjen hakemusten mukaisesti tulee asianomaisen työvelvollisuuslautakunnan määrätä työnantajien työhön siihen sopivat työvelvolliset.

4 L u k u.

Rauhan ajan valmistelutoiminta.

11 §. Rauhan ajan valmistelutoiminnasta säädetään erikseen.

5 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

12 §. Työvelvollisia älköön määrättäkö työhön, ennen kuin on osoittautunut tai on varsin ilmeistä, ettei riittävää työvoimaa muuten ole käytettävissä.

13 §. Maanpuolustukseen tai siihen liittyviin erityisiin tehtäviin rauhan aikana vapaaehtoisena koulutettua henkilöä, joka sodan aikana viranomaisen määräyksen mukaisesti toimii sellaisessa tehtävässä, älköön muuhun työhön kutsuttako, jolleivät erikoiset syyt sitä vaadi.

14 §. Milloin työvelvollinen henkilö on välttämätön sellaisen julkisen tai yksityisen laitoksen palveluksessa, jonka toiminnan jatkumista yleisen edun kannalta pidetään tärkeänä, on laitosta, mikäli mahdollista, kuultava, ennen kuin hänet määrätään muuhun työhön.

15 §. Työvelvollista, joka työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain 6 §:n 2 momentin mukaan on vastaanottanut jäsenyyden sanotussa lainkohdassa mainitussa hallintoelimestä, älköön ilman pakottavaa syytä määrättäkö muuhun työhön.

Työvelvolliselle, joka on ottanut osaa työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain 6 §:n 3 momentissa mainittuihin kurseihin ja harjoituksiin, on, mikäli pakottava tarve ei muuta vaadi, varattava tilaisuus päästä sodan aikana siihen työhön tai ammattiin, johon hänet on kurseilla ja harjoituksilla valmennettu, sekä, mikäli mahdollista, hänen asuinpaikkakunnallaan.

Mitä edellä 2 momentissa on säädetty, on, mikäli mahdollista, sovellettava myös työvelvolliseen, jolle on annettu työvelvollisuudesta sodan aikana annetun lain 6 §:n 1 momentissa mainittuja ohjeita, mutta joka ei ole ottanut osaa kurseihin eikä harjoituksiin.

16 §. Työvelvollinen on työvelvollisuutta koskevissa asioissa sen työvelvollisuuslautakunnan alainen, jonka toimialueella hän on tai jolta hän on saanut työmääräyksen.

Työvelvollisuuslautakunnan määräyksestä, joka voidaan antaa myös yleisellä kuulutuksella, on lautakunnan toimialueella olevien työvelvollisten ilmoitauduttava lautakunnalle.

Työvelvolliselle, joka on ollut hänelle määrättyssä työssä kotipaikkakuntansa ulkopuolella, on työn päätyttyä työpaikkakunnan työvelvollisuuslautakunnan toimesta viipymättä varattava tilaisuus palata kotipaikkakunnalleen, jollei häntä ole heti määrättävä päättyneitä työtä vastaavaan työhön kotipaikkakunnan ulkopuolella.

17 §. Työhön määrätylle työvelvolliselle on työvelvollisuuslautakunnan toimesta annettava työkirja, johon merkitään työntekijän ja työnantajan nimet, sovittu tai määrätty palkka sekä työvelvollisen tekemän työn tai työajan määrä, mikä kultakin palkanmaksukaudelta on työnantajan toimesta oikeaksi todettava. Työvelvollisen on kuitattava saamansa palkka myös omaan työkirjaansa.

Palkka on työvelvolliselle maksettava, mikäli ei laissa toisin ole säädetty, seitsemän päivän väliajoin tai, jos työn toimittaminen kestää neljätoista päivää pitemmän ajan, vähintään kaksi kertaa kuu-kaudessa.

Työvelvollinen, jolle tulevaa palkkaa ei ole maksettu viimeistään kuuden päivän kuluessa palkanmaksupäivästä lukien, on esittämällä selvityksen suorittamastaan työstä ja maksamatta jääneestä palkasta oikeutettu saamaan lain mukaisen palkan työvelvollisuuslautakunnalta. Maksamansa palkan periköön lautakunta työnantajalta viipymättä laskulla, jonka sisältö saadaan ulosottaa häneltä ilman tuomiota tai päätöstä. Jolleivät palkka ja ulosotosta aiheutuneet kulut täten tule suoritetuiksi, korvataan ne kunnalle valtion varoista.

18 §. Jos työnantaja kahtena perättäisenä palkanmaksupäivänä laiminlyö työvelvollisten palkan suorittamisen, voi työvelvollisuuslautakunta päättää, että työvelvollisuuden soveltaminen työnantajan yrityksessä lopetetaan, mikäli lautakunta itse on siitä määrännyt, tai muussa tapauksessa esittää määräyksen antaneelle viranomaiselle, että työvelvollisuuden soveltaminen yrityksen osalta lakautetaan tai että yritykseen ryhdytään soveltamaan sotatilasta annetun lain 22 §:n säännöksiä.

19 §. Paitsi menoja, joista säädetään 17 §:n 3 momentissa, on valtion korvattava asianomaisille kunnille ne menot, joita niille on aiheutunut työvelvollisten asianmukaisesta muonituksesta, majoituksesta ja siirtämisestä tai kuljettamisesta paikkakunnalta toiselle ja jotka eivät koske kunnan omia töitä.

20 §. Työvelvollisuuslautakunnan päätökseen tai toimenpiteeseen tyytymätön saa siitä kirjallisesti valittaa piiritoimistoon viiden-toista päivän kuluessa siitä, kun hän sai päätöksestä tai toimenpiteestä tiedon. Valittajan tulee valitukseen liittää selvitys siitä, mistä päivästä valitusaika on laskettava. Jos valituksenalainen lautakunnan päätös koskee työvelvollisen työ- tai palkkasuhdetta, on valitus kuitenkin osoitettava kansanhuoltoministeriölle, mutta tässäkin tapauksessa annettava piiritoimistoon, joka varattuaan asianosaisille tilaisuuden tulla valituksen johdosta kuulluiksi lähettää valituksen oman lausuntonsa ohessa ministeriölle.

Piiritoimiston päätöksestä tai toimenpiteestä on vastaavasti sama valitusoikeus kansanhuoltoministeriöön. Oikeus tässä momentissa mainitun valituksen tekemiseen on myös asianomaisella työvelvollisuuslautakunnalla.

Valituksesta huolimatta voidaan päätös panna täytäntöön, jollei ylempi viranomainen toisin määrää.

21 §. Tarkemmat ohjeet ja määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa kansanhuoltoministeriö.

22 §. Tämä asetus tulee noudatettavaksi samalla, kuin määräys työvelvollisuuden voimaansaattamisesta annetaan.

74. Järjestyssääntö tullipakkahuoneissa ja tullimakasiineissa yleisön tarpeiksi asetettujen kärrijojen, työkalujen y. m. käyttömisestä.

Satamalautekunnan vahvistama elokuun 29 p:nä 1939.

1 §. Kaupunki asettaa kärrijoja, työkaluja ja muuta kalustoa tullipakkahuoneisiin ja tullimakasiineihin yleisön käytettäväksi.

Tätä kalustoa on huolellisesti ja tarpeellisella varovaisuudella käytettävä.

Kulkeminen ja tavarain kuljetus lattiaan sijoitettujen vaakojojen yli on ankarasti kielletty.

2 §. Kärrijojen, työkalujen, vaakojojen y. m. s. vieminen pois siitä huoneesta tai tullaosastosta, johon ne ovat sijoitetut, on sallittu ainoastaan kaupungin asianomaisen toimenhaltijan luvalla.

Tällainen toimenhaltija on asianomaisen satamakannantaosaston vahtimestari, kaupungin sitä varten asettama hallin esimies tai vaakamestari.

3 §. Joka tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttaa vahinkoa kärrijoille, vaaajoille, työkaluille tai muulle yleisön tarpeiksi asetetulle kaupungin omaisuudelle, on velvollinen viipymättä korvaamaan vahingon.

Asianomainen liike on vastuussa henkilökuntansa aiheuttamista vahingoista.

75. Tarkkailuluokkien perustaminen kansakouluihin.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 7 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1928 : 7)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin kansakouluihin saadaan perustaa n. k. tarkkailuluokkia tarpeen mukaan, että näiden luokkien korkein oppilasmäärä on oleva 10 sekä että näiden luokkien oppilaslukuja ei ole otettava huomioon kansakoululuokkien keskimääräistä oppilaslukua laskettaessa.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 10.

Sisällitys: 76. Vallilan asuntotonttien luovutusmuoto ja myyntiehdot sekä teollisuustonttien yleiset vuokraehdot, s. 161. — 77. Teollisuustonttien luovutusta koskevia määräyksiä, s. 161. — 78. Moottoriajoneuvojen suurin sallittu nopeus Helsingin kaupunkiin kuuluvalla Lauttasaaren sillan osalla, s. 162. — 79. Asetus siitä, missä tapauksessa alue liikenteen harjoittamiseen kaupunkialueella myönnetty lupa lakkaa olemasta voimassa, s. 163. — 80. Väestönsuojelulaki, s. 163. — 81. Laki yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista, s. 167.

76. Vallilan asuntotonttien luovutusmuoto ja myyntiehdot sekä teollisuustonttien yleiset vuokraehdot.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 25 p:itä 1939.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 517 ja 523 sekä kunn. as.-kok. 1929 : 64, 1936 : 65 ja 1937 : 37)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

- 1) hyväksyä Vallilan asuntotonttien luovutusmuodoiksi sekä vuokrauksen että myynnin;
- 2) määrätä, että tontteja alueelta myytäessä on noudatettava voimassa olevia myyntiehtoja, myös mikäli ne koskevat tontin rakentamista täyteen määrään, siitä riippumatta, onko tontille jo rakennettu;
- 3) oikeuttaa kiinteistölautakunnan, mikäli vuokraajat haluavat tonttinsa lunastaa ja kiinnityksenhaltijat siihen suostuvat, ilman huutokauppaa, arviohinnasta ja noudattamalla voimassa olevia myyntiehtoja edellisessä kohdassa mainituin lisäyksin, myymään uuteen asemakaavaehdotukseen merkityt tontit niiden vuokraajille;
- 4) —————;
- 5) hyväksyä Vallilan kaupunginosassa olevat teollisuustontit toistaiseksi vuokrattaviksi kaupunginvaltuuston 6 päivänä huhtikuuta 1920 ja 28 päivänä lokakuuta 1936 antamien määräysten mukaisesti; sekä
- 6) —————.

77. Teollisuustonttien luovutusta koskevia määräyksiä.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 13 p:itä 1939.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 517 ja 523 sekä kunn. as.-kok. 1937 : 37 ja 1938 : 101)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

- 1) että hyväksyttäessä asemakaava määrättyä kaupunginosaa varten on samalla tehtävä päätös teollisuustonttien kuten asuntotonttienkin luovutusmuodosta;

N:o 77 (jatk.)

2) että hyväksyttäessä rakennussuunnitelma kaupungin ulkopuolelle suunniteltua teollisuusaluetta varten on samalla päätettävä teollisuustonttien luovutusmuodosta tällä alueella;

3) että teollisuustontteja luovutetaan jo vahvistetun asemakaavan piirissä olevilla teollisuusalueilla Toukolan ja Vallilan kaupunginosissa sekä Salmisaaren kortteleissa n:ot 783 ja 784 sekä myynti-että vuokrausmenetelmää käyttäen;

4) että teollisuustontit Herttoniemen teollisuusalueen kortteleissa n:ot 51—56 luovutetaan sekä myynti- että vuokrausjärjestelmää käyttäen;

5) että teollisuustontit myydään ostajille ilman huutokauppaa ehdolla, että tontille määräajassa rakennettaviin rakennuksiin joko on sijoitettu tai tullaan sijoittamaan kaupungin kussakin tapauksessa erikseen suuruudelleen määräämä pääoma, uhalla, että ostaja muuten joutuu maksamaan tontista kaupungille kauppakirjassa määrätyn lisämaksun;

6) että kaupunginvaltuusto päättää teollisuustontin myymisestä ja sen hinnasta sekä muista kauppaehtoista kussakin tapauksessa erikseen;

7) että kiinteistölautakunta oikeutetaan vuokraamaan teollisuustontteja Herttoniemen teollisuusalueen kortteleista n:ot 51—56 noudattamalla kaupunginvaltuuston Vallilan teollisuustonttien vuokraamista varten vahvistamia sekä jälempänä mainittuja perusteita;

8) että uusilla teollisuusalueilla tontteja vuokrattaessa otetaan käytäntöön koko vuokrakautena samansuuruinen vuokra, jonka suuruus olosuhteet huomioonottaen määrätään kussakin tapauksessa erikseen, kuitenkin siten, että rahanarvon mahdollinen vaihtelu otetaan huomioon määräämällä vuokra riippuvaksi virallisesta elinkustannusindeksistä; sekä

9) että kiinteistölautakunta oikeutetaan, mikäli vuokraajat itse sitä haluavat, muuttamaan jo vuokrattujen teollisuustonttien vuokrat samansuuruisiksi koko vuokrakautena edellämainittuja perusteita noudattamalla.

78. Moottoriajoneuvojen suurin sallittu nopeus Helsingin kaupunkiin kuuluvalla Lauttasaaren sillan osalla.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös heinäkuun 18 p:ltä 1939.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on mainittuna päivänä vahvistanut maistraatin päätöksen 22 päivästä marraskuuta 1938, että kaikkien moottoriajoneuvojen suurin sallittu nopeus Helsingin kaupunkiin kuuluvalla Lauttasaaren sillan osalla on oleva 45 kilometriä tunnissa.

Maistraatti on heinäkuun 22 p:nä 1939 määrännyt, että mainittu päätös heti on astuva voimaan.

79. Asetus siitä, missä tapauksessa alueliikenteen harjoittamiseen kaupunkialueella myönnetty lupa lakkaa olemasta voimassa.

Annettu helmäkuun 21 p:nä 1939.

(*Suomen as.-kok. 1939 : 215*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 83 ja 1938 : 39*)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään sen lisäksi, mitä 30 päivänä joulukuuta 1937 moottoriajoneuvoliikenteestä annetussa asetuksessa on voimassa alueliikenteestä kaupunkialueella, seuraavaa:

Milloin maistraatti päättää rajoittaa alueliikenteessä kaupunkialueella käytettävien autojen lukumäärää, lakkaavat sitä ennen myönnetyt alueliikenneluvat olemasta voimassa niiden liikenneluvissa tarkoitettujen autojen osalta, joita ei kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona maistraatin päätös on tehty, ryhdytä käyttämään liikenteessä. Jos maistraatin päätös on tehty ennen tämän asetuksen voimaan tuloa, lasketaan mainittu kolmen kuukauden määräaika asetuksen julkaisemispäivästä.

80. Väestönsuojelulaki.

Annettu lokakuun 30 p:nä 1939.

(*Suomen as.-kok. 1939 : 374*)

1 L u k u.

Yleiset säännökset.

1 §. Väestönsuojelun tarkoituksena on väestön sekä valtion, kuntien ja yksityisten laitosten ja muun omaisuuden suojaaminen vihollisen ilmahyökkäyksiltä sekä muulta toiminnalta ja sellaisen toiminnan vaikutusten rajoittaminen ja lieventäminen.

2 §. Niillä paikkakunnilla, joissa väestönsuojelu 10 §:ssä mainitun yleissuunnitelman mukaan on toteutettava:

valtio pitää huolen omien virastojensa ja laitostensa suojelusta sekä niistä väestönsuojelutoimenpiteistä, joita tämän lain tai sen mukaan, kuin siitä erikseen on säädetty, muut eivät ole velvollisia suorittamaan;

kunta pitää huolen virastojensa ja laitostensa suojelusta sekä kunnan alueella tapahtuvasta, sen asukkaita varten yhteisesti tarvittavasta muusta väestönsuojelusta, mikäli ei ole toisin säädetty; sekä yksityiset laitokset, yhtiöt ja muut yhtymät, kiinteistöjen omistajat sekä yksityiset kansalaiset huolehtivat omaisuutensa suojeleluun kuuluvista toimenpiteistä sekä henkilökohtaisesta suojelusta, niinkuin siitä on erikseen säädetty.

3 §. Rauhan aikana järjestetään valmentautuminen väestönsuojelutehtäviin vapaaehtoisuuden perusteella.

Valtioneuvosto voi kuitenkin, milloin se väestönsuojeluvalmi-

den kannalta osoittautuu tarpeelliseksi, määrätä, että jokainen Suomen kansalainen ja pysyväisesti Suomessa asuva ulkomaalainen, jolle viimeainittuun nähden ole vastavuoroisesti toisin sovittu, on velvollinen osallistumaan väestönsuojelutehtäviin, ei kuitenkaan kauempaa kuin kolmekymmentäkuusi tuntia vuodessa, ellei tätä aikaa erikoisista syistä pitennetä enintään seitsemäksikymmeneksi kahdeksi tunniksi vuodessa.

Sodan aikana on jokainen 2 momentissa tarkoitettu henkilö velvollinen suorittamaan hänelle määrättäviä väestönsuojelutehtäviä.

Väestönsuojelutehtävä virastossa ja laitoksessa kuuluu julkisessa virassa tai toimessa olevan henkilön virkavelvollisuuksiin.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettusta väestönsuojeluvollisuudesta ovat vapautettuja henkilöt, jotka ovat kuuttatoista vuotta nuorempia tai kuuttakymmentä vuotta vanhempia.

2 L u k u.

Väestönsuojelun järjestysmuoto.

4 §. Väestönsuojelu on sisäasiainministeriön valvonnan alainen. Sitä johtaa sisäasiainministeriön väestönsuojeluasiainosasto, jonka päällikkö toimii maan väestönsuojelupäällikkönä.

Valtioneuvosto voi alistaa väestönsuojelun tai osan siitä siksi ajaksi, kun maa tai osa siitä on julistettu sotatilaan tai kun sotatilalain säännökset on osittain saatettu voimaan, sotilasjohdon alaiseksi.

5 §. Lääninhallitus johtaa ja valvoo väestönsuojelua läänissä.

Väestönsuojeluasiain esittelystä lääninhallituksessa sekä väestönsuojelun järjestelystä ja johtamisesta läänissä huolehtii lähinnä lääninhallitukseen kuuluva väestönsuojelun tarkastaja, ellei näitä tehtäviä voida antaa lääninhallituksen muun virkamiehen suoritettavaksi. Tarpeen mukaan voidaan väestönsuojelun tarkastajalle määrätä apulainen.

6 §. Väestönsuojelutehtävien suorittamista varten voidaan perustaa seuraavat virat ja toimet:

sisäasiainministeriöön väestönsuojelupäällikön, väestönsuojelupäällikön apulaisen, jaostopäällikön, toimistopäällikön, jaostoininöörin ja toimistoupseerin;

väestönsuojelukeskouluun koulunjohtajan, koulunjohtajan apulaisen, opetusupseerin ja varastonhoitajan; sekä

lääninhallitukseen väestönsuojelutarkastajan ja väestönsuojelutarkastajan apulaisen.

Edellä tässä pykälässä lueteltuja virkoja tai toimia voi olla eri luokkaisia.

7 §. Kunnalle kuuluvien väestönsuojelutehtävien hoitamista varten voidaan kuntaan perustaa väestönsuojelulautakunta, jolle hyväksyttävä ohjesääntö on alistettava lääninhallituksen tarkastettavaksi ja vahvistettavaksi.

8 §. Sodan aikaa varten tarpeellisista väestönsuojeluelimistä ja niiden tehtävistä säädetään erikseen.

9 §. Sikäli kuin väestönsuojelutoimintaan kuuluvia tehtäviä ja toimenpiteitä rauhan aikana kuuluu jo olemassaolevien laitosten ja järjestöjen toimialaan, nämä huolehtivat niistä yhteistoiminnassa väestönsuojeluviranomaisten kanssa.

3 L u k u.

Väestönsuojelun valmistelu ja toimeenpano.

10 §. Valtioneuvosto vahvistaa väestönsuojelun yleissuunnitelman, jossa määrätään suojeltavat paikkakunnat ja niiden luokittelu sekä väestönsuojeluun kuuluvien toimenpiteiden toteuttamisperiaatteet.

11 §. Jokaista 10 §:ssä tarkoitetussa yleissuunnitelmassa määrättävää kuntaa sekä siinä mainittavia keskusvirastojen alaisia hallinnonhaaroja varten on laadittava väestönsuojelujärjestys, jossa sanottuun yleissuunnitelmaan nojautuen määritellään kuntaa sekä kysymykseen tulevaa hallinnonhaaraa varten väestönsuojelun yleisjärjestely, suojelutoimenpiteet, niiden aiheuttamien kustannusten enimmäismäärät sekä sanottujen kustannusten jakaantuminen tämän lain perusteella.

Väestönsuojelujärjestyksen kuntaa varten laatii asianomainen väestönsuojelulautakunta teollisuus- ja muiden laitosten edustajien kanssa. Siltä osalta, joka koskee kunnalle kuuluvaa väestönsuojelua, hyväksyy väestönsuojelujärjestyksen kunnan valtuusto.

Väestönsuojelujärjestys on alistettava lääninhallituksen tarkastettavaksi ja vahvistettavaksi, ja on asianomaisella oikeus toimittaa muistutuksensa päätöstä vastaan lääninhallitukselle kaupungissa neljäntoista päivän kuluessa siitä, kuin päätös on julkipantu, ja maalla kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kuin päätös on julkiluettu.

Lääninhallituksen päätökseen tyytymättömällä on valta säädettyssä järjestyksessä hakea siihen muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta.

Suojelujärjestykset väestönsuojelun yleissuunnitelmassa mainittuja valtion hallinnonhaaroja varten laatii asianomainen keskusvirasto ja ne vahvistaa asianomainen ministeriö kuultuaan sisäasiainministeriötä.

12 §. Sisäasiainministeriö voi uskoa vapaaehtoisille järjestöille ja yhtymille suoritettavaksi määrättyjä väestönsuojelutehtäviä.

4 L u k u.

Väestönsuojelun kustannukset.

13 §. Tässä laissa mainituista väestönsuojelutoimenpiteistä aiheutuvista kustannuksista suorittaa:

valtio ne, jotka johtuvat sen virastojen ja laitosten suojelusta ja niiden toiminnan jatkumisesta, sekä ne muut kustannukset, joita kunnat ja yksityiset eivät ole velvolliset suorittamaan;

kunta ne, jotka johtuvat sen virastojen ja laitosten suojelusta ja niiden toiminnan jatkumisesta ja tämän lain 2 §:n mukaan kunnalle kuuluvista väestönsuojelutehtävistä sekä niiden suorittamiseen tar-

vittavista välineistä, ei kuitenkaan henkilökohtaisten kaasusuojeluvälineiden hankinnasta johtuvista kustannuksista enempää kuin puolet.

Yksityiset laitokset, yhtiöt ja muut yhtymät, kiinteistöjen omistajat sekä yksityiset kansalaiset suorittavat niille kuuluvista väestönsuojelutehtävistä johtuvat kustannukset, sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

14 §. Jos väestönsuojelusta aiheutuvat kustannukset tulevat kunnalle huomattavan rasittaviksi tai kustannuksia aiheuttavista toimenpiteistä on erikoista etua maanpuolustukselle, on kustannukset osaksi tai kokonaan korvattava valtion varoista.

15 §. Jos valtio antaa vapaaehtoisille yhdistyksille tai muille yhteisöille tehtäviä, jotka tämän lain taikka sen nojalla annettujen määräysten mukaan kuuluvat valtiolle taikka joiden suorittamisesta aiheutuu erityisiä kustannuksia, voidaan niille myöntää avustusta valtion varoista.

16 §. Rauhan aikana tapahtuvasta valmentautumisesta väestönsuojelutehtäviin ja sodan aikana suoritettavasta väestönsuojelupalveluksesta ei makseta palkkiota valtion varoista.

Erikoistehtävien hoitamisesta rauhan aikana voidaan kuitenkin suorittaa korvausta valtion varoista.

17 §. Väestönsuojelupäällystön koulutuksen ja väestönsuojelun teknillisen kokeilu- ja neuvontatyön järjestää ja kustantaa valtio.

Paikalliset väestönsuojeluviranomaiset huolehtivat, noudattaen siitä annettuja ohjeita, väestön ja paikallisten väestönsuojeluelinten koulutuksesta yhteistoiminnassa asianomaisen suojeluskunnan, paikallisten palo- ja poliisiviranomaisten sekä vapaaehtoisten yhdistysten kanssa.

5 L u k u.

Erinäiset säännökset.

18 §. Väestönsuojelupalveluksessa sattuneesta tapaturmasta on suoritettava korvausta valtion varoista samojen perusteiden mukaan, kuin työntekijäin tapaturmakorvauksesta on säädetty.

Väestönsuojelupalveluksessa valtion viran tai toimen haltijalle sattuneesta tapaturmasta suoritetaan korvausta, niinkuin heidän tapaturmakorvauksestaan on erikseen säädetty.

19 §. Jos väestönsuojelun tarkastuksessa taikka muutoin havaitaan, että väestönsuojelua varten tämän lain tai erikseen annettujen säännösten perusteella annettua määräystä suorittaa jokin tehtävä tai työ ei ole noudatettu, on lääninhallituksella oikeus määrätä se määrääjän kuluessa suoritettavaksi. Jos määräystä ei noudateta, velvoittakoon lääninhallitus niskoittelevan siihen uhkasakolla tai määrätkään, että tehtävä saadaan suorittaa laiminlyöjän kustannuksella.

Jos jotakin teetetään laiminlyöjän puolesta, suoritettakoon tarpeelliset kustannukset ennakolta valtion varoista, ja ne voidaan asianomaiselta ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä.

20 §. Joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettuja määräyksiä, rangaistakoon, milloin siitä ei ole rangaistusta muualla

säädetty, sekolla taikka, jos asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, enintään kuuden kuukauden vankeudella.

21 §. Asetuksella annetaan tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta sekä määräykset väestönsuojelussa tarvittavien suojeluvälineiden tarkastuksesta ja myynnistä.

22 §. Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 1939.

81. Laki yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista.

Annettu lokakuun 30 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 375)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Valtioneuvoston vahvistamassa väestönsuojelun yleissuunnitelmassa määrättyillä, uhanalaisessa asemassa olevilla paikkakunnilla, joilla ei voida väestönsuojelua muutoin tarkoitustaan vastaavasti järjestää, on yleissuunnitelmassa määrättyyn ajankohtaan mennessä:

1) mainitussa yleissuunnitelmassa luetelluissa teollisuus- ja muissa laitoksissa rakennettava suunnitelmanmukaiset väestönsuojelurakenteet sanottujen laitosten ja niissä työskentelevien suojaamiseksi, sekä muissa sodan aikana toimivissa teollisuus- tai niihin verrattavissa laitoksissa tehtävä niissä työskentelevien suojaamiseksi räjähdyspommien sirpaleita, lohkaraita ja paineaallon vaikutusta kestävä sekä tarpeen mukaan rakennussortumilta ja kaasuilta suojaavat suojalaitteet;

2) vähintään kaksikerroksisissa kivitaloissa, joissa on ainakin kaksikymmentä asuin- tai liikehuonetta ja joiden tilavuus on vähintään 2,500 kuutiometriä, itse taloon tai sen läheisyyteen tehtävä taloon jääviä asukkaita varten väestönsuojat, jotka suojaavat asukkaat rakennuksen sortumalta sekä räjähdyspommien sirpaleilta ja paineaallon vaikutukselta sekä myös kaasuilta;

3) rakennusten paloturvallisuutta varten poistettava palovaaraa huomattavasti lisäävät esineet ullakoilta sekä ryhdyttävä muihin rakennusten syttyväisyyden vähentämistä ja palon leviämisen estämistä tarkoittaviin suojelutoimenpiteisiin, jotka määrätään väestönsuojelun yleissuunnitelmassa;

4) hankittava valaistuksen säännöstelyyn tarvittavat välineet;

5) hankittava laitoksessa, työpaikassa ja asuintalossa tarpeellista suojelupalvelua varten välttämättömät suoje- ja toimintavälineet; sekä

6) hankittava henkilökohtaiset suojeluvälineet.

Edellä 1 momentissa mainitun asuinrakennuksen omistajaa ei kuitenkaan voida velvoittaa rakenteellisiin suojelutoimenpiteisiin, joista aiheutuvat kustannukset nousevat yli kolmen prosentin rakennuksen arvosta; paloturvallisuustoimenpiteiden osalle saa tulla enintään yksi kolmasosa tästä määrästä.

Sisäasiainministeriöllä on oikeus myöntää helpotuksia tässä pykälässä säädettyjen velvollisuuksien täyttämisestä.

2 §. 1 §:ssä mainitut väestönsuojelutoimenpiteet määritellään yksityiskohtaisesti väestönsuojelujärjestyksissä, joista on erikseen säädetty.

Väestönsuojelujärjestyksissä on myös määriteltävä niiden paikkakuntien osalta, jotka yleissuunnitelman mukaan eivät ole uhanalaisessa asemassa, kysymykseen tulevat 1 §:ssä tarkoitetut suojelutoimenpiteet.

3 §. Tässä laissa mainittujen väestönsuojelutoimenpiteiden aiheuttamista kustannuksista suoritetaan:

1) yksityinen laitos, yhteisö ja muu yhtymä ne, jotka johtuvat sen omaisuuteen sekä henkilökuntaan työn aikana kohdistuvasta suojelusta, kuitenkin siten, että jos kustannuksia aiheuttavista toimenpiteistä on väestönsuojelujärjestyksessä mainittua hyötyä paikkakunnan väestönsuojelulle, eikä niistä ole saatu valtiolta korvausta, maksavat asianomaiset laitokset, yhtiöt ja muut yhtymät kustannuksista kaksi kolmannesta, loppuosan jäädessä asianomaisen kunnan maksettavaksi;

2) asuinrakennuksen omistaja ne, jotka johtuvat 1 §:n 1 momentin 2, 3 ja 5 kohdassa tarkoitetuista suojelutoimenpiteistä;

3) yksityinen kansalainen ne, jotka johtuvat hänen ja huollettaviensa henkilökohtaisista suojeluvälineistä; sekä

4) valaisimien haltija ne, jotka johtuvat valaistuksen säännöstelystä.

4 §. Jos väestönsuojelusta aiheutuvat kustannukset tulevat yksityiselle henkilölle, laitokselle tai yhtymälle huomattavan rasittaviksi tai kustannuksia aiheuttavista toimenpiteistä on paikkakunnan väestönsuojelulle taikka maanpuolustukselle erikoista etua, on ne kokonaan tai osaksi korvattava valtion varoista.

5 §. Sotatilän vallitessa tai sinä aikana, jolloin sotatilasta annetut säännökset ovat osittain voimassa, voidaan toimeenpanna väestönsiirtoja, määrätä rakennettavaksi suojelulaitteita, pakko-otolla hankkia väestönsuojeluun sopivia varusteita sekä siinä tarvittavia tiedoitus- ja kuljetusvälineitä kuin myös ryhtyä muihin väestönsuojelua varten välttämättömiin toimenpiteisiin, noudattaen soveltuvin kohdin, mitä sotatilasta annettussa laissa on säädetty.

6 §. Mitä väestönsuojelulaissa on säädetty määrätyn väestönsuojelutehtävän suorittamatta jättämisestä sekä mainitun lain ja sen nojalla annettujen määräyksien rikkomisesta, on vastaavasti sovellettava tämän lain mukaan määrätyn tehtävän suorittamatta jättämiseen sekä tämän lain ja sen nojalla annettujen määräyksien rikkomiseen nähden.

7 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

8 §. Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 1939.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 11.

Sisällys: 82. Asetus väestönsuojelulain täytäntöönpanosta, s. 169. — 83. Avustuksen myöntäminen yksityisten rakentamia väestönsuojia varten, s. 173. — 84. Laki henkikirjoituksesta, s. 173. — 85. Lisäys taksaan maksujen kantamiseksi Helsingin kaupungin teurastamolla teurastettujen eläinten suolien alkuperätodistuksista, s. 174. — 86. Lisäykset Helsingin linja-autoaseman toimistomaksuihin, s. 175. — 87. Itsenäisyyspäivältä urakkatyön tekijöille suoritettavan palkan määräämistapa, s. 175. — 88. Laki asevelvollisuuslain muuttamisesta, s. 175. — 89. Laki vuoden 1939 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1940, s. 176. — 90. Helsingin kaupungin erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista kannettavista maksuista vahvistetun taksan soveltaminen, s. 177. — 91. Helsingin kaupungin satamalautakunnan johtosäännön muutos, s. 177. — 92. Eläkkeen myöntäminen viranhaltijalle, jonka palvelus ei ole ollut nuhteeton, s. 177. — 93. Niiden lomakekaavojen muuttaminen, joiden mukaan tulot on ilmoitettava kunnallisverotusta varten, s. 178. — 94. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien A- ja B-osastojen järjestyssääntö, s. 179. — 95. Työttömien naisten ottamisessa Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osastolle toistaiseksi noudatettavat ohjeet, s. 180. — 96. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osaston järjestyssääntö, s. 182. — 97. Helsingin kaupungin kirjaston lainaussääntöjen muutos, s. 184. — 98. Kiinteistötoimiston vuokra-
saatavien periminen, s. 184.

82. Asetus väestönsuojelulain täytäntöönpanosta.

Annettu joulukuun 8 p:nä 1939. (Lyhennysoite)

(Suomen as.-kok. 1939 : 511)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään väestönsuojelusta 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun lain nojalla:

1 L u k u.

Väestönsuojelun järjestysmuoto.

1 §. Väestönsuojelutehtävien hoitamista varten kuntaan asetetun väestönsuojelulautakunnan tai muun väestönsuojelusta huolehtivan kunnallisen lautakunnan tulee rauhan aikana pitää huolta kunnalle kuuluvan väestönsuojelun valmistelusta sekä toimia muutoinkin kunnan väestönsuojelun edistämiseksi sekä siinä havaittujen puutteiden poistamiseksi.

Väestönsuojelulautakunnan tulee tarpeen mukaan olla yhteistoiminnassa niiden valtion ja kunnan viranomaisten sekä sellaisten järjestöjen kanssa, joiden toiminnalla on yhteyttä väestönsuojelun kanssa.

2 §. Väestönsuojelulautakunnassa on puheenjohtaja ja vähintään neljä jäsentä sekä kaksi varajäsentä, jotka valtuusto valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Vaalikelpoisuudesta ja valitun oikeudesta kieltäytyä väestönsuojelulautakunnan jäsenyydestä on soveltuvin kohdin voimassa, mitä kaupungin ja kunnan valtuutetuista on säädetty.

Läänin väestönsuojelutarkastajaa älköön valittako väestönsuojelulautakuntaan toimialueellaan.

3 §. Väestönsuojelulautakunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ollessa esteineinä valitaan puheenjohtaja siksi kertaa.

Lautakunnan kokoontumiseen, päätösvaltaisuuteen ja asiain käsittelyyn kuin myös valitusoikeuteen nähden sen päätöksistä noudatettakoon soveltuvin kohdin, mitä palolautakunnasta on säädetty.

4 §. Kunnan alueen puitteissa tapahtuvan väestönsuojelutoiminnan johtamista varten sodan ajan varalta tulee jokaisessa kunnassa, jossa väestönsuojelulain 10 §:ssä tarkoitetun yleissuunnitelman mukaan väestönsuojelu on järjestettävä, olla väestönsuojelupäällikkö, jonka maan väestönsuojelupäällikkö siihen tehtävään määrää.

Jos kunnassa on useampia suojeltavia paikkakuntia, voi maan väestönsuojelupäällikkö niihin määrätä sodanaikaisen väestönsuojelutoiminnan johtamista varten suojelujohtajat.

Suojelujohtaja on edellä mainitussa tarkoituksessa määrättävä myös kuhunkin valtion, kunnan ja yksityisen laitokseen ja virastoon, jossa väestönsuojelu on järjestettävä.

Muista sodan aikana tarpeellisista väestönsuojeluelimistä otetakoon määräykset väestönsuojelulain 11 §:ssä tarkoitettuun väestönsuojelujärjestykseen.

Tarkemmat ohjeet sodan aikaa varten määrättyjen väestönsuojeluelinten tehtävistä ja 3 momentissa mainittujen suojelujohtajien määräämisestä antaa sisäasiainministeriö.

5—9 §§. -----

2 L u k u.

Väestönsuojelun viran ja toimen haltijat sekä heidän tehtävänsä.

10—21 §§. -----

3 L u k u.

Väestönsuojelun valmistelu ja kustannukset.

22 §. Ohjeet väestönsuojelulain 11 §:ssä mainitun väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta antaa sisäasiainministeriö, joka myös määrää ajankohdan, johon mennessä väestönsuojelujärjestys on viimeistään laadittava ja jätettävä kunnanvaltuuston hyväksyttäväksi.

23 §. Kunnanvaltuuston tulee kiireellisesti käsitellä sille jätetty väestönsuojelujärjestysehdotus ja alistaa sen hyväksymistä koskeva päätöksensä asianomaisen lääninhallituksen vahvistettavaksi.

Lääninhallituksen tulee väestönsuojelujärjestysehdotuksesta hankkia sisäasiainministeriön väestönsuojeluasiainosaston lausunto ja muu tarpeelliseksi katsomansa selvitys sekä vahvistaa suojelujärjestysehdotus muuttamattomana tai palauttaa se kunnanvaltuustolle tarpeellisin osin täydennettäväksi ja korjattavaksi.

Väestönsuojelujärjestyksen vahvistamispäätöksestä on lääninhallituksen kysymyksessäolevan kunnan ilmoitustaululle julkipantavalla kuulutuksella annettava tieto asianomaisille, joilla sitten on valta säädetyssä ajassa kuulutuksen julkipanosta lukien tehdä valituksensa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Tässä kuulutuksessa on samalla mainittava, missä asianomaisilla on tilaisuus saada tieto vahvistuspäätöksestä ja sen perusteena olevista asiakirjoista.

3 momentissa mainitun kuulutuksen julkipanosta on lääninhallituksen liitettävä selvitys väestönsuojelujärjestyksen vahvistamispäätöksen asiakirjoihin.

Kappale väestönsuojelujärjestyksen vahvistamispäätöstä on toimitettava sisäasiainministeriön väestönsuojeluasiainosastolle.

24 §. Asianomaisen kunnan tai hallinnonhaaran väestönsuojelujärjestykseen nojautuen on jokaista suojeltavaa paikkakuntaa ja suojeluvollista valtion, kunnan ja yksityisen laitosta sekä virastoa kuin myös maaseudun valvontaosaa varten laadittava väestönsuojelun täytäntöönpanosuunnitelma, jossa yksityiskohtaisesti määritellään kysymykseen tulevat suojelutoimenpiteet sekä niiden toteuttaminen.

Tarkemmat määräykset ja ohjeet täytäntöönpanosuunnitelman laatimisesta antaa sisäasiainministeriö.

25 §. Mikäli kunnan väestönsuojelujärjestyksen vahvistamisen jälkeen syntyy epäilystä väestönsuojelulain 13 §:ssä tarkoitettujen kustannusten jakaantumisesta kunnan ja valtion kesken, ratkaisee tämän kysymyksen asianomainen lääninhallitus. Lääninhallituksen tällaisesta päätöksestä saadaan hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saannista.

Valituksen voi sisäasiainministeriö tehdä valtion edun valvomiseksi.

26 §. Jos kunta haluaa valtion varoista saada väestönsuojelulain 14 §:ssä tarkoitettua avustusta väestönsuojelun aiheuttamista kustannuksista, on tällaista avustusta haettava sisäasiainministeriöltä, mutta on anomus siitä toimitettava asianomaiselle lääninhallitukselle. Tähän hakemukseen, joka lääninhallituksen on lähetettävä oman lausuntonsa kera sisäasiainministeriölle, on liitettävä laskelma kustannuksien suuruudesta taikka selvitys siitä, että kyseessäolevia kustannuksia aiheuttavista toimenpiteistä on erikoista etua maanpuolustukselle.

Mainittua avustusta, jota voidaan hakea ennenkuin kyseessä olevia suojelutoimenpiteitä on suoritettu, on haettava viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun se työ on suoritettu tai ne suojeluvälineet hankittu, joiden johdosta kerrotut kustannukset ovat aiheutuneet, ja on kunnan anomukseen liitettävä luotettava selvitys mainitun ajan alkamisesta.

Mikäli vapaaehtoiset järjestöt, jotka suorittavat valtion niille antamia väestönsuojelutehtäviä, haluavat saada valtion varoista väestönsuojelulain 15 §:ssä edellytettyä avustusta, on sitä anottava sisäasiainministeriöltä.

4 L u k u.

Erinäiset säännökset.

27 §. Väestönsuojelulain 18 §:ssä tarkoitetun tapaturmakorvauksen hakemiseen, määräämiseen ja maksamiseen nähden on voimassa, mitä mainitussa suhteessa valtion työssä olevain työntekijäin sekä valtion viran ja toimen haltijain tapaturmavakuutuksesta on erikseen säädetty.

28 §. Lääninhallituksen väestönsuojelulain 19 §:n nojalla antama määräys suorittaa mainitussa lainkohdassa tarkoitettu väestönsuojelutehtävä tai työ on kirjallisesti laadittuna annettava todistettavasti tiedoksi asianomaisille. Määräyksessä on samalla mainittava se aika, jonka kuluessa kysymyksessäoleva tehtävä on viimeistään suoritettava.

Jos toimitetussa jälkitarkastuksessa havaitaan, ettei 1 momentissa mainituin tavoin annettua määräystä suorittaa sanottu tehtävä ole noudatettu, on väestönsuojelutarkastajan niskoittelevan velvoittamiseksi siihen uhkasakolla tai määräyksen saamiseksi, että tehtävä saadaan suorittaa laiminlyöjän kustannuksella, kirjallisesti ilmoitettava siitä lääninhallitukselle.

29 §. Määräykset siitä, millä tavoin väestönsuojelulain 3 §:n 3 momentissa tarkoitetut suojeluvolliset sodan aikana kutsutaan väestönsuojelutehtäviin, otettakoon mainitun lain 11 §:ssä tarkoitettuun väestönsuojelujärjestykseen.

Siellä missä ei ole vahvistettua väestönsuojelujärjestystä, kutsutakoon asianomaiset väestönsuojelutehtäviin sisäasiainministeriön määräämällä tavalla.

30 §. — — — — —

31 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sisäasiainministeriö.

83. Avustuksen myöntäminen yksityisten rakentamia väestönsuojia varten.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 4 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 80 ja 81)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä periaatteessa, että niille yksityisille talonomistajille, jotka vilkasliikenteisillä paikoilla suostuvat rakentamaan lakimääräistä väestönsuojaa suuremman väestönsuojan yleisenä väestönsuojana käytettäväksi, voidaan suorittaa siitä aiheutuvat lisäkustannukset.

84. Laki henkikirjoituksesta.

Annettu syyskuun 1 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 299)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 420)

1 §. Valtakunnan väestöstä ja kiinteistöistä pidetään henkikirjaa erikseen jokaisen kunnan osalta.

2 §. Kukin Suomen kansalainen sekä Suomessa asuva ulkomaalainen on, jäljempänä säädetyn poikkeuksin, vuosittain henkikirjoitettava siinä kunnassa, jossa hänellä 1 päivänä tammikuuta on varsinainen asuntonsa ja kotinsa.

Jos henkilöllä tällöin ei ole maassa varsinaista asuntoa ja kotia, henkikirjoitettakoon hänet siinä kunnassa, missä hän pääasiallisesti oleskelee, tahi, jollei siitä ole selvitystä, siellä, missä hänellä toimensa, ansionsa tai muiden olosuhteiden perusteella voidaan katsoa olevan asunto ja koti.

3 §. Avioliitossa syntynyt lapsi, joka ei ole täyttänyt kuutta-toista vuotta, henkikirjoitetaan samassa kunnassa kuin hänen isänsä. Jos isä on kuollut tai lapsi muuten on äitinsä kasvatettavana, henkikirjoitettakoon hänet samassa kunnassa kuin äiti taikka, jollei hän ole kummankaan vanhempansa kasvatettavana, siinä kunnassa, jossa hänellä on 2 §:ssä tarkoitettu asunto ja koti.

Avioliiton ulkopuolella syntynyt lapsi, joka ei ole täyttänyt kuuttatoista vuotta, henkikirjoitetaan samassa kunnassa kuin se, joka lain mukaan tai oikeuden määräyksestä on lapsen huoltajana.

4 §. Henkilöä, joka on muuttanut maasta ja asettunut ulkomaille vakinaisesti asumaan, ei täällä henkikirjoiteta.

Muu kuin 1 momentissa mainittu ulkomailla oleskeleva Suomen kansalainen on täällä edelleen henkikirjoitettava siinä kunnassa, jossa hän maasta lähtiessään oli tai jossa hänen 2 §:n mukaan olisi pitänyt olla henkikirjoitettuna.

Laivan päällystöön tai miehistöön kuuluva henkilö henkikirjoitetaan, kuten edellisessä momentissa on säädetty.

5 §. Satunnainen poissaolo kotipaikkakunnalta työansion tahi laadultaan ohimenevän toimen tai oleskelun vuoksi älköön aiheut-

tako muutosta henkikirjoituspaikkaan. Satunnaisesti älköön pois-
saoloa kuitenkaan katsottako, jos se samassa kunnassa on kestänyt
tai on tarkoitettu kestämaan yhtämittäisesti vuotta kauemmin,
ellei siihen ole ollut syynä opiskelu tahi sairaus.

Henkilöä, joka suorittaa asevelvollisuuttaan tai on otettu sai-
raalaan, parantolaan, rangaistus-, työ- tai kasvatuslaitokseen tahi
muuhun sellaiseen laitokseen taikka vastaavissa olosuhteissa muu-
ten hoidettavaksi, älköön tämän vuoksi henkikirjoitettako siinä
kunnassa, jossa asevelvollisuutta suoritetaan tai laitos taikka hänen
hoitopaikkansa sijaitsee, vaan merkittäköön hänet henkikirjaan
siellä, missä hän oli tai hänen 2 §:n mukaan olisi pitänyt olla henki-
kirjoitettuna joutuessaan asevelvollisuuttaan suorittamaan tai lai-
tokseen taikka hoidettavaksi, jollei sen jälkeen olosuhteissa ole
tapahtunut sellaisia muutoksia, joiden perusteella hänet on muualla
henkikirjoitettava.

6 §. Henkilöä, joka kuuluu vieraan valtion lähetystöön tai
konsulinvirastoon, sekä hänen perhettään ja palvelusväkeään älköön
täällä henkikirjoitettako, elleivät he ole Suomen kansalaisia.

7 §. Ilmoittamisvelvollisuudesta henkikirjoitusta varten sää-
detään asetuksella.

8 §. Henkikirjoituksesta johtuvat kustannukset suoritetaan,
jäljempänä säädetyin poikkeuksin, valtionvaroista.

Kunta on velvollinen kustantamaan henkikirjoitusta varten
tarvittavan huoneiston lämpöineen ja valoineen sekä henkikirjoi-
tuksessa läsnä olleiden kunnan viranomaisten palkkiot ja heidän
matkakulunsa.

Kaupungit, joiden henkikirjoitustoimi on yhdistetty kaupungin
poliisilaitokseen erityiseksi henkikirjoitustoimistoksi, ottavat henki-
kirjoitustoimiston menoihin osaa siten, kuin kaupunkien osanotosta
poliisilaitosten menoihin on säädetty.

9 §. Tarkemmat säännökset henkikirjoituksen toimittamisesta
sekä muusta tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta anne-
taan asetuksella.

10 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1940,
ja sillä kumotaan 13 päivänä syyskuuta 1892 annettu asetus 12 §:n
muuttamisesta 20 päivänä helmikuuta 1865 annetussa asetuksessa
hengeltä maksettavista veroista.

85. Lisäys taksaan maksujen kantamiseksi Helsingin kaupun- gin teurastamolla teurastettujen eläinten suolien alkuperätodis- tuksista.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 13 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 64)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä joulukuun
7 päivänä 1938 vahvistamaansa taksaan maksujen kantamiseksi

Helsingin kaupungin teurastamolla teurastettujen eläinten suolien alkuperätodistuksista näin kuuluvan kohdan:

Maksua ei kanneta tavaränäytteistä.

86. Lisäykset Helsingin linja-autoaseman toimistomaksuihin.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 5 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 30)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä tehdä kesäkuun 10 päivänä 1937 vahvistamiinsa Helsingin linja-autoaseman toimistomaksuihin seuraavat lisäykset:

Rahtikirjasta maksetaan aseman oma kustannushinta sopivasti pyöristettynä.

Rahtikirjan kirjoittamisesta maksetaan 50 penniä.

87. Itsenäisyyspäivältä urakkatyön tekijöille suoritettavan palkan määräämistapa.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 5 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 59)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että itsenäisyyspäivän viettämisestä yleisenä juhla- ja vapaapäivänä marraskuun 26 päivänä 1937 annetun lain 3 §:n säännöstä kuuden työpäivän keskimääräisestä päiväansiota itsenäisyyspäivän päiväpalkkaa laskettaessa on sovellettava ainoastaan niihin kaupungin työntekijöihin, jotka lähinnä ennen itsenäisyyspäivää ovat tehneet urakkatyötä vähintään kuusi työpäivää; jos työntekijä mainittuna aikana on suorittanut osan työpäivästä urakka- ja osan tuntityönä, lasketaan keskimääräinen päiväansio huomioonottaen sekä urakka- että tuntityöt.

88. Laki asevelvollisuuslain muuttamisesta.

Annettu lokakuun 27 p:nä 1939. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1939 : 367)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 49)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 30 päivänä kesäkuuta 1932 annetun asevelvollisuuslain — — — — — 17, — 19, 20, 21, — — — — — §§ näin kuuluviksi:

17 §.

— — — — — Niin ikään asetuksella säädetään valtion, kunnan ja seurakunnan viran tai tointen haltijain taikka muussa julkisessa

tehtävissä olevien asevelvollisten vapauttamisesta reservin kertausharjoituksista tai ylimääräisestä palveluksesta, mikäli sellainen vapauttaminen tärkeän yleisen edun vuoksi harkitaan välttämättömäksi, — — — — —

19 §. Asetuksella voidaan määrätä toistaiseksi jätettäväksi kutsumatta palvelukseen sodan aikana valtion, kunnan ja seurakunnan viran tai tointen haltijoita, jos se tärkeän yleisen edun vuoksi harkitaan välttämättömäksi, — — — — —

20 §. Kutsuntain toimeenpanemista varten jaetaan maa sotilaspiireihin.

Tarkastuksen toimittamista varten määrätään tarpeellinen määrä kokoontumispaikkoja kuhunkin sotilaspiiriin. Tarpeen vaatiessa asianomainen kunta on velvollinen sotilaspiirin esikunnan pyynnöstä kohtuullista korvausta vastaan luovuttamaan sopivan huoneiston tarkastuksen toimittamista varten.

21 §. Kussakin sotilaspiirissä käsittelee asevelvollisuusasioita sotilaspiirin esikunta.

Kutsunnat sotilaspiirin alueella toimittaa kutsuntalautakunta, johon kuuluu sotilaspiirin päällikkö tai joku muu siihen määrätty upseeri puheenjohtajana ja jäsenenä sotilaspiirin kutsunta-asiaain sihteeri sekä yksi edustaja kustakin kunnasta, jonka kutsuntatoimitus käsittää. Viimeksi mainitun jäsenen, jolla on äänivalta ainoastaan omaan kuntaansa kuuluvia asevelvollisia koskevissa asioissa, valitsee kaupungissa kaupungin- ja kauppalassa kauppalanhallitus sekä maalaiskunnassa kunnallislautakunta. Lisäksi valitsevat sanottu viranomaiset yhden varamiehen, joka astuu valitun jäsenen sijaan, milloin tälle sattuu este.

89. Laki vuoden 1939 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1940.

Annettu marraskuun 10 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 392)

(Vrt. kunn. asi.-kok. 1927 : 60 ja 1925 : 2)

Maalaiskuntain kunnallislain, kaupunkien kunnallislain ja kunnallisen vaalilain edellyttämät varsinaiset valtuutettujen vaalit, mitkä mainittujen lakien mukaisesti olisi toimitettava 4 tai 4 ja 5 päivänä joulukuuta 1939, toimitetaan 4 tai 4 ja 5 päivänä joulukuuta 1940, niinkuin kunnallisessa vaalilaissa on säädetty.

Valtuutettujen ja varajäsenten velvollisuudesta pysyä toimeensa olkoon voimassa, mitä kunnallisen vaalilain 47 §:ssä on säädetty.

90. Helsingin kaupungin erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista kannettavista maksuista vahvistetun taksan soveltaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 15 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 62)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin sairaalain lääkärien potilaista antamat todistukset ja lausunnot jäävät valtuuston lokakuun 26 päivänä 1938 Helsingin kaupungin erinäisten viranomaisten antamista jäljennöksistä ja todistuksista kannettavista lunastusmaksuista vahvistaman taksan ulkopuolelle, paitsi ne todistukset, joissa lääkäri sairaalan potilaspäiväkirjan mukaan vain toteaa, että potilas on tai on ollut sairaalassa hoidettavana ja ilmoittaa potilaan sairaalahoidon aikamäärän.

91. Helsingin kaupungin satamalautakunnan johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 15 p:nä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 44)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin kaupungin satamalautakunnalle joulukuun 2 p:nä 1931 vahvistetun johtosäännön 2 ja 6 §:n muutettuina näin kuuluviksi:

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

1) hoitaa satamaliikenteelle luovutettuja kaupungin kiinteistöjä, maa-alueita, varastopaikkoja, rakennuksia ja laitteita sekä antaa vuokralle enintään viiden vuoden ajaksi kaupungin omistamalla, satamalaitoksen hallintoon annetulla maalla sijaitsevia alueita ja myöntää vuokrasopimuksissa edellytetty vuokra-ajan pidennys.

2)—16) —————

6 §. —————

Lautakunnan pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla; lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa satamalaitoksen toimitusjohtaja.

92. Eläkkeen myöntäminen viranhaltijalle, jonka palvelus ei ole ollut nuhteeton.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 15 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 75)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä seuraavat perusteet eläkkeen myöntämiseen nähden viranhaltijalle,

joka on joutunut rangaistustoimenpiteiden alaiseksi ja jonka palvelus siis ei, kuten viranpitäjän eläkesäännön 1 §:ssä edellytetään, ole ollut nuhteeton:

Viranhaltijalle annettu varoitus ei aiheuta eläke-edun menettämistä.

Jos viranhaltija on ollut pidätettynä virantoimituksesta, harkitaan kussakin tapauksessa erikseen, onko eläke-etu menetetty.

Viranhaltija, joka on erotettu virasta, ei ole oikeutettu eläkkeeseen.

Samalla kaupunginhallitus oikeutettiin, jos viranhaltija on ollut virasta pidätettynä, kussakin yksityistapauksessa harkitsemaan, onko hänen katsottava menettäneen oikeuden eläkettä varten lukea hyväkseen palvelusaikansa ennen virasta pidättämistään.

93. Niiden lomakekaavojen muuttaminen, joiden mukaan tulot on ilmoitettava kunnallisverotusta varten.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 2 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 381)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931, s. 102)

Tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotusta varten 9 päivänä huhtikuuta 1919 annetun lain 3 §:n, sellaisena kuin se on 20 päivänä tammikuuta 1922 annetussa laissa, nojalla on valtioneuvosto, valtiovarainministeriöstä tänään tapahtuneesta esittelystä, kumoamalla 11 päivänä joulukuuta 1931 ja 11 päivänä joulukuuta 1933 asiassa tehdyt päätöksensä, vahvistanut oheenliitetyt kaavat niitä lomakkeita varten, joita on käytettävä tuloilmoitusta tehtäessä kunnallisverotusta varten.

Kyseelliset lomakkeet ovat tarkoitetut:

l o m a k e A maatalouskiinteistöstä saatujen tulojen sekä verovelvollisten muiden tulojen ilmoittamista varten;

l o m a k e B muusta kiinteistöstä kuin maatalouskiinteistöstä saatujen tulojen sekä verovelvollisen muiden tulojen ilmoittamista varten;

l o m a k e C liikkeestä tai ammatista saatujen tulojen sekä verovelvollisen muiden tulojen ilmoittamista varten; sekä

l o m a k e D niitä varten, joilla ei ole tuloja kiinteistöstä, liikkeestä tai ammatista.

94. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien A- ja B-osastojen järjestyssääntö.

Työtupien johtokunnan vahvistama maaliskuun 17 p:nä 1939.

Työtupaan ottaminen.

1 §. Työtupien A- ja B-osastoille ottaminen tapahtuu siinä järjestyksessä kuin siitä kaupunginvaltuuston lokakuun 26 päivänä 1938 vahvistaman Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien ohjesäännön 1 ja 2 §:ssä on määrätty.

Työaika ja ruokailu.

2 §. Työtupien A- ja B-osastoilla on työaika klo 8—16, paitsi lauantaisin ja juhlapyhien aattoina klo 8—13.

Ruokailu tapahtuu työaikana työtupien johtajan määräämissä huoneissa ja hänen määräämässään järjestyksessä.

Hoidokkien velvollisuudet.

3 §. Työtupien hoidokin on:

1) noudatettava järjestystä, puhtautta ja rauhallisuutta, käytädyttävä kohteliaasti ja siivosti sekä tarkoin seurattava tätä järjestyssääntöä ja annettuja määräyksiä;

2) saavuttava täsmällisesti työhön ja suoritettava hänelle osoitettua työtä ahkerasti ja huolellisesti kuluttamatta aikaa tarpeetomaan keskusteluun t. m. s.;

3) käsiteltävä työaineita, työvälineitä ja kaikkea työtupien omaisuutta huolellisesti ja säästäen sekä työn päätyttyä asetettava ne määräraipoikoilleen;

4) noudatettava tarpeellista varovaisuutta tapaturmien välttämiseksi; sekä

5) ilmoitettava, jos hän pätevästä syystä on estynyt saapumasta työhön, siitä mikäli mahdollista etukäteen naisosastolla työtuvan apulaishoitajalle ja miesosastolla työnjohtajalle.

4 §. Hoidokilta on kielletty:

1) luvaton poistuminen työstä työaikana;

2) luvaton oleskelu työaikana muualla kuin omalla työpaikallaan;

3) sylkeminen lattialle huoneissa, käytävissä ja portaissa;

4) tulen käsittely tulenaroissa paikoissa;

5) väkijuomien tuominen työtupiin, niiden siellä nauttiminen ja esiintyminen juopuneena;

6) työaineiden, työvälineiden ja muun työtupien omaisuuden kuljettaminen pois työpaikalta; sekä

7) hoidokkien keskinäinen kaupanteko ja vieraiden töiden luvaton suorittaminen.

5 §. Työtuvasta on heti poistettava hoidokki, joka

- 1) tahallisesti häiritsee työtoimintaa;
- 2) kehoittaa muita tottelemattomuuteen;
- 3) tekee itsensä syyppääksi rikokseen;
- 4) luvatta tai ilman päteväksi katsottua syytä jää pois työstä; tai
- 5) rikkoo tätä järjestyssääntöä vastaan.

Niinikään on hoidokki työtuvasta poistettava, jos joku niistä edellytyksistä, joiden perusteella hoidokki on työtupaan otettu, siten muuttuu, ettei häntä enää voitaisi työtupaan ottaa.

Työtuvasta poistamisen päättää johtokunnan määräämässä järjestyksessä työtupien johtaja.

Palkanlaskuperuste ja palkan suoritus.

6 §. Työt suoritetaan yleensä päiväpalkalla noudattamalla talousarviossa vahvistettua päiväpalkkaperustetta. Työtupien johtaja on kuitenkin oikeutettu, jos katsoo sen tarkoituksenmukaiseksi, antamaan määrätyn työn urakalla suoritettavaksi.

7 §. Palkka suoritetaan kahden viikon väliajoin perjantaisin tai lauantaisin laskettuna palkanmaksupäivää edeltäneen keskiviikon iltaan.

Järjestyssääntö tuli voimaan huhtikuun 1 p:nä 1939.

95. Työttömien naisten ottamisessa Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osastolle toistaiseksi noudatettavat ohjeet.

Huoltolautakunnan hallinto-osaston päätös tammikuun 13 p:itä 1939.

Huomioonottaen, mitä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön marraskuun 2 päivälle 1938 päivätyin kiertokirjeen n:o 5 sisältämissä työttömyysohjeissa ja huoltolautakunnan alaisten työtupien ohjesäännön 1 §:n 3) kohdassa, sellaisena kuin tämä pykälä on kaupunginvaltuuston lokakuun 26 päivänä 1938 vahvistamissa huoltolautakunnan alaisten työtupien ohjesäännön muutoksissa on määrätty noudatettavaksi, on naispuolisten työttömien C-osastolle toimittamisen tarkoituksessa työttömyyshuoltokortistoon hyväksytyäessä otettava huomioon seuraavaa:

a) että pyrkijä on työkykyinen, työhaluinen ja ilman omaa syytään työtön sekä että hän on varaton ja työttömyytensä vuoksi yhteiskunnallista huoltoa tarvitseva;

b) että pyrkijä on ollut vähintään 1 viikon työttömänä siitä päivästä lukien, jona hän on jättänyt anomuskaavakkeen kortistoon ottamisesta täytettynä asianomaiseen kansliaan, mikä työttömyys on todettava anomuksesta annettavassa lausunnossa;

c) että jos pyrkijän työkykyisyys on epäiltävä, hän esittää siitä asianomaisen aluelääkärin antaman todistuksen; ja hylätään anamus, jos lääkärinlausunnosta käy ilmi, että pyrkijän työkyky on sikäli alentunut, että voidaan päätellä pyrkijä sopimattomaksi C-osastolla suoritettaviin urakkatöihin tai tällä osastolla tehtäviin tuntipalkkatöihin, tarkoitusta vastaavalla tavalla;

d) että jos pyrkijä lääkärintodistuksen mukaan on kokonaan tai osittain työhön kykenemätön lääkärin ilmoittaman määräajan, asia ratkaistaan vasta sen jälkeen kuin pyrkijä uudella lääkärintodistuksella osoittaa työkyvyn palanneen;

e) että pyrkijää, joka hankitussa lausunnossa on todettu omasta syystä työttömäksi, ei hyväksytä työttömyyshuoltokortistoon välittömästi, vaan vasta 1—6 kuukauden kuluttua, riippuen aika siitä, millaisten asiahaarojen vallitessa ja missä määrin tahallisesti ja aiheettomasti hän on syylistynyt työttömyyteensä; sekä

f) että työttömyyshuoltokortistoon hyväksytyt osoitetaan C-osastolle noudattamalla seuraavaa järjestystä:

1) etusija annetaan huoltovelvolliselle ennen henkilöä, jolla köyhäinhoidollista huoltovelvollisuutta ei ole;

2) huoltovelvolliset osoitetaan C-osastolle noudattamalla, mikäli mahdollista, huollettavien lukumäärään verrannollista suhdetta ja varattomuuden astetta;

3) tarkistus toimitetaan ainakin puolivuositain, niin että vuoroaan odottavat, yllä 1) ja 2) kohdassa määrätyn perusteiden, vuoronsa mukaan, pääsevät työhön, eivätkä samat pysyväisesti nauti C-osaston tarjoamia etuja, toisten jatkuvasti velkaantuessa köyhäinhoidolle tai muuten.

Kun työtupien C-osastolle osoitettujen osastolla työssä pitämisen edellytyksenä on, että työttömyyshuoltokortistoon hyväksytyt m. m. juuri työttömyyden vuoksi on yhteiskunnallisen huollon tarpeessa, on jatkuva työskentely C-osastolla riippuvainen siitä, että sinne osoitettu ei ole saanut C-osastolla työskentelynsä aikana työtä vapailla työmarkkinoilla, minkä vuoksi:

a) C-osastolla työskentelevän on ilmoitauduttava työnvälitystoimistoon;

b) työttömyyshuoltokanslia huolehtii, asiasta työnvälitystoimiston johdon kanssa sovittuaan, siitä, että C-osastolla työskentelevien työnvälityshakemukset tulevat työnvälitystoimiston määrääminä aikoina uudistetuiksi, ilman että C-osastolla työskentelevien tarvitsee henkilökohtaisesti käydä sitä varten työnvälitystoimistossa, koska he siten menettäisivät tarpeettomasti työaikaa;

c) C-osastolle työhön osoitettu on velvollinen vastaanottamaan työnvälityslaisissa ja sen toimeenpanoasetuksessa säädettyjen edellytyksin työnvälitystoimiston puolesta tarjotun työn, mistä lukien hänen katsotaan automaattisesti poistuvan työttömyyshuoltokortistosta;

d) jos c) kohdassa mainitussa tapauksessa C-osastolla työskentelevä ei ota vastaan vapailla työmarkkinoilla tarjottua työtä, hänet,

koska hän silloin enää ei ole ilman omaa syytään työtön, poistetaan työttömyyshuoltokortistosta, asianhaaroista riippuen 1—6 kuukauden ajaksi, minkä jälkeen hänet jälleen voidaan hyväksyä kortistoon, mikäli hyväksymisen edellytykset muutoin ovat olemassa.

96. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osaston järjestyssääntö.

Työtupien johtokunnan vahvistama maaliskuun 17 p:nä 1939.

Työtupaan ottaminen.

1 §. Työtupien C-osastolle ottaminen tapahtuu siinä järjestyksessä kuin siitä kaupunginvaltuuston lokakuun 26 päivänä 1938 vahvistaman Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien ohjesäännön 1 ja 2 §:ssä sekä huoltolautakunnan hallintosaston tammikuun 13 päivänä 1939 hyväksymissä ohjeissa on määrätty.

Työhön ilmoittautuvan on esitettävä työtuvan apulaishoitajalle huoltoviraston työttömyyshuoltokanslian antama työosoituskortti.

Työaika ja ruokailu.

2 §. Työtupien C-osastolla on työaika klo 7.30—11.30 ja 12.30—16.30, paitsi lauantaisin ja juhlapyhien aattona klo 7.30—10 ja 10.30—13.30.

Ruokailu tapahtuu edeltä selviävän työtaun aikana sitä varten varatussa huoneessa.

Työntekijäin velvollisuudet.

3 §. Työtupien C-osastolle otetun työntekijän tulee koettaa hankkia työtä vapailla työmarkkinoilla. Sitä varten on hän velvollinen:

1) ilmoittautumaan työnhakijaksi työnvälitystoimistoon viimeistään viikon sisällä työtupiin tulosta lukien; sekä

2) ottamaan vastaan työnvälitystoimiston välittämän tai muutoin tarjona olevan työn, mikäli se vastaa hänen työtaitoaan ja siitä maksetaan tarpeenmukaiseen elatukseen ja hoitoon riittävä palkka.

4 §. Työntekijän on:

1) noudatettava järjestystä, puhtautta ja rauhallisuutta, käytäydyttävä kohteliaasti ja siivosti sekä tarkoin seurattava tätä järjestyssääntöä ja annettuja määräyksiä;

2) saavuttava täsmällisesti työhön ja suoritettava hänelle osoitettua työtä ahkerasti ja huolellisesti kuluttamatta aikaa tarpeettomaan keskusteluun t. m. s.;

3) käsiteltävä työaineita, työvälineitä ja kaikkea työtupien omaisuutta huolellisesti ja säästään sekä työn päätyttyä asetettava ne määrärajoilleen;

4) noudatettava tarpeellista varovaisuutta tapaturmien välttämiseksi;

5) ilmoitettava, jos hän pätevästä syystä on estynyt saapumasta työhön, siitä mikäli mahdollista etukäteen työtuvan apulaishoitajalle; sekä

6) alistuttava työtupien johtajan määräyksestä aluelääkärin tarkastettavaksi työkyvyn mahdollisen alenemisen toteamista varten.

5 §. Työntekijältä on kielletty:

1) luvaton poistuminen työstä työaikana;

2) luvaton oleskelu työaikana muualla kuin omalla työpaikallaan;

3) sylkeminen lattialle huoneissa, käytävissä ja portaissa;

4) tulen käsittely tulenaroissa paikoissa;

5) väkijuomien tuominen työtupiin, niiden siellä nauttiminen ja esiintyminen juopuneena;

6) työaineiden, työvälineiden ja muun työtupien omaisuuden kuljettaminen pois työpaikalta; sekä

7) keskinäinen kaupanteko ja vieraiden töiden luvaton suorittaminen.

6 §. Työtuvasta on heti poistettava työntekijä, joka

1) tahallisesti häiritsee työtoimintaa;

2) kehoittaa muita tottelemattomuuteen;

3) tekee itsensä syyppääksi rikokseen;

4) luvatta tai ilman päteväksi katsottua syytä jää pois työstä; tai

5) rikkoo tätä järjestyssääntöä vastaan.

Niinikään on työntekijä työtuvasta poistettava, jos joku niistä edellytyksistä, joiden perusteella hänet on työtupaan otettu, siten muuttuu, ettei häntä enää voitaisi työtupaan ottaa.

Työtuvasta poistamisen päättää johtokunnan määräämässä järjestyksessä työtupien johtaja.

Palkanlaskuperuste ja palkan suoritus.

7 §. Työt suoritetaan urakkatyönä, jollei työtupien johtaja sellaisessa tapauksessa, jossa urakkapalkkaa ei ole tarkoituksenmukaista soveltaa, ole määrännyt työtä tehtäväksi tuntipalkalla. Työtuvassa ensikertaa olevalle työntekijälle myönnettäköön kuitenkin, jos hän sitä haluaa, oikeus kahden viikon ajan työskennellä tuntipalkalla.

Palkkaa laskettaessa noudatetaan talousarvion perusteita.

8 §. Palkka suoritetaan kahden viikon väliajoin perjantaisin tai lauantaisin laskettuna palkanmaksupäivää edeltäneen keskiyönä iltaan.

Järjestyssääntö tuli voimaan huhtikuun 1 p:nä 1939.

97. Helsingin kaupungin kirjaston lainaussäätöjen muutos.

Kirjaston johtokunnan päätös tammikuun 30 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 57)

Helsingin kaupungin kirjaston johtokunta päätti mainittuna päivänä muuttaa kirjastolle marraskuun 10 päivänä 1911 vahvistettujen lainaussäätöjen 7 §:n a) momentin, sellaisena kuin se on johtokunnan marraskuun 27 päivänä 1931 tekemän päätöksen nojalla, siten, että lainaajalle lainausajan ylittämisestä määrätty sakko korotettiin viiteenkymmeneen (50) penniin päivältä.

98. Kiinteistötoimiston vuokrasaatavien periminen.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 30 p:ltä 1939.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, hyväksyen erinäisin muutoksin kiinteistölautakunnan maaliskuun 6 p:nä 1939 tekemän, mutta kaupunginhallituksen tutkittavaksi alistetun päätöksen, että rahatoimiston tulee n. 4 viikon kuluessa kannantapäivän jälkeen ilmoittaa kiinteistötoimistolle, ketkä vuokraajat ovat laininlyöneet maksunsa suorittamisen, kuitenkin niin, että kiinteistötoimiston talo-osaston perittävistä on ilmoitus tehtävä 1 viikon kuluessa, niin myös ilmoittaa tämän jälkeen tapahtuvista maksujen suorituksista.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 12.

Sisällys: 99. Asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta, s. 185. — 100. Laki eräiden lakien voimaantulon lykkäämisestä, s. 189. — 101. Laki työväenopistojen valtionavusta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 189. — 102. Laki alkoholistilain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 190. — 103. Helsingin kaupungin sairaaloissa suoritettavien maksujen taksan soveltaminen, s. 190. — 104. Kivelän sairaalan yksityisosaston potilailta kannettava puhelinmaksu, s. 191. — 105. Kaupungin nuohouspiiriin muutos, s. 191. — 106. Vuokra-autotaksan väliaikainen muuttaminen, s. 192.

99. Asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta.

Annettu marraskuun 10 p:nä 1939. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1939 : 421)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 71)

Puolustusministerin esittelystä säädetään hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin 17 päivänä lokakuuta 1939 annetun lain 26 §:n nojalla:

1 L u k u.

Yleiset säännökset.

1 §. Hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun, jäljempänä tässä asetuksessa hevosottolaiksi kutsutun, lain 2 §:n 1 momentissa mainittuina paikallisina sotilasviranomaisina toimivat sotilaslääniin ja sotilaspöirien esikunnat.

2 §. Hevosottomiehen määrää kuhunkin sotilaslääniin kuuluvaan kuntaan sotilaslääniin komentaja. Ennen hevosottomiehen määräämistä sotilaslääniin komentajan tulee hankkia asianomaisen kunnallisen viranomaisen lausunto.

Hevosottomiehelle suoritetaan puolustusministeriön määräämä palkkio sekä toimituksia varten tehdyistä matkoista päivärahaa ja matkakulujen korvausta puolustusministeriön määräämien perusteiden mukaan.

Sotilaspöirin esikunta johtaa ja valvoo sotilaspöirin alueeseen kuuluviin kuntiin määrättyjen hevosottomiesten toimintaa.

3 §. Kullekin hevosottomiehelle määrää sotilaslääniin komentaja varamiehen, joka hevosottomiehen estyneenä ollessa on velvollinen huolehtimaan hevosottomiehelle kuuluvista tehtävistä.

Varamiehestä olkoon voimassa, mitä hevosottomiehestä 2 §:ssä on säädetty.

2 L u k u.

Rauhanaikaiset toimenpiteet.

4 §. Hevosten ja ajoneuvojen katsastus toimeenpannaan koko valtakunnassa ensimmäisen kerran vuoden 1940 kuluessa.

5 §. Katsastusta varten kunnallisten viranomaisten on laadittava alustava luettelo kaikista kunnan alueella olevien hevosten ja ajoneuvojen omistajista sekä näiden asuinpaikoista.

Tämän luettelon perusteella hevosottomiehen on laadittava katsastussuunnitelma, joka hänen on esitettävä sotilaspiirin päällikön hyväksyttäväksi.

Hevosottomiehen on hyvissä ajoin paikallisissa sanomalehdissä sekä puhelimitse tai muulla sopivalla tavalla saatettava hevosten ja ajoneuvojen omistajien tietoon, minä päivänä katsastustoimitukset missäkin osassa kuntaa pidetään.

6 §. Jollei hevosta tai ajoneuvoja omistajan niskoittelun vuoksi taikka muusta syystä saada katsastetuksi hänen kotonaan tai sovittussa paikassa, on hevosottomiehen ilmoitettava tästä sotilaspiirin esikunnalle, joka määrää minne ja milloin kyseessäolevat hevoset ja ajoneuvot on tuotava katsastuksen toimittamista varten.

7 §. Katsastuksessa hevosottomiehen on huolellisesti tarkastettava jokainen hevonen ja ajoneuvo sekä otettava selville kaikki ne seikat, mitkä vaikuttavat kunkin hevosten ja ajoneuvojen omistajan luovutuskykyyn, kuten tilojen viljelyspinta-alat, viljelysten laatu ja sijoitus sekä moottorityövoiman käyttö niillä.

Katsastuksen tulokset hevosottomiehen on merkittävä hevos- ja ajoneuvoluetteloon. Hevos- ja ajoneuvoluettelosta hevosottomiehen on laadittava yhteenveto, josta tulee käydä selville kunnassa olevien hevosten ja ajoneuvojen kokonaislukumäärä, sotakelpoisten hevosten ja ajoneuvojen sekä valtion hevoskantakirjaan merkittyjen hevosten lukumäärät ja ne muut tarpeelliset seikat, mitkä vaikuttavat kunnan hevosten ja ajoneuvojen omistajien kykyyn luovuttaa hevosia ja ajoneuvoja.

Hevos- ja ajoneuvoluettelo sekä siitä laadittu yhteenveto hevosottomiehen on jätettävä kunnallisten viranomaisten tarkastettavaksi.

8 §. Kunnallisten viranomaisten on viipymättä lähetettävä 7 §:n 3 momentissa mainittu yhteenveto sotilaspiirin esikunnalle ja liitettävä mukaan lausuntonsa siitä, mitkä seikat viranomaisten mielestä kunnasta otettavien hevosten ja ajoneuvojen lukumäärää määrättäessä olisi otettava huomioon.

Yhteenvedot ja kunnallisten viranomaisten lausunnot sotilaspiirin esikunnan on toimitettava puolustusministeriölle ja liitettävä mukaan oma lausuntonsa sekä, tarpeen vaatiessa, paikallisen maanviljelys- tai maatalousseuran lausunto.

9 §. Puolustusministeriö määrittelee ne muut vaatimukset, mitkä sotakelpoiselle hevoselle ja ajoneuville, hevosottolain 8 §:n 2 momentissa mainittujen vaatimusten lisäksi, asetetaan.

10 §. Kunnallisten viranomaisten on toimitettava hevosten ja ajoneuvojen varaus heti kun puolustusministeriön määräämä luovutusvelvollisuus on saatettu niiden tietoon.

Hevosottomies on velvollinen avustamaan kunnallisia viranomaisia hevosten ja ajoneuvojen varausta toimitettaessa ja antamaan näiden käytettäväksi kaikki ne tiedot, mitkä viranomaiset hevos- ja ajoneuvoluettelosta ilmenevien tietojen lisäksi varauksen toimittamiseksi tarvitsevat.

Sellaisina kantakirjahevosina, joita hevosottolain 9 §:n 3 momentin mukaisesti ei ole varattava otettavaksi, pidettäköön siitoskykyisiä oriita ja alle kahdeksan vuoden ikäisiä tammoja sekä niitä kahdeksan vuotta täyttäneitä tammoja, jotka ainakin kerran ovat varsonneet ja joita edelleen käytetään siitokseen.

11 §. Varauksen tulokset hevosottomiehen on merkittävä hevos- ja ajoneuvoluetteloon sekä laadittava otettavaksi varatuista hevosista ja ajoneuvoista varausluettelo. Varausluettelo on laadittava kahtena kappaleena.

Hevos- ja ajoneuvoluetteloa sekä varausluettelon toista kappaletta säilyttää hevosottomies. Toinen kappale varausluetteloa hevosottomiehen on toimitettava sotilaspiiriin esikunnalle.

12 §. Heti kun hevosten ja ajoneuvojen varaus on suoritettu, on hevosottomiehen lähetettävä kullekin otettavaksi varatun hevosen ja ajoneuvon omistajalle kirjallinen varausilmoitus. Varausilmoitus on kirjoitettava vahvistetulle kaavakkeelle ja on hevosottomiehen allekirjoitettava se. Kuhunkin varausilmoitukseen on liitettävä hevosottolain 10 §:ssä mainitut ohjeet.

13 §. Hevosottomiehen on vuosittain suoritettava hevos- ja ajoneuvoluettelon tarkistus. Kunnalliset viranomaiset ovat velvolliset antamaan hevosottomiehelle ne tiedot, mitkä tämä tarkistuksen suorittamista varten tarvitsee.

Hevos- ja ajoneuvoluetteloon aikaisemmin merkitsemättömät hevoset ja ajoneuvot on hevosottomiehen tarkistuksen yhteydessä katsastettava 5, 6 ja 7 §:n säännöksiä noudattaen.

Kun tarkistus on suoritettu, on hevosottomiehen tehtävä varausluetteloon tarkistuksen aiheuttamat korjaukset ja jätettävä tämä luettelo kunnallisille viranomaisille hevosottolain 11 §:ssä mainitun täydennysvarauksen toimittamista varten.

14 §. Sotilaspiiriin esikunnan on valvottava, että kunnalliset viranomaiset määrääkoina ja annettujen määräysten mukaisesti toimittavat niille kuuluvat hevosten ja ajoneuvojen varausta koskevat tehtävät. Jos kunnalliset viranomaiset uudistetusta kehoituksesta huolimatta laiminlyövät sanotut tehtävänsä tai eivät noudata annettuja määräyksiä, on nämä tehtävät suoritettava sotilaspiiriin esikunnan toimesta ja on esikunnan ilmoitettava laiminlyönti viralliselle syyttäjälle asianomaisen syytteen nostamista varten.

3 L u k u.

Hevosten ja ajoneuvojen ottaminen.

15 §. Lääninhallituksen määräämän hevosottolautakunnan jäsenen tulee olla eläinlääkäri, hevuskonsulentti tai muu hevoskasvatukseen perehtynyt henkilö. Kunnallisten viranomaisten määräämän jäsenen tulee olla hevoskasvatukseen perehtynyt ja asua kunnan alueella.

Jos hevosottolautakunnan jäsen kuolee tai eroaa hänelle määrätynä toimikautena, on hänen sijalleen jäljellä olevaksi ajaksi määrättävä uusi.

Hevosottolautakunnan jäsenelle suoritetaan toimituksista ja niitä varten tehdyistä matkoista valtion varoista päivärahaa ja matkakulujen korvausta puolustusministeriön määräämien perusteiden mukaan.

Hevosottolain 14 §:n 3 momentissa mainitun, erikseen määrättävän hevosottolautakunnan puheenjohtajan määrää sotilasläänin komentaja ja olkoon hänestä voimassa, mitä kunnallisten viranomaisten määräämästä lautakunnan jäsenestä edellä tässä pykälässä on säädetty.

Sotilaspöytäkirjan esikunta johtaa ja valvoo sotilaspöytäkirjan alueeseen kuuluvien hevosottoalueisiin määrättyjen hevosottolautakuntien toimintaa.

16 §. Lääninhallitus ja kunnalliset viranomaiset sekä sotilasläänin komentaja määräävät kullekin hevosottolautakunnan jäsenelle ja erikseen määrätylle puheenjohtajalle varamiehen, joka asianomaisen jäsenen tai puheenjohtajan estyneenä ollessa on velvollinen huolehtimaan tälle kuuluvista tehtävistä.

Varamiehestä olkoon voimassa, mitä jäsenestä 15 §:ssä on säädetty.

17—28 §. — — — — —

4 L u k u.

Erinäiset säännökset.

29—30 §. — — — — —

31 §. Toimituskirjoista asioissa, jotka koskevat hevosten ja ajoneuvojen ottamista sotavoiman tarpeisiin, ei suoriteta lunastusta.

32 §. Tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat määräykset antaa puolustusministeriö, joka myös vahvistaa kaavat tässä asetuksessa mainittuja luetteloja, ilmoituksia ja muita asiakirjoja varten.

100. Laki eräiden lakien voimaantulon lykkäämisestä.

Annettu joulukuun 13 p:nä 1939. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1939 : 491)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 70, 43, 38 ja 84)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään, että jäljempänä mainittujen lakien voimaantulo siirretään 1 päivään tammikuuta 1941:

Laki ammattioppilaitoksista 26 päivältä toukokuuta 1939.

Laki yleisestä lääkärinhoidosta 9 päivältä kesäkuuta 1939.

Sukupuolitautilaki 9 päivältä kesäkuuta 1939.

Laki henkikirjoituksesta 1 päivältä syyskuuta 1939.

101. Laki työväenopistojen valtionavusta annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu joulukuun 18 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 480)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 34)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työväenopistojen valtionavusta 28 päivänä huhtikuuta 1938 annetun lain 1 § väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

1 §. Vähintään kaksi vuotta toiminut ja jäljempänä mainitut ehdot täyttävä työväenopisto tai siihen verrattava muunniminen opisto saa vuotuista valtionapua valtioneuvoston harkinnan mukaan 35—50 % todellisista menoistaan sekä, jos opisto on rajaseudulla tai vähävaraisella paikkakunnalla, enintään 10 % lisäavustusta.

Opiston todellisiin menoihin luetaan: rahassa maksettavat palkat sekä opiston omien huoneistojen vuokra-arvo, johon älköön tontin arvoa luettako, määrättyinä valtioneuvoston vahvistaman perusteen mukaan, tai vuokramäärä sellaisista vuokratuista opistohuoneistoista, joiden havaitaan vastaavan tarkoitustaan ja joiden vuokran maksamiseen tai kunnossapitoon ei opiston omistaja muuten saa valtionapua, niin myös menot lämmityksestä ja valaistuksesta, opistokalustosta, opetusvälineistä ja kirjastosta ynnä opiston toimintaa koskevista ilmoituksista ja painatustöistä.

Tämä laki on voimassa 1 päivästä tammikuuta 1940 saman vuoden loppuun, minkä jälkeen täten muutettu lainkohta tulee jälleen voimaan sellaisena kuin se oli ennen mainittua päivää.

102. Laki alkoholistilain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu joulukuun 14 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 470)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 16)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammi-kuuta 1936 annetun alkoholistilain 4 ja 7 § väliaikaisesti näin kuulu-
viksi:

I L u k u.

Alkoholistit ja heitä koskevat toimenpiteet.

4 §. Jos on osoittautunut, että 3 §:ssä mainitut toimenpiteet eivät riitä palauttamaan alkoholistia raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan, taikka jos muuten on ilmeistä, että ne ovat siihen riittämättömiä, määrättäköön sellainen henkilö raittiusvalvonnan alaiseksi tai, sen mukaan kuin 7 §:ssä tarkoitettulla asetuksella säädetään, yleisessä alkoholistihuoltolassa hoidettavaksi.

7 §. Asetuksella säädetään, missä tapauksissa alkoholisti, jonka palauttamiseksi raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan raittiusvalvonta on havaittu riittämättömäksi, voidaan määrätä yleisessä alkoholistihuoltolassa hoidettavaksi.

Tämä laki on voimassa vuoden 1940 alusta vuoden 1941 loppuun, minkä jälkeen alkoholistilain 4 ja 7 § tulevat jälleen voimaan sellaisina, kuin ne olivat ennen tämän lain voimaantuloa.

103. Helsingin kaupungin sairaaloissa suoritettavien maksujen taksan soveltaminen.

Kaupunginhallituksen päätökset maaliskuun 10 p:ltä 1938 ja marraskuun 9 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 39)

Kaupunginhallitus päätti maaliskuun 10 päivänä 1938, että kulkutautisairaalassa hoidettuihin asevelvollisiin nähden on sovellettava ulkokuntalaisten taksaa.

Kaupunginhallitus päätti marraskuun 9 päivänä 1939:

että niiden potilaiden hoidosta, joiden puolesta puolustuslaitos on korvausvelvollinen, myös Marian sairaalan ja Kivelän sairaalan sisätauti- ja silmäosastoilla sekä kaupungin käytettäväksi luovutettujen Suomen punaisen ristin sairaalan osastoilla, niiden yleisten sairassalien ollessa kysymyksessä, puolustuslaitokselta on perittävä 40 mk:n hoitomaksu vuorokaudelta potilaan kotipaikkakunnasta riippumatta; sekä

että, mikäli poikkeuksellisten olojen vuoksi kaupungin sairaaloihin on perustettava sellaisia osastoja, jotka eivät kuulu asianomaiselle sairaalalle vahvistetun säännönmukaisen sairaalatoiminnan piiriin, tällaisilla osastoilla hoidettavien potilaiden hoidosta on kannettava korvaus kaupungin sairaalain lasarettitaksan mukaan, sellaisena kuin se on vahvistettu Marian sairaalaa varten; myös tällaisiin osastoihin nähden on voimassa mitä edellä on sanottu puolustuslaitoksen vastattavien potilaiden hoidosta kannettavista hoitomaksuista.

104. Kivelän sairaalan yksityisosaston potilailta kannettava puhelinmaksu.

Kaupunginhallituksen päätös heinäkuun 17 p:ltä 1937.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että Kivelän sairaalan yksityisosaston potilaan, joka haluaa puhelimen huoneeseensa, on suoritettava siitä 5 mk:n maksu vuorokaudelta, ollen tämä maksu kannettava erillään hoitomaksuista.

105. Kaupungin nuohouspiirijaon muutos.

Palolautakunnan päätökset huhtikuun 17 p:ltä ja toukokuun 9 p:ltä 1939.

(Vrt. *Helsingin kaupunkia koskevat asetukset*, s. 276)

Paitsi niitä kymmentä nuohouspiiriä, joiden rajat vahvistettiin vuonna 1921, perustettiin tammikuun 1 p:stä 1928 lukien Hermannin ja Vallilan pohjoispuolella ja pääradan itäpuolella olevat alueet käsittävä yhdestoista piiri; sitä paitsi XIV kaupunginosan pohjoisosa ja XV kaupunginosa siirrettiin silloisesta kahdeksannesta piiristä yhdeksänteen piiriin. *Palotoimikunnan päätös jouluk. 23 p:ltä 1927.*

Palolautakunta päätti mainittuina päivinä, että heinäkuun 1 päivästä 1939 lukien perustetaan kolme uutta nuohouspiiriä, ensimmäinen erottamalla entisten ensimmäisen ja kuudennen piirien osia, toinen erottamalla entisten toisen ja kolmannen piirien osia ja kolmas jakamalla entinen kahdeksas ja yhdeksäs piiri kolmeen piiriin.

Muutoksen toteuduttua käsittää ensimmäinen piiri I kaupunginosan sekä Tervasaaren, Korkeasaaren, Palosaaren ja Hylkysaaren; toinen piiri II kaupunginosan sekä X kaupunginosan korttelit n:ot 297—300; kolmas piiri III ja VIII kaupunginosan; neljäs piiri IV kaupunginosan, paitsi kortteleita n:ot 62, 65, 71, 72, 77, 82 ja 175 b, XX kaupunginosan Lauttasaarenkadun eteläpuolella olevat korttelit ja korttelit n:ot 781—786 sekä Kellosaaren; viides piiri V kaupunginosan sekä IV kaupunginosan yllämainitut korttelit; kuudes piiri VI ja IX kaupunginosan sekä Hernesaaren, Sirpalesaaren, Liuskasaaren, Liuskaluodot, Uunisaaret, Valkosaaret ja Valkosaaren-

karin; seitsemäs piiri VII kaupunginosan; kahdeksas piiri XIII kaupunginosan sekä XX kaupunginosan Lauttasaarenkadun ja korttelin n:o 786 pohjoispuolella olevat osat ja Lapinlahdessa olevat saaret; yhdeksäs piiri XIV kaupunginosan sekä Taivalluodot, Raajasaaren ja Humalluodot; kymmenes piiri XV ja XVI kaupunginosan, XVIII kaupunginosan korttelin n:o 604, kaikki muut pääradan länsipuolella olevat alueet sekä Pasilan aseman ja rautatiealueen; yhdestoista piiri XI kaupunginosan; kahdestoista piiri X kaupunginosan paitsi yllämainittuja toiseen piiriin kuuluvia kortteleita, XII kaupunginosan sekä Hanasaaren, Kanan, Nihdin, Sompasaaren ja Mustikkamaan; kolmastoista piiri Hermanin ja Vallilan sekä Kyläsaaren; sekä neljästoista piiri XXIII, XXV ja XXVI kaupunginosan ja kaikki muut pääradan itäpuolella olevat alueet.

106. Vuokra-autotaksan väliaikainen muuttaminen.

Maistraatin päätös joulukuun 23 p:nä 1939.

(Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 29 p:ltä 1939)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 43 ja 1932 : 41)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä muuttaa voimassa olevaa vuokra-autotaksaa väliaikaisesti siten, että kaupunkialueella suoritetusta matkasta sekä matkasta Lauttasaaren, Munkkiniemen, Kulosaaren ja Haagan asutuskeskusten alueille suoritetaan korotusta 1 mk kutakin mittarin näyttämää täyttä 5 mk:n erää kohden, kuitenkin siten, että korotus on vähintään 2 mk, sekä että maantiejajosta edellämainittujen alueiden ulkopuolelle suoritetaan 50 %:n korotus mittarin näyttämään maksuun.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKELOMA

JULKAISUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 13.

Sisällys: 107. XX kaupunginosan tehdaskortteleita n:ot 783 ja 784 koskeva asemakaavanmuutos, s. 193. — 108. XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 839, 849 ja 850 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 194. — 109. XV kaupunginosan (Meilahden) länsiosaa koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 195. — 110. XIV kaupunginosan korttelia n:o 497 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 196. — 111. XXIII kaupunginosan korttelia n:o 917 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 196. — 112. IX kaupunginosan kortteleita n:ot 199 ja 202 koskeva asemakaavanmuutos, s. 197. — 113. XI kaupunginosassa olevan puiston nimeä koskeva asemakaavanmuutos, s. 197. — 114. XIII kaupunginosan korttelia n:o 401 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 198. — 115. XV kaupunginosan korttelia n:o 645 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 198. — 116. XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 857, 858 ja 859 b koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 199. — 117. XII kaupunginosan korttelia n:o 362 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 200. — 118. IV kaupunginosan korttelia n:o 64 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 201. — 119. II kaupunginosan korttelia n:o 38 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 201. — 120. X kaupunginosan korttelia n:o 294 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 202. — 121. XIV kaupunginosan korttelia n:o 511 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 203. — 122. II kaupunginosan korttelia n:o 40 koskeva asemakaavamääräys, s. 203. — 123. III kaupunginosan korttelia n:o 50 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 204. — 124. XI kaupunginosan kortteleita n:ot 325 ja 326 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 204. — 125. XII kaupunginosan korttelia n:o 364 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 205. — 126. XIV kaupunginosan korttelia n:o 464 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 206. — 127. X kaupunginosan tehdaskortteleita n:ot 276 ja 278 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 206. — 128. Helsingin kaupungin rakennustarkastajan määrääminen erinäisten kaupungin ympäristössä olevien yhdyskuntien rakennustarkastajaksi, s. 207. — 129. Kaupunkien ja kauppala- ja tonttikirjan ja maarekisterin laatiminen, s. 208.

107. XX kaupunginosan tehdaskortteleita n:ot 783 ja 784 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 25 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1989)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XX kaupunginosan tehdaskorttelien

N:o 107 (jatk.)

n:ot 783 ja 784 asemakaavan muuttaminen siten, että k. o. korttelit ja niiden välinen osa Tallberginkatua on yhdistetty yhdeksi tehdaskortteliksi n:o 784, sekä tonttijako näin muodostettua uutta korttelia varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä kesäkuuta 1939 n:o F. 2756, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Muutoksen kautta on tehdaskorttelin n:o 782 ja entisen tehdaskorttelin n:o 783 välillä ollut kadun nimi, *Harmajankatu* — *Gråharagatan*, poistettu, koska mainittu katu on katsottu Tallberginkadun jatkoksi.

108. XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 839, 849 ja 850 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 25 p:ltä 1939.


(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 102 ja 1939 : 54)


(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2012)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päivältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XXV kaupunginosan korttelien n:ot 839, 849 ja 850 asemakaavan muuttaminen rakennus- ja istutus-alaa, rakennuskorkeutta ja rakennusten käyttöä ja tonttirajojen aitaamatta jättämistä koskevien asemakaavamääräysten osalta ja niiden kautta sekä edellämainittujen korttelien tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemapiirros ja tonttijakokartat selityksineen ja asemakaavamääräyksiineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivältä heinäkuuta 1939 n:o F. 2970, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

 Istutettava tontinosa, jolle saadaan laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

 Rakennusala enintään 3-kerroksisia, paloa pidättävään luokkaan kuuluvia, enintään 12 m korkeita rakennuksia varten, joissa kuitenkin kattolista saa olla puusta. Kellarikerrokseen saadaan lisäksi, enintään $\frac{1}{3}$ rakennuksen pinta-alasta, sisustaa myymälöitä ja työhuoneita.

Tontille n:o 7 korttelissa n:o 850 saadaan kellarikerrokseen A:lla merkitylle rakennusosalle sisustaa asuinhuoneita.

II Rakennusala enintään 2-kerroksista, paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa ja enintään 9 m korkeata lämpökeskus- ja liikerakennusta varten.

I Rakennusala paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa yksi-kerroksista liikerakennusta varten.

Tonttirajat on jätettävä aitaamatta.

109. XV kaupunginosan (Meilahden) länsiosaa koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 26 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimas piirustusta n:o 1924)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XV kaupunginosassa n. s. Meilahden länsiosan asemakaavan muuttaminen ilman tonttijakoa sekä tonttijako näin muutetun asemakaavan kortteleita n:ot 609, 613, 615 ja 621 varten ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartat selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 29 päivältä kesäkuuta 1939 n:o F. 2755, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

..... Istutettava tontinosa.

+ 0.00 Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava. Ullakon lattia on sijoitettava 50 cm tämän korkeuden alapuolelle.

+ 0.00 max. Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista saadaan sijoittaa.

Asuinhuoneen lattia ei saa olla vahvistetun katu- tai pihatason alapuolella.

Kortteleissa n:ot 613 ja 620 on tonttien välirajat jätettävä aitaamatta lukuunottamatta välillä A—B olevia rajoja.

Muutoksen jälkeen käsittää XV kaupunginosan länsiosa korttelit n:ot 609—621. Muutoksen kautta on korttelit n:ot 622 a, 622 b, 623—629, 632, 633, 635 ja 636 sekä seuraavat kadut ja yleiset paikat jätetty asemakaavasta pois: *Haapakuja* — *Aspgränd*, *Haapatie* — *Aspvägen*, *Kastanja-aukio* — *Kastanjeplatsen*, *Kastanjatie* — *Kas-*

tanjevägen, Koivutie — Björkvägen, Lehmustie — Lindvägen, Leppätie — Alvägen, Mansikkatie — Smultronvägen, Mustikkatie — Blåbärsvägen, Poppelitie — Poppelvägen, Sireenitie — Syrenvägen, Tammitie — Ekvägen ja Vadelmatie — Hallonvägen.

110. XIV kaupunginosan korttelia n:o 497 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 3 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 118)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2014)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päiväältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 497 asemakaavan muuttaminen siten, että tontit n:ot 1, 2, 3 ja 5 yhdistetään yhdeksi tontiksi ja kattolistakorkeutta korotetaan ja ullakon lattian sijoitusta muutetaan, sekä edellisestä johtuva tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päiväältä heinäkuuta 1939 n:o F. 2968, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

.....] Istutettava tontinosa.

[---] Rakennusala 3-kerroksisia rakennuksia varten. Rakennuksiin ei saa sijoittaa liikehuoneita. Ulkokatto saa kohota enintään 30° kaltevuuskulmassa.

[+ 0.00] Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen kaupungin 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

111. XXIII kaupunginosan korttelia n:o 917 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 16 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 101)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2001)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päiväältä kesäkuuta 1939,

jolla Helsingin kaupungin korttelin n:o 917 asemakaavaa ja tonttijakoa on muutettu niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta tarkemmin osoittavat.

Tästä saa sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivältä heinäkuuta 1939 n:o F. 2971, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

.....] Istutettava tontinosa.

III] Rakennusala enintään 3-kerroksista rakennusta varten.

IV] Rakennusala enintään 4-kerroksista rakennusta varten.

112. IX kaupunginosan kortteleita n:ot 199 ja 202 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 31 p:ltä 1939.

(Katsa kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimia piirustuksia n:ot 1999 ja 2000)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päivältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin IX kaupunginosan korttelissa n:o 199 olevan tontin n:o 2 ja korttelissa n:o 202 olevan tontin n:o 6 asemakaavan muuttaminen Itäisen Puistotien leventämistä varten ja tästä aiheutuva tonttijakojen muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin ohelliset asemakaavapiirroksiset ja tonttijakokartat selityksiin tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivältä heinäkuuta 1939 n:o F. 2969, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

113. XI kaupunginosassa olevan puiston nimeä koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 31 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 124)

(Katsa kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2004)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön

N:o 113 (jatk.)

vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päiväältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungissa Hämeentien ja Porthaninkadun sekä korttelien n:ot 328, 329, 331 ja 332 välisen puistoalueen nimi *Alli Tryggin puisto* — *Alli Tryggs park* on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päiväältä heinäkuuta 1939 n:o F. 2972, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

114. XIII kaupunginosan korttelia n:o 401 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 31 p:ltä 1939.

(Katsota kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2017)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päiväältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XIII kaupunginosan korttelin n:o 401 asemakaavan muuttaminen tonttien järjestelyä varten sekä saman korttelin tonttijaon muutos ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päiväältä heinäkuuta 1939 n:o F. 2973, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

..... Istutettava tontin osa.

+ 0.00 Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

max. + 0.00 Numero, joka osoittaa rakennuksen suurimman kattolistakorkeuden 0-tasosta luettuna.

Tontilla n:o 4 korttelissa n:o 401 on A:lla merkitty tontinosa yleinen läpikulkuaukko, jonka vapaa korkeus on vähintään 5 m.

115. XV kaupunginosan korttelia n:o 645 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 31 p:ltä 1939.

(Katsota kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2011)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön

vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päivästä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XV kaupunginosan korttelin n:o 645 asemakaavan muuttaminen rakennuskorkeutta koskevilla asemakaavamääräyksillä siten, että k. o. alueelle saadaan suunniteltu sairaanhoitajataropisto rakentaa osittain 8-kerroksiseksi, on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivästä heinäkuuta 1939 n:o F. 2967, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 4 korttelissa n:o 645 saadaan A:lla merkityt rakennusosat rakentaa enintään 2-kerroksisiksi, B:llä merkityt rakennusosat enintään 3-kerroksiseksi ja C:llä merkityt rakennusosat enintään 8-kerroksiseksi ja enintään tasoon + 48.20 m 0-tasosta.

116. XXV kaupunginosan kortteleita n:ot 857, 858 ja 859 b koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 31 p:itä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 102)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1993)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päivästä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XXV kaupunginosan kortteleiden n:ot 857, 858 ja 859 b asemakaavan muuttaminen siten, että korttelien n:ot 857 ja 859 b tontit varataan 4-kerroksisia asuinrakennuksia ja 1-kerroksisia myymälärakennuksia varten ja kortteli n:o 858 julkista rakennusta varten, sekä tonttijako ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartat selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivästä heinäkuuta 1939 n:o F. 2965, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala kolmi- tai nelikerroksisia rakennuksia varten, joissa kullakin porrastasolla saa olla enintään 3 huoneistoa.

Rakennusala yksikerroksista paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, johon saadaan sisustaa ainoastaan liikehuoneistoja.

N:o 116 (jatk.)

$\boxed{+ 0.00}$ Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen kaupungin 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

.....| Istutettava tontinosa.

117. XII kaupunginosan korttelia n:o 362 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 1 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 1980)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä huhtikuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XII kaupunginosan korttelissa n:o 362 olevien tonttien n:ot 1, 3 a, 3 b, 5, 7, 9, 28, 30, 30 a, 32, 34, 36 a ja 36 b asemakaavan muuttaminen ja tästä aiheutuva tonttijaon muutos ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 16 päivältä toukokuuta 1939 n:o F. 1869, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

$\boxed{\text{VI}}$ Rakennusala 6-kerroksista rakennusta varten.

$\boxed{\text{VII}}$ Rakennusala 7-kerroksista rakennusta varten.

$\boxed{+ 0.00}$ Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

Max. + 0.00. Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna piha-ala saadaan rakentaa.

.....| Istutettava tontinosa.

Tonteilla n:ot 26 ja 3 on julkisivuoikeus tontin n:o 28 a rajalla sekä tontilla n:o 5 a tontin n:o 3 rajalla.

Tontilla n:o 26 on oikeus käyttää tontin n:o 28 a pihamaata.

Tonttien n:ot 5 a, 7 a, 9 a, 32 a, 34 a ja 36 väliset rajat on jätettävä aitaamatta.

118. IV kaupunginosan korttelia n:o 64 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 20 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2010)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päivästä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin IV kaupunginosan korttelissa n:o 64 asemakaavan muuttaminen rakennusten käyttöä koskevalla asemakaavamääräyksellä ja korttelin tonttijaon muuttaminen siten, että tontit n:ot 1, 6 ja 7 muodostetaan yhdeksi tontiksi, ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivästä heinäkuuta 1939 n:o F. 2966, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 24 korttelissa n:o 64 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on kiinteistön hoidolle välttämätöntä.

119. II kaupunginosan korttelia n:o 38 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 9 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2038)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 30 päivästä elokuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin II kaupunginosan korttelissa n:o 38 a olevien tonttien n:ot 15 a ja 15 b asemakaavan muuttaminen tonttijärjestelyä varten ja ullakon sisustamista ja rakennuksen käyttöä koskevilla asemakaavamääräyksillä sekä sanottujen tonttien tonttijaon muuttaminen siten, että ne muodostetaan yhdeksi tontiksi, ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 25 päivästä syyskuuta 1939 n:o F. 4083, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

N:o 119 (jatk.)

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 15 korttelissa n:o 38 a saadaan rakennuksen ullakokerrokseen sijoittaa liikehuoneistoja A:lla merkitylle tontinosalle.

Tontille saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on siinä olevan kiinteistön hoidolle välttämätöntä.

120. X kaupunginosan korttelia n:o 294 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 19 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2006)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päivältä kesäkuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin X kaupunginosan tehdaskorttelissa n:o 294 asemakaavan muuttaminen siten, että osa korttelia muodostetaan asuntotarkoitukseen käytettäväksi, sekä korttelin tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 12 päivältä heinäkuuta 1939 n:o F. 2964, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontit n:ot 1, 2, 7 b, 7 c, 7 d, 9 a, 9 b, 9 c ja 9 d tehdaskorttelissa n:o 294 ovat asuintontteja.

Asuintonttien välirajat on jätettävä aitaamatta.

Tonteilla on yhteiset porttikäytävät, jotka on sijoitettava tonteille n:ot 1 ja 2.

Tonteilla n:ot 1 ja 2 on julkisivuoikeus tonttia n:o 4 vastaan.

+ 0.00 Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luetuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

..... Istutettava tontinosa.

121. XIV kaupunginosan korttelia n:o 511 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 2 p:itä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2033)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 4 päivältä lokakuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelin n:o 511 asemakaavan muuttaminen Linnankosken- ja Stenbäckinkatujen kulman pyöristämiseksi ja rakennusrajoja ja eri rakennusosien kerrosten lukumäärää koskevilla asemakaavamääräyksillä sekä sanotun korttelin tonttijaon muuttaminen siten, että tontit n:ot 25, 28 ja 30 muodostetaan yhdeksi tontiksi n:o 2, ovat hyväksytyt, niinkuin ohelliset asemakaavapiirros- ja tonttijakokartat tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 24 päivältä lokakuuta 1939 n:o F. 4350, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontille n:o 2 korttelissa n:o 511 saadaan A:llä merkitylle tontinosalle rakentaa enintään 1-kerroksinen, B:llä merkitylle tontinosalle enintään 2-kerroksinen, C:llä merkitylle tontinosalle enintään 4-kerroksinen ja D:llä merkitylle tontinosalle enintään 10-kerroksinen rakennus.

122. II kaupunginosan korttelia n:o 40 koskeva asemakaavamääräys.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 7 p:itä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2032)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 4 päivältä lokakuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin II kaupunginosan korttelissa n:o 40 olevan tontin n:o 1 asemakaavan muuttaminen asemakaavamääräyksellä siten, että tontilla olevan rakennuksen tornikerrokseen saadaan sijoittaa sauna yksityistä tarvetta varten, on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksieneen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 14 päivältä lokakuuta 1939 n:o F. 4349, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

N:o 122 (jatk.)

Asemakaavamääräys:

Tontille n:o 1 korttelissa n:o 40 saadaan rakennuksen tornikerrokseen sijoittaa sauna yksityistä tarvetta varten A:lla merkitylle tontinosalle.

123. III kaupunginosan korttelia n:o 50 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 7 p:ltä 1939.

(Katsa kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2034)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 4 päivältä lokakuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin III kaupunginosan korttelissa n:o 50 Etelä Esplanaadikadun varrella olevan tontin n:o 1 ja Korkeavuorenkadun varrella olevan tontin n:o 1 asemakaavan muuttaminen ensiksimmäisillä tontilla olevien rakennusten käyttöä ja viimeksimmäisillä tontilla olevan rakennuksen julkisivuoikeutta koskevilla asemakaavamääräyksillä on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 24 päivältä lokakuuta 1939 n:o F. 4355, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 1 Etelä Esplanaadikadun varrella korttelissa n:o 50 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on kiinteistön hoidolle välttämätöntä.

Tontilla saadaan rakennuksen ullakkokerrokseen sijoittaa konttorihuoneistoja A:lla merkitylle tontinosalle sekä asuinhuoneistoja B:llä merkitylle tontinosalle.

Tontilla n:o 1 Korkeavuorenkadun varrella korttelissa n:o 50 on välillä C—D julkisivuoikeus Etelä Esplanaadikadun varrella olevaa tonttia n:o 1 vastaan.

124. XI kaupunginosan kortteleita n:ot 325 ja 326 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 7 p:ltä 1939.

(Katsa kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2023)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön

vahvistettavaksi alistaman päätöksen 4 päivältä lokakuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XI kaupunginosan kortteleissa n:ot 325 ja 326 asemakaavan muuttaminen edellisessä korttelissa ulkoisiin rakennusrajoihin nähden ja jälkimäisessä korttelissa rakennuskorkeutta ja rakennusten käyttöä koskevilla asemakaavamääräyksillä on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 24 päivältä lokakuuta 1939 n:o F. 4354, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

+ 0.00 Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

max + 0.00 Numero, joka osoittaa rakennusosan suurimman korkeuden 0-tasosta luettuna.

A:lla merkitylle tontinosalle saadaan ullakkokerrokseen sisustaa pesutupa, mankeli- ja silityshuone.

125. XII kaupunginosan korttelia n:o 364 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjeellä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 7 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2030)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 4 päivältä lokakuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XII kaupunginosan korttelissa n:o 364 asemakaavan muuttaminen tonttien järjestelyä varten sekä rakennus- ja istutusala, rakennusten korkeutta ja kerroslukua sekä viemäriä koskevien asemakaavamääräysten osalta ynnä saman korttelin tonttijaoon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 24 päivältä lokakuuta 1939 n:o F. 4353, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

..... Istutettava tontinosa.

+ 0.0 Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

N:o 125 (jatk.)

Tontin n:o 11 viemäri saadaan johtaa Läntiselle Brahenkadulle tontin n:o 12 rakentamattoman pohjoisosan kautta.

Yleisen rakennuksen tontille n:o 14 korttelissa n:o 364 saadaan rakentaa enintään 3-kerroksinen rakennus.

126. XIV kaupunginosan korttelia n:o 464 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 7 p:ltä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 50)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2037)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 4 päivältä lokakuuta 1939, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 464 olevan tontin n:o 15 asemakaavan muuttaminen rakennusaloja koskevien asemakaavamääräysten osalta siten, että määrätyle tontinosille voidaan järjestää varauloskäytäviä kellarikerroksesta, on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen ja asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 24 päivältä lokakuuta 1939 n:o F. 4351, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomais- ten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Voimassa olevat:

Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luet- tuna eri tontinosalla rakennuksen kattoliista saadaan sijoittaa.

Istutettava tontinosa.

Uusi:

A:lla merkityille tontinosille saadaan järjestää varauloskäytäviä kellarikerroksesta. Näitten rakennuksien korkeus saa olla enintään 3.0 m.

127. X kaupunginosan tehdaskortteleita n:ot 276 ja 278 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 8 p:ltä 1939.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2031)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 4 päivältä lokakuuta 1939,

jolla Helsingin kaupungin X kaupunginosan tehdaskortteleissa n:ot 276 ja 278 asemakaavan muuttaminen raidejärjestelyjä varten sekä tästä aiheutuva samojen korttelien tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksiin ja asemakaavamääräyksineen sekä tonttijakokartta selityksiin tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 24 päivältä lokakuuta 1939 n:o F. 4352, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tonteilla korttelissa n:ot 276 ja 278 saadaan liikennealueen rajalla olevaan seinään tehdä tavarankuljetusaukkoja.

Tontilta n:o 36 korttelissa n:o 278 saadaan viemäri johtaa Verkosaarenkadulle tontin n:o 4 itärajalla olevan rakentamattoman tontinosan kautta.

128. Helsingin kaupungin rakennustarkastajan määrääminen erinäisten kaupungin ympäristössä olevien yhdyskuntien rakennustarkastajaksi.

Uudenmaan lääninhallituksen päätökset tammikuun 2 p:ltä, huhtikuun 19 p:ltä ja heinäkuun 27 p:ltä 1939.

(Kaupunginvaltuuston päätökset maaliskuun 30 p:ltä 1938 sekä tammikuun 25 p:ltä ja huhtikuun 5 p:ltä 1939)

Uudenmaan lääninhallitus on tammikuun 2 päivänä 1939 kaupunginvaltuuston suostumuksella määrännyt Helsingin kaupungin rakennustarkastajan Munkkiniemen, Lauttasaaren ja Pakilan taaajaväkisten yhdyskuntien, Kulosaaren ja Westendin huvila-yhdyskuntien sekä Oulunkylän yhdyskunnan rakennustarkastajaksi mainitusta päivästä lukien, ollen tämä määräys voimassa toistaiseksi eli kunnes toisin mahdollisesti määrätään. Samalla on mainittujen yhdyskuntien entisille rakennustarkastajille annettu määräys luovuttaa Helsingin kaupungin rakennustarkastajalle heidän hallussaan olleet arkistot päiväkirjoineen.

Uudenmaan lääninhallitus on samoin kaupunginvaltuuston suostumuksella huhtikuun 19 päivänä 1939 määrännyt Helsingin kaupungin rakennustarkastajan Helsingin pitäjän Herttoniemen kylässä olevan Tammelundin huvila-alueen rakennustarkastajaksi mainitusta päivästä lukien, ollen tämä määräys voimassa toistaiseksi eli kunnes toisin määrätään.

Uudenmaan lääninhallitus on samoin kaupunginvaltuuston esityksestä heinäkuun 27 päivänä 1939 määrännyt Helsingin kaupungin rakennustarkastajan Helsingin pitäjän Herttoniemen teollisuusalueen korttelien n:ot 57—59 rakennustarkastajaksi.

129. Kaupunkien ja kauppalain tonttikirjan ja maarekisterin laatiminen.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 23 p:ltä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 436)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 23 ja 1936 : 24)

Jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 17 päivänä heinäkuuta 1931 annetun lain 29 §:n nojalla on valtioneuvosto, sisäasiainministeriön esittelystä, määrännyt, että kaupunkien ja kauppalain tonttikirjan ja maarekisterin, joista mainitussa laissa sekä jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 6 päivänä maaliskuuta 1936 annetussa asetuksessa säädetään, tulee olla valmiiksi laadittuna viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1940.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1939. HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO. N:o 14.

Sisällys: 130. Helsingin kaupungin kansanhuoltolautakunnan väliaikainen ohjesääntö, s. 209. — 131. Kansanhuoltolautakunnan toimistopäällikön väliaikainen ohjesääntö, s. 211. — 132. Työvelvollisuuslautakuntien toimintaohje, s. 212. — 133. Laki avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille, s. 214. — 134. Avustuksen suorittaminen erälle poikkeuksellisissa olosuhteissa palvelukseen kutsuttujen asevelvollisten sekä sotapalvelukseen osallistuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille, s. 216. — 135. Avustuksen suorittaminen erälle palvelukseen kutsuttujen asevelvollisten sekä sotapalvelukseen osallistuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille, s. 218. — 136. Korvauksen suorittaminen kunnille niistä avustuksista, joita ne ovat maksaneet 23 p:nä syyskuuta 1919 avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille annetun lain perusteella, s. 219. — 137. Kunnille suoritettavat korvaukset niistä avustuksista, jotka ne avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille 23 p:nä syyskuuta 1919 annetun lain 5 §:n nojalla ovat maksaneet, s. 219. — 138. Kertausharjoituksissa olevien ja vapaaehtoisen väestönsiirron yhteydessä kaupungista poistuneiden, kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden palkkaus, s. 220. — 139. Kaupungin virkojen hoitaminen sodan aikana, s. 221. — 140. Lisäys kaupungin työntekijäin alimpien tuntipalkkojen tarffiin, s. 221. — 141. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1939, s. 222. — 142. Lippujen hinnat Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön raitiotie- ja linja-autolinjoilla, s. 224.

130. Helsingin kaupungin kansanhuoltolautakunnan väliaikainen ohjesääntö.

Kansanhuoltolautakunnan hyväksymä lokakuun 14 p:nä 1939. (Lyhennysote)

1 §. Kansanhuoltolautakuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, yhdeksän jäsentä ja neljä varajäsentä.

Varajäsenet kutsutaan lautakunnan kokouksiin ja on heillä puhe- ja esitysoikeus.

2 §. Kansanhuoltolautakunta kokoontuu, milloin puheenjohtaja tai, jos hänellä on este, varapuheenjohtaja katsoo sen tarpeelliseksi tai milloin neljä jäsentä sitä vaatii.

Kansanhuoltoministeriö ja kansanhuoltopirin toimistonjohtaja voi määrätä lautakunnan kokouksen pidettäväksi.

Kokouksesta on lautakunnan päättämällä tavalla hyvissä ajoin ilmoitettava lautakunnan jäsenille ja samalla heille toimitettava esityslista, jossa mainitaan esilletulevat asiat sekä ehdotukset päätöksiksi lyhyine perusteluineen.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi sen jäsenistä on saapuvilla.

3 §. Kansanhuoltolautakunnan ja sen jaoston kokouksessa

pidetään pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, siinä käsitellyt asiat ja niissä tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyttä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahuneet äänestykset.

Pöytäkirjaa pitää lautakunnan sihteeri ja sen tarkistavat puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja.

4 §. Kansanhuoltolautakunnalle tai sen jaostolle saapuneet virkakirjeet sekä sinne lähetetyt tai jätetyt hakemukset ja muut asiakirjat merkitsee siihen määrätty henkilö luetteloon. Tähän on niinkään tehtävä merkinnät toimenpiteistä, joihin niiden johdosta on ryhdytty.

5 §. Kansanhuoltolautakunnan puolesta tehtävät kirjalliset sopimukset ja sitoumukset allekirjoittaa lautakunnan puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

Lautakunnan tai sen jaoston päätökset ja kirjeet allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

Lähetteet ja asiain valmistelua koskevat kirjeet allekirjoittaa sihteeri.

6 §. Kansanhuoltolautakunnan ja sen jaoston päätösten, lähetteiden ja kirjeiden konsepteihin, jotka on asianmukaisesti säilytettävä, on merkittävä asiakirjan päiväys ja sen allekirjoittajien nimet sekä, olosuhteesta riippuen, asian kirjausmerkki ja toimituskirjan järjestysnumero.

7 §. Kansanhuoltolautakunnan kassa- ja tilitoimessa noudetaan kaupungin voimassaolevia määräyksiä ja toimii lautakunnan kassa- ja tilivirastona rahatoimisto.

Laskut ja maksumääräykset hyväksyy toimistopäällikkö tai lautakunnan siihen määräämä muu toimihenkilö.

8 §. Kansanhuoltolautakunta toimittaa kansanhuoltoministeriölle ja kansanhuoltopiirille näiden vaatimat lautakunnan toimialaa koskevat tiedot.

9 §. Kansanhuoltolautakunta valvoo, että säännöstelyn alaisen tavaroiden jakelussa ja käytössä noudatetaan voimassaolevia säännöksiä. Milloin näitä vastaan on rikottu tai lautakunnan saamien tietojen perusteella on riittävää aihetta varoa, että rikkominen on tapahtunut, on asia lautakunnan toimesta ilmoitettava poliisiviranomaiselle.

10 §. Kansanhuoltolautakunnan päätökseen tai muuhun toimenpiteeseen tyytymättömälle asialliselle on pyynnöstä annettava oikeaksi todistettu ote lautakunnan asiaa koskevasta pöytäkirjasta. Otteeseen on kirjoitettava valitusosoitus ja merkittävä todistus siitä päivästä, jona ote asialliselle annettiin.

11 §. Kansanhuoltolautakunnan puolesta valituksiin annettavien selityksien laatimisesta pitää puheenjohtaja huolta. Asia esiteltäköön lautakunnan tai sen jaoston kokouksessa käsiteltäväksi ainoastaan, milloin puheenjohtaja katsoo sen tarpeelliseksi.

12 §. Asiat, jotka koskevat ostokorttien antamista yksityisille henkilöille, käsittelee kansanhuoltolautakunnan toimistopääl-

likkö. Jos katsotaan, että ostokortti on evättävä henkilöltä, joka on sitä hakenut, on asia otettava lautakunnan kokouksessa käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi.

13 §.

14 §. Asiat, jotka koskevat sokerin ja siirapin kulutuksen sääntöselystä 3 p:nä lokakuuta 1939 annetun valtioneuvoston päätöksen 7 ja 9 §:ssä mainittujen osoitusten antamista sokerin hankkimista varten, käsittelee lautakunnan toimistopäällikkö. Milloin asia on tulkinnan varainen on hänen esitettävä se puheenjohtajan ratkaistavaksi. Periaatteellista laatua olevat tässä pykälässä kysymyksen tulevat asiat on esitettävä asianomaiselle jaostolle.

Käsitelty asia on tapahtuneeseen ratkaisuun tyytymättömän asiallisen vaatimuksesta otettava päätettäväksi koko lautakunnan kokouksessa.

15—17 §§.

18 §. Päätös, jolla yksityisen henkilön ostokortti julistetaan menetetyksi, tehdään lautakunnan kokouksessa.

19 §.

131. Kansanhuoltolautakunnan toimistopäällikön väliaikainen ohjesääntö.

Kansanhuoltolautakunnan hyväksymä marraskuun 2 p:nä 1939.

Toimistopäällikön tehtävänä on:

- 1) johtaa lautakunnan toimiston työtä ja valvoa, että toimiston henkilökunta suorittaa tehtävänsä;
- 2) valmistaa puheenjohtajan antamien ohjeiden mukaan lautakunnassa ja sen jaostoissa esille tulevat asiat sekä laatia esityslistat ja kokouskutsut;
- 3) hyväksyä lautakunnalle esitetyt laskut ja antaa maksumääräykset;
- 4) ottaa yhdessä puheenjohtajan kanssa toimistoapulaiset ja työntekijäin asemassa oleva henkilökunta;
- 5) olla läsnä lautakunnan ja sen jaostojen kokouksissa, esitellä niissä käsiteltävät asiat sekä panna päätökset täytäntöön;
- 6) käsitellä ostokorttien antamista koskevat asiat lautakunnan väliaikaisen ohjesäännön 12 §:n mukaisesti;
- 7) käsitellä osto-osoituksia koskevat asiat lautakunnan väliaikaisen ohjesäännön 14 §:n mukaisesti;
- 8) toimia jatkuvassa vuorovaikutuksessa kansanhuoltoministeriön ja Uudenmaan kansanhuoltopiiritoimiston kanssa; sekä
- 9) muutoinkin suorittaa ne tehtävät, jotka lautakunta tai sen puheenjohtaja hänelle määrää.

132. Työvelvollisuuslautakuntien toimintaohje.

Kansanhuoltoministeriön vahvistama lokakuun 23 p:nä 1939.

Kansanhuoltoministeriö on mainittuna päivänä päättänyt, että sen lisäksi, mitä säädetään yleisestä työvelvollisuudesta 16 päivänä kesäkuuta 1939 annetussa laissa ja sanotun lain soveltamisesta 13 päivänä lokakuuta 1939 annetussa asetuksessa, työvelvollisuutta koskevien asiain käsittelyssä on toistaiseksi noudatettava seuraavia määräyksiä.

1 §. Työvelvollisuuslautakunta kokoontuu, milloin puheenjohtaja tai, jos hänellä on este, varapuheenjohtaja katsoo sen tarpeelliseksi tai milloin kaksi jäsentä sitä vaatii.

Kansanhuoltoministeriö ja kansanhuoltopiirin toimiston johtaja voi määrätä lautakunnan kokouksen pidettäväksi.

Kokouksesta on lautakunnan päättämällä tavalla ilmoitettava jäsenille.

2 §. Työvelvollisuuslautakunnan kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, johon on merkittävä kokouksen osanottajat, siinä käsitellyt asiat ja niissä tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyttä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Pöytäkirjaa pitää lautakunnan puheenjohtaja tai lautakunnan sihteeriksi valittu jäsen taikka määrätty henkilö.

Lautakunta päättää, millä tavoin pöytäkirja on tarkistettava.

Pöytäkirjasta annettavat otteet todistaa oikeiksi puheenjohtaja tai sihteeri.

3 §. Työvelvollisuuslautakunnalle saapuneet virkakirjeet sekä sille lähetetyt tai jätetyt hakemukset ja muut asiakirjat samoin kuin lautakunnalle puhelimitse saapuneet ilmoitukset ja määräykset on merkittävä luetteloon. Tähän on niinkään tehtävä merkinnät toimenpiteistä, joihin niiden johdosta on ryhdytty.

4 §. Jos kunnanvaltuusto on osoittanut työvelvollisuuslautakunnan käytettäväksi tarpeelliset varat, voidaan lautakunnan palvelukseen ottaa työpäällikkö ja muitakin toimenhaltijoita suorittamaan lautakunnan toimialaan kuuluvia käytännöllisiä tehtäviä.

5 §. Kun työvelvollisuuslautakunta käsittelee ja ratkaisee työvelvollisen työ- tai palkkasuhdetta koskevan asian, ottakoon asian käsittelyyn osaa puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä yhtä monta työnantajia ja työntekijöitä edustavaa jäsentä tai varajäsentä. Jollei näiden keskuudessa ole naisjäsentä, on naispuolisia työvelvollisia koskevissa asioissa lautakunnan naispuoliselle lisäjäsenelle varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

6 §. Kun työvelvollisuuslautakunta määrää työvelvollisen työhön kunnan omalla alueella on työvelvolliselle samalla annettava työkirja, josta säädetään työvelvollisuusasetuksen 17 §:ssä.

7 §. Kun työvelvollinen määrätään siirtymään työhön vieraan kunnan alueelle, on hänelle annettava siirtomääräys. Siirto-

määräyksessä on mainittava työvelvollisen täydellinen nimi, ikä ja ammatti, kunnat, mistä ja mihin työvelvollinen siirretään, sekä, mikäli nämä ovat lautakunnan tiedossa, työnantaja, jonka työhön työvelvollinen tulee, ja työnantajan ilmoittama palkka. Jos työvelvollinen itse aikoo suorittaa matkakustannuksensa, on tämä siirtomääräyksessä mainittava samoin kuin ilmoitus siitä, mistä työvelvollinen saa korvauksen matkakuluistaan.

Esittämällä siirtomääräyksen saa työvelvollinen työkirjan työvelvollisuuslautakunnalta siinä kunnassa, jossa työ suoritetaan.

8 §. Samalla kuin työvelvolliselle annetaan työkirja tai siirtoa koskeva määräys taikka hänen palkkansa suuruus määrätään työvelvollisuuslautakunnan toimesta, on työvelvolliselle, joka sitä pyytää, annettava lautakunnan pöytäkirjasta oikeaksi todistettu ote, joka koskee hänen määräämistään työhön, hänen siirtämistään työhön vieraassa kunnassa tai hänen palkkansa vahvistamista.

Niinikään on lautakunnan muuhun päätökseen tai toimenpiteeseen tyytymättömälle asialliselle pyynnöstä annettava oikeaksi todistettu ote lautakunnan asiaa koskevasta pöytäkirjasta.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainittuihin pöytäkirjan otteisiin on kirjoitettava valitusosoitus ja merkittävä todistus siitä päivästä, jona ote asialliselle annettiin.

9 §. Työvelvollinen voidaan määrätä tekemään maanpuolustuksen etua välittömästi tai välillisesti tarkoittavaa työtä, johon sopivaa vapaaehtoista työvoimaa ei ole saatavissa. Työvelvollisuuslautakuntien toiminnan helpottamiseksi on kansanhuoltoministeriössä laadittu ohjeeksi luettelo niistä työaloista, joiden piirissä työvelvollisuuden soveltaminen lähinnä voi tulla kysymykseen.

Työvelvollisuutta ei kuitenkaan ole sovellettava mihin tahansa edellä mainituilla työaloilla esiintyvään työhön, vaan on otettava huomioon ne työt, jotka ovat nykyisen ajan tarpeen mukaan välttämättömiä tuotannon pysyttämiseksi entisellään tai sen laajentamiseksi.

Milloin välttämättömästi suoritettava työ on vaarassa jäädä tekemättä sen vuoksi, että työn tekijä on sotapalveluksessa, voidaan työhön tarvittaessa soveltaa työvelvollisuutta.

Kansanhuoltoministeriö on samana päivänä vahvistanut siirtomääräyksen mallin, valitusosoituksen ja päätöksen tiedoksiantotodistuksen mallin sekä luettelon niistä työaloista, joiden piirissä työvelvollisuuden soveltaminen lähinnä voi tulla kysymykseen.

133. Laki avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille.

Annettu syyskuun 23 p:nä 1919.

(Muutoksineen kesäkuun 8 p:ltä 1927, heinäkuun 9 p:ltä 1937 ja marraskuun 4 p:ltä 1939)

(Suomen as.-kok. 1919 : 121, 1927 : 168, 1937 : 293 ja 1939 : 388)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1450)

1 §. Vakinaisessa palveluksessa olevan asevelvollisen vaimon ja turvattomien, avioliitossa tai sen ulkopuolella syntyneiden lasten tulee, jos heiltä puuttuu varoja elatukseen, valtionvaroista saada toimeentuloansa varten riittävä apu. Sama oikeus olkoon asevelvollisen työhön kykenemättömillä vanhemmilla, isä- ja äitipuolella, kasvatusvanhemmilla, isän ja äidin vanhemmilla sekä veljillä ja sisarilla, jotka elatukseensa nähden ovat riippuvaisia hänen työansiostaan.

Mitä tässä laissa on säädetty vakinaisessa palveluksessa olevan asevelvollisen omaiselle annettavasta avusta, on noudatettava myös sotapalveluksen sijasta luotsi- ja majakkalaitoksen palvelukseen tai puolustuslaitoksen etua välittömästi tai välillisesti tarkoittavaan työhön määrätyn henkilön omaisiin, niin myös reserviharjoitukseen kutsutun tai sodan aikana vakinaiseen palvelukseen astuneen henkilön omaisiin nähden. Laki helmäk. 9 p:ltä 1937.

2 §. Avustusta koskeva hakemus on osoitettava läänin maaherralle ja annettava maalla kunnallislautakunnalle ja kaupungissa maistraatille.

Sellaisen hakemuksen tulee sisältää mahdollisimman tarkat, kahden tunnetun ja uskottavan henkilön oikeiksi todistamat tiedot hakijan varallisuussuhteista ja toimeentulomahdollisuuksista. Hakemuksen mukana tulee olla papin tai siviilirekisteriviranomaisen antama todistus, joka osoittaa hakijan iän ja suhteen asevelvolliseen, sekä asianomaisen päällystön todistus asevelvollisen palvelukseenastumispäivästä. Jos anomus koskee reserviharjoitukseen kutsutun asevelvollisen omaista, on päällystön antamassa todistuksessa mainittava myöskin aika, jonka harjoitus kestää. Laki kesäk. 8 p:ltä 1927.

3 §. Kun avustushakemus on annettu, on kunnallislautakunnan tai maistraatin hankittava saatavissa oleva selvitys hakijan esittämien tietojen todenperäisyydestä sekä ehdotettava, onko, mikä määrä ja kuinka pitkäksi ajaksi hakijalle avustusta myönnettävä. Tämän jälkeen ovat asiakirjat ynnä viranomaisen pöytäkirja tämän toimesta viipymättä maaherralle lähetettävät.

4 §. Maaherran asia on ratkaista tässä puheena olevaa avustusta koskeva asia.

Maaherran päätös on ilmoitettava asianomaiselle kunnallislautakunnalle tai maistraatille, jonka tulee antaa se hakijalle tiedoksi.

Maaherran päätöksestä saa hakija valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen neljänkymmenenviiden päivän kuluessa tiedoksisäännöistä.

5 §. Jos maaherra on hyväksynyt hakijan avustusanomuksen, on kunnallislautakunnan tai maistraatin heti ryhdyttävä toimenpiteisiin vahvistetun avustusmäärän suorittamiseksi kunnan varoista. Jos korkein hallinto-oikeus muuttaa maaherran päätöksen, on maksu tämän oikeuden päätöksen mukaan oikaistava tai suoritettava. Sellaisen menon korvaa kunnalle valtio.

6 §. Tässä tarkoitettun avustuksen suoritus tapahtuu ensi kerran siltä ajalta, joka on kulunut asevelvollisen palvelukseen astumisesta silloin kulumassa olevan kuun loppuun sekä senjälkeen etukäteen kultakin kuukaudelta sitä aikaa, joka on määrätty avustuksen saamiseen.

Myöntäessään avustusta reserviharjoitukseen kutsutun asevelvollisen omaiselle olkoon maaherra oikeutettu, huolimatta siitä kuinka kauan harjoitus kestää, määräämään, että avustus on suoritettava kerta kaikkiaan koko harjoitusajalta. Laki kesäk. 8 p:itä 1927.

7 §. Jos avustuksensaajan taloudellinen asema on avustuksen saamiseen määrätyn ajan kuluessa oleellisesti parantunut, tulee kunnallislautakunnan tai maistraatin ilmoittaa se maaherralle, joka avustuksensaajaa kuultuaan päättää, onko avustusta vähennettävä tai onko se lakkautettava. Tällaiseen päätökseen ja sen täytäntöönpanoon nähden sekä mitä tulee valittamisoikeuteen on vastaavalla tavalla sovellettava 4 ja 5 §:n määräyksiä.

8 §. Kun vakinaisessa palveluksessa olevan asevelvollisen omainen on saanut avustusta, tulee maaherran saattaa se asianomaisen päällystön tietoon; ja on päällystön, mikäli mahdollista, ennakolta ilmoitettava maaherralle asevelvollisen kotiinpäästöpäivästä, minkä jälkeen maaherra lähettää siitä ilmoituksen asianomaiselle kunnallislautakunnalle tai maistraatille avustuksen suorittamisen lakkauttamiseksi.

Ensimmäisessä momentissa mainittu maaherralle annettava ilmoitus sekä maaherran ilmoitus kunnallislautakunnalle tai maistraatille olkoon kuitenkin, jos avustus on myönnetty reserviharjoitukseen kutsutun asevelvollisen omaiselle, tarpeellinen ainoastaan siinä tapauksessa, että asevelvollisen osanottaminen harjoitukseen keskeytetään ennen määrättyä kotiinpäästöpäivää. Laki kesäk. 8 p:itä 1927.

9 §. Maaherranvirastoissa, kunnallislautakunnissa ja maistraateissa pidetään luetteloja tässä puheena olevista avustuksensaajista, ja on niihin merkittävä myös asevelvollisten nimet sekä päivä, jolloin avustus päätös on tehty, niin myös avustuksen määrä ja sen nauttimisaika. Päällystön on myöskin pidettävä luetteloja tässä tarkoitetuista asevelvollisista. Laki kesäk. 8 p:itä 1927.

10 §. Tässä laissa tarkoitettuja asioita on maaherran ja korkeimman hallinto-oikeuden kiireellisinä käsiteltävä.

Tällaisissa asioissa tehtävissä hakemuksissa ja valituksissa käytetään leimaamatonta paperia. Asioissa syntyvistä toimituskirjoista ei makseta lunastusta.

10 a §. Sota-aikana tai sinä aikana, jolloin sotatilasta annetun lain säännökset ovat osittain noudatettavina, voi valtioneuvosto

myöntää avustuksen hakemisen ja suorittamisen jouduttamista tarkoittavia poikkeuksia tämän lain säännöksistä sekä määrätä, että tämän lain mukaista avustusta voidaan suorittaa myös niiden suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten omaisille, jotka kyseessä-olevissa poikkeuksellisissa olosuhteissa osallistuvat sotapalvelukseen. Laki marrask. 4 p:ltä 1939.

11 §. Laki astuu voimaan heti, kun se on asianmukaisesti vahvistettu ja julkaistu.

Laki marraskuun 4 p:ltä 1939 astui voimaan marraskuun 6 p:nä 1939 ja voidaan sen mukaista avustusta määrätä suoritettavaksi omaisille siltä ajalta, jona suojeluskuntalainen tai vapaaehtoinen on lokakuun 6 p:n jälkeen 1939 osallistunut sotapalvelukseen.

134. Avustuksen suorittaminen erälle poikkeuksellisissa olosuhteissa palvelukseen kutsuttujen asevelvollisten sekä sotapalvelukseen osallistuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 9 p:ltä 1939.

(Suomen as.-lok. 1939 : 389)

Valtioneuvosto on avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille annetun lain muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 1939 annetun lain nojalla puolustusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Sota-aikana tai sinä aikana, jolloin sotatilasta annetun lain säännökset ovat osittain noudatettavina, noudatettakoon mitä jäljempänä tässä päätöksessä on määrätty, sen estämättä, että nämä määräykset poikkeavat avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille 23 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain säännöksistä.

2 §. Edellä mainitussa laissa tarkoitettu avustus suoritetaan myös niiden suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten omaisille, jotka 6 päivän lokakuuta 1939 jälkeen ovat osallistuneet sotapalvelukseen asianomaisen päällystön määräyksen mukaan siten, että he sen johdosta ovat estyneet suorittamasta tavallista ansiotyötään.

3 §. Avustusta koskeva hakemus on lääninhallitukselle osoitettuna annettava, lähetettävä taikka muulla tavoin toimitettava maalla kunnallislautakunnalle, kaupungissa maistraatille ja kauppalassa kauppalanhallitukselle.

Hakemuksen tulee sisältää luotettavan henkilön todistamat tiedot hakijan varallisuussuhteista, työkyvystä ja toimeentulomahdollisuuksista, ja on siihen liitettävä papin- tai siviilirekisteriviranomaisen antama todistus hakijan iästä, perhesuhteista ja suhteesta asevelvolliseen tai sotapalvelukseen osallistuvaan suojeluskuntalaiseen tai vapaaehtoiseen sekä sotilas-, poliisi- tai kunnallisiviranomaisen

todistus palvelukseenastumispäivästä kuin myös, suojeluskuntalaisen tai vapaaehtoisen kohdalta, komppanianpäällikön tai vastaavan esimiehen todistus siitä, että asianomainen suorittaa sellaista palvelusta kuin 2 §:ssä tarkoitetaan. Lisäksi hakemuksessa on, mikäli mahdollista, mainittava asevelvollisen tai sotapalvelukseen osallistuvan suojeluskuntalaisen tai vapaaehtoisen kenttäpostiosoite ja joukko-osasto.

4 §. Kunnallislautakunnan, maistraatin ja kauppalanhallituksen on viivyttelämättä käsiteltävä avustushakemus ja tehtävä lääninhallitukselle ehdotus myönnettävästä avustusmäärästä taikka hakemuksen hylkäämisestä.

Edellä I momentissa mainittu ehdotus on merkittävä asiakirjoihin, jotka heti käsittelyn päätyttyä on lähetettävä lääninhallitukselle.

5 §. Lääninhallituksen on asiakirjat saatuaan viipymättä ratkaistava avustusasia.

Myönnetystä avustuksesta lääninhallituksen on avustuksen maksattamista varten heti ja jo ennen päätöksen tiedoksiantamista ilmoitettava sopivalla tavalla maalla kunnallislautakunnalle, kaupungissa kaupunginhallitukselle ja kauppalassa kauppalanhallitukselle.

6 §. Milloin on kysymys avustuksen myöntämisestä asevelvollisen tai sotapalvelukseen osallistuvan suojeluskuntalaisen tai vapaaehtoisen vaimolle tai alaikäisille lapsille, jotka eivät viimeksi kuluneen vuoden aikana ole saaneet köyhäinhoitolain 1 §:n I momentissa mainittua köyhäinhoitoa, taikka erittäin kiireellisissä tapauksissa myös muulle avustuksen saantiin oikeutetulle hakijalle, kunnallislautakunta, kaupunginhallitus tai kauppalanhallitus voi heti sen jälkeen, kun hakemuksen hyväksymisestä on tehty ehdotus lääninhallitukselle ja ennen kuin lääninhallitus on asian ratkaissut, maksaa hakijalle ehdotuksen mukaista avustusta sopivina erinä määrän, joka vastaa enintään yhden kuukauden avustusta. Näin suoritettu ennakkomaksu on otettava vähennyksenä huomioon hakijalle myönnetyn avustuksen ensimmäistä erää maksettaessa.

7 §. Jos lääninhallitus päätöksellään on evännyt avustuksen hakijalta, jolle kunnallislautakunnan, maistraatin taikka kauppalanhallituksen ehdotuksen perusteella on 6 §:n nojalla suoritettu ennakkomaksua, on sen samalla määrättävä, onko ja missä määrin valtion kunnalle korvattava suoritettu ennakkomaksu. Sanottu maksu on valtion aina korvattava, paitsi milloin sen suorittaminen on ollut joko kokonaan tai osaksi ilmeisesti aiheeton.

8 §. Suorittaessaan tässä päätöksessä mainittua avustusta on kunnallisen viranomaisen varmistuttava siitä, että asianomainen on edelleen sotapalveluksessa, ja on hänen tällöin epäilyttävässä tapauksessa käännyttävä asianomaisen sotilas- tai suojeluskuntaviranomaisen puoleen.

9 §. Lääninhallituksen on ilmoitettava asevelvollisen tai vapaaehtoisen omaiselle myöntämästään avustuksesta sen sotilspiirin esikunnalle, johon asianomainen kuuluu, ja on esikunnan saatettava

tämä ilmoitus sen joukko-osaston päällystön tiedoksi, missä hän suorittaa palvelusta. Joukko-osaston päällystön on puolestaan ilmoitettava asevelvollisen kotiuttamisesta tai vapaaehtoisen palveluksesta vapautumisesta edellä tarkoitettulle esikunnalle, jonka on siitä tiedoitettava asianomaiselle kunnallislautakunnalle, maistraatille tai kauppalanhallitukselle avustuksen suorittamisen lakkauttamista varten.

Mitä 1 momentissa on määrätty, olkoon noudatettavana myöskin, milloin suojeluskuntalaisen omaiselle on myönnetty avustusta, kuitenkin siten, että siinä tarkoitettujen ilmoitusten tiedoksisaattaminen on tapahtuva asianomaisen suojeluskuntapiirin piiripäällikön välityksellä.

135. Avustuksen suorittaminen erälle palvelukseen kutsuttujen asevelvollisten sekä sotapalvelukseen osallistuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 5 p:nä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 467)

Valtioneuvosto on, muuttaen valtioneuvoston päätöstä 9 päivä marraskuuta 1939 avustuksen suorittamisesta erälle poikkeuksellisissa olosuhteissa palvelukseen kutsuttujen asevelvollisten sekä sotapalvelukseen osallistuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille, päättänyt seuraavaa:

1 §. Sota-aikana noudatettakoon, mitä jälempänä tässä päätöksessä on määrätty sen estämättä, että nämä määräykset poikkeavat avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille 23 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain säännöksistä.

2 §. Avustusta koskevan hakemuksen, joka on jätettävä, lähetettävä tai muulla sopivalla tavalla toimitettava maalla kunnallislautakunnalle, kaupungissa kaupunginhallitukselle ja kauppalassa kauppalanhallitukselle, käsittelee ja ratkaisee kunnallislautakunta, kaupunginhallitus tai kauppalanhallitus taikka näiden asettama jaosto lääninhallituksen määräämän edustajan saapuvilla ollessa, lääninhallituksen hyväksymien perusteiden mukaan.

3 §. Avustuksen myöntämistä koskevasta kunnallislautakunnan, kaupunginhallituksen ja kauppalanhallituksen taikka näiden asettaman jaoston päätöksestä saa valittaa lääninhallitukselle niin kuin kunnanvaltuuston, kaupunginvaltuuston ja kauppalanvaltuuston päätöksestä valittamisesta on säädetty.

Lääninhallituksen asiaa koskevasta päätöksestä saa valittaa, niin kuin 1 §:ssä mainitussa laissa on säädetty, korkeimmalle hallinto-oikeudelle, mutta voidaan valitus antaa myös lääninhallitukselle, sieltä korkeimmalle hallinto-oikeudelle toimitettavaksi. Milloin

valitus on toimitettu postitse suoraan korkeimmalle hallinto-oikeudelle, on sellainenkin valitus tutkittava.

4 §. Muutoin ovat voimassa edellämainitun lain ja valtioneuvoston päätöksen säännökset ja määräykset.

136. Korvauksen suorittaminen kunnille niistä avustuksista, joita ne ovat maksaneet 23 p:nä syyskuuta 1919 avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille annetun lain perusteella.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 23 p:itä 1919.

(Suomen as.-kok. 1919 : 121)

Valtioneuvosto on, sotaministeriön esittelystä, määrännyt, että korvaushakemukset niistä avustuksista, joita kunnat avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille tänä päivänä annetun lain 5 §:n perusteella ovat maksaneet, ovat aina puolelta vuodelta lähetettävät asianomaiselle maaherralle ennen seuraavan tammi- ja heinäkuun loppua; ja on maaherra velvollinen, hakemukset tutkittuaan, maksamaan kunnille tulevat korvausmäärät.

137. Kunnille suoritettavat korvaukset niistä avustuksista, jotka ne avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille 23 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain 5 §:n nojalla ovat maksaneet.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 30 p:itä 1939.

(Suomen as.-kok. 1939 : 442)

Valtioneuvosto on puolustusministeriön esittelystä päättänyt, että poikkeuksena siitä, mitä on säädetty valtioneuvoston 23 päivänä syyskuuta 1919 tekemässä päätöksessä, joka koskee korvauksen suorittamista kunnille niistä avustuksista, joita ne ovat maksaneet 23 päivänä syyskuuta 1919 avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille annetun lain perusteella, kunnat voivat sota-aikana tai sinä aikana, jolloin sotalaista annetun lain säännökset ovat osittain noudatettavina, lähettää korvaushakemuksensa niistä avustuksista, jotka ne edellämainitun lain 5 §:n perusteella ovat maksaneet, lääninhallitukselle kuukausittain kuluneelta kuukaudelta; ja on lääninhallitus velvollinen, hakemukset tutkittuaan, maksamaan kunnille tulevat korvausmäärät.

138. Kertausharjoituksissa olevien ja vapaaehtoisen väestönsiirron yhteydessä kaupungista poistuneiden, kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden palkkaus.

Kaupunginhallituksen kiertokirje marraskuun 13 p:ltä 1939.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kertausharjoituksissa olevien ja vapaaehtoisen väestönsiirron yhteydessä kaupungista poistuneiden, kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden palkkaukseen nähden on noudatettava seuraavaa:

I. Maanpuolustukseen kutsutulle, kaupungin palveluksessa olevalle henkilölle maksetaan täysi palkka koko siltä ajalta, joksi asianomainen on kutsuttu maanpuolustusta koskeviin tehtäviin, seuraavasti:

1) kertausharjoituksiin kutsutulle vakinaiselle viranhaltijalle;

2) suojeluskuntaan kuuluvalla palvelukseen kutsutulle vakinaiselle viranhaltijalle;

3) lottatehtäviin kutsutulle vakinaiselle viranhaltijalle; viran jättämiseen on kuitenkin saatava asianomainen lupa, jolloin palvelusmääräys on esitettävä;

4) tilapäiselle viranhaltijalle siltä ajalta, joksi hänet on toimeen otettu;

5) viransijaiselle siltä ajalta, kuin hänet on määrätty virkaa hoitamaan; viransijaisuusmääräystä ei pidä antaa toistaiseksi vaan määräajaksi;

6) epämääräiseksi ajaksi otetulle tilapäiselle viranhaltijalle siltä ajalta, kuin hänen toimensa kaupungin palveluksessa tai työssä olisi otaksuttavasti kestänyt, ellei poikkeuksellisia oloja olisi syntynyt;

7) päivä- ja tuntipalkkaiselle viranhaltijalle edelläolevien määräysten mukaisesti; sekä

8) kaupungin työläisille edelläolevien määräysten mukaisesti.

Lomautetun henkilön, jonka loma on neljä työpäivää pitempi, on, ellei hänen lomansa johdu jostain määrätystä erikoisyydestä, saavuttava loma-ajakseen työhönsä; muussa tapauksessa ei hänelle ole loma-ajalta palkkaa maksettava.

II. Vapaaehtoisen väestönsiirron yhteydessä kaupungista poistuneiden, kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden palkkaus järjestetään seuraavasti:

1) Jos virasto tai laitos ei ole ollut toiminnassa, maksetaan vakinaiselle viranhaltijalle täysi palkka siihen saakka, kunnes virasto tai laitos jälleen ryhtyy toimimaan, kuitenkin ehdolla, että jos kaupunki sitä ennen katsoo tarvitsevansa viranhaltijaa muuhun työhön, on hänen heti ilmoituksen saatuaan palattava kaupunkiin.

2) Jos virasto tai laitos on ollut toiminnassa ja viranhaltija on jättänyt luvan saatuaan virkatehtävänsä hoitamatta, on virkaloma palkaton, kuitenkin seuraavin poikkeuksin:

a) jos vakinainen naispuolinen viranhaltija on perheensä ainoa huoltaja tai hänen miehensä on kutsuttu kertausharjoituksiin, saamatta tällöin mitään palkkaa, suoritetaan viranhaltijalle lokakuulta täysi palkka ja marraskuun 1 p:stä 1939 lukien 75 % palkasta siihen

saakka, kunnes valtionviranomaisten antaman ilmoituksen nojalla vapaaehtoisen väestönsiirron yhteydessä poistuneet henkilöt voivat jälleen palata kaupunkiin tai kunnes kaupunki sitä ennen katsoo tarvitsevänsä hänen työtään;

b) jos edellisessä kohdassa mainitun viranhaltijan kertausharjoituksiin kutsuttu mies saa kertausharjoitusten ajalta palkkaa korkeintaan 50 % tai hän ja hänen perheensä sitä vastaavan avustuksen, saa viranhaltija marraskuun 1 p:stä 1939 lukien nostaa ainoastaan puolet palkastaan, siihen ajankohtaan saakka, kuin edellisessä kohdassa on määrätty.

3) Tilapäiselle viranhaltijalle maksetaan 1:ssä tapauksessa täysi palkka virkamääräysajalta; 2:ssa tapauksessa ei hänelle suoriteta mitään palkkaa.

4) Tuntiopettajille suoritettavasta palkasta on erikseen päätetty.

139. Kaupungin virkojen hoitaminen sodan aikana.

Kaupunginhallituksen kiertokirje joulukuun 15 p:ttä 1939.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että poikkeuksellisten olojen vallitessa kaupungin sekä vakinaisia että ylimääräisiä viranhaltijoita voidaan siirtää siksi ajaksi kun heitä ei tarvita varsinaisessa toimessaan niihin kaupungin virastoihin ja laitoksiin, joissa tarvitaan lisätyövoimaa, tämän vaikuttamatta heidän palkkaetuhiinsa.

Kaupunginhallitus päätti edelleen, että jos joku virka on tullut avoimeksi aikaisemman viranhaltijan kuoleman johdosta, hänen eroamisensa tai toiseen toimeen siirtymisensä tai muun tämän tapaisen syyn takia, voi asianomainen virasto tai laitos harkintansa mukaan päättää, ettei virkaa julisteta haettavaksi tai että se jätetään toistaiseksi täyttämättä, jos siihen kuuluvat tehtävät voidaan hoitaa viraston omalla tai mahdollisesti muusta virastosta siirrettävällä työvoimalla. Tämä koskee sekä vakinaisia että ylimääräisiä viranhaltijoita, jolloin kuitenkin on huomioon otettava, ettei kukaan virassa oleva henkilö joudu näiden toimenpiteitten johdosta toimestaan eroamaan. Jos virka halutaan julistaa haettavaksi, on tämä kysymys aikaisempien määräysten mukaan alistettava kaupunginhallituksen harkittavaksi.

140. Lisäys kaupungin työntekijäin alimpien tuntipalkkojen tariffiin.

Kaupunginhallituksen päätös heinäkuun 13 p:ttä 1939.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 74)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että n. s. sepelin-kuormaustyöstä suoritetaan 9 mk:n tuntipalkka, lukien heinäkuun 15 p:stä 1939.

141. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen uokitteluun vuonna 1939.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kielitaitoluokka.	Kaup. valt. päätös	
						tehty.	astui voimaan.
1	Rakennustarkastuskonttori	Apulaisarkkitehti	1 23	IV		25.1	1.1.39
2	»	Apulaisinsinööri	1 22	IV		»	»
3	»	Apulaisinsinööri	2 23	IV		»	»
4	»	Avustava tarkastaja	1 27	IV		»	»
5	Kaasulaitos	Toimisto-osaston esimies (vrt. t. B, n:o 2)	1 33	IV		8. 2	1.4.39
6	Sähkölaitos	Toimisto-osaston esimies (vrt. t. B, n:o 3)	1 33	IV		»	»
7	Suomenkieliset kansakoulut	Kouluvahtimestari	1 39	—		5.4	1.8.39
8	»	Talonmies-lämmittäjä	1 39	—		»	»
9	»	Siivooja	6 56	—		»	»
10	Rakennustoimisto	Alikamreeri (vrt. t. B, n:o 4)	2 29	IV		7.6	1.7.39
11	»	Alikamreeri	1 29	IV		»	1.1.40
12	Kaupunginkirjasto	Kirjastonhoitaja	1 31	—		»	1.9.39
13	Kouluhammasklinikka	Haaraklinikanhoitaja	1 21	—		»	»
14	»	Klinikka-apulainen	1 40	—		»	»
15	»	Kouluhammaslääkäri	2 31	—		»	1.10.39
16	»	Vahtimestari	1 42	—		»	»
17	Valmistava tyttöjen ammattikoulu	Opettaja	1 28	—		21.6	1.9.39
18	Lastensuojeluvirasto	Sihteeri	1 23	II		30.8	1.1.40
19	»	Nuor. toimistoapulainen yl. pl.	1 39	IV		»	»
20	Desinfiomislaitos	Apulaishoitaja	1 35	—		»	»
21	Maidontarkastamo	Näytteenottaja	1 34	—		»	»
22	Suomenkieliset kansakoulut	Kouluhoitajatar	2 33	—		»	»
23	Kouluhammasklinikka	Haaraklinikanhoitaja	1 21	—		»	»
24	»	Klinikka-apulainen	1 40	—		»	»
25	»	Vahtimestari	1 42	—		»	»
26	Sähkölaitos	III Johtomestari	1 27	V		13.9	»
27	Rakennustoimisto	Vanh. insinööri yl. pl.	1 18	V		»	»
28	»	Kemisti	1 23	V		»	»
29	Suomenkieliset kansakoulut	Siivooja	2 56	—		»	»
30	Suomenkieliset kansakoulut	Siivooja	3 57	—		»	»
31	Marian sairaala	Sairaanhoitajatar	4 41	—		»	»
32	»	Siivooja	5 53	—		»	»
33	Kulkutautisairaala	Apulaisyölyhoitajatar	1 37	—		»	»
34	»	Kiertävä hoitajatar	1 36	—		»	»
35	»	Apumies	1 46	—		»	»
36	»	Siivooja	2 53	—		»	»
37	»	Pesuapulainen	2 53	—		»	»
38	»	Keittäjä	1 50	—		»	»
39	»	Ompelija	1 53	—		»	»
40	Kivelän sairaala	Kiertävä hoitajatar	1 36	—		»	»
41	»	Sairaanhoitajatar	2 41	—		»	»
42	»	Laboratorioapulainen	1 41	—		»	»

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kielitaitoluokka.	Kaup. val t. päätös	
						tehty.	astui voimaan.
43	Kivelän sairaala	Asentaja	1 41	—	—	13.9	1.1.40
44	Nikkilän sairaala	Voimistelunopettaja	1 33	—	»	»	»
45	»	Sairaanhoitajatar	5 41	—	»	»	»
46	»	Sairaanhoitaja	2 38	—	»	»	»
47	»	Apumies	1 46	—	»	»	»
48	»	Siivooja	2 53	—	»	»	»
49	»	Keittäjä	1 52	—	»	»	»
50	Tuberkuloosisairaala	Ompelija	1 53	—	»	»	»
51	Vesijohtolaitos	Nuor. putkimestari	1 27	V	»	»	»
52	»	Vesimittarinlukija	1 37	V	»	»	»
53	»	Nuor. toimistoapulainen al. pl.	2 41	V	»	»	»
54	»	Laboraattori (vrt. taulu B, n:o 5)	1 33	V	»	»	»
55	»	Apulaisasemapäivystäjä	3 37	V	»	»	»
56	»	Vanh. toimistoapulainen al. pl.	1 36	V	»	»	»
57	»	Työpajamestari	1 27	V	»	»	»
58	Maidontarkastamo	Laboraattori (vrt. taulu B, n:o 6)	1 31	—	—	4.10	»
59	»	Nuor. toimistoapulainen al. pl.	1 41	—	»	»	»

B. Lakkaudetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kaup. val t. päätös	
					tehty.	astui voimaan.
1	Kaupungin kiinteistöt	Lämmittäjä	1 62	25.1	1.139	
2	Kaasulaitos	Vanh. toimistoapulainen al. pl. (vrt. t. A, n:o 5)	1 35	8.2	1.4.39	
3	Sähkölaitos	Vanh. toimistoapulainen yl. pl. (vrt. t. A, n:o 6)	1 33	»	»	
4	Rakennustoimisto	Vanh. toimistoapulainen yl. pl. (vrt. t. A, n:o 10)	1 31	7.6	1.7.39	
5	Vesijohtolaitos	Laboratorion vahtimestari (vrt. taulu A, n:o 54)	1 35	13.9	1.1.40	
6	Maidontarkastamo	Laboratorioapulainen (vrt. taulu A, n:o 58)	1 46	4.10	»	

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkka-		Kaup. valt.	
				luokka,	entinen.	tehty.	astui
				ny-		vo-	maan.
				kyi-		oi-	
				nen.		maan.	
1	Rakennustarkastuskonttori	Rakennustarkastaja	110	9	25.1	1.1.39	
2	»	Rakennusinsinööri	115	12	»	»	
3	»	Laskuttaja	129	27	»	»	
4	»	Nuor. toimistoapulainen yl. pl.	139	37	»	»	
5	Sähkölaitos	Jakeluinsinööri	113	12	22.2	1.3.39	
6	Kunnalliskoti laitoksineen	Työnjoht. (työlaitoksessa)	134	32	»	1.1.39	
7	Kiinteistötoimisto	Apulaisagronoomi	124	21	7.6	1.6.39	

142. Lippujen hinnat Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön raitiotie- ja linja-autolinjoilla.

Kaupunginvaltuuston päätökset maaliskuun 15 p:ltä ja kesäkuun 7 p:ltä 1939.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 653 seur. ja 1486 sekä kunn. as.-l. 1931 : 54)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuina päivinä:

1) oikeuttaa Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön muuttamaan ajomaksut yhtiön raitiotie- ja linja-autolinjoilla siten,

a) että kaupunkilinjoilla peritään yhtenäisen 1 mk:n suuruinen ajomaksu, kuitenkin b)-kohdassa mainitun poikkeuksen;

b) että Käpylän linja-autolinjalla peritään ajomaksuna 1 mk 50 p;

c) että Munkkiniemen ja Haagan raitiotielinjoilla peritään ajomaksuna 2 mk, kuitenkin siten, että kaupungissa suoritetusta matkasta näillä linjoilla peritään 1 mk 50 p;

d) että esikaupunkilinjoilla peritään seuraavat ajomaksut: Munkkiniemeen, Haagaan ja Lauttasaareen 2 mk, Kulosaareen 2 mk 50 p, Herttoniemeen ja Malmin hautausmaalle 3 mk, Degerön Uppbyhyn 3 mk 50 p sekä Marjaniemeen, Jollakseen ja Hevossalmelle 4 mk, kuitenkin siten, että kaupungissa suoritetusta matkasta näillä linjoilla peritään 1 mk 50 p;

e) että kaupunkiliikenteessä matkustajalla on oikeus siirtyä linjalta toiselle ilman mitään lisämaksua, kun sitä vastoin siirryttäessä kaupunkilinjalta linjalle, jossa ajomaksu on korkeampi, peritään lisämaksu, joka 1 mk:lla alittaa viimeksimainitulle vahvistetun ajomaksun; sekä

2) kehoittaa yhtiötä ottamaan käytäntöön vuosi-, kuukausi- ja viikkolippuja samoin kuin erikoislippuja koululaisia varten.